

STŘEDA, 5. KVĚTNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

místopředseda

1. Pokračování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji přerušené zasedání Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2010 za obnovené.

Zápis z jednání ze dne 22. dubna 2010 byl rozdán.

Má někdo připomínky?

(Zápis z předchozího zasedání byl schválen)

2. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

3. Sdělení předsednictví: viz zápis

Předsedající. – Rád bych informoval poslance, že během části dnešního zasedání bude navíc ve sněmovně přítomno několik nahrávajících techniků. Tito technici budou pořizovat záznam z rozprav a hlasování a s jeho pomocí vytvoří 360° přehled o činnosti Parlamentu.

Tento film bude součástí trvalé výstavy o činnosti Parlamentu v rámci interaktivního modelu sněmovny v novém návštěvnickém středisku v Bruselu. Dostalo se mi ujištění, že tito technici budou zcela nenápadní a nijak nebudou narušovat naši práci. Děkuji vám za pochopení.

4. Členství ve výborech: viz zápis

5. Předložení dokumentů: viz zápis

6. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis

7. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

8. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

9. Plán práce

Předsedající. – Byla rozdána závěrečná verze návrhu programu jednání, jak jej vypracovala Konference předsedů na svém posledním zasedání v souladu s články 140 a 155 jednacího řádu. Po dohodě s politickými skupinami navrhuji následující změny v programu jednání plenárního zasedání v tomto týdnu:

Středa 5. května 2010:

Za prvé, první bod má tvořit společná rozprava o dvou zprávách pana Íñiga Méndeze de Viga o složení Parlamentu.

Za druhé, na program jednání přibyl nový bod nazvaný: stanoviska Rady a Komise k přípravě summitu hlav států a vlád eurozóny (7. května 2010), o kterém se nebude hlasovat. Tento bod bude druhým bodem a z každé politické skupiny vystoupí jeden řečník, nebude tedy žádný postup „catch-the-eye“.

Za třetí, název stanoviska Rady a Komise ke standardizaci automobilů na elektrický pohon byl změněn na stanoviska Rady a Komise k automobilům na elektrický pohon.

Za čtvrté, na dnešek plánované stručné představení zprávy pana Vittoria Prodiho bylo přesunuto na dobu vyhrazenou pro otázky ve čtvrtek 6. května 2010 k přímému hlasování.

Čtvrtek 6. května 2010:

Za prvé, hlasování o zprávě pana Vitala Moreiry o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o poskytnutí makroekonomické finanční pomoci Ukrajině bylo odloženo na další dílčí květnové zasedání.

Za druhé, z programu jednání byl stažen návrh usnesení o návrhu nařízení Komise k hlavním směrům na vytvoření systému kompenzací mezi správci přenosových soustav a o společném přístupu k cenám elektrických přenosů.

Má někdo připomínky?

(Parlament schválil pozměňovací návrhy)

(Pořad jednání byl přijat a tím i pozměněn)

10. SWIFT (předložené návrhy usnesení): viz zápis

11. Jmenná evidence cestujících (PNR) (předložené návrhy usnesení): viz zápis

12. Zákaz těžebních technologií používajících kyanid v EU (předložené návrhy usnesení): viz zápis

13. Hlasování

Předsedající. – Následuje hlasování.

(Ohledně výsledků hlasování a dalších údajů viz zápis)

Obdržel jsem návrh na změnu dnešního hlasování: po včerejším setkání předsedy Buzka a předsedy vlády Zapatera bylo dohodnuto, že bude na nejvyšší institucionální úrovni ihned zahájen dialog o některých procedurálních hlediscích týkajících se udílení absolutoria Radě. S ohledem na to navrhuje předsednictví, aby bylo hlasování o této otázce odloženo na další dílčí zasedání.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, i já jsem slyšel o setkání mezi panem předsedou Buzkem a panem Zapaterou. Mám za to, že otázka udílení absolutoria Radě a sporné otázky mezi námi a Radou je problematika natolik citlivá, že by bylo na místě pokračovat v jednáních. To, o čem zde dnes máme rozhodnout – o odložení udílení absolutoria Radě – má vážné dopady. Z tohoto důvodu jsme dnes dopoledne v naší skupině tuto otázku znovu projednali a dospěli jsme k závěru, že pokud existuje příležitost dostat odpověď na otevřené otázky ke spokojenosti Parlamentu, měli bychom této příležitosti využít. Tento krok by rovněž pomohl Radě k vytvoření důvěry: důvěry nejen s ohledem na absolutorium, ale i v jiných oblastech, a proto bychom se měli na tomto návrhu shodnout.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, vyslechl jsem si slova pana Schulze. Byl jsem místopředsedou Výboru pro rozpočtovou kontrolu a byl jsem také jedním z poslanců Evropského parlamentu, kteří se zúčastnili neformálních jednání s Radou. Zpráva týkající se odložení byla ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu schválena většinou 27 hlasů, přičemž nebyl nikdo proti a nikdo se nezdržel hlasování, což znamená, že tento návrh byl přijat jednomyslně. Uspořádali jsme dvě neformální jednání s Radou s cílem dosáhnout dohody. Rada soustavně odmítala na tuto dohodu přistoupit. Jediným důvodem, proč bychom snad mohli odložit hlasování, by bylo, kdyby byla Rada připravená okamžitě předložit veškerou dokumentaci, kterou od ní požadujeme.

Druhý problém je problémem legislativní povahy. V souladu s naším jednacím řádem a finančním nařízením musí být absolutorium uděleno před 15. květnem roku $n + 2$. Hovoříme zde o rozpočtu za rok 2008, takže $n + 2 = 15$. května 2010. Kromě zítřejšího dne už nebude další plenární zasedání do 17. května, takže pokud nebudeme hlasovat nyní, dostaneme se do rozporu s vlastním finančním nařízením, což by podle mého názoru bylo znakem mimořádně špatného řízení.

Ryszard Czarnecki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, působím v Evropském parlamentu už šestým rokem, a aniž bych chtěl kohokoli poučovat, domnívám se, že nám dobré způsoby velí, že v takto zásadní záležitosti je třeba vyslechnout stanovisko zpravodaje. Rád bych všem připomenul, že náš Parlament již udělil v tomto

volebním období Radě jedno absolutorium, a to v listopadu loňského roku – za rok 2007. Můžeme proto opět konstatovat, že Rada nepředložila náležité dokumenty.

Osobně jsem zmaten skutečností, že když řešíme plnění rozpočtu za rok 2008, dostaneme dokumenty z roku 2007, což je v naprostém rozporu s našimi očekáváními a požadavky. Jsem však znám jako člověk kompromisu a rád bych poskytl Radě určitou šanci a mohlo by jít přitom o poslední šanci, aby připravila veškeré dokumenty a aby upustila od nešťastné gentlemanské dohody z roku 1970, která nám *de facto* podle výkladu Rady neumožňuje dohlížet na tento orgán.

Jsem pro udělení výjimky a odložení hlasování, což by poskytlo Radě několik dalších týdnů – dva nebo šest –, a poté, v souladu s tím, co řekl pan Staes, budu pro okamžité hlasování, nejpozději v červnu.

Předsedající. – Následuje hlasování.

(Ohledně výsledků hlasování a dalších údajů viz zápis)

13.1. Správní spolupráce a boj proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepřacované znění) (A7-0061/2010, José Manuel García-Margallo y Marfil)

13.2. Společný systém daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace (A7-0065/2010, David Casa)

13.3. Žádost, aby byl Miloslav Ransdorf zbaven imunity (A7-0107/2010, Francesco Enrico Speroni)

13.4. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, Soudní dvůr

13.5. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, Účetní dvůr

13.6. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, evropský veřejný ochránce práv

13.7. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, evropský inspektor ochrany údajů

13.8. Absolutorium za rok 2008: Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie

13.9. Absolutorium za rok 2008: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání

13.10. Absolutorium za rok 2008: Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu

13.11. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro obnovu

13.12. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro bezpečnost letectví

13.13. Absolutorium za rok 2008: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí

13.14. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro chemické látky

- 13.15. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro životní prostředí
- 13.16. Absolutorium za rok 2008: Evropský úřad pro bezpečnost potravin
- 13.17. Absolutorium za rok 2008: Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost
- 13.18. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro léčivé přípravky
- 13.19. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro námořní bezpečnost
- 13.20. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací
- 13.21. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro železnice
- 13.22. Absolutorium za rok 2008: Evropská nadace odborného vzdělávání
- 13.23. Absolutorium za rok 2008: Evropská agentura pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci
- 13.24. Absolutorium za rok 2008: Zásobovací agentura Euratomu
- 13.25. Absolutorium za rok 2008: Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek
- 13.26. Absolutorium za rok 2008: Eurojust
- 13.27. Absolutorium za rok 2008: Agentura Evropské unie pro základní práva
- 13.28. Absolutorium za rok 2008: FRONTEX
- 13.29. Absolutorium za rok 2008: Evropský úřad pro dohled nad GNSS
- 13.30. Absolutorium za rok 2008: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy
- 13.31. Absolutorium za rok 2008: Společný podnik SESAR
- 13.32. Přepřavitelné tlakové zařízení (A7-0101/2010, Brian Simpson)
- 13.33. Poplatky za ochranu letectví před protiprávními činy (A7-0035/2010, Jörg Leichtfried)
- 13.34. Hlavní směry Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě (přepřacované znění) (A7-0030/2010, Brian Simpson)
- 13.35. Obecná ustanovení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o zjednodušení některých požadavků a o určitá ustanovení týkající se finančního řízení (A7-0055/2010, Evgeni Kirilov)

13.36. Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy (B7-0221/2010)

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Jen velmi stručně bych rád vysvětlil stažení našeho pozměňovacího návrhu: stáhli jsme náš pozměňovací návrh v pevném přesvědčení, že Konference předsedů, která má prozkoumat tuto otázku, vezme v úvahu ducha i literu našeho pozměňovacího návrhu.

Rád bych připomněl sněmovně, že ve svém pozměňovacím návrhu vyzýváme Komisi, aby zvažila změnu nařízení o přímém obchodu mezi Evropskou unií a oblastmi Kypru, které nejsou pod kontrolou Kyperské republiky.

13.37. Přenesení zákonodárné pravomoci (A7-0110/2010, József Szájer)

13.38. Strategické cíle a doporučení pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018 (A7-0114/2010, Peter van Dalen)

13.39. Europeana – další postup (A7-0028/2010, Helga Trüpel)

13.40. Hodnocení a posouzení akčního plánu Společenství v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006–2010 (A7-0053/2010, Marit Paulsen)

13.41. Zemědělství EU a změna klimatu (A7-0060/2010, Stéphane Le Foll)

13.42. Zemědělství v přírodně znevýhodněných oblastech: nezávislé hodnocení (A7-0056/2010, Herbert Dorfmann)

13.43. Nová digitální agenda pro Evropu: 2015.eu (A7-0066/2010, Pilar del Castillo Vera)

13.44. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, oddíl III, Komise

– Před hlasováním:

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych požádala o provedení technické úpravy. V odstavci 248 by se za slova „v jaderné elektrárně Kozloduj“ měla doplnit slova „bloky Kozloduj 1 až 4“.

Předsedající. – Bude zkontrolována správnost těchto připomínek.

Bogusław Liberadzki, zpravodaj. – Pane předsedající, nemohl jsem se dostavit do Štrasburku, a proto vám děkuji jménem svých kolegů, kteří přispěli do rozpravy. S radostí zjišťuji, že je zde zastoupena Rada, neboť postup udělování absolutoria je jedním z postupů, který se týká nejen všech orgánů EU, ale také členských států, které Rada zastupuje.

Skutečné jádro mé zprávy představuje řada návrhů, jejichž cílem je omezit výskyt chyb, poukázat na problémy a zlepšit slučitelnost informací ze strany Komise a Účetního dvora, což nám všem v budoucnu umožní rozpoznat a řešit skutečné problémové oblasti našich výdajů. S přijetím Lisabonské smlouvy nastal čas provést přezkum samotného postupu udělování absolutoria.

Ve své zprávě vyzývám k zahájení rozpravy na vyšší úrovni, které se budou účastnit orgány EU a samozřejmě i členské státy, do jejichž odpovědnosti spadá řízení přibližně 80 % výdajů. I když se ve své zprávě zabývám udělováním absolutoria za rok 2008, obsahuje také řadu otázek, které jsou dnes velmi aktuální. Všichni si přejeme, aby Řecko mohlo překonat problémy z minulosti. Velkou pozornost vyvolal oddíl věnovaný Turecku, a i když musíme zajistit účinnější využívání fondů předvstupní pomoci, dovoluji mi zdůraznit, že se nesnažíme změnit povahu vztahů EU k této zemi.

Všechna zlepšení, na která jsem upozornil, jsou nezbytná. Ze současných finančních problémů vyplývá, že každé euro musí být vynaloženo moudře a musí přinést prospěch občanům jednotlivých zemí – včetně prostředků ve strukturálních fondech a ve Fondu soudržnosti.

Těším se, jak budeme v následujících týdnech společně s Komisí a Účetním dvorem usilovat o uskutečňování výzev k činnosti z mé zprávy a těším se i na zprávu o jejich realizaci, kterou vám předložím v nadcházejících měsících.

13.45. Absolutorium za rok 2008: 7., 8., 9. a 10. Evropský rozvojový fond

13.46. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, Evropský parlament

Edit Herczog, *jménem skupiny S&D*. – Pane předsedající, rádi bychom předložili ústní pozměňovací návrh k první části tohoto pozměňovacího návrhu.

Text by zněl takto: „je toho názoru, že v rámci účinné a účelné správy a řízení musí být věnována náležitá pozornost úloze vedoucích pracovníků; zastává názor, že generální ředitelé, ředitelé a vedoucí oddělení by měli být vybíráni na základě svých zásluh, přičemž by měla být zohledněna otázka rovných příležitostí a zeměpisné rovnováhy...“.

Obsahem ústního pozměňovacího návrhu je vložení slov „přičemž by měla být zohledněna otázka rovných příležitostí a zeměpisné rovnováhy“ za slovo „zásluh“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, mohu se v zájmu vyjasnění zeptat, zda jsme právě hlasovali o pozměňovacím návrhu s ústním pozměňovacím návrhem či bez něho?

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

13.47. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, Hospodářský a sociální výbor

13.48. Absolutorium za rok 2008: souhrnný rozpočet EU, Výbor regionů

13.49. Absolutorium za rok 2008: výkonnost, finanční řízení a kontrola agentur

13.50. Absolutorium za rok 2008: Evropská policejní akademie

13.51. Strategie EU ve vztazích s Latinskou Amerikou (A7-0111/2010, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra)

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pane předsedající, zdá se mi, že jsme nehlasovali pro absolutorium pro Hospodářský a sociální výbor. Možná se mýlím, ale domnívám se, že jsme přešli přímo na Výbor regionů.

13.52. Summit EU-Kanada (B7-0233/2010)

13.53. SWIFT (B7-0243/2010)

Jan Philipp Albrecht, *jménem skupiny Verts/ALE*. – Pane předsedající, rád bych vás informoval, že pozměňovací návrh k odstavci 8, který předkládá skupina GUE/NGL a skupina Verts/ALE má stejné znění jako usnesení přijaté v září 2009. Rád bych vás ještě informoval, že se jedná o stejné stanovisko, domnívám se, že není třeba toto stanovisko měnit před začátkem jednání o SWIFT.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *autorka*. – Pane předsedající, ráda bych informovala své kolegy, že jsme své stanovisko nezměnili: náš postoj je součástí celého textu usnesení, a předkládaný pozměňovací návrh je proto nadbytečný.

Rui Tavares (GUE/NGL). – Pane předsedající, domnívám se, že je důležité, aby...

(Přerušení z pléna)

Ocenil bych, kdyby mě kolegové z krajní pravice přestali přerušovat. Domnívám se, že i oni by byli rádi informováni o této otázce – otázce, zda předávat soubor informací Spojeným státům či nikoli; to je obsahem pozměňovacího návrhu 8. Jednali jsme o tom, zda podporujeme toto stanovisko, nebo jsme proti, a to je dobré vědět.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

13.54. Jmenná evidence cestujících (PNR) (B7-0244/2010)

13.55. Zákaz těžebních technologií používajících kyanid v EU

14. Vysvětlení hlasování

Vysvětlení hlasování

Zpráva: José Manuel García-Margallo y Marfil (A7-0061/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Podporuji stanovisko zpravodaje skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů k tomuto dokumentu společně s návrhem Komise k boji proti daňovým únikům v Evropské unii. Jsem přesvědčena, že tento návrh může zlepšit správní spolupráci v oblasti finančních operací v rámci Společenství při výpočtu daně z přidané hodnoty a sledování řádného uplatňování této daně.

Uvidíme, zda návrh Komise na rozšíření sítě Eurocanet a vytvoření nové struktury Eurofisc, která bude provozována na dobrovolném základě bez právní způsobilosti, zvýší úspěšnost boje proti daňovým únikům na úrovni EU.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Evropská správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty, která se řídí nařízením Rady (ES) č. 1798/2003, se musí zlepšit zejména v oblasti boje proti daňovým únikům. Zpráva, kterou vypracoval pan García-Margallo y Marfil, podporuje tento přístup tím, že schvaluje návrh Evropské komise usnadňující výměnu údajů mezi členskými státy. Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy, protože rovněž významným způsobem zlepšuje znění navržené Evropskou komisí, zejména v oblasti ochrany osobních údajů jednotlivců.

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) V rámci postupu konzultací Evropského parlamentu jsem hlasoval pro přijetí zprávy svého skvělého španělského kolegy pana García-Margallo y Marfila o návrhu nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty. Úniky v oblasti daně z přidané hodnoty jsou často přeshraniční, a proto musí Evropská unie a její členské státy lépe koordinovat především boj s úniky v oblasti DPH, ale i v oblasti daňových úniků obecně. Jsem rád, že návrh Komise stanoví zásady právního základu pro vytvoření společné struktury Eurofisc, která umožní mnohostrannou, rychlou a cílenou výměnu informací, která členským státům umožní dostatečnou a koordinovanou reakci v boji proti vzniku nových typů úniků, a bude moci být založena na společně vypracované analýze rizika. Sdílím obavy zpravodaje o ochranu osobních údajů, která musí být respektována. Tento druh údajů musí být využíván pouze pro potřeby prevence a boje proti daňovým zločinům.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Podpořil jsem tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že je nezbytné posílit ustanovení v oblasti boje proti únikům. Úniky s cílem vyhnout se daňové povinnosti mají vážný dopad na vnitrostátní rozpočty, porušují zásadu spravedlivého zdanění a mohou narušovat hospodářskou soutěž a ovlivňovat fungování vnitřního trhu. Stávající právní předpisy nezajišťují dostatečnou spolupráci mezi členskými státy, i když úniky v oblasti daně z přidané hodnoty jsou často organizovány ve více zemích, a členské státy proto musí spolupracovat s cílem zabránit těmto únikům. Je dobrou zprávou, že nová verze nařízení posílí databázi plátců DPH a jejich činností v rámci Společenství, a umožní tak členským státům přístup k informacím, lepší správní spolupráci a účinnější boj proti daňovým únikům v oblasti DPH.

George Sabin Cutaș (S&D), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí evropské strategie pro boj proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty. Jsem přesvědčen, že musíme vytvořit mechanismus pro

boj s daňovými úniky na evropské úrovni, protože rozsah tohoto jevu dokládá, že opatření zaměřená na řešení tohoto problému již nemohou být nadále řízena pouze na vnitrostátní úrovni.

Podle odhadů Mezinárodního sdružení pro DPH dosahují ztráty na dani z přidané hodnoty v Evropské unii 60 miliard EUR až 100 miliard EUR ročně. Z tohoto důvodu naléhavě vyzývám k úzké spolupráci mezi správními orgány členských států a Evropské komise s cílem zabránit škodlivým dopadům, které mohou mít daňové úniky na vnitrostátní rozpočty i na hospodářskou soutěž.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Správní spolupráce mezi členskými státy v boji proti únikům a finanční kriminalitě je nesmírně důležitá jak z hlediska spravedlnosti, tak z hlediska značného dopadu, který má tato trestná činnost na hospodářskou situaci zemí. K bezpočtu případů podvodů dochází v oblasti daně z přidané hodnoty, je proto nezbytné vytvořit právní rámec a přijmout účinná opatření, s jejichž pomocí bude možné docílit významného snížení počtu těchto případů.

Je zapotřebí větší spolupráce ústředních vlád formou sdílení informací – za předpokladu, že bude respektováno soukromí jednotlivců – stejně jako úplných databází a úředníků, kteří prošli řádnou odbornou přípravou pro zjišťování a zpracovávání těchto případů. Členské státy musí realizovat opatření předložená Evropskou unií co nejrychleji, aby tak mohl být vytvořen transparentnější systém schopný účinnějšího boje proti daňovým únikům.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Narušení způsobená úniky v oblasti DPH ovlivňují celkovou rovnováhu systému zdrojů, který má být spravedlivý a transparentní, aby zaručoval řádné fungování Unie. Vzhledem k tomu, že veřejné orgány mají povinnost nahradit chybějící příslušné příjmy, vede zvýšení úniků ke zvýšení daňového zatížení podniků, které dodržují právní předpisy v oblasti daní. Šetření týkající se rozsahu úniků a podvodů v oblasti DPH se sice neprováděla ve všech členských státech, Mezinárodní sdružení pro DPH odhaduje ztráty DPH v celé Evropské unii na 60 až 100 miliard EUR ročně. Je zapotřebí větší spolupráce ústředních vlád formou sdílení informací za předpokladu, že bude respektováno soukromí jednotlivců. Členské státy musí realizovat opatření předložená Evropskou unií co nejrychleji, aby tak mohl být vytvořen transparentnější systém schopný účinnějšího boje proti daňovým únikům.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Boj proti daňovým únikům musí pro EU představovat jednu z priorit, a to zejména v oblasti daně z přidané hodnoty. Z tohoto hlediska je třeba obhajovat meziresortní politiky pro boj proti únikům ve všech členských státech, především výměnu informací. Zvláště významná je i skutečnost, že úniky představují jednu z hlavních příčin nespravedlnosti v EU, protože vedou k nespravedlivé hospodářské soutěži a vyvolávají nerovnováhu na trhu.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Hlasovala jsem pro přijetí návrhu nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty, protože tento právní akt umožní členským státům společně a účinněji bojovat proti přeshraničním daňovým únikům. Daňové úniky mají vážný dopad na rozpočty členských států; porušují zásadu rovnosti zdanění a narušují hospodářskou soutěž. I když opatření na boj proti daňovým únikům do značné míry spadají do působnosti členských států, domnívám se, že opatření proti daňovým únikům v dnešním globalizovaném světě musí představovat jednu z priorit i pro Evropskou unii.

Alfredo Pallone (PPE), písemně. – (IT) Návrh Komise nabízí členským státům prostředky na účinnější boj proti přeshraničním únikům v oblasti DPH formou doplnění a změny stávajícího nařízení a vytvořením právního základu pro cílenou spolupráci v boji proti podvodům: Eurofisc. Daňové úniky mají vážné dopady na vnitrostátní rozpočty, způsobují porušení zásady spravedlivého zdanění a mohou narušit hospodářskou soutěž. Neměli bychom rovněž zapomínat, že orgány veřejné správy mají povinnost nahradit chybějící příslušné příjmy zvýšením daňového tlaku na podniky, které dodržují právní předpisy z oblasti daní. Boj proti daňovým únikům v EU musí doplňovat opatření přijatá členskými státy. Cílem návrhu nařízení není jen pomoci správně vyměřit DPH, ale také kontrolovat správné uplatňování DPH, zejména u obchodních operací uvnitř Společenství, a bojovat proti únikům souvisejícím s DPH. Obecně řečeno, zavádí se řada zlepšení v oblasti výměny informací: lepší vymezení případů, kdy mohou členské státy provádět správní šetření, včetně nápravných opatření v případě, že se šetření neprovede.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Jsem rád, že finanční dopad odhalených nesrovnalostí klesl z 1 024 milionů EUR v roce 2007 na 783,2 milionů EUR v roce 2008, přičemž pokles byl zaznamenán ve všech výdajových oblastech s výjimkou přímých výdajů a fondů předvstupní pomoci. Plně podporuji práci, kterou Komise odvedla, a rád bych zdůraznil, že boj proti podvodům a korupci je důležitou povinností evropských orgánů a všech členských států.

S ohledem na specifickou hospodářskou situaci postihující celou Evropu souhlasím s tím, že je nezbytné ochránit finanční zájmy Unie a bojovat proti organizovanému zločinu, který podle vnitrostátních ukazatelů posiluje svou schopnost konspirace v rámci orgánů zejména prostřednictvím podvodů a vůči rozpočtu Společenství.

Považuji proto za nezbytné, aby byla přijata účinná právní úprava s cílem zlepšit správní spolupráci při potírání nezákonné daňové praxe a při zajištění bezproblémového fungování vnitřního trhu. V této souvislosti podporuji návrh směrnice Rady o správní spolupráci v oblasti daní, přičemž kladu důraz na význam posílení odpovědnosti členských států, což především zahrnuje kvalitu informací zanesených v databázích.

Zpráva: David Casa (A7-0065/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Návrh Komise na zjednodušení, modernizaci a harmonizaci pravidel pro faktury s DPH nabízí zlepšení, zejména pokud jde o ustanovení umožňující malým a středním podnikům používat zjednodušené faktury, stejně jako zajištěním toho, aby daňové orgány uznávaly faktury v elektronické podobě za stejných podmínek, jaké platí pro faktury v papírové podobě. V této souvislosti představuje zpravodajův návrh, aby byla daňovým orgánům dána možnost požadovat pro zjednodušené faktury dodatečné náležitosti, jako např. pořadové číslo, jednoduché bezpečnostní opatření, chránící zlepšení vytvořené Komisí.

V této oblasti společného systému daně z přidané hodnoty a pravidel fakturace musí Komise podpořit členské státy, které potřebují technickou pomoc k modernizaci elektronické správy, ať už prostřednictvím programu Fiscalis 2013, nebo prostřednictvím využití strukturálních fondů. Jsem přesvědčena, že pozměňovací návrhy zpravodaje zlepšují návrh Komise, a proto jsem hlasovala pro přijetí této zprávy.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy pana Casy týkající se pravidel pro daň z přidané hodnoty a fakturaci. V této souvislosti stanoví jedna směrnice Rady z roku 2001 společná pravidla na úrovni Evropské unie, která jsou prostředkem ke zjednodušení, modernizaci a harmonizaci pravidel fakturace DPH. Existují však rozdílná pravidla v jednotlivých členských státech, zejména pokud jde o elektronickou fakturaci. Tyto rozdíly v této formě fakturace, které se měly vést ke zjednodušení, představují naopak překážku zjednodušení. Větší harmonizace pravidel navrhovaná Evropskou komisí a podporovaná zpravodajem je proto dobrou zprávou pro všechny evropské podniky, protože elektronická fakturace se stane přístupnější a naopak se sníží jejich administrativní zátěž.

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) V rámci postupu konzultací Evropského parlamentu jsem hlasoval pro přijetí zprávy svého skvělého maltského kolegy, pana Casy, o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace. Bylo nezbytné změnit správní postupy související s fakturací. V minulosti měly členské státy možnost zavádět v této oblasti odlišné předpisy, zejména u elektronické fakturace. Tyto předpisy se staly překážkou bezproblémového fungování podniků – zejména podniků, které používají nové elektronické technologie – na vnitřním trhu a to v době, kdy nadměrné administrativní zatížení v Evropě brzdí hospodářský růst. Podporuji všechna opatření na zjednodušení navržená ve zprávě, zejména opatření určená pro malé a střední podniky, jako například: povinnost mít fakturu splňující náležitosti všech členských států, potvrzení, že papírové a elektronické faktury mají stejnou platnost, a zrušení možnosti členských států požadovat, aby byly některé faktury přeloženy do jejich úředních jazyků.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Vítám přijetí této zprávy v řadě ohledů. Jako zpravodaj a autor některých klíčových pozměňovacích návrhů bych se však rád zmínil o dvou nejdůležitějších pozměňovacích návrzích, díky kterým se sníží administrativní zatížení podniků.

Prvním z nich je povinnost členských států zavést účetní systém založený na přijetí platby a platbách (hotovostní účetnictví) pro malé a střední podniky (které se na úrovni EU definují jako podniky s obrátem nižším než 2 miliony EUR), což bude pro odvětví podnikání vítaná pobídka. Toto opatření se zavádí v situaci, kdy podniky musí platit DPH bezprostředně po vydání faktury, příslušnou fakturační platbu (a související DPH) však podniky dostanou zaplacenou i za několik měsíců – pokud vůbec. V každém případě však základní zásadou zůstává, že odečitatelnost DPH je neoddelitelná od platby.

Druhým hlediskem je, že elektronické faktury získávají stejné právní postavení jako faktury papírové, takže faktury zaslané prostřednictvím elektronické pošty pravděpodobně nahradí stávající papírové faktury, čímž se usnadní nejen úkol vydávání a zasílání faktur, ale i jejich správa a skladování.

Vito Bonsignore (PPE), písemně. – (IT) Rád bych poblahopřál zpravodaji panu Casovi k významné práci, kterou doposud odvedl. Moje parlamentní skupina je odhodlána podporovat malé a střední podniky, které jsou skutečnou hnací silou evropského hospodářství a které mají politici povinnost podporovat.

Podporuji zejména možnost, kterou navrhuje Komise, umožnit dodavateli platit DPH až poté, kdy obdrží platbu za dodávku. Rovněž souhlasím se zásadou stejné platnosti elektronických a papírových faktur. Podle mého názoru jde o řadu opatření, která tvoří součást širšího procesu snižování byrokratické zátěže, který pomáhá evropským podnikům zejména v tomto z hospodářského hlediska tak rozhodujícím okamžiku.

Doufám proto, že tato opatření budou co nejdříve přijata jako součást širšího rámce na podporu malých a středních podniků, které potřebují pro svou činnost jednodušší hospodářské a daňové prostředí.

David Casa (PPE), písemně. – Jednalo se o mou vlastní zprávu o pravidlech fakturace DPH. Podařilo se nám prosadit požadavek, aby byl ve všech členských státech povinně zaveden systém hotovostního účetnictví a malé a střední podniky tak dostaly možnost se rozhodnout, zda budou tento systém využívat či nikoli. V této zprávě se nám rovněž podařilo ve srovnání s návrhem Komise snížit nadměrnou administrativní zátěž pro podniky. Z tohoto hlediska se záměry zprávy podařilo naplnit a já jsem hlasoval pro její přijetí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Hlubší integrace vnitřního trhu a snížení zbytečných nákladů pro podniky prostřednictvím procesu zjednodušení a omezení administrativní zátěže jsou cíle, které je třeba mít při přípravě právních předpisů Evropské unie na paměti.

Tato směrnice, jejímž cílem je zavedení společného systému fakturace s ohledem na daň z přidané hodnoty, je proto pro dosažení těchto cílů nezbytná. Jsem zejména přesvědčen, že tradiční metody fakturace by měly být nahrazeny fakturací elektronickou, která je pro podniky i fyzické osoby rychlejší a méně nákladná, pokud bude dodržena zásada transparentnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Cílem projednávané směrnice je vytvořit společný systém fakturace pro daň z přidané hodnoty formou zjednodušení a omezení administrativní zátěže; tyto cíle jsou nezbytné k dosažení větší integrace vnitřního trhu a omezení neopodstatněných nákladů pro společnosti. Jsem přesvědčen, že tato směrnice představuje pozitivní krok vedoucí k zajištění jednoznačnosti a právní jistoty osobám povinným k dani i správním orgánům a přitom poskytne další prostředky, které umožní bojovat proti podvodům v oblasti DPH.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Společný systém daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace, je nezbytný pro zjednodušení, modernizaci a harmonizaci pravidel pro faktury s DPH. Tento nový systém také přinese společností významné úspory, což je v souvislosti se současnou krizí velmi důležité. Přijetí této zprávy je rovněž dalším krokem v boji proti daňovým únikům.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Jako liberálka jsem hlasovala pro směrnici, kterou se mění pravidla fakturace, protože se domnívám, že v současnosti uplatňovaná metoda – i když byla tato kapitola začleněna do směrnice o DPH – neplní zcela svůj cíl, kterým je zjednodušení, modernizace a harmonizace faktur s DPH. Domnívám se, že nové předpisy sníží byrokratickou zátěž podnikatelů a rovněž zajistí, že se ve všech členských státech začnou uplatňovat stejná pravidla pro přípravu a vydávání faktur. Vzhledem k otevřenému trhu a pohybu služeb je to jediné smysluplné řešení.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0079/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Na základě doporučení ve zprávě mého polského kolegy poslance, pana Czarneckého, jsem hlasoval pro udělení absolutoria tajemníkovi Evropského soudního dvora za plnění rozpočtu na rozpočtový rok 2008. Souhlasím s návrhem Účetního dvora, že Soudní dvůr by měl zavést zdokonalené zadávací řízení. Těší mě bezproblémové fungování ESD. Nedovedu však pochopit neochotu ESD zveřejnit prohlášení svých členů o finančních zájmech a podporuji požadavek Parlamentu, aby takto neprodleně učinil.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Tato zpráva poskytuje vyčerpávající rozbor stavu rozpočtu Evropského soudního dvora. Upozorňuje na řadu důležitých oblastí, které by měly být naléhavě přezkoumány, jako například potřeba zdokonalení zadávacího řízení, která může pomoci schvalujícím útvarům při organizování veřejných soutěží a kontrole dodržování právních požadavků. Vítám skutečnost, že ESD zavedl pravidlo

začleňovat do své zprávy o činnosti kapitulu věnovanou popisu opatření přijatých v průběhu roku, která vychází z předchozích rozhodnutí Parlamentu o udělení absolutoria a zpráv Účetního dvora.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Soudním dvoru.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0097/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Na základě doporučení ve zprávě mého polského kolegy poslance, pana Czarneckého, jsem hlasoval pro udělení absolutoria generálnímu tajemníkovi Evropského účetního dvora za plnění rozpočtu na rozpočtový rok 2008. Stejně jako řada mých kolegů poslanců Evropského parlamentu jsem potěšen řádným fungováním Soudního dvora a jeho řádným finančním řízením. Lituji, že prohlášení o finančních zájmech, která členové Soudního dvora předkládají v souladu s kodexem chování předsedovi Soudního dvora, nejsou zveřejňována nebo alespoň předkládána členům Výboru pro rozpočtovou kontrolu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Jsem rád, že externí firma PricewaterhouseCoopers provedla audit účetních výkazů Účetního dvora a dospěla k závěru, že „nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by ve všech významných ohledech a podle výše popsaných kritérií vedla k přesvědčení, že a) zdroje přidělené Účetnímu dvoru nebyly použity k zamýšleným účelům, b) zavedené kontrolní postupy neposkytují potřebné záruky, které zajišťují soulad finančních operací s platnými pravidly a předpisy“. Vítám rovněž skutečnost, že Účetní dvůr začlenil do zprávy kapitulu věnovanou opatřením přijatým v průběhu roku, která vychází z předchozích rozhodnutí Parlamentu o udělení absolutoria.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) I Evropský účetní dvůr, který je do značné míry odpovědný za provádění auditu evropských orgánů, se nyní sám stává předmětem auditu. Je zřejmé, že výsledek auditu, který provedl nezávislý subjekt – PricewaterhouseCoopers –, se ukázal být velmi kladný. Zpráva o interním auditu byla rovněž kladná a většina doporučení v ní obsažených byla přijata a provedena už v předstihu v rámci několika akčních plánů.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0070/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Na základě doporučení ve zprávě mého polského kolegy poslance, pana Czarneckého, jsem hlasoval pro udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008 evropskému veřejnému ochránci práv. Vítám rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv, pana Diamandourose, zveřejňovat každoroční prohlášení o zájmech veřejného ochránce práv na svých internetových stránkách.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své výroční zprávě uvedl, že pokud jde o evropského veřejného ochránce práv, z auditu nevzešly žádné závažné připomínky. Zjišťuji však, že by bylo možné zlepšit některá hlediska procesu zadávání veřejných zakázek. Připojuji se ke zpravodaji a vřele vítám rozhodnutí zveřejňovat každoroční prohlášení o zájmech veřejného ochránce práv na internetu. Souhlasím se zpravodajem a žádám veřejného ochránce práv, aby do své nadcházející zprávy o činnosti (za finanční rok 2009) začlenil kapitolu, která se bude podrobně zabývat opatřeními navazujícími v průběhu roku na dřívější rozhodnutí Parlamentu o udělení absolutoria.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském veřejném ochránci práv.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0098/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písemně*. – (FR) Na základě doporučení Evropskému parlamentu ve zprávě mého polského kolegy poslance, pana Czarneckého, jsem hlasoval pro udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008 Evropskému inspektorovi ochrany údajů. Vítám každoroční zveřejňování prohlášení o finančních zájmech zvolených členů tohoto orgánu (evropský inspektor ochrany údajů a zástupce inspektora).

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky z veřejných rozpočtů. Připojuji se ke kladnému hodnocení zpravodaje v oblasti konsolidace řízení finančních prostředků a lidských zdrojů a zlepšení funkčnosti a efektivity funkcí vnitřní kontroly, kterých bylo dosaženo v roce 2008. Vítám rovněž každoroční zveřejňování prohlášení o finančních zájmech zvolených členů EIOÚ, jež budou obsahovat příslušné informace o relevantních profesionálních činnostech a placených funkcích nebo činnostech. Je to nezbytné z hlediska vytvoření důvěry občanů v nositele veřejných úřadů. Souhlasím se zpravodajem a žádám evropského inspektora ochrany údajů, aby do své nadcházející zprávy o činnosti (za finanční rok 2009) začlenil kapitolu, která se bude podrobně zabývat opatřeními navazujícími v průběhu roku na dřívější rozhodnutí Parlamentu o udělení absolutoria.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o evropském inspektorovi ochrany údajů.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0071/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písemně*. – (FR) Na základě doporučení Evropskému parlamentu ve zprávě mé skvělé kolegyně a přítelkyně, paní Mathieuové, jsem hlasoval pro udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008 řediteli Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie. Nerozumím tomu, proč tato instituce hromadí zdánlivě zbytečné přebytky, např. přebytky za rok 2008 činily téměř 27 milionů EUR a nahromaděné hotové prostředky k 31. prosinci 2008 dosahovaly výše téměř 50 milionů EUR. Jsem překvapen, že doposud nebyl vyřešen spor ohledně příspěvků zaměstnavatele na důchodové pojištění.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou/jistotu, že roční účetní závěrka Překladatelského střediska pro instituce Evropské unie je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Pokud jde o činnost střediska, konstatoval Účetní dvůr nepřesnosti v oblasti odhadů týkající se požadavků na překlady ze strany klientů, v důsledku kterých má středisko v rozporu s nařízením (ES) č. 2965/94 kumulovaný přebytek rozpočtu. Tento stav je proto třeba napravit. Stejně jako zpravodajka považuji za politováníhodné, že konflikt mezi Komisí a střediskem ohledně výše příspěvků zaměstnavatele na důchodové pojištění zaměstnanců nebyl doposud vyřešen.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Překladatelském středisku pro instituce Evropské unie.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0091/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že roční účetní závěrka Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Znamená to, že středisko dosáhlo obrovského pokroku, pokud jde o inventární postup pro identifikaci, registraci a kapitalizaci majetku, dokumentaci procesů vnitřní kontroly a postupy pro nabídková řízení.

Došlo však ke stagnaci v oblasti personálního řízení, neboť cíle pro zaměstnance a ukazatele výkonnosti nejsou měřitelné a neorientují se na výsledky. Stejně jako zpravodajka však vítám záměr střediska zavést v roce 2010 pilotní systém k zaznamenávání času, který jednotliví pracovníci tráví prací.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském středisku pro rozvoj odborného vzdělávání.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0105/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že roční účetní závěrka Agentury Společenství pro kontrolu rybolovu za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Jsem znepokojen zjištěním Účetního dvora, že agentura sestavuje víceletý pracovní program, který je nezbytný pro účinné finanční řízení a stanovení jednoznačných cílů. Správní rada proto zasluhuje blahopřání ke svému rozhodnutí zahájit přípravu takového programu. Tento program bude mít zásadní podíl na zlepšení rozpočtového a finančního řízení agentury. Přestože Účetní dvůr toto řízení schválil, je stále celá řada nedostatků, které je třeba řešit. Stejně jako zpravodajka jsem přesvědčen, že je nezbytné přesně stanovit doporučený počet hodin pro každý projekt, a vytvořit tak nástroj pro účinné řízení pracovní doby členů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Agentuře Společenství pro kontrolu rybolovu.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0072/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Na základě doporučení Evropskému parlamentu ve zprávě mé skvělé kolegyně a přítelkyně, paní Mathieuové, jsem hlasoval pro udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008 řediteli Evropské agentury pro obnovu. Jsem přesvědčen, že by bylo vhodné, aby Komise, která na základě memoranda o porozumění z prosince 2008 mezi Komisí a agenturou, kterým se vymezují některé uzavírané operace a kterým se zvláště stanoví, že zbytková aktiva agentury se stanou po dni 31. prosince 2008 majetkem Komise, vypracovala podrobnou závěrečnou zprávu o uzavíraných operacích a to jak z hlediska sociálního, tak finančního. Podporuji výzvy k prověření financování určeného pro Kosovo, protože v sázce je důvěryhodnost Unie a tohoto mladého státu, který má v budoucnu v úmyslu stát se jedním z členských států EU.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Musím zdůraznit skutečnost, že podle zjištění Účetního dvora při poskytnutí přímé subvence ve výši 1 399 132 EUR (čili 0,31 % disponibilního provozního rozpočtu) jedné mezinárodní organizaci nebyla dodržena žádná z požadovaných formálních podmínek. Stejně jako zpravodajka lituji, že byla ukončena činnost efektivně fungující Evropské agentury pro obnovu a správa prostředků byla převedena na delegace; žádám Komisi, aby předložila zprávu o tom, kolik delegace přijaly pracovníků, aby mohly převzít úkoly agentury; žádám Komisi, aby poskytla podrobné a úplné informace o tom, zda byla z prostředků převedených z agentury na delegace poskytnuta rozpočtová podpora.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro obnovu.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0068/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro bezpečnost letectví za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. V předchozích letech byl zaznamenán znatelný pokrok a bylo vyvinuto úsilí o realizaci v minulosti navržených opatření jak ze strany Účetního dvora, tak ze strany útvaru interního auditu. Jak ale zdůrazňuje zpravodajka, měl by být posílen mechanismus pro stanovení cílů agentury v zájmu usnadnění hodnocení jejich dosažení a měla by být přijata nová metodologie řízení zaměstnanců od výběru zaměstnanců po hodnocení jejich výkonu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro bezpečnost letectví.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0104/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou jistotu, že roční účetní závěrka Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí je spolehlivá a uskutečněné operace jsou legální a správné. Je třeba zdůraznit, že středisko splnilo své úkoly v oblasti veřejného zdraví, zvýšilo kapacitu svých programů zaměřených na konkrétní onemocnění, prohloubilo a posílilo partnerské vztahy a zdokonalilo své řídicí struktury. Lituji skutečnosti, že středisko dosud nesplnilo svou povinnost a nezaslalo orgánu příslušnému k udělení absolutoria zprávu svého ředitele shrnující počet a typ interních auditů provedených interním auditorem.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském středisku pro prevenci a kontrolu nemocí.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0089/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr vyjadřuje ve své zprávě přesvědčení, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro chemické látky za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Agentura vykonává úlohu, kterou Komise není schopna převzít a je plně v souladu se strategickými prioritami Unie a její činnosti doplňují činnosti ostatních agentur. Je třeba konstatovat, že Účetní dvůr zdůrazňuje, že došlo ke zpožděním u provozních činnostech, a to kvůli obtížím se zaváděním systému informačních technologií a nedostatku kvalifikovaných zaměstnanců.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro chemické látky.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0092/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr vyjadřuje ve své zprávě přesvědčení, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro životní prostředí za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Blahopřeji agentuře k externím hodnocením decentralizovaných agentur EU, které zadala Komise

v roce 2009 a která jsou velmi pozitivní. Blahopřeji agentuře zejména k tomu, že vytvořila velmi propracovaný systém řízení založený na jednotlivých činnostech, víceletý pracovní program, vyvážený přehled výsledků s příslušnými ukazateli a integrovaný systém kontroly řízení – všechny tyto prvky přispívají k účelnému řízení agentury.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro životní prostředí.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0086/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr označuje ve své zprávě roční účetní závěrku Evropského úřadu pro bezpečnost potravin za finanční rok 2008 za spolehlivou a uskutečněné operace za legální a správné. Úřad dosáhl vysoké úrovně čerpání prostředků jak u prostředků na závazky – 97 %, tak u prostředků na platby – 95 %. Je však třeba konstatovat, že některé nedostatky, které zjistil Účetní dvůr v minulosti, přetrvávají a opakují se, konkrétně např. převádění prostředků do následujících let a rušení závazků provozních činností převedených z předchozího roku. Tento stav je v rozporu se zásadou ročního rozpočtu a je projevem nedostatků ve způsobu, jakým úřad plánuje svou činnost a plní svůj rozpočet, což je třeba napravit. Za pozitivní vývoj lze však považovat, že se úřadu v posledních letech daří podstatně a soustavně zlepšovat ukazatele výsledků.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském úřadu pro bezpečnost potravin.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0067/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Stejně jako zpravodajka zastávám názor, že centrum by mělo výslovně uvádět navrhované cíle ve svém ročním pracovním programu, což by usnadnilo roční hodnocení jeho výkonnosti. Tento program by měl rovněž obsahovat postupy řízení lidských zdrojů s cílem zefektivnit toto řízení například zavedením pracovních lhůt pro pověřené pracovníky v pracovním programu a stanovením průměrné doby, kterou by pracovníci měli věnovat jednotlivým projektům.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském monitorovacím centru pro drogy a drogovou závislost.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0078/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou jistotu, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro léčivé přípravky je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Společně se zpravodajkou blahopřeji agentuře k zavedení velmi důmyslného sestavování rozpočtu podle činností a sledování spokojenosti uživatelů. Agentura však musí zvýšit kvalitu postupů zadávání zakázek s cílem

odstranit nedostatky, které zjistil Účetní dvůr (jako např. uplatňování metod posuzování, pokud jde o cenová kritéria, a nezbytná odůvodnění zvolených postupů).

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro léčivé přípravky.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0081/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou jistotu, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro námořní bezpečnost je spolehlivá a uskutečněné operace jsou legální a správné. Agentura však nepřipravila víceletý pracovní program a její roční pracovní program neodpovídá jejím rozpočtovým závazkům. Agentura ovšem dokončuje pětiletou strategii a vyvíjí klíčové ukazatele výkonnosti, které budou muset být předloženy Parlamentu ke kontrole. Ve zprávě se rovněž zdůrazňuje, že postupy pro sestavení rozpočtu nebyly dostatečně přísné, což vedlo k vysokému počtu převodů finančních prostředků a vysoké míře rušení prostředků na platby a naznačuje to nedostatky při plánování a monitorování. Mohlo se ale jednat o problémy jednorázového charakteru, které mohou souviset s přestěhováním agentury do administrativní budovy s dlouhodobým pronájmem.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro námořní bezpečnost.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0087/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Účetní dvůr však odhalil nedostatky v postupech zadávání veřejných zakázek, zejména pokud jde o podhodnocování rozpočtů u rámcových smluv, což je překážkou spravedlivé hospodářské soutěže. Tyto nedostatky je proto třeba překonat. Vzhledem k významu elektronických komunikačních sítí je třeba poblahopřát agentuře ke zvýšení odolnosti evropských elektronických komunikačních sítí a k rozvoji a udržování dlouhodobé spolupráce s členskými státy.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro bezpečnost sítí a informací.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0084/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky z veřejných rozpočtů. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro železnice za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Účetní dvůr však poukazuje na nedostatky agentury ve stanovování cílů a měřítek pro jejich plnění, stejně jako na problémy s postupy při zadávání veřejných zakázek. S ohledem na větší kontrolu činností veřejných institucí musí agentura přijmout odpovídající opatření k překonání těchto problémů. Závěrem blahopřeji agentuře k tomu, že od roku 2006 zrealizovala 32 z 36 doporučení útvaru interního auditu. Ze čtyř doporučení, jejichž realizace právě probíhá, je však jedno doporučení zásadního významu a tři doporučení jsou velmi

důležitá, a proto naléhavě vyzývám agenturu, aby zavedla některé standardy vnitřní kontroly spojené s bankovními podpisy, oddělením úkolů, citlivými pozicemi a dodržováním pravomocí při delegování, jak je uvedeno v těchto doporučeních.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro železnice.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0083/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropské nadace odborného vzdělávání za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Účetní dvůr však varuje před nedostatky transparentnosti při přijímacích řízeních a před skutečností, že Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) dokonce zahájil šetření nadace. Je však třeba vzít na vědomí tvrzení nadace, že v reakci na zjištění Účetního dvora důkladně přezkoumala své náborové postupy, i když jsme o této skutečnosti nebyli doposud informováni. Závěrem je třeba zdůraznit, že míra spokojenosti Komise s činnostmi nadace na podporu tohoto orgánu dosáhla v roce 2008 97 %.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské nadaci odborného vzdělávání.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0069/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro bezpečnost a zdraví při práci za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Agentura v posledních třech letech výrazně zlepšila své finanční řízení, což je velmi vítáno, a měla by nadále pokračovat v úsilí o dosažení nejvyšších standardů rozpočtového plánování, plnění rozpočtu a jeho kontroly. Přetrvává však několik nedostatků, zejména v souvislosti s postupy zadávání veřejných zakázek, které je třeba vyřešit.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro bezpečnost a zdraví při práci.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0076/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou jistotu, že roční účetní závěrka Zásobovací agentury Euratomu je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Je třeba vzít na vědomí, že v roce 2008 neobdržela agentura žádnou dotaci na své provozní činnosti a že Komise hradila veškeré výdaje agentury v rámci plnění rozpočtu na rok 2008. Je rovněž třeba vzít na vědomí, že prostředky na závazky přenesené z rozpočtového roku 2007 byly pokryty z nevyužité části dotace na rozpočtový rok 2007. Pokud tedy agentura nemá samostatný rozpočet, je v podstatě součástí Komise. Může tak vyvstat otázka ohledně její struktury a samostatnosti, kterou se můžeme zabývat v budoucnosti.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky

Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Zásobovací agentuře Euratomu.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0088/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Poté, co Účetní dvůr zjistil určité nedostatky v postupech přijímání zaměstnanců a zadávání veřejných zakázek v předchozích letech, prohlásil ve své zprávě, že roční účetní závěrka Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek za rozpočtový rok 2008 je spolehlivá a uskutečněné operace jsou legální a správné. Je to důsledek lepšího řízení účtů nadace a systému interního auditu, což je velmi vítáno. Vzhledem k významu této agentury doufám, že bude pokračovat ve svém úsilí o rozpočtovou kázeň, zlepšovat postupy řízení lidských zdrojů a že bude ve své výroční zprávě transparentně vykazovat počet zaměstnanců, a to včetně smluvních zaměstnanců.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské nadaci pro zlepšení životních a pracovních podmínek.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0093/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Navzdory stanovisku Účetního dvora, že roční účetní závěrka Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné, mě znepokojuje hodnocení zpravodajky, že „nedostatek ukazatelů, nedokonalé měření spokojenosti uživatelů a nízká úroveň koordinace mezi rozpočtem a pracovním programem velmi ztěžuje hodnocení výkonnosti Eurojustu“. Rovněž беру na vědomí konstatování Účetního dvora, podle něhož měl v roce 2008 Eurojust problém s přenosem prostředků, i když je přenesená částka nižší než v uplynulém rozpočtovém roce, a je třeba přijmout opatření, aby se předešlo opětovnému vzniku této situace v budoucnu. A konečně sdílím obavu zpravodajky, že Eurojust plně nezrealizoval žádné z 26 doporučení, která vydal útvar interního auditu.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Eurojustu.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0090/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Blahopřeji Agentuře Evropské unie pro základní práva k úsilí, které vyvinula s cílem napravit nedostatky zjištěné dříve Účetním dvorem a útvarem interního auditu. Rád bych zdůraznil zavedení opatření na zlepšení hodnocení výkonnosti. Tato opatření je třeba nadále prohloubit.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Agentuře Evropské unie pro základní práva.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0085/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlašuje, že roční účetní závěrka Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX) za finanční rok 2008 je spolehlivá a že uskutečněné operace jsou legální a správné. Bereme na vědomí, že rozpočet agentury se v posledních třech letech značně zvýšil a to v roce 2008 o 69 %. Účetní dvůr však již několik let za sebou shledává některé nedostatky, zejména: i) vysokou míru přenesených a zrušených prostředků (49 %, téměř 69 % a 55 % prostředků, které byly v letech 2008, 2007 a 2006 k dispozici, se nepoužilo); ii) skutečnost, že právní závazky byly uzavřeny před přijetím rozpočtových závazků; iii) skutečnost, že podle Účetního dvora se agentura při postupech přijímání zaměstnanců nedrží příslušných pravidel, zejména pokud jde o transparentnost a nediskriminační povahu těchto postupů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0073/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Jsem znepokojen tím, že podle slov zpravodajky se Evropský úřad pro dohled nad globálním družicovým navigačním systémem rozhodl předložit výsledky svých činností, aniž by zohlednil, že po dokončení převodu aktiv a prostředků Komisi, který byl plánován na konec prvního čtvrtletí roku 2008, přestane programy Galileo a Evropské podpůrné geostacionární navigační služby řídit. Lituji rovněž, že Účetní dvůr uvedl ve svém prohlášení o věrohodnosti určité výhrady ke spolehlivosti roční účetní závěrky za rozpočtový rok 2008 a k legálnosti a správnosti uskutečněných operací.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o Evropském úřadu pro dohled nad GNSS.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0094/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr ve své zprávě prohlásil, že roční účetní závěrka společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy za rozpočtový rok 2008 je spolehlivá a uskutečněné operace jsou legální a správné. Je třeba vzít na vědomí, že Účetní dvůr zjistil, že výsledný účet vykazoval přebytek ve výši 57 600 000 EUR, což je 38 % vzniklých příjmů, a část tohoto přebytku byla přenesena do rozpočtového roku 2009. To však mohlo být dáno skutečností, že se společný podnik nachází v počáteční fázi své existence a do konce rozpočtového roku 2008 ještě plně nezavedl vlastní systémy vnitřní kontroly a finančního výkaznictví.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o společném evropském podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0077/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jsem přesvědčen, že je nezbytné, aby úředníci státní správy byli odpovědní veřejnosti. Musí být proto schopni objektivně a přesně doložit, jakým způsobem jsou využívány prostředky, které dostali k dispozici. Účetní dvůr prohlásil, že získal přijatelnou jistotu, že roční účetní závěrka společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) za rozpočtový rok 2008 je spolehlivá a uskutečněné operace jsou legální a správné. Nemohu však společně se zpravodajkou neupozornit, že konečný rozpočet přijatý správní radou v dubnu 2008 byl velmi nerealistický, jak to konečně dokazují míry plnění u prostředků na závazky, které dosáhly 1 %, a prostředků na platby, které dosáhly 17 %. Zdůrazňuji i skutečnost, že byly zjištěny nedostatky u kontrol operací a že nebyly zavedeny odpovídající vnitřní kontroly pro smlouvy a veřejné zakázky. Domnívám se, že je nezbytné, aby společný podnik SESAR přijal odpovídající opatření, aby nyní zjištěné problémy mohly být v příštím finančním roce vyřešeny.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Ve všech evropských orgánech, které jsou závislé na rozpočtu Evropské unie, provádí Účetní dvůr a další subjekty k tomu určené důkladný audit. Je třeba zjistit, zda jsou prostředky Evropské unie řádně využívány, zda tyto orgány splňují určené cíle a zda někde nedochází k plýtvání zdroji. Obecně lze říci, že dotčené orgány – až na několik výjimek, jak vyplývá z dříve provedených auditů – nakládají s prostředky, které mají k dispozici, řádně a že plní určený cíl. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro přijetí zprávy o společném podniku SESAR.

Zpráva: Brian Simpson (A7-0101/2010)

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o přepravitelném tlakovém zařízení, kterou se ruší stávající směrnice a řada dalších souvisejících směrnic. Vzhledem k tomu, že některá technická ustanovení platné směrnice jsou v rozporu s mezinárodními předpisy pro přepravu nebezpečného zboží, je nezbytné odstranit tyto nesrovnalosti a uvést technické požadavky do souladu s mezinárodními předpisy.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Přepravu tlakových zařízení, jako jsou cisterny, nádoby a láhve v současné době upravuje směrnice 1999/36/ES, která stanoví bezpečnostní pravidla pro silniční a železniční dopravu. Směrnice také stanoví normy pro projektové a konstrukční řešení a pro následné kontroly tohoto zařízení.

Tyto předpisy jsou však v rozporu s mezinárodními předpisy pro přepravu nebezpečného zboží, a proto Komise předložila návrh na přepracované znění směrnice. Návrh neobsahuje žádné zásadní změny ve stávajícím předpisovém rámci, pokud jde o účel a hlavní ustanovení. Snaží se pouze odstranit výše zmíněné nesrovnalosti a sladit technické požadavky s mezinárodními pravidly pro přepravu nebezpečného zboží.

Sdílím proto názor zpravodaje, že vzhledem k tomu, že orgány nenalezly jednotné řešení pro znění nových ustanovení o projednávání ve výborech, mělo by co nejdříve dojít k dohodě v průběhu prvního čtení.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Přepravu tlakových zařízení, jako jsou cisterny, nádoby a láhve, v současné době upravuje směrnice 1999/36/ES. Tato směrnice mimo jiné zaručuje volný pohyb těchto zařízení v rámci Společenství, včetně jejich uvádění na trh tím, že stanovuje společné normy pro jejich designové a konstrukční řešení a pro následné kontroly. Některá technická ustanovení platné směrnice jsou však v rozporu s mezinárodními předpisy pro přepravu nebezpečného zboží. Komise proto předložila návrh na přepracované znění směrnice, kterou by se zrušila platná směrnice o přepravitelných tlakových zařízeních a několik dalších, s touto problematikou souvisejících směrnic. Z uvedených důvodů jsem hlasoval pro toto usnesení, ve kterém je výbor vyzýván, aby zprávu přijal bez dalších pozměňovacích návrhů a pověřil zpravodaje, aby na tomto základě zahájil jednání s Radou.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Rostoucí zájem o otázky související s životním prostředím a jeho ochranou nás nutí věnovat zvláštní pozornost bezpečnostním předpisům týkajícím se přepravy tlakových zařízení. Účelem této směrnice je posílení bezpečnosti a zajištění volného pohybu těchto zařízení v rámci Unie a stanovení jednoznačných, transparentních a závazných předpisů pro bezpečnou přepravu tlakových zařízení ve všech členských státech, jejichž prostřednictvím budou standardizovány postupy v celé EU.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Hlavním cílem této směrnice je odstranit stávající nesrovnalosti v předchozích právních předpisech o uvedení technických požadavků do souladu s mezinárodními předpisy pro přepravu nebezpečného zboží. Dále je jejím účelem zjednodušení a racionalizace některých ustanovení, zejména ustanovení týkajících se postupů posuzování shody. Návrh rovněž zahrnuje používání zařízení

potřebného při přepravních operacích na vnitřním trhu a vytváří obecný rámec pro uvádění výrobků na jednotný evropský trh.

Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy, protože jsem přesvědčená, že jakmile bude přijata, tento návrh vysoký zajistí stupeň bezpečnosti pro přepravitelná tlaková zařízení a jejich uživatele. Jeho řádné uplatňování na úrovni členských států rovněž zajistí zvýšenou ochranu životního prostředí a zdraví občanů.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Simpsona o přepravitelném tlakovém zařízení i přesto, že náš pozměňovací návrh nebyl přijat.

Zpráva: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Tématy, jimiž se zabývá návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o poplatcích za ochranu letectví před protiprávními činy, jsou bezpečnost na letištích a transparentnost spotřebitelských poplatků s cílem zvýšit jejich standardy a úroveň.

Stávající systémy pro úhradu nákladů souvisejících s bezpečností letectví, které jsou regulovány na vnitrostátní úrovni, nejsou pro uživatele vždy transparentní a stanovení výše poplatků nebo změny v režimu poplatků, které mají na uživatele vliv, s nimi nejsou často ani konzultovány. V návrzích se mimo jiné požaduje, aby řídicí bezpečnostní orgány a letecké společnosti zavedly postup konzultací se sdruženími uživatelů letišť a cestujících s cílem zajistit, že náklady na bezpečnostní opatření budou stanovány řádně a že budou porovnávány s koncovou cenou letenky, kterou platí koncový uživatel.

Vítám také další část zprávy: výzvu, aby byla směrnice uplatňována pouze na letištích členských států, které vybírají poplatky za bezpečnostní opatření, a nikoli na letištích, která tato bezpečnostní opatření nezavedla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Události posledních týdnů ukázaly, že bezpečnost na letištích je velmi důležitým úkolem členských států a že musíme přijmout veškerá nezbytná preventivní opatření. O metodách financování a uplatňování bezpečnosti v oblasti letectví rozhodují jednotlivé členské státy. Je velmi důležité, že směrnice stanoví základní zásady a postupy platné jak pro orgány odpovědné za bezpečnost, tak i pro letecké společnosti. I když se zákonné požadavky, kterými se letiště regulují, v jednotlivých členských státech výrazně liší, je nezbytné, aby provozovatelé leteckým dopravcům podávali přiměřené množství informací, bez nichž by postup konzultací postrádal smysl. Za tímto účelem směrnice stanoví, které informace by měl řídicí orgán letiště pravidelně poskytovat. Letečtí dopravci by měli naopak poskytovat informace o provozních prognózách, plánovaném letovém parku a o stávajících i budoucích požadavcích vůči letišti s cílem umožnit řídicímu orgánu letiště, aby co nejlépe využil svůj kapitál a možnosti.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (S&D), písemně. – (DA) Dánští sociální demokraté v Evropském parlamentu se zdrželi hlasování o tomto návrhu, jelikož jsou přesvědčeni, že se – za prvé – jedná o zbytečný právní předpis, protože požadovaná právní úprava v této oblasti již existuje. Za druhé jsme přesvědčeni, že není úkolem EU, aby přikazovala členským státům, že mají hradit další náklady za bezpečnost letišť. Otázka financování poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy by měla být svěřena jednotlivým členským státům.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o poplatcích za ochranu letectví před protiprávními činy. Tento návrh je velice důležitý z hlediska prosazování ochrany práv spotřebitelů a cestujících, protože se jím zavádí řada základních zásad, které musí provozovatelé letišť dodržovat při stanovení poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy. Tyto zásady jsou: nediskriminace, konzultace a náprava, transparentnost nákladů a odvozenost poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy od nákladů a zřízení dozorcího orgánu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Evropská komise předložila návrh, kterým se stanoví základní zásady, kterými by se měli řídit provozovatelé letišť při stanovení poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy: I) nediskriminace, II) konzultace a náprava, III) transparentnost nákladů a odvozenost poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy od nákladů, IV) zřízení dozorcího orgánu.

První otázkou, která v této souvislosti vyvstává, je otázka financování přísnějších bezpečnostních opatření. Parlament už nejednou vyzýval k regulaci financování poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy, ale bez úspěchu. Zpravodaj správně tvrdí, že za financování těchto přísnějších opatření by neměli být odpovědní výhradně cestující (prostřednictvím externalizace nákladů), nýbrž členské státy, které konec konců nesou odpovědnost za bezpečnost svých letišť. Závěrem bych rád zdůraznil, že žádám investice do

bezpečnosti letišť a cestujících není dostatečně velká, jak ukazují poslední pokusy o teroristický útok proti civilnímu letectví, které se naštěstí nezdařily.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Evropský parlament – už několikrát a marně – požadoval regulaci poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy v zájmu větší transparentnosti a rovněž žádal, aby byly bezpečnostní daně a poplatky účelově vázané. Parlament je přesvědčen, že realizaci přísnějších opatření by měly hradit členské státy. Teroristický útok před několika týdny opět ukázal, že bezpečnost letišť spadá do odpovědnosti členských států a že účelem stávajících i připravovaných bezpečnostních opatření je předcházet teroristickým činům. Jednou z otázek, která nebyla doposud k této záležitosti v průběhu rozpravy vznesena, je skutečnost, že náklady těchto opatření vlastně nesou cestující. Souhlasím s pozměňovacími návrhy, které se tímto usnesením zavádí a které umožní zabránit zbytečnému provádění paralelních postupů a sníží správní náklady v této oblasti.

Louis Grech (S&D), písemně. – Musíme zajistit, aby poplatky za bezpečnost na letištích byly transparentní, opodstatněné a aby byly založeny na jednoznačných kritériích odrážejících skutečné náklady. Všechny nově vzniklé náklady spojené s leteckou dopravou by měly zohledňovat význam letišť pro rozvoj regionu, zejména u regionů do značné míry závislých na cestovním ruchu a u regionů, které jsou ze zeměpisného nebo přírodního hlediska znevýhodněné, jako jsou nejvzdálenější regiony a ostrovy. Uživatelé letišť, stejně jako místní orgány, by měli mít možnost získat bez zbytečného prodloužení informace o tom, na základě čeho jsou tyto poplatky stanovovány. Měl by rovněž existovat povinný postup konzultací mezi letištními orgány a dotčenými stranami nebo místními orgány v případě, že je zapotřebí provést přezkum těchto poplatků. Jasně a přesně definované směrnice by měl mít rovněž nezávislý dozorní orgán, včetně pravomocí ke stanovení trestů.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Považuji za nepřijatelné, že členské státy nezabezpečují financování opatření na zajištění bezpečnosti letišť, která nejsou zakotvena v evropských právních předpisech, a že navíc přenášejí tyto náklady na letecké společnosti, které je nechávají zaplatit cestujícím. Domnívám se, že musíme zajít dál než nařízení z roku 2008 a přijmout právní předpisy, které zajistí, že na cestující nebudou přenášeny dodatečné náklady, u nichž se časem může ukázat, že vůbec nesouvisí s poplatky za ochranu letectví před protiprávními činy. Z tohoto důvodu jsem podpořila zprávu svého rakouského kolegy, pana Leichtfrieda, která zaručuje větší transparentnost pro občany i pro letecké společnosti a nutí členské státy poskytnout prostředky na bezpečnostní opatření, která přesahují požadavky evropských právních předpisů, z prostředků veřejných rozpočtů, protože tyto záležitosti spadají do oblasti národní bezpečnosti každého členského státu. V případě, že Komise předloží návrh na začlenění detektorů pro fyzickou kontrolu na seznam evropských metod s cílem zastavit jejich financování ze strany členských států, podpořím opět svého kolegu a v případě potřeby budu hlasovat proti tomuto návrhu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Rostoucí péče věnovaná bezpečnosti na našich letištích s sebou nese také rostoucí náklady, které jsou přenášeny na cestující. Dodatečné náklady vzniklé v důsledku přísnějších bezpečnostních opatření musejí nést členské státy, neboť jejich účelem je předcházet teroristickým útokům; ve skutečnosti je však platí cestující. Hlasovali jsme pro přijetí této zprávy, protože odmítáme tento stav.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Náklady, které má přebírat stát – totiž náklady na udržení veřejné bezpečnosti – nelze tímto způsobem přenášet. Musíme rozhodnout, jaká je přiměřená výše nákladů, kterou mohou s ohledem na stále více omezující nařízení v oblasti bezpečnosti proti terorismu hradit cestující. Pouze v případě, že země samotné ponese finanční odpovědnost za přísná bezpečnostní opatření, která byla zavedena, a pokud budou samy moci přijímat vlastní rozhodnutí v souvislosti s těmito opatřeními, dokážeme zabránit možnosti neomezeného nárůstu detektorů pro fyzickou kontrolu a dalších takových opatření. Americké inovativní společnosti budou jedinými, kteří budou z této hysterie kolem terorismu a nekontrolované hospodářské soutěže o to, kdo bude lépe vybavený, těžit. Z těchto důvodů uvedený návrh vítám.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem PRO přijetí zprávy. Co je pro nás však důležité, je skutečnost, že dva naše cíle „propojení nákladů za bezpečnostní prověřování a za detektory s liberalizovanými službami odbavení“ a „spravedlivé zacházení v rámci intermodální dopravy, pokud jde o financování bezpečnostních opatření“, odmítla jak skupina Evropské lidové strany, tak skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (RCV).

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Parlament opakovaně vyzýval Komisi, aby regulovala financování poplatků za ochranu letectví před protiprávními činy. Požadoval vždy transparentnost a účelové vázání

bezpečnostních daní a dávek a zastával názor, že náklady na uplatňování přísnějších opatření by měly nést členské státy.

Návrh Komise se tímto tématem nezabývá. Pouze se pokouší o nové posouzení dopadů hospodářských důsledků snížení nákladů na základě nediskriminace, konzultace a nápravy, transparentnosti nákladů za ochranu letectví před protiprávními činy. Tento dokument však navrhuje, že pokud budou mít přísnější bezpečnostní opatření za následek dodatečné výdaje, měly by tyto výdaje financovat členské státy. Kladu důraz na význam bezpečnostních opatření na letištích a hlasuji pro podporu této iniciativy Parlamentu.

Návrh, který má být realizován na všech komerčních letištích Evropské unie, je nutně spojen s obavami ohledně práva na informace, nediskriminace cestujících a ochrany spotřebitele. Jsem přesvědčen, že cíle větší transparentnosti a zabránění zbytečným nákladům lze dosáhnout jen prostřednictvím harmonizace právních předpisů a vyjasněním odpovědnosti mezi leteckými společnostmi a členskými státy při přijímání bezpečnostních opatření.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Byl jsem potěšen výsledky dnešního hlasování. Domnívám se, že během práce na tomto dokumentu se nám podařilo dospět k jednomyslnému a ambicióznímu stanovisku, zejména pokud jde o financování. Rád bych opět zdůraznil, že teroristické útoky nejsou zaměřeny proti leteckým společnostem, ale proti státům. Je to stát, jehož úkolem je zaručit bezpečnost svých občanů, a stát musí dostát svým povinnostem. Výsledek dnešního hlasování – 613 hlasů proti 7 – je zřetelným signálem Radě. Je projevem rozhodnutí Evropského parlamentu v otázce povinnosti všech členských států nést alespoň část výdajů za bezpečnost letecké dopravy.

Zpráva: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě, protože jejím cílem je stavba a modernizace železniční infrastruktury, přístavů, vodních cest a letišť. Mezi plánované prioritní projekty rovněž patří železniční trať Curtici-Braşov. Vítám zřízení výboru, který má podpořit Komisi při uskutečňování tohoto rozhodnutí a při vývoji hlavních směrů stanovených tímto rozhodnutím.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem rozhodně pro přijetí tohoto textu. I když jeho příspěvek spočívá pouze v technických úpravách, připomíná nám význam evropské dopravní sítě z hlediska užšího zapojení občanů EU a podpory mobility. Tato mobilita má zásadní význam, protože nemůžeme mít skutečnou Evropu, aniž bychom poznali své sousedy, jejich země a jejich kulturu. Transevropská dopravní síť rovněž přispívá k plánu snížení emisí skleníkových plynů a zavádí lepší řízení způsobů přepravy a podporuje jejich interoperabilitu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Předmětný text tvoří návrh Komise, který je prostou kodifikací stávajících aktů a nařízení. Zavádí rovněž některé drobné úpravy. Proto, v souladu s návrhem zpravodaje a s přihlédnutím k některým zákonným a politickým ujištěním, podporuji přijetí tohoto textu, včetně právních úprav a oprav navržených Radou, i uzavření dokumentu dohodou v prvním čtení.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Z technického hlediska tento návrh kodifikuje stávající platná znění. Komise však musela návrh přepracovat, protože došlo k drobným změnám přílohy. Hlasoval jsem pro přijetí těchto pozměňovacích návrhů.

Elie Hoarau (GUE/NGL), písemně. – (FR) Odsuzuji skutečnost, že nejvzdálenější regiony nejsou vždy integrální součástí globální transevropské dopravní sítě, navzdory zásadnímu významu pro hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Je nepochopitelné, že nejvzdálenější regiony nejsou zapojeny do plánování sítí a neobjevují se ani na řadě map transevropské dopravní sítě. Globální síť, námořní dálnice a prioritní projekty by se měly vztahovat na všechny nejvzdálenější regiony bez výjimky. Politika TEN-T by měla rovněž zahrnovat síťová odvětví a služby obecného hospodářského zájmu; neměla by se pouze omezovat na hlavní dopravní trasy nákladní a osobní dopravy. Požadavek na rovné zacházení s nejvzdálenějšími regiony je třeba vyslyšet. Jak můžeme vůbec uvažovat o tom, že bychom zůstali mimo transevropské síť, když víme, jak zásadní význam evropská dopravní politika má pro otevření našich regionů svobodnému pohybu v rámci vnitřního trhu? Zatímco Evropská unie na jedné straně prodává náš cukr, banány a rum do jiných zemí prostřednictvím obchodních dohod, na straně druhé nás ponechává mimo vnitroeuropejské obchodní trasy. Tyto dvě skutečnosti nás drží v pevném sevření a to odmítáme.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Během plenárního zasedání jsem hlasoval pro přijetí zprávy o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o hlavních směrech Společenství pro rozvoj

transevropské dopravní síť. Jednalo se o technický návrh, jelikož probíhají přípravy k provedení a důkladnému přezkumu hlavních směrů. Podle odhadů by měly být ukončeny v závěru příštího roku. Domnívám se, že je to zcela zásadní příležitost opětovně potvrdit významnou úlohu, kterou sehrává dopravní politika na evropské úrovni v kontextu probíhající rozpravy o cílech strategie Evropa 2020. Členské státy obecně a zvláště Rumunsko, které stále potřebuje investice do své dopravní infrastruktury, si musí být vědomy toho, že tato dopravní politika byla přepracována proto, aby dokázala čelit novým výzvám. Stárnoucí populace a specifické požadavky na mobilitu starších osob, sociální migrace a změna klimatu jsou jen některé z činitelů, které vyžadují odpovídající dopravní politiku. Návrh dunajské strategie EU, který se připravuje ve stejném období, vytváří rámec, s jehož pomocí bude možné zajistit co nejlepší využití říční dopravy na vnitrozemských vodních cestách EU.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Změny a nové definice rozvoje transevropské dopravní sítě probíhají již léta. Účinná transevropská dopravní síť je nezbytná pro existenci fungujícího vnitřního trhu a přispívá k posílení hospodářské a sociální soudržnosti. Výbuch islandské sopky nám jednoznačně ukázal, že transevropská dopravní síť je potřebná; tato síť musí být účinná a schopná koordinovaným způsobem reagovat na problémy, které vznikají za těchto situací. Toto rozhodnutí je důležité, protože vytváří hlavní směry cílů, priorit a nejdůležitějších opatření, která jsou přijímána v oblasti transevropské dopravní sítě.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) EU potvrdila význam baltsko-jadranského koridoru tím, že přiznala prioritní postavení severnímu křídlu, které vede z Gdaňska do České republiky, a zavázala se k účasti na projektu brennerského bazového tunelu. Ještě důležitější je výstavba jižní části koridoru přes rakouskou jižní železnici do Itálie. Zejména v této síti, po které je dopravována téměř polovina zboží a cestujících, musíme projít nebezpečnou cestou. Podpora projektu Koralm má vzhledem k překážkám, s nimiž se železnice v tomto regionu – kterou EU ostatně vždy prosazovala – potýká, zásadní význam pro nákladní dopravu. V případě tunelu Koralm má EU jedinečnou příležitost převést dopravu na železnici v takové míře, jak o to usilujeme po desetiletí. Vzhledem k tomu, že rozvoj transevropské sítě může být z hlediska konkurenceschopnosti Evropy zásadní a že předložené pozměňovací návrhy jsou pouze technickými úpravami, hlasoval jsem pro přijetí zprávy.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy i přesto, že náš pozměňovací návrh nebyl přijat.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Pokud jde o vnitrostátní priority v rámci transevropské dopravní sítě (TEN-T), považuji za důležité investovat nejen do železnice, ale především do námořních dálnic a možností interoperability a spolupráce jednotlivých druhů dopravy.

Pouze skutečně kombinovaná dopravní síť s podporou účinného řízení dokáže zajistit konkurenceschopnost námořní dopravy. Námořní doprava má pro moji zemi, která se těší výsadnímu přístupu k plavebním trasám, zásadní význam a zvláště zásadní význam má pro nejvzdálenější a ostrovní regiony, jako například pro ostrov Madeira. Navíc představuje jeden ze základních nástrojů dalšího upevňování vnitřního trhu a územní soudržnosti.

Této zprávě se dostalo široké podpory nejen v Parlamentu, ale rovněž v Komisi a Radě. Je také výrazně technická. Byla přijata touto sněmovnou na základě téměř jednohlasného doporučení ze strany Výboru pro dopravu a cestovní ruch.

Stručně řečeno, tento návrh, který jsem osobně podpořil, nemění obsah znění programu TEN-T, pouze doplňuje 12 členských států, které přistoupily k Evropské unii v letech 2004 a 2007. Přezkum hlavních směrů Unie pro rozvoj TEN-T probíhá a bude připraven na konci roku 2010.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) V EU je 5 milionů kilometrů silnic (62 tisíc kilometrů dálnic), 215 tisíc kilometrů železnic a 41 tisíc kilometrů vnitrozemských vodních cest. Do roku 2020 by se míra vzájemného propojení členských států měla zdvojnásobit. Dosažení jednotné Evropy nebude možné bez koordinované a účinné transevropské dopravní sítě (TEN-T). Na základě příslušných evropských smluv dosáhnou investice do sítě TEN-T přibližně částky 500 miliard EUR. Je proto důležité zajistit spolupráci v rámci Evropy a pečlivě vybírat prioritní projekty. Účelem sítě TEN-T je propojit pozemní, námořní a letecké dopravní sítě v Evropě do roku 2020. Hlavním cílem je zajistit rychlý a bezproblémový pohyb osob a zboží mezi jednotlivými členskými státy. Největší litevský přístav Klaipėda spojuje s městem Vilniuse dálnice na evropské úrovni a z Vilniusu vede do Moskvy a dále na východ železniční trať. Pokud chceme zachovat konkurenceschopnost přístavu, musíme modernizovat jeho stávající infrastrukturu a odstranit byrokracii. Železnice a vnitrozemské vodní cesty by měly být využívány zejména pro dálkovou dopravu a silnice pro vzdálenosti krátké. Větší úsilí by mělo být věnováno nákladní přepravě a dopravě po vnitrozemských vodních

cestách, které jsou energeticky účinnější a nákladově úspornější, neznečišťují životní prostředí a jsou bezpečné. Nejdůležitější je ochrana a bezpečnost cestujících. Finanční krize měla dopad na dopravní politiku. Projekt TEN-T však může napomoci vytvořit nová pracovní místa a zachovat sociální a hospodářskou soudržnost. Strategie Evropa 2020 uznává význam dopravní politiky pro evropské hospodářství. Volný pohyb osob a zboží je jednou z určujících charakteristik Evropské unie. Tento pohyb bude možný jen tehdy, pokud budeme disponovat dobrou sítí TEN-T.

Zpráva: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, protože jsem přesvědčen, že pokud máme být schopni vyřešit stávající krizi, potřebujeme nalézt způsoby, jak urychlit realizaci programů pomoci, aby tak mohly být prostředky Unie určené zejména na podporu občanů – konkrétně nezaměstnaných občanů – efektivněji využity. Cílem tohoto návrhu bylo provést řadu regulačních změn, díky kterým dojde ke zjednodušení prováděcích pravidel politiky soudržnosti a zvýšení předběžného financování (předběžných plateb) programů Evropského fondu pro regionální rozvoj a Evropského sociálního fondu. Hospodářské prognózy předpovídají na rok 2010 snížení hospodářského růstu ve výši 1,1 %. S ohledem na to představuje tato zpráva reakci na finanční krizi a její sociálně-hospodářské dopady. Považuji proto za velmi důležité dosáhnout větší transparentnosti a zjednodušení pravidel, jimiž se řídí politika soudržnosti. Tento příspěvek bude mít kladný vliv na rychlost provádění programů, a to především proto, že poskytne vnitrostátním, regionálním a místním orgánům jasnější a méně byrokratická pravidla, která jim dají větší volnost při přizpůsobování programů novým výzvám.

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) V loňském roce předložila Komise návrh, kterým se mění nařízení o strukturálních fondech (1083/2006) s cílem poskytnout finanční pobídky členským státům těžce postiženým hospodářskou krizí. Jedním z opatření, které Komise ve svém návrhu předkládá, je odchýlení se od zásady spolufinancování a dočasné umožnění členským státům, které mají vážné problémy s peněžním tokem, žádat o úhradu 100 % nákladů na opatření v rámci Evropského sociálního fondu.

Rada tento návrh financování zamítla, souhlasila však s prodloužením lhůty pro výpočet automatického zrušení prostředků na závazky z ročního rozpočtu v souvislosti s celkovým ročním příspěvkem na rok 2007, čímž se navýší čerpání prostředků vyčleněných na některé operační programy.

Považuji zpravodajův návrh na dočasné opatření, kterým by mohly být obnoveny prostředky zrušené pro rozpočtový rok 2007 pro prostředky pomoci v rámci Evropského sociálního fondu, za oprávněný, a to s ohledem na Lisabonskou smlouvu, jejíž vstup v platnost by zabránil uplatňování čl. 93 odst. 1 nařízení (ES) č. 1083/2006 v jeho stávající podobě.

Alfredo Antoniazzi (PPE), písemně. – (IT) Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti se ukázaly být účinnými a velmi užitečnými nástroji územního rozvoje i při řešení důsledků hospodářské krize, která v současnosti postihuje Evropu a svět. V této souvislosti vítám návrhy na zjednodušení postupů pro zrušení prostředků na závazky a usnadnění vyplácení prostředků příjemcům jednotlivých programů prostřednictvím uvedených fondů. Navíc podporuji poskytnutí dodatečných záruk na předběžné platby na rok 2010 pro členské státy, které byly krizí nejhůře postiženy.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Jako zpravodajka skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů jsem vyzvala své kolegy, aby hlasovali pro přijetí této zprávy. Pokud jde o zjednodušení obsažené v této zprávě, jsem přesvědčená, že se jedná o velmi pozitivní kroky. Je to skutečný pokrok: vyžaduje se méně informací, je tu větší flexibilita s ohledem na ziskové projekty, méně kontrol ze strany Komise u projektů v oblasti životního prostředí v hodnotě od 25 do 50 milionů EUR atd.

Pokud jde o finanční hledisko, žádala jsem změnu záměru původního návrhu. Nebylo by opravdu dobré zpochybňovat zásadu spolufinancování výdajů a realizovat projekty v plné míře financované z Evropského sociálního fondu, jak navrhuje Komise. V zájmu dlouhodobého zachování rovnováhy výdajů by se některé členské státy mohly dostat do finančních problémů. Parlament našel kompromis, který nám umožní pomoci zemím nejhůře postiženým krizí a zároveň se vyhnout zrušení prostředků na závazky z roku 2007.

Tímto hlasováním vyjadřujeme velkou podporu příjemcům prostředků EU stejně jako předkládajícím subjektům. Nezapomínejme však, že ještě před sebou máme řadu úkolů z hlediska zjednodušení.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Je třeba zdůraznit, že tlak vyvíjený na finanční zdroje jednotlivých členských států vzrůstá: k jeho zmírnění je třeba podniknout další kroky spočívající v lepším využívání financování Společenství a ve využití a zrychlení všech dostupných fondů na boj proti hospodářské krizi.

Jak navrhuje zmíněné sdělení, na balíčky pro rychlé hospodářské oživení je především třeba využít Evropského sociálního fondu. Je zvláště důležité, aby byla posílena snaha o usnadnění řízení financování ze strany EU s cílem urychlit tok finančních prostředků k příjemcům, kteří jsou nejhůře postiženi hospodářským poklesem. Je proto důležité dosáhnout celkového cíle urychlení investic spolufinancovaných ze strany členských států a regionů a posílit dopad financování na hospodářství jako celek, zejména na malé a střední podniky a na zaměstnanost. Malé a střední podniky představují hnací sílu evropského hospodářství a jsou hlavními aktéry udržitelného růstu a vytváření pracovních příležitostí z hlediska kvantity a kvality. Další zjednodušení a upřesnění pravidel řízení politiky soudržnosti bude mít bezesporu kladný dopad na rychlost provádění programů, a to především proto, že poskytne vnitrostátním, regionálním a místním orgánům jasnější a méně byrokratická pravidla, která jim dají větší volnost při přizpůsobování programů novým výzvám.

David Casa (PPE), *písemně*. – Tato zpráva se týká finančního řízení některých nejdůležitějších fondů Evropské unie. Mezi ně patří Evropský fond pro regionální rozvoj, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti. Na základě pečlivého rozboru návrhu nařízení (KOM(2009) 384) a článku 161 Smlouvy o ES a dalších dokumentů jsem se přiklonil k názoru zpravodaje, a hlasoval jsem proto pro přijetí zprávy.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *písemně*. – (RO) Pozměněné znění nařízení o realizaci strukturálních fondů a Fondu soudržnosti je opatřením, jehož cílem je podpořit členské státy EU během současné krize. Především je však odpovědí na požadavky po zjednodušení řízení fondů.

Jsem přesvědčená, že nová ustanovení zároveň pomohou omezit riziko, že prostředky budou ztraceny jen proto, že nebudou dostatečně rychle čerpány, protože u projektů, které nebyly schváleny nebo realizovány během stanovené lhůty, se nabízí delší časový rámec.

Doufám rovněž, že tato zjednodušená pravidla vstoupí co nejdříve v platnost, aby tak členské státy a zejména regiony, pro které jsou určena, mohly využívat této možnosti financování ze strany EU, a také, že orgány veřejné správy v těchto regionech budou nadále investovat do evropských projektů navzdory rozpočtovým omezením.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně*. – (FR) Delegace Demokratického hnutí vítá přijetí zprávy, která umožní zjednodušení některých ustanovení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti. Uvolnění lhůt pro čerpání fondů je výrazným pokrokem. Dle současných pravidel musí být pomoc čerpána do dvou let od přidělení nebo musí být vrácena. Díky novým předpisům neprijdou regiony a členské státy o prostředky přidělené v roce 2007 na projekty, jejichž realizace se zpozdila. Díky tomu nebudou muset členské státy u projektů, jejichž hodnota nepřesáhne 50 milionů EUR, žádat o schválení Evropskou komisí. Členským státům, které byly nejméně postiženy hospodářskou a finanční krizí, budou na rok 2010 schváleny dodatečné předběžné platby. Zjednodušení některých ustanovení rovněž usnadní přezkum probíhajících operačních programů a umožní nám lépe reagovat na krizové situace. Například regiony postižené bouří Xynthia budou moci využít této nové pružnosti a pomoci obětem katastrofy.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Komise předložila návrh na změnu nařízení o strukturálních fondech, jejímž cílem bylo poskytnout členským státům výrazně zasaženým finanční krizí potřebný ekonomický stimul. Změnou má být použito tzv. prahů podpory. Měl by nově platit práh ve výši 50 milionů EUR namísto současných 25 milionů EUR. Velké projekty by měly být také chráněny před automatickým rušením prostředků na závazky. Dále by některým státům mělo být umožněno žádat o úhradu 100 % nákladů na opatření v oblasti trhu práce z Evropského sociálního fondu. Pokud by bylo rozpočtově možné otevřít financování bez nutnosti spoluúčasti, o čemž velmi pochybuji, pak je jedinou správnou a možnou cestou srovnávat pravidla a předpisy pro všechny stejnou měrou. Je absolutně nepřijatelné, aby se některé členské státy označily za „více postižené krizí“, a z těchto důvodů byly pro ně přijaty výjimky z pravidel. Pokud výjimky, pak všem obdobně! EU není plošně tak obrovským celkem, abychom mohli vyvozovat pro členské státy různé důsledky finanční krize. Ekonomiky jsou spjaté a výsledky ekonomického hospodaření se vzájemně ovlivňují. Je rovněž nesprávné, abychom trestali neumožněním výjimek ty členské státy, které usilují o stimul ekonomiky samy a nečekají na pomoc EU. I v době krize bojujme za rovné podmínky pro rovnocenné situace! Zpráva toto zohledňuje, podporuji její přijetí.

Ioan Enciu (S&D), *písemně*. – (RO) Vítám přijetí zprávu pana Kirilova, kterou jsem podpořil svým hlasem. Jsem přesvědčen, že přijetí této zprávy tak brzy po sdělení Komise bude prospěšné, protože opatření obsažená v tomto sdělení urychlí proces financování a podpoří hospodářské oživení regionů, které je v současné krizi naprosto nezbytné. Tato zpráva je součástí pokynů, které vypracovala Rada k pozměňovacím návrhům týkajícím se předpisů o finančním řízení programů spolufinancovaných z Evropského sociálního fondu a k předpisům týkajícím se realizace programů, jejichž cílem je usnadnit, zjednodušit a vyjasnit nařízení, jimiž

se řídí politika soudržnosti. Pro Rumunsko to znamená zvýšení objemu záloh v rámci Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti formou zrušení prostředků na závazky, díky čemuž budou členské státy opět moci použít tyto prostředky v rámci programu. Mezi další pozměňovací návrhy patří zjednodušení a vyjasnění opatření potřebných pro realizaci strukturálních fondů a to jak během předkládání žádostí o financování, tak při vypracování výročních zpráv o realizaci programu. Podařilo se rovněž dosáhnout dohody ohledně jednotného prahu ve výši 50 milionů EUR vymezující rozsah projektů, které budou moci využívat financování v rámci řady evropských programů.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, pokud jde o zjednodušení určitých požadavků a o určitá ustanovení týkající se finančního řízení. Vážný a nebyvalý dopad současné hospodářské a finanční krize na rozpočty členských států vyžaduje, aby bylo řízení politiky soudržnosti zjednodušeno a aby byly zvýšeny zálohy. Navzdory obtížné situaci umožní tato opatření zachovat pravidelné finanční toky a zajistí, že platby budou moci být vypláceny příjemcům v průběhu realizace programů.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Podle mého názoru je politika soudržnosti EU ústředním činitelem rozvoje a uplatňování zásady solidarity mezi členskými státy, kterou Evropská unie prosazuje. Proto je zejména v době krize – kdy tyto prostředky mohou pomoci konkrétně zmínit dopad krize, který pociťují lidé v nejvíce znevýhodněných regionech – nezbytné, abychom zlepšili stávající strukturu politiky soudržnosti tak, aby mohly být prostředky vyčleňovány účelněji a mohly přinášet účinnější výsledky ve správnou dobu.

Nástroje se navíc musí stát pružnější, protože nepružné nástroje, které se nedokážou přizpůsobit nepředvídaným okolnostem, jako například krizi, poškozují hospodářský rozvoj Evropské unie. Je rovněž důležité zajistit, aby prostředky poskytované v rámci politiky soudržnosti členské státy využívaly řádně a aby dostupné zdroje byly vynakládány účinně. Domnívám se proto, že je nezbytné přehodnotit nejen strukturu politiky soudržnosti Unie, ale také současné kontrolní mechanismy a metody nátlaku na členské státy, které nejsou v souladu se stanovenými podmínkami.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Účelem tohoto návrhu je poskytnout další hospodářskou pobídku některým členským státům, které byly vážně postiženy hospodářskou krizí. Vychází z Evropského plánu hospodářské obnovy, na základě kterého byla již v roce 2009 upravena prováděcí ustanovení zmíněného základního nařízení s cílem umožnit větší flexibilitu při vyplácení záloh. Hlavní část návrhu Komise se zaměřuje na řešení dopadů finanční krize. K navrhovaným řešením bylo zavedení dočasné možnosti, aby členské státy postižené problémy s peněžními toky mohly žádat o úhradu 100 % nákladů na opatření v oblasti trhu práce z Evropského sociálního fondu, to znamená odchýlení se od zásady spolufinancování. Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost dochází rovněž ke změně legislativního procesu. Namísto schvalovacího postupu, kdy mohl Parlament návrh pouze schválit nebo zamítnout, nabyl Parlament pravomoc vyjadřovat se v rámci běžného legislativního procesu v plné míře k obsahu znění. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro přijetí návrhu a nezbyvá než doufat, že Komise předloží i odpovídající návrh pozměněného rozpočtu k přezkumu a ke schválení rozpočtovému orgánu.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Návrh Komise obsahuje zavedení dočasné možnosti, které mohou využít členské státy s vážnými problémy peněžních toků a financovat s jejich pomocí potřebná opatření na podporu růstu a zaměstnanosti v rámci boje proti krizi v oblasti trhu práce z Evropského sociálního fondu. Členské státy tak budou mít možnost v letech 2009 a 2010 požádat Komisi o 100% náhradu nákladů, takže v tomto období nebude vyžadováno vnitrostátní spolufinancování.

Toto je stanovisko, které jsme prosazovali, aby bylo možné v plné míře využít dostupné fondy EU a to v době, kdy jsou nejvíce potřebné. Stanovisko Rady je však odlišné a pouze zdůrazňuje, že „bude třeba členským státům, které krize postihla nejvíce, poskytnout dodatečné zálohy na předběžné platby“.

Dokument, který je Parlamentu předložen k hlasování, se přiklání spíše ke stanovisku Rady, které považujeme za poněkud neurčité a méně příznivé pro členské státy, které jsou krizí nejvíce postiženy. Jsme však přesvědčeni, že „prodloužení lhůty pro výpočet automatického zrušení prostředků na závazky z ročního rozpočtu v souvislosti s celkovým ročním příspěvkem na rok 2007 s cílem zvýšit čerpání prostředků poskytnutých na některé operační programy“ je příznivým opatřením.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Hlavní výzvy, s nimiž se Evropská unie potýká v důsledku hospodářské a finanční krize, vedly k zavedení některých prioritních opatření, která pomohou národním hospodářstvím přizpůsobit se vzniklé situaci. Hlasoval jsem pro přijetí zprávy, protože jsem pevným zastáncem poskytnutí dodatečných finančních pobídek členským státům, které byly vážně postiženy

hospodářskou krizí, stejně jako jsem pro zjednodušení hledisek souvisejících s finančním řízením. Všechny země mohou využívat odkladu zrušení prostředků na závazky, přičemž země, které se nacházejí v nejvážnější situaci, by mohly využívat možnosti dodatečných předběžných plateb. Mezi tyto země se řadí Estonsko, Maďarsko, Rumunsko, Lotyšsko a Litva. Další vyjasnění nařízení o politice soudržnosti a zjednodušení postupů bude mít pozitivní dopad na počet realizovaných programů. Tento krok je zvláště důležitý s ohledem na to, že politika soudržnosti je nejsilnějším nástrojem z hlediska poskytování podpory reálnému hospodářství.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Zjednodušení přístupu k Evropskému fondu pro regionální rozvoj, Evropskému sociálnímu fondu a Fondu soudržnosti je nezbytnou součástí podpory členských států, které jsou nejvíce postižené hospodářskou krizí, kterou v současné době procházíme. S tím, jak se seznamujeme s rozsahem škod, které způsobila finanční krize reálnému hospodářství a pracovnímu trhu, musíme přijímat opatření s cílem zlepšit přístup k finančním nástrojům Evropské unie. Musíme zajistit pravidelný tok prostředků, který umožní vyplácení plateb příjemcům v průběhu realizace programů.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V dobách krize se EU opět ukazuje v pravém světle. Když východní členské státy EU byly paralizovány během sporu o ruský plyn, projevovali jsme jen velmi málo solidarity. Nyní, když se jedná o hospodářský oříšek euro – vlajkovou loď EU – je náhle možné něco dělat. Dokonce byla přiměřeně upravena i výše podpory EU. I když možnost 100 % náhrady v letech 2009 a 2010 na financování opatření politiky v oblasti pracovního trhu nepodpoří další vzdělávání a kvalitní učňovské školství v míře, jak bychom si to přáli, jedná se za současné situace o nezbytné opatření. Všechny členské státy by mohly využívat zrušení prostředků na závazky z rozpočtu a země, které mají nejvíce problémů, by obdržely další předběžné platby. Sypat prostředky do bezedné díry bez doprovodných opatření může být nebezpečné. Z tohoto důvodu jsem návrh zamítl.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Vzhledem k hospodářské a finanční krizi musíme co nejlépe využívat opatření, která zjednoduší konkrétní postupy pro přístup k evropským fondům. Mezi tato opatření patří:

- poskytnout členským státům, které krize postihla nejvíce, dodatečné zálohy na předběžné platby na rok 2010 s cílem umožnit pravidelný peněžní tok a usnadnit platby příjemcům během provádění operačního programu;
- prodloužit lhůty pro výpočet automatického zrušení prostředků na závazky z ročního rozpočtu v souvislosti s celkovým ročním příspěvkem na rok 2007 s cílem zvýšit čerpání prostředků poskytnutých na některé operační programy a zajištění odpovídající podpory pro iniciativy na udržení a tvorbu nových pracovních míst;
- členské státy, které získaly v roce 2009 podporu v souladu s právním předpisem, kterým se zřizuje nástroj střednědobé finanční pomoci určené platebním bilancím členských států, mohou v roce 2010 za určitých podmínek získat příspěvek ve výši 2 % z Fondu soudržnosti a 4 % z Evropského sociálního fondu na operační program.

Tato opatření přispějí k vytvoření pružného trhu práce, který je přístupný všem, a k výraznému posílení kladného dopadu financování EU na hospodářství jako celek, zejména však na malé a střední podniky a na trh práce.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem proti přijetí této zprávy, protože skupina Zelených/Evropské svobodné aliance předložila šest pozměňovacích návrhů a všechny byly zamítnuty.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, protože jsem přesvědčen, že se jedná o velmi důležitou záležitost pro Portugalsko a zejména pro jeho nejvzdálenější regiony, které jsou vůči probíhající krizi zranitelnější, protože výraznějším způsobem pociťují její dopady a bude jim déle trvat, než se z krize vymaní.

Přestože obecně souhlasím s obsahem zprávy, musím upozornit na problémy, kterým čelí regionální a místní orgány ve snaze získat prostředky na svůj díl financování projektů podporovaných z fondů EU. Byl jsem zklamaný, když jsem zjistil, že Rada zablokovala možnost navýšení míry spolufinancování EU do výše 100 %, a to i dočasně a ve formě předběžné platby, která by byla vykompenzována v pozdějších letech.

Kompromisní řešení, i když není dokonalé, znamená, že prostředky z fondů EU za 2007 pro programy, jejichž zahájení se zpozdilo, mohou být čerpány v rámci prodloužené lhůty oddalující jejich zrušení.

Všichni jsme si vědomi, jak obtížná rozhodnutí musí činit rodiny a společnosti v těchto dnech, a jak mohou být důležitá plánovaná opatření, jako je toto, pro hospodářské oživení, které – jak doufáme – brzy nastane a udrží se.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Světová finanční krize postihla všechny členské státy EU. Domnívám se, že nebolestivěji postihla pobaltské státy. V důsledku této finanční bouře byla přijata přísná opatření a došlo ke ztrátě pracovních míst. Máme však jedinečnou možnost změnit tuto krizi v příležitost. Rádi bychom poskytli mladým Litevcům v Litvě slibnou budoucnost a zabránili narůstajícímu „odlivu mozků“. Tento úkol se nepodaří bez strukturálních fondů EU a bez Fondu soudržnosti, dnes zejména bez Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR). Velkou část financování EU tvoří strukturální fondy: – v rozpočtu na léta 2007–2013 bylo na Fond soudržnosti vyčleněno 277 miliard EUR. Evropský fond pro regionální rozvoj má za cíl podpořit hospodářský rozvoj a oživení v méně rozvinutých částech EU. Pomáhá financovat opatření, jako například obnovu průmyslových zón postižených zmenšováním měst a vesnic. Jeho součástí jsou důležité regionální programy jako např. Program pro oblast Baltského moře, jejichž cílem je posílit identitu a uznání regionů. Fond soudržnosti sehrává významnou úlohu při snižování rozdílů mezi členskými státy EU, zejména v oblasti životního prostředí a transevropských dopravních sítí. V současnosti (2007–2013) sehrává Evropský sociální fond rovněž důležitou úlohu tím, že pomáhá podnikům a pracovníkům přizpůsobit se novým tržním podmínkám formou podpory inovací na pracovištích, celoživotního vzdělávání a zvýšené mobility. Litevský program ESF řeší nedostatek pracovních sil mobilizací lidských zdrojů a zlepšováním schopností a zvyšováním kvalifikace. Od přistoupení k Evropské unii zažívá Litva značný „odliv mozků“. Nejlepší způsob, jak proti tomuto jevu bojovat, je využít prostředky ze strukturálních fondů EU jako investice do mladých odborníků.

Návrh usnesení: (B7-0221/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro toto usnesení, které předložila konference předsedů, požadující, aby Komise předložila nové návrhy k materiálům, které v době vstupu Lisabonské smlouvy v platnost nebyly přijaty a které už nejsou brány v potaz.

Jako zpravodajka pro stanovisko Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k návrhu doporučení Rady k opatřením pro boj proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě, prostřednictvím společného plánování výzkumných činností podporuji výzvu ze strany konference předsedů Evropské komisi, aby předložila nové návrhy těchto materiálů tak, aby byl Parlament konzultován způsobem, který odpovídá jeho institucionální úloze, kterou mu rovněž přiznávají ustanovení nové Smlouvy.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Prostřednictvím tohoto usnesení se Evropský parlament dostává přímo ke všem nejdůležitějším politikám Evropské unie. Představuje právní úpravu, která byla potřebná k tomu, aby mohl Parlament plně sehrát svou úlohu na institucionální i mezinárodní scéně. Evropský parlament nyní konečně může plně zaručit ochranu zájmů občanů EU, a proto jsem hlasovala pro přijetí tohoto usnesení.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva jednoznačně přiznává Parlamentu nové odpovědnosti a pravomoci. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 bude třeba změnit řadu návrhů, které Komise předložila na základě Smluv a které nebyly k tomuto datu projednány (v různých fázích legislativního nebo nelegislativního procesu). V některých případech dojde ke změnám na úrovni rozhodovacích postupů, ať už proto, že byl významným způsobem rozšířen rozsah běžného legislativního postupu, nebo proto, že na uzavírání mezinárodních smluv se vztahují nové schvalovací postupy. V jiných případech dochází pouze ke změně právního základu. Komise se snaží o jejich formální změnu prostřednictvím návrhu tzv. „souhrnného seznamu“. Právní rámec některých návrhů (které spadají do dřívějšího třetího pilíře) se však změnil natolik zásadně, že nejsou brány v potaz a musí být nahrazeny novými. Jako zpravodaj iniciativy pro vytvoření hodnotícího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* vyzývám Komisi, aby co nejrychleji předložila nové návrhy. Proto podporuji návrh usnesení této sněmovny.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí usnesení o důsledcích vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy. Ze vstupu nové Smlouvy v platnost vyplývá, že je třeba nově vymezit právní základ některých neprojednaných spisů. Komise a Rada musí s ohledem na nový právní rámec naléhavě provést některé potřebné změny.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost nevzniklo pouze nové institucionální uspořádání a nová hierarchie právních předpisů, ale tato situace vyžaduje rovněž opatření

s ohledem na interinstitucionální rozhodovací postupy v té době probíhající. V případě těchto neprojednaných spisů se změnil právní základ i související postupy, což plně odůvodňuje jejich opětovné přezkoumání.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva přiznává Parlamentu nové odpovědnosti a pravomoci. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 bude třeba změnit řadu návrhů, které Komise předložila na základě Smluv a které nebyly k tomuto datu projednány. V některých případech dojde ke změnám na úrovni rozhodovacích postupů, ať už proto, že byl významným způsobem rozšířen rozsah běžného legislativního postupu, nebo proto, že na uzavírání mezinárodních smluv se vztahují nové schvalovací postupy. V jiných případech dochází pouze ke změně právního základu. Komise se snaží o jejich formální změnu prostřednictvím návrhu tzv. „souhrnného seznamu“. Právní rámec některých návrhů (které spadají do dřívějšího třetího pilíře) se však změnil natolik zásadně, že nejsou brány v potaz a musí být nahrazeny novými. Hlasuji proto pro přijetí usnesení Evropského parlamentu.

Eleni Theoharous (PPE), písemně. – Hlasuji proti návrhu usnesení o důsledcích vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy, protože obsahuje nařízení o takzvaném „přímém obchodu“ mezi EU a okupovanou částí Kyperské republiky.

Právní základ tohoto nařízení je zcela chybný, protože Evropská komise zvolila za právní základ článek 133 Smlouvy o ES – nyní po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost čl. 207 odst. 9 –, který se vztahuje na třetí země. Použití tohoto právního základu by bylo v rozporu s protokolem č. 10 o Kypru, v němž se jednoznačně stanoví, že Kyperská republika přistoupila k EU jako celistvé území, přičemž v severní části ostrova se v důsledku turecké okupace pozastavuje uplatňování *acquis* Unie. Stávající právní základ nařízení poškozuje svrchovanost a územní celistvost jednoho z členských států EU – Kyperské republiky – a je v rozporu s hodnotami, na nichž je EU založena a které by měl Evropský parlament jako maják evropské demokracie respektovat a podporovat.

Zpráva: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Szájera, kterému bych rád poděkoval za jeho skvělou analýzu s ohledem na změny, které zavádí přijetí Lisabonské smlouvy.

Vzhledem k široké škále různých dopadů, které budou mít „přenesené pravomoci“ na legislativní postup, jsem přesvědčen, že přání Parlamentu uplatnit konkrétní a jednoznačné podmínky vztahující se na tyto přenesené pravomoci a zajistit tak, aby si tato sněmovna nad nimi uchovala skutečnou demokratickou kontrolu, je zvláště chvályhodné. Domnívám se rovněž, že dříve, než budeme moci provést některé potřebné změny tohoto nového systému, budeme muset vyzkoušet, jak se osvědčí v praxi.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Lisabonská smlouva řeší demokratický deficit posílením pravomocí Evropského parlamentu i parlamentů vnitrostátních. To je rámec tohoto nového nástroje, který umožňuje zákonodárnému orgánu přenést část svých pravomocí na Komisi (článek 290 Smlouvy o fungování Evropské unie) v případě právního aktu s obecnou působností, který se používá k doplnění nebo pozměnění části legislativního aktu, který není považován za zásadní. Bude proto rychlejší a jednodušší vyplnit mezery nebo regulovat či aktualizovat některá specifická hlediska určitého legislativního aktu, a vyhnout se tak zbytečně složitým a zdoluhavým zákonodárným postupům, které měly pro veřejnost negativní dopady. Byla zachována dvě hlediska: a to skutečnost, že přenesení pravomoci může být kdykoli zrušeno, a skutečnost, že před vstupem aktů schválených Komisí v platnost v rámci přenesené pravomoci se vyžaduje předchozí souhlas Parlamentu (a Rady). Podporuji tuto inovativní změnu, která má nahradit nechvalně známý systém schvalování ve výběrech, nyní je však naléhavě třeba stanovit, jakým způsobem lze pravomoci přenášet, jejich rozsah, cíle, pracovní metody a podmínky, za nichž může zákonodárný orgán vykonávat kontrolu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost vzniká potřeba vyjasnění některých jejích norem, zejména norem, které se vztahují k právním a procesním otázkám, jako například ustanovení o zákonodárných postupech, hierarchii jednotlivých norem a pravomoci orgánů. V čl. 290 odst. 1 Lisabonské smlouvy se stanoví, že legislativním aktem lze na Komisi přenést pravomoc přijímat nelegislativní akty s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění některé prvky legislativního aktu, které nejsou podstatné. Toto ustanovení je spojeno s určitými výhradami a zásadně omezuje rozsah těchto aktů. Tento podrobný výklad právních předpisů stanovených ve Smlouvě je však důležitý, aby se zabránilo příliš odlišným výkladům, které by mohly ohrozit celistvost právních předpisů EU. I když tyto akty bývají společně v členských státech, totéž nelze říct o dotčených aktech. Legitimita Komise a legitimita vlád členských států není stejná, a proto přenesení zákonodárné pravomoci na Komisi vyžaduje větší péči a pozornost a mělo by být využíváno výjimečně. Souhlasím s tím, že přenesení zákonodárné pravomoci by mělo umožňovat

přijímat jednodušší a přístupnější právní předpisy a napomáhat tak větší právní jistotě, efektivitě činnosti příjemce přenesené pravomoci a kontrole ze strany orgánu, který pravomoc přenáší.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie může zákonodárce přenést některé pravomoci na Komisi a Komise může na základě těchto pravomocí pouze doplňovat nebo pozměňovat některé legislativní akty. Akty přijaté na základě této přenesené pravomoci Komisí mohou být jen nelegislativní akty s obecnou působností. Zpravodaj hájí přísnější sledování uplatňování přenesené zákonodárné pravomoci ze strany Komise. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro přijetí Szájerovy zprávy o přenesení zákonodárné pravomoci a Speroniho zprávy o zbavení imunity poslance Ransdorfa. Zprávy byly velkou většinou přijaty.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *písemně*. – (SV) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o přenesení zákonodárné pravomoci. Článek 290 Lisabonské smlouvy umožňuje Parlamentu vznášet námítky nebo rušit změny a doplnění legislativních aktů provedené Komisí. K tomu se však vyžaduje absolutní většina, jinými slovy většina všech zvolených poslanců Evropského parlamentu. Vzhledem k nepřítomnosti poslanců to obvykle vyžaduje 60 % hlasujících poslanců. Dříve měla tuto pravomoc pouze Rada, pokud pro tento krok získala kvalifikovanou většinu hlasů. Odborné skupiny Komise, které jsou pečlivě vybírány v členských státech, mají značný vliv v zákonodárné delegaci. Jako příklad nám může sloužit skutečnost, že prostřednictvím odborných skupin mohla Komise povolit nový druh geneticky modifikované kukuřice navzdory nesouhlasu ze strany Parlamentu a Rady. Dalším příkladem je původní směrnice o službách, kde Rada a Parlament vypustily odstavec, podle něhož mělo být zakázáno požadovat trvalého zástupce v případech vysílání pracovníků – jinými slovy protějšek odborů. Komise však byla proti a vypracovala pokyny, jimiž se stanoví, že trvalý zástupce není potřebný. Komise si chce zachovat svou nezávislost a nadále využívat své odborné skupiny (KOM(2009) 673). Zpravodaj, pan Szájer, odmítá jak vnitrostátní skupiny odborníků, tak účast vnitrostátních orgánů. S tímto druhým bodem nesouhlasím.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Lisabonskou smlouvou byl změněn dřívější systém schvalování ve výborech a byly zavedeny nové právní nástroje, jako jsou akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Díky nové Smlouvě se Parlament stává – společně s Radou – spolutvůrcem práva.

Skutečnost, že do Smlouvy byla zahrnuta možnost přenést na Komisi pravomoc přijímat nelegislativní akty, kterými je možné doplňovat legislativní akty, představuje pokrok, který staví oba orgány na stejnou úroveň. Tato zpráva se snaží vyjasnit, za jakých podmínek mohou Parlament a Rada přenášet pravomoci na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tento dokument zdůrazňuje, že na zásadu přenesení pravomoci zákonodárného orgánu na Komisi lze nahlížet jako na nástroj dokonalejší tvorby právních předpisů.

Tato zpráva odmítá, aby se zákonodárci ukládaly další povinnosti kromě těch, které jsou již obsaženy ve Smlouvě. Zákonodárny orgán musí umožňovat Komisi uplatňovat přenesenou pravomoc účinně a musí důkladně sledovat její využívání. Z uvedených důvodů a s ohledem na skutečnost, že hlavní prioritou musí být přizpůsobení *acquis* v oblastech, které před přijetím Lisabonské smlouvy nepodléhaly postupu spolurozhodování, jsem hlasoval pro přijetí tohoto dokumentu.

Zpráva: Peter van Dalen (A7-0114/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Konkurenceschopnost evropské námořní dopravy by měla zůstat jedním ze strategických cílů politiky Evropské unie v oblasti námořní dopravy. V zájmu dosažení tohoto cíle musíme zajistit potřebnou podporu inovací, vědeckého výzkumu a vývoje, které urychlí modernizaci infrastruktury námořních přístavů a zajistí používání nejnovějších technologií v lodářském průmyslu. Snížení administrativní zátěže a byrokracie by vedlo k nárůstu investic ze soukromých i veřejných prostředků do odvětví námořních přístavů a lodní dopravy. Rozvoj transevropské dopravní sítě, vytváření mořských dálnic a rozvoj intermodality dopravních prostředků by vedlo k vytvoření evropského systému námořní dopravy, který bude konkurenceschopný a otevřený inovacím. Musíme rovněž řešit otázku daňových opatření pro námořníky plující pod vlajkou Evropské unie.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně*. – (IT) Námořní území Evropské unie je nejrozsáhlejším územím na světě. Námořní hospodářství poskytuje práci pěti milionům lidí, přičemž 5 % HDP Evropské unie pochází z průmyslových odvětví a služeb přímo souvisejících s tímto odvětvím. Údaje a fakta jednoznačně ukazují, že moře představuje klíčový zdroj zaměstnanosti a hospodářského růstu členských států, zejména s ohledem

na jeho mezinárodní rozměr, a odtud také pochází tlak, kterému je tato oblast vystavena s ohledem na celosvětovou hospodářskou soutěž.

V tomto ohledu nabízí zpráva řadu pozitivních podnětů, pokud jde o potřebu pobídek pro námořní odvětví na vnitrostátní úrovni a lepší koordinaci regulace na úrovni EU. To by mohl být počátek snižování byrokratické zátěže, jež by pomohlo zvýšit konkurenceschopnost celého odvětví. Souhlasím se stanoviskem, který tato zpráva zaujímá, a proto budu hlasovat pro její přijetí.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Delegace Demokratického hnutí vítá přijetí zprávy o strategických cílech pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018. Přijaté usnesení vyzývá zejména ke zvýšení počtu odborníků v oblasti námořní dopravy prostřednictvím posílení jejich kvalifikace a harmonizace odborné přípravy v rámci Evropy. Je třeba zajistit celoživotní vzdělávání a rekvalifikace zaměstnanců námořní dopravy na všech úrovních na zemi i na moři. S ohledem na to musí členské státy urychleně ratifikovat úmluvu Mezinárodní organizace práce o normách pro práci na moři z roku 2006. Pokud má námořní doprava zůstat jedním z nejméně znečišťujících způsobů dopravy, musí dosáhnout pokroku při snižování emisí oxidu síry, oxidu dusíku, částic ve volném ovzduší (PM10) a oxidu uhličitého. Z toho důvodu poslanci Evropského parlamentu za Demokratické hnutí litují odmítnutí ze strany Komise začlenit odvětví námořní dopravy do režimu obchodování s emisními povolenkami EU. V tomto ohledu musíme dosáhnout pokroku, a to vyžaduje, aby Mezinárodní námořní organizace (IMO) stanovila cíle snižování, které se budou vztahovat na všechny členské státy, což nám umožní zabránit narušení hospodářské soutěže s loďstvy třetích zemí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Komise předložila sdělení o strategických cílech a doporučeních pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018. Návrh Komise zahrnuje širokou škálu témat souvisejících s politikou EU v oblasti námořní dopravy, a poskytuje tak subjektům v oblasti námořní dopravy dostatečný prostor a množství iniciativ k uskutečnění strategických cílů a doporučení obsažených v návrhu.

Hlavní témata, která řeší návrh Komise, jsou: I) hodnota a konkurenceschopnost evropského odvětví námořní dopravy na celosvětovém trhu; II) zaměstnanost a příležitosti v námořním odvětví; III) kvalita evropské lodní dopravy; IV) mezinárodní spolupráce; V) evropská námořní doprava jako součást evropského hospodářství a jako hnací síla hospodářské integrace; VI) Evropa v čele námořního výzkumu a inovací.

S ohledem na zeměpisnou polohu Portugalska a strategický význam moře má toto téma pro naši zemi zásadní význam a každé úsilí o rozvoj „námořního hospodářství“ zasluhuje naši podporu a odhodlání.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Evropské námořní odvětví přispívá jak k vnitřnímu hospodářství Evropské unie, tak i k jejímu dopravnímu systému. Zájmům evropského odvětví námořní dopravy je proto třeba přiznat vysokou prioritu v rámci celkové evropské dopravní politiky. Je třeba si uvědomit, že evropské odvětví námořní dopravy provozuje svou činnost a účastní se hospodářské soutěže na úrovni světových trhů. Odvětví námořní dopravy čelí značným výzvám s ohledem na životní prostředí. Hlavním cílem je podstatně zlepšit kvalitu vlivu námořních plavidel na životní prostředí a nutnost snížení emisí SO_x, NO_x, částic a CO₂. V této souvislosti je velmi důležité uzavírat dohody o této problematice na celosvětové úrovni, aby se snížilo riziko přesunu lodí do zemí, které do těchto dohod zapojeny nejsou. Pokud jde o bezpečnost, chtěl bych zdůraznit skutečnost, že členské státy jsou vyzývány k co nejrychlejší a řádné realizaci balíku opatření, zejména Pařížského memoranda (které se týká inspekci zaměřených na rizika). Zabrání se tak zbytečným inspekčním, zvýší se účinnost sledování a omezí se byrokratická zátěž kontrolovaných subjektů.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Požadavek na snížení uhlíkové stopy plavidel a přístavních infrastruktur, na zlepšení zařízení pro námořníky, na snížení emisí oxidu síry, oxidu dusíku, částic (PM10) a CO₂ nebo dokonce na vytvoření námořních oblastí kontroly emisí je množství opatření, která mohou mít kladný výsledek podle toho, jak budou uplatňována. Avšak z neustálé nadřazenosti svobodné a nerušené hospodářské soutěže a z podřízení práv námořníků potřebám konkurenceschopnosti je patrné, že tato zpráva se nezastává práv námořníků a obecných zájmů. Z tohoto důvodu hlasuji proti tomuto dokumentu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Díky přijetí této zprávy byly vymezeny cíle potřebné pro existenci politiky Evropské unie v oblasti námořní dopravy. Tento způsob dopravy se dostává stále více do středu zájmu, protože se jedná o dopravu šetrnou k životnímu prostředí, jejíž potenciál v této oblasti lze ještě dále prohlubovat. Odvětví námořní dopravy má pro evropské hospodářství zásadní význam, neboť nejen zajišťuje přepravu cestujících, surovin, zboží a energetických výrobků, ale představuje rovněž jádro širšího souboru námořních činností, jako je stavba lodí, logistika, výzkum, cestovní ruch, rybolov a akvakultura a vzdělávání.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Van Dalena o strategii námořní dopravy do roku 2018, i když náš pozměňovací návrh na začlenění námořní dopravy do systému obchodování s emisními povolenkami byl velkou většinou odmítnut (jmenovité hlasování).

Vilja Savisaar (ALDE), písemně. – (ET) Budoucnost odvětví evropské námořní dopravy sehrává v Evropské unii velmi významnou úlohu z hlediska hospodářského, sociálního i z hlediska životního prostředí. V dnešním hlasování byla přijata strategie pro politiky EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018, která pravděpodobně přímo ovlivní 41 % lodí, které patří Evropě, a nepřímo odvětví námořní dopravy celého světa. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu tuto zprávu podpořila, protože z velké části splňuje naše očekávání a našim návrhům na zlepšení se dostalo podpory. Podle našeho názoru musí v budoucnu sehrávat v odvětví námořní dopravy přední úlohu tato klíčová slova: účinnost, šetrnost vůči životnímu prostředí a rovné tržní podmínky. Je proto důležité, že dnes přijatá zpráva vyzývá členské státy, aby v zájmu zajištění lepších podmínek pro námořníky a majitele lodí, stejně jako pro životní prostředí, urychleně ratifikovaly úmluvu Mezinárodní organizace práce o normách pro práci na moři. Závěrem děkuji zpravodaji za vysokou úroveň spolupráce a otevřenosti, kterou projevil během přípravy zprávy.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Námořní doprava bezpochyby představuje pro Evropu konkurenční výhodu, je však ještě třeba hodně udělat pro podporu intermodality a ko-modalitu, což vyžaduje učinit z námořní dopravy skutečně konkurenceschopnou alternativu.

Námořní odvětví čelí řadě výzev, které se mohou ve výsledku ukázat jako skutečné příležitosti, pokud je dokážeme využít a budeme investovat do odborné přípravy mladých techniků, abychom tak nahradili nedostatek odborných pracovníků v tomto odvětví. Dalšími prioritami je rovněž technologický rozvoj a omezení nadměrné byrokratické zátěže, které pomohou přilákat do odvětví investice.

Je rovněž třeba usilovat o bezpečnější a čistější lodní dopravu prostřednictvím snížení emisí skleníkových plynů a nabídkou účinné reakce na pirátství. Tlaky ohrožující postavení námořního loďstva, které pocházejí zejména ze státní pomoci, která je tomuto odvětví poskytována ve třetích zemích, je třeba řešit a rozvíjet v rámci Světové obchodní organizace.

Infrastruktura a kapacita evropských přístavů si zaslouží další rozvoj, stejně jako námořní dálnice, které mají značný význam pro jižní a okrajové země, jako například pro Portugalsko, a pro nejbližší regiony, jako je například Madeira.

Zpráva, kterou jsme dnes přijali, pokrývá tyto hlavní směry obecně, a díky tomu získala podporu.

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Více než 80 % světového obchodu se odehrává na moři a námořní doprava zůstává páteří mezinárodního obchodu. Evropská unie je nejdůležitějším světovým vývozcem a druhým největším dovozcem. Pro zachování konkurenceschopnosti evropských společností ve světovém měřítku má lodní doprava a podobné služby zásadní význam. Důležitou součástí evropského dopravního řetězce je příbřežní doprava, jejímž prostřednictvím se v Evropě přepravuje 40 % nákladu. Evropské přístavy jsou každoročně využívány více než 400 miliony cestujících a námořní doprava tak přímo ovlivňuje kvalitu života evropských občanů. Evropský parlament je jedním z obhájců námořní politiky EU. Politika EU v oblasti námořní dopravy rovněž podporuje další politiky, zejména integrovanou námořní politiku. Světová finanční krize se rovněž dotkla odvětví námořní dopravy. Musíme proto uvolnit hospodářský potenciál evropské námořní plavby, abychom povzbudili hospodářský růst a podpořili sociální stabilitu a stabilitu v oblasti životního prostředí. Dlouhodobá konkurenceschopnost evropské lodní dopravy představuje základní stavební kámen politiky EU v oblasti námořní dopravy. Tato strategie podporuje bezpečnou, čistou a účinnou lodní dopravu a tvorbu pracovních míst v evropském odvětví námořní dopravy. Z hlediska zjednodušení politiky EU v oblasti námořní dopravy má zásadní význam strategická vize, která zohlední rozvoj lodní dopravy, přístavů a podobných odvětví tak, aby mohly čelit budoucím výzvám, jako např. boji proti pirátství a omezení vlivu lodní dopravy na životní prostředí. Je nezbytné zaujmout integrovaný a průřezový postoj, který bude zahrnovat politiky v oblasti rybolovu, dopravy, životního prostředí, energie, průmyslu a vědeckého výzkumu. Doby, kdy si evropští sousedé navzájem konkurovali, jsou minulostí. To se týká jak Litvy, tak zbytku Evropy.

Dominique Vlasto (PPE), písemně. – (FR) Vítám přijetí této zprávy, která obsahuje některé z mých návrhů na budoucí podobu politiky námořní dopravy a souvisejících odvětví, ať už se jedná o stavby lodí, cestovní ruch či rybolov. Pro mě bylo důležité, abychom opakovaně potvrdili význam bezpečnosti námořní dopravy jako její nedílné součásti a zdůraznili, že navzdory obtížné hospodářské situaci je zapotřebí zachovat vysoké standardy ochrany životního prostředí na moři i u pobřeží. S ohledem na očekávaný nárůst objemu zboží a cestujících, přísnější standardy v oblasti ochrany životního prostředí i potřebu podpory intermodality a

opatření umožňujících přesun dopravy na moře je modernizace přístavní infrastruktury nezbytná. Tato strukturální opatření vyžadují rozsáhlé investice ve spojení s transparentními a spravedlivými pravidly financování s cílem podpořit inovace a zvýšit konkurenceschopnost evropských přístavů. Závěrem vítám skutečnost, že naše strategie obsahuje i sociální rozměr a že klade důraz zejména na zaměstnanost, odbornou přípravu, na zvýšení počtu odborníků v oblasti námořní dopravy a zlepšení pracovních podmínek zaměstnanců námořní dopravy na zemi i na moři.

Zpráva: Helga Trüpel (A7-0028/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropská digitální knihovna „Europeana“ je jediný mnohojazyčný portál určený pro evropské kulturní dědictví. V budoucnu umožní nejširší veřejnosti přístup ke vzácným nebo starým dokumentům evropského kulturního dědictví, do nichž je obtížné nahlížet z důvodu jejich konzervace.

V návrhu usnesení, o kterém se dnes hlasovalo, jsem žádala Evropskou komisi, aby spustila mediální a internetovou kampaň zaměřenou na studenty a učitele, která by se zaměřila na využití digitálních zdrojů Europeany ke vzdělávacím účelům, aby se tak ve světě více zviditelňovala. Europeana by se měla stát jedním z hlavních referenčních bodů pro účely vzdělávání a výzkumu, který pomůže mladé Evropě přiblížit kulturnímu dědictví a přispěje k transkulturní soudržnosti EU.

V tomto návrhu usnesení Evropský parlament vyzývá členské státy, aby přispívaly k obsahu projektu Europeana stejným dílem a ve větší míře poskytovaly příspěvky ze svých národních knihoven a kulturních institucí, aby tak všichni Evropané získali plný přístup ke svému kulturnímu dědictví.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Evropská digitální knihovna Europeana je výrazem veliké ambice, a to ambice digitalizovat veškerá evropská díla, aby mohla být zpřístupněna široké veřejnosti. Je to dlouhodobý úkol, který vyžaduje pečlivé sledování a měřitelný pokrok. Ve zprávě z vlastní iniciativy je navržen cíl zpřístupnit do roku 2015 15 milionů děl, stejně tak jako zpřístupnit internetové stránky všem a ve všech jazycích Evropské unie.

Tento evropský projekt má zásadní význam: přispívá k posílení našeho společného dědictví, jeho vlivu ve světě a tím brání vytváření soukromých monopolů na tato díla. Z těchto důvodů jsem rozhodně hlasovala pro podporu tohoto ambiciózního projektu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Podpořil jsem tuto zprávu, protože jsem přesvědčen, že přístup k informacím v oblasti kultury a vzdělávání musí představovat prioritu, pokud chceme zvýšit vzdělávací a životní úroveň v Evropě. Vzhledem k přínosům, které bude mít pro všechny občany EU přístup do knihovny „Europeana“, by měla být tato knihovna dostupná ve všech oficiálních jazycích co nejdříve. Rovněž lidé s postižením by měli mít možnost využívat digitálních technologií a měli by mít snadnější přístup ke vzdělávání a informacím prostřednictvím dostupných formátů a upravených technologií. Projekt „Europeana“ by měl zajišťovat bezplatný přístup ke všem kulturně-vzdělávacím informacím obsaženým v této knihovně žákům, studentům a učitelům na středních školách, univerzitách a v dalších vzdělávacích zařízeních. Je proto třeba zaručit a zjednodušit všeobecný přístup k evropskému kulturnímu dědictví a zajistit jeho podporu a zachování pro další generace.

Mara Bizzotto (EFD), *písemně*. – (IT) Shromáždění a zachování uměleckého a kulturního dědictví členských států Evropské unie prostřednictvím vytvoření multimediální platformy, která shromažďuje obrazové záznamy, zvukové nahrávky a videonahrávky a je zároveň knihovnou, muzeem a archivem: to je cíl projektu Europeana, který od svého založení v roce 2008 zpřístupňuje na internetu díla evropského uměleckého dědictví díky příspěvku více než 1 000 kulturních institucí.

I když má projekt ještě řadu slabých míst, jako např. propagace a zvyšování povědomí o projektu samotném, problémy s uveřejňováním „osiřelých“ děl a děl chráněných autorskými právy na internetu a v neposlední řadě jistá nevyváženost zpřístupňovaných předmětů a materiálů, využívá projekt Europeana nových forem technologií k rozsáhlé elektronizaci evropského kulturního dědictví, přičemž využívá nejen zdroje EU, ale rovněž zdroje vnitrostátní a soukromé.

Zachování umělecké paměti, uměleckých děl a kulturní osobitosti jednotlivých členských států je nezbytné, aby si mladá generace uchovala silné vědomí vlastní identity. Z tohoto důvodu podporuji návrh zprávy.

Ioan Enciu (S&D), *písemně*. – (RO) Jelikož jsem hlasoval pro přijetí zprávy s názvem „Europeana – další postup“, a jako zpravodaj Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku vítám skutečnost, že byla tato zpráva

dokončena, a doufám, že Komise přijme jeho doporučení. V rámci rozprav ke zprávě ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku byla projednána celá řada témat, jako např. struktura informačních technologií, správa internetové stránky Europeana.eu, bezplatný přístup k informacím knihovny, potřeba standardizace postupu digitalizace nebo otázka pokrytí různých nosičů na internetové stránce. Některé z těchto otázek byly zahrnuty i do správy hlavního výboru – Výboru pro kulturu a vzdělávání –, což ve mně vyvolává naději, že se nám podařilo vytvořit úplnou zprávu.

Jsem však přesvědčen, že o některých záležitostech, které nebyly plně přijaty, je třeba nadále jednat, jako například o správě internetové stránky, o způsobech financování a především o uspořádání stránky jako jednotné databáze a nikoli jako portálu. Doufám, že díky našim doporučením společně s připomínkami Komise k výše uvedeným otázkám se nám podaří vytvořit úspěšný projekt. Projekt Europeana se pro Evropskou unii může stát úspěšným projektem, pokud se bude opírat o hodnoty a ideály EU a stane se ohniskem pro evropské kulturní informace.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o sdělení s názvem „Europeana – další postup“, která obsahuje výzvu všem členským státům, aby aktivněji poskytovaly příspěvky ze svých národních knihoven a kulturních institucí, a všichni Evropané tak mohli získat plný přístup ke svému kulturnímu dědictví. Cíl, aby tato stránka v krátké době obsahovala více než 15 milionů děl, může pomoci ochránit evropské kulturní dědictví tak, aby budoucí generace mohly vytvořit kolektivní evropskou paměť.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) I v dobách, kdy bylo rozdělení, a dokonce nepřátelství, mezi evropskými zeměmi nejvíce patrné, dokázala evropská kultura a věda vždy překonat tyto hranice a šířit se do oblastí, které dnes tvoří Evropskou unii, a dokonce i dále. V této souvislosti je více než spravedlivé, abychom vyzdvihli úlohu univerzit. Jako původně náboženské instituce sehrály rozhodující úlohu v opětovném propojování rozdělených částí toho, co známe jako *respublica christiana*, a daly prostor těm, kteří dokázali překonat rozdělení a hlásat své myšlenky na celém kontinentě, odkud se pak rozšířily do celého světa. Jako Portugalec a jako dědic jazyka a kultury, která se rozšířila po celém světě, podporuji snahy o zviditelnění evropské kultury a vědy a o jejich zpřístupnění těm, kteří se z nich chtějí těšit. V tomto ohledu představuje projekt Europeana dědictví nejlepších evropských tradic. Doufám, že tento projekt bude v udržitelné podobě pokračovat a že moje země, v souladu se svým univerzalistickým posláním, s ním bude spolupracovat s novým nasazením.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Projekt Europeana vznikl v listopadu 2008 a jeho cílem je zpřístupnit evropské kulturní a vědecké dědictví na internetu. V současnosti obsahuje katalog projektu Europeana 6 milionů digitalizovaných děl a klade si za cíl dosáhnout do června 2010 počtu 10 milionů položek. V rámci druhé etapy projektu bude v roce 2011 do plného provozu uvedena doména Europeana.eu, která se bude vyznačovat větší mírou mnohojazyčnosti a prvky sémantického webu. Prostřednictvím Europeany je dostupných pouze 5 % všech digitálních knih, přičemž téměř polovina z nich pochází z Francie; dalšími zeměmi jsou Německo (16 %), Nizozemsko (8 %) a Spojené království (8 %). Všechny ostatní země poskytují 5 % nebo méně. Je zapotřebí, aby se zvýšil příspěvek jednotlivých členských států. Podporuji požadavek, aby Europeana do roku 2015 dosáhla stavu nejméně 15 milionů jednotlivých digitalizovaných objektů. Souhlasím s tím, aby byla zvláštní pozornost věnována dílům, která jsou v křehkém stavu a brzy mohou být zcela zničena, a z této kategorie dále dílům audiovizuálním. Je třeba nalézt způsob, jak do projektu začlenit textový materiál chráněný autorskými právy, abychom měli k dispozici jak díla současná, tak díla z nedávné minulosti.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vytvoření digitální knihovny, muzea a archivu evropského kulturního dědictví – tvořených literárními díly, ale také dalšími materiály kulturního a vědeckého významu – bude představovat významný přínos v oblasti vzdělávání, výzkumu a kultury. Pokud má tento projekt dosáhnout cíle stát se prospěšným pro širokou veřejnost a být dostupný všem, nikoli pouze v Evropě, ale také na celém světě, je nezbytné, aby Europeana umožňovala bezplatný přístup k dostupným materiálům. Je rovněž důležité, abychom používali takové formáty a takové nosiče, které budou přístupné osobám s postižením.

Existují však určitá hlediska. V přijatém usnesení však jsou některá hlediska, která jsou méně zřetelná než ostatní a která nebyla doposud dostatečně rozvinuta. Není zřejmé, jakým způsobem se stanoví, které kulturní a vědecké materiály budou do projektu Europeana začleněny, a kým, ani jakým způsobem budou spravovány; tyto otázky jsou důležité, aby bylo možné posoudit, v jaké míře bude projekt zajišťovat odpovídající odraz rozmanitosti evropského kulturního dědictví.

Přetrvávají pochybnosti ohledně toho, jakým způsobem bude fungovat navrhované partnerství veřejného a soukromého sektoru a ohledně celkového financování kulturních institucí, které se účastní projektu Europeana. Jsme přesvědčeni, že kulturní a vědecké dědictví patří každému a musí být bezplatně přístupné všem občanům; nesmí se s ním zacházet jako se zbožím.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Musíme zajistit, aby všichni Evropané měli přístup k uměleckým a kulturním pokladům Evropy, které představují jejich dědictví. A právě s tímto záměrem byl – navzdory některým dětským nemocem – projekt Europeana tato ohromující digitální knihovna, která dnes obsahuje téměř 6 milionů digitalizovaných děl, v roce 2008 zahajován. V současnosti je naším úkolem zlepšit obsah projektu Europeana a současně zajistit dodržování práv duševního vlastnictví. Závěrem mi dovozte připomenout, že osobně přisuzuji zvláštní význam zlepšení v oblasti usnadnění přístupu občanům s postižením k tomuto nástroji; proto by měly členské státy umožnit těmto lidem plný a bezplatný přístup k evropským kolektivním znalostem a to prostřednictvím přístupných formátů a vhodných technologií.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Projekt „Europeana“ – digitální knihovna Evropské unie – je třeba uvítat jako iniciativu s cílem vytvořit evropské kulturní fórum, které poskytne evropským občanům rozsáhlý přístup k evropskému kulturnímu dědictví. I když byl tento projekt zahájen už v listopadu 2008, v současnosti bohužel nezaznamenává žádný pokrok, a to především vinou překážek v souvislosti s autorskými právy a v důsledku nedostatku finančních prostředků. Konečné znění zprávy Evropského parlamentu, které bylo dnes přijato, předkládá užitečná doporučení týkající se řízení tohoto projektu v budoucnosti. V první řadě je třeba provést přezkum financování a zaměřit se na možnosti partnerství veřejného a soukromého sektoru a příspěvků ze strany členských států, které jsou v současnosti velmi nestálé. Za druhé nám tato zpráva umožňuje poukázat na skutečnost, že skutečných výsledků je možné dosáhnout nejen formou rozsáhlé digitalizace literárních děl, ale rovněž okamžitým nalezením řešení, které nám umožní používat i díla chráněná autorskými právy. Tato zpráva se může stát důležitým příspěvkem doplňujícím stávající rámec prostřednictvím navrhovaných nařízení o zobrazování děl, které musí být bezplatné, zatímco jejich stažení by mělo být za dostupnou cenu zpoplatněno.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Šíření evropského kulturního dědictví je prospěšné pro řadu odvětví, mimo jiné pro vzdělávání, vědu, výzkum a cestovní ruch. Toto šíření však neprobíhá bezproblémově a mezi jednotlivými členskými státy existují v oblasti digitalizace kulturního dědictví s cílem usnadnit k němu přístup velké rozdíly. Je zapotřebí společného úsilí, které povede k bezodkladnému přijetí nových technologií umožňujících urychlené zpracování celého evropského kulturního dědictví ve vysoce kvalitních digitálních formátech. Toto úsilí je rovněž potřebné proto, aby mohlo být toto dědictví šířeno po celém světě, a mohlo tak pomoci ostatním národům získat přístup k evropskému kulturnímu bohatství.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V digitální knihovně Europeana najdeme přibližně milion knih, map a fotografií z různých členských států EU. Skutečnost, že komerční provozovatelé nabízejí mnohem více položek v rámci projektu Google Books a že pokročili dále, je logická a souvisí s větší cílevědomostí provozovatelů projektu Google Books. Pokud chceme dosáhnout rychlejšího pokroku projektu Europeana a prohloubit povědomí o něm, musíme nejprve do projektu zapojit více univerzit a institucí. Teprve potom můžeme mluvit o větším množství finančních zdrojů. I když je projekt Europeana z hlediska evropského kulturního dědictví a znalostí důležitý, pochopení pro potřebu navýšení finančních prostředků – které by měly být poskytnuty z prostředků na hospodářský rozvoj – je zejména v době finanční krize a s vyhlídkou na miliardy eur, které půjdou na pomoc Řecku, malé. Z těchto důvodů jsem se zdržel hlasování.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (LT) Motto Evropské unie – jednota v rozmanitosti – je velmi příhodné pro projekt Europeana. Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, protože se jedná o první vážný pokus předložit kulturní dědictví celé Evropy v digitálním formátu. Evropa má jeden z největších skrytých kulturních pokladů na světě, který by podle mého názoru měl být přístupný širokému spektru společností. A je poněkud politováníhodné, že ne všechny členské státy EU jsou ve snaze přenést své kulturní dědictví do virtuálního prostoru stejně činné. To platí zejména o některých nových členských státech EU. Měli bychom se rovněž zmínit o dalších doposud nevyřešených problémech: financování projektů, spolupráce veřejného a soukromého sektoru a především otázka ochrany autorských práv. Tyto problémy je třeba vyřešit co nejdříve, aby obyvatelé Evropy a celého světa mohli získat přístup k evropskému kulturnímu dědictví. Doufám, že zpráva, kterou jsme právě přijali, urychlí realizaci projektu Europeana.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*. – (EL) Kladný výsledek hlasování o programu Europeana představuje podporu snahám o digitalizaci kulturního dědictví členských států. Je však důležité zdůraznit, že cílem této snahy je ochrana elektronického formátu díla jako takového, aniž by umožňoval uživateli jeho úpravu. Stručně řečeno naším cílem není vytvořit nový internetový vyhledávač: cílem našich snah je vytvořit

internetovou stránku, která bude zároveň muzeem, knihovnou a pramenem vědeckého poznání. Digitalizace kulturního dědictví však nebude možná bez pomoci členských států a vnitrostátních agentur. 47 % obsahu projektu Europeana bohužel pochází z Francie, zatímco země, které by zde měly mít s ohledem na své rozsáhlé kulturní dědictví značný podíl, jako např. Řecko, jsou zastoupeny pouze nepatrným zlomkem digitalizovaných materiálů. Zvláštní pozornost je navíc třeba věnovat ochraně práv duševního vlastnictví. Digitalizace znamená bezplatný přístup pro občany ke znalostem a vědě, za žádných okolností nemá představovat novou sféru působení elektronického pirátství a nezodpovědnost.

Robert Rochefort (ALDE), písemně. – (FR) Myšlenka na vytvoření virtuální evropské knihovny pochází z roku 2000. Cílem této myšlenky bylo umístit evropské kulturní dědictví na internet, aby se tak stalo přístupnější všem. Pokud hovoříme o projektu Europeana, hovoříme o „kultuře“. V současnosti lze díky projektu Europeana pouhým kliknutím myši získat přístup k sedmi milionům „digitalizovaných objektů“ (obrazů, textů, zvukových záznamů a videozáznamů), ať už se jedná o světoznámá díla nebo drobné skryté poklady. Obsah tohoto projektu tvoří díla poskytnutá více než 1000 kulturních institucí, kam patří galerie, archivy, knihovny a muzea (např. Rijksmuseum, Britská knihovna nebo třeba Louvre). Tento projekt samozřejmě zdaleka není u konce. Nová verze projektu Europeana, která se v současnosti připravuje a která bude zahájena v tomto roce, si klade za cíl dosáhnout do června více než 10 milionů digitalizovaných děl. Pokud toho máme dosáhnout, bude zapotřebí překonat některé vážnější překážky. K těm patří dlouhodobé zajištění obsahu a to včetně materiálů, na které se vztahují autorská práva, vyřešení otázky dlouho nevydávaných nebo osiřelých děl, nalezení nových metod financování, zlepšení dostupnosti pro osoby s postižením, zajištění mnohojazyčné navigace, což jsou otázky, které text, o kterém jsme dnes hlasovali, inteligentně řeší, a který jsem proto podpořil.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Jako členka Výboru pro kulturu a vzdělávání podporuji zprávu o sdělení s názvem „Europeana – další postup“. Projekt Europeana se spojením zdrojů evropských národních digitálních knihoven stal digitálním přístupovým místem pro kulturní a vědecké dědictví lidstva. Projekt rovněž podpořilo Sdružení polských knihovníků. Účinná realizace projektu vyžaduje stabilní finanční zdroje, které zaručí účast národních knihoven a všeobecný přístup ke zdrojům projektu. V současnosti je v digitální podobě zpřístupněno pouze 5 % evropského kulturního dědictví. Téměř polovina z nich pochází z Francie (47 %), 6 % z Německa a z Nizozemska a ze Spojeného království 5 %. Předpokládá se, že v červnu 2010 bude digitalizováno 10 milionů děl a v roce 2011 jich má být k dispozici 15 milionů. To bude možné jen za předpokladu, že se navýší financování na digitalizaci kulturních děl, přičemž je třeba zajistit úzkou spolupráci mezi držiteli práv, kulturními institucemi a veřejným a soukromým sektorem. Pokud má být projekt Europeana využíván co největším počtem občanů, je třeba, aby byly materiály dostupné ve všech úředních jazycích Evropské unie. Je třeba zahájit informační kampaň s cílem posílit vědomí o projektu Europeana. Tento portál musí rovněž zohlednit potřeby osob s postižením, které musí mít plný přístup ke kolektivnímu poznání Evropy. Za tímto účelem by Evropská komise a jednotliví vydavatelé měli zajistit, aby se lidem s postižením dostalo zvláštních digitálních verzí děl, jako jsou například zvukové nahrávky.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Považuji zahájení multimediální internetové knihovny Europeana za nesmírně významný krok na cestě k digitalizaci evropského a světového kulturního dědictví. Z tohoto důvodu jsem podpořila zprávu paní Trüpelové.

Tento projekt zpřístupňuje více než 4,5 milionu knih, filmů, map, časopisů, fotografií a hudebních skladeb a je archivem, který pro budoucí pokolení uchovává materiály původně zaznamenané na papíru, plátně nebo pergamenu. Tato činnost má nesmírný význam jak pro běžné občany, tak pro výzkumné pracovníky a usnadňuje přístup k unikátním a těžce dostupným dílům.

Jednou z hlavních překážek dalšího rozvoje projektu Europeana je existence různých nařízení v oblasti autorského práva v jednotlivých členských státech. Měli bychom harmonizovat právní předpisy ve snaze zpřístupnit občanům co nejvíce děl a zároveň zajistit spravedlivé podmínky pro autory. Úspěch tohoto projektu bude do značné míry záviset na pokračující finanční pomoci členských států.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Při hlasování o alternativním usnesení o sdělení s názvem „Europeana – další postup“ jsem se hlasování zdržela, protože toto usnesení předložila skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v rozporu s hlasováním ve výběrech.

Nové usnesení do značné míry kopíruje původní usnesení a obsahuje proto pozměňovací návrhy, které jsem sama předložila a které byly přijaty, ale cílem nového znění je především upřít občanům možnost doplňovat

do projektu Europeana obsah prostřednictvím zvláštního prostoru a vyhlídku na vytvoření nástrojů Web 2.0.

Odmítla jsem proto podpořit tento krok jak po stránce formální, tak i po stránce obsahové.

Zpráva: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, protože vybízí Evropskou komisi k posouzení uplatňování platného akčního plánu v oblasti dobrých životních podmínek zvířat (2006–2010) a k vypracování nového akčního plánu na léta 2011–2015. V této zprávě jsou rovněž obsažena ustanovení požadující vytvoření přísnějšího monitorovacího systému a zavedení účinnějších postihů pro majitele zvířat, kteří nedodržují požadavky na lepší životní podmínky zvířat v souladu s právními předpisy, a kompenzaci vyšších výrobních nákladů spojených s přísnějšími normami v oblasti životních podmínek zvířat evropským zemědělcům; rovněž se v něm navrhuje, aby financování opatření v oblasti životních podmínek zvířat bylo od roku 2013 začleněno do nových režimů podpor v rámci společné zemědělské politiky. Nový akční plán se musí zaměřit na všeobecné evropské předpisy v oblasti životních podmínek zvířat, na založení evropského centra pro dobré životní podmínky zvířat a ochranu jejich zdraví, na lepší kontrolu platných právních předpisů, souvislost mezi zdravotním stavem zvířat a veřejným zdravím a na nové technologie.

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Jsem přesvědčena, že realizací akčního plánu 2006–2010 bylo dosaženo pokroku v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, neboť většina opatření obsažených v tomto plánu byla realizována uspokojivým způsobem.

Jako členka výboru, který se zabývá sledováním zdraví veřejnosti a bezpečností potravin, jsem zvláště uvítala opatření na snížení škodlivých dopadů antibiotik a výživy zvířat na lidské zdraví přijatá po zákazu jejich podávání v roce 2006. Z těchto důvodů jsem hlasovala pro schválení této zprávy.

Ráda bych však zdůraznila, že budoucí akční plán by měl obsahovat více opatření zaměřených na podporu zemědělců EU a na zlepšení vymahatelnosti platných nařízení o přepravě zvířat v členských státech.

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o akčním plánu v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006–2010. Zdravotní stav zvířat chovaných v zajetí a hospodářských zvířat je důležitý pro obyvatele Evropy, pro zemědělské odvětví v Evropě a pro evropské hospodářství.

Vítám doporučení obsažené ve zprávě, že by v akčním plánu měl být kladen větší důraz na vymahatelnost platných právních předpisů. Uplatňování evropských předpisů a systému postihu v souvislosti s dobrými životními podmínkami zvířat je třeba zlepšit s cílem zajistit uspokojivý minimální standard životních podmínek zvířat v Evropské unii. Evropští producenti a zemědělci splňují vysoké standardy. Souhlasím s tvrzením ve zprávě, že je třeba zajistit, aby v zájmu spravedlivé hospodářské soutěže a rovných podmínek pro všechny účastníky trhu živočišné produkty, jako například maso, dovážené do Evropské unie, splňovaly stejné požadavky na dobré životní podmínky zvířat.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy, protože uplatňování evropské politiky a evropských právních předpisů v oblasti dobrých životních podmínek zvířat je zvláště důležité z hlediska vytváření společných standardů EU v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. Dobrý zdravotní stav zvířat chovaných v zajetí a dobré podmínky chovu hospodářských zvířat mají význam nejenom z hlediska dobrých životních podmínek zvířat, ale rovněž z hlediska veřejného zdraví jako celku. Vzhledem k tomu, že podle právních předpisů EU se na všechna zvířata pohlíží jako na vnímající bytosti, je třeba zpřísnit kontroly dobrých životních podmínek zvířat a zachovávat normy v oblasti ochrany zvířat. Komise však bohužel doposud nepřipravila konkrétní strategii pro normy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a omezila se na zprávu z října 2009. Souhlasím se žádostí Evropského parlamentu, aby Komise vypracovala nový akční plán na období 2011–2015 a vyčlenila na něj potřebné finanční prostředky. Rozpočet Evropské unie musí obsahovat dostatečné prostředky, které Komisi umožní vykonávat kontroly, prostředky na případnou podporu producentů a vyvážení ztráty konkurenceschopnosti producentů v důsledku přijetí nových a odlišných standardů v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. Členské státy musí rovněž zajistit, aby porušení předpisů EU o dobrých životních podmínkách zvířat bylo následně účinně postihováno. Proto pouze zpřísněním právních předpisů v oblasti ochrany zvířat a jejich uplatňováním můžeme zajistit ochranu zvířat a předejít tomu, aby se na vnitřní trh dostaly živočišné produkty, které jsou v rozporu s podmínkami stanovenými obecnými právními předpisy.

Louis Bontes (NI), písemně. – (NL) I když Nizozemská strana svobody podporuje dobré životní podmínky zvířat, tato oblast je záležitostí členských států a nikoliv EU.

Robert Dušek (S&D), písemně. – (CS) V Evropě byla a je aktivní vůle i dlouhá tradice dobrého zacházení se zvířaty. Dobrý zdravotní stav a kvalitní chov hospodářských zvířat má zásadní význam i pro veřejné zdraví obyvatelstva. Přísné normy v poměru ke zbytku světa jsou součástí značky evropských zemědělců stejně jako např. jakost zemědělských výrobků. Z těchto důvodů je třeba vyvinout maximální úsilí, aby byl vytvořen právní rámec určující minimální standardy platné v celé EU ve všech formách chovu hospodářských zvířat. Jedině tím bude umožněna volná a spravedlivá hospodářská soutěž na vnitřním trhu. Je nutné požadovat minimální normy také na globalizovaném trhu, aby se předešlo eventuálnímu přemísťování chovů evropských chovatelů do regionů s nižšími standardy mimo EU. Vítám návrh zpravodajky, aby vyšší výrobní náklady spojené s přísnějšími normami byly kompenzovány v rámci podpor budoucích forem společné zemědělské politiky. Je nutné však podotknout, že nebyl učiněn žádný další pokrok v satelitním sledování přepravy zvířat, a je také politováníhodné, že někteří evropští zemědělci nedodržují schválené standardy, především v chovu prasat. Je třeba mít na vědomí, že vyšší standardy vyžadují větší finanční výdaje, a proto jsou povinni a odpovědní chovatelé chováním těch neodpovědných na trhu znevýhodňováni. Z těchto důvodů je nezbytné stanovit možnosti adekvátních sankcí v případě porušování předpisů Společenství.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o hodnocení a posouzení akčního plánu Společenství v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006-2010, v níž se navrhuje přísnější systém dohledu a účinnější postihy pro majitele zvířat, kteří nerespektují požadavky na dobré životní podmínky zvířat stanovené platnými právními předpisy. Je nezbytné, aby evropští zemědělci dostali v rámci nové společné zemědělské politiky náhrady za vyšší výrobní náklady spojené s přísnějšími standardy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson a Marita Ulvskog (S&D), písemně. – (SV) Po určitém zvažování jsme se my, švédští sociální demokraté, rozhodli hlasovat pro přijetí této zprávy o dobrých životních podmínkách zvířat v Evropě. Upřednostnili bychom ambicióznější přístup k dobrým životním podmínkám zvířat v Evropě, nechceme však, aby tato ochrana byla formulována způsobem, který by bránil jednotlivým členským státům v přijetí vyšších standardů, než jsou stanoveny v nařízeních EU. Rozhodli jsme se však pohlížet na tuto zprávu jako na pokračující proces, který postupně umožní splnění těchto standardů, a proto jsme se rozhodli hlasovat pro přijetí této zprávy.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Souhlasím se stínovou zpravodajkou skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, paní Jeggleovou, když říká, že potřebujeme souvislejší přístup k dobrým životním podmínkám zvířat, to však neznamená, že potřebujeme další právní předpisy a nařízení. Nemohu si navíc odpustit poznámku – aniž bych chtěl znevažovat problematiku ochrany dobrých životních podmínek zvířat –, že příliš velké množství nařízení a norem může mít ve výsledku nepříznivý dopad na trh.

Nesmíme zapomínat, že čím více norem existuje, tím obtížnější je pro producenty jejich dodržování, a že chov hospodářských zvířat v Evropě se tím stává stále méně konkurenceschopným. Nesmíme navíc kvůli neúměrné ochraně zvířat zapomínat na další hodnoty, které jsou stejně tak důležité a které musíme zachovat, jako je např. hospodářská konkurenceschopnost, udržitelnost orné půdy a chovu hospodářských zvířat nebo i některé vnitrostátní tradice.

Na druhé straně však musí být lidské zdraví chráněno před nemocemi přenášenými zvířaty (ať už se jedná o divoká zvířata, domácí zvířata nebo zvířata určená k lidské spotřebě) a k tomu potřebujeme vědecký výzkum, aby nám ukázal, jakým způsobem provádět lepší regulaci a chránit veřejné zdraví.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Vysoká úroveň dobrých životních podmínek zvířat od chovu po porážku může zlepšit bezpečnost a jakost produktů. Evropské standardy v této oblasti patří k nejvyšším na světě. Dodržování těchto standardů však nesmí znevýhodňovat evropské producenty na evropském trhu. Pravdou je, že dodržování těchto standardů s sebou nese pro zemědělce v EU provozní, finanční a administrativní náklady. Pokud má být zachována spravedlivá hospodářská soutěž ve vztahu k producentům ze zemí mimo Evropskou unii, je potřebná reciprocita norem. Evropští zemědělci musí proto dostávat náhrady za vyšší výrobní náklady spojené s vyššími standardy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. Financování těchto náhrad musí být od roku 2013 prováděno prostřednictvím režimu dotací v rámci společné zemědělské politiky. Chci zdůraznit, že evropská politika v oblasti ochrany zvířat musí být doprovázena soudržnou obchodní politikou. Chci zdůraznit skutečnost, že problematika dobrých životních podmínek zvířat není obsažena v rámcové dohodě z července 2004, ani v jiných klíčových dokumentech jednacího

kola z Dohy Světové obchodní organizace (WTO). Další standardy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, které by měly nepříznivý dopad na konkurenceschopnost producentů, nesmí být proto zaváděny do doby, než je přijmou i naši obchodní partneři v rámci WTO.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ve zprávě, kterou jsme přijali, je řada významných a pozitivních hledisek: za prvé, potřeba regulovat dovoz a zajistit, aby veškerá zvířata i maso dovážené ze třetích zemí splňovaly stejné požadavky na dobré životní podmínky zvířat, jaké se uplatňují v EU; za druhé, odpovídajícím způsobem pokrýt dodatečné náklady spojené s podporou dobrých životních podmínek zvířat; za třetí, uznání omezené investiční kapacity řady malých a středních producentů, která je poškozovaná nespravedlivým způsobem, kterým fungují dodavatelské řetězce potravin, a za čtvrté, návrh na zavedení pobídek na stimulování regionálního odchovu, odbytu a porážky zvířat, aby se zabránilo jejich dlouhé přepravě. Zpráva bohužel pomíjí skutečnost, že současná společná zemědělská politika (SZP) podporuje a upřednostňuje modely intenzivní produkce, které jsou často neslučitelné s dobrými životními podmínkami a zdravím zvířat. Zpráva mohla a měla zajít dále, měla se vyslovit kriticky k současně společné zemědělské politice, odmítnout její produktivismus a požadovat novou politiku v oblasti zemědělství. Zpráva navíc předkládá návrhy, které jsou nerealné a těžko proveditelné, jako například vývoj satelitního systému pro sledování přepravy zvířat.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) K této zprávě mám dvě připomínky. I když se zpravodajka zcela důsledně nedrží své logiky, je povzbudivé vidět, že si Parlament konečně začíná uvědomovat řadu problémů. Stanovení zákonných předpisů pro naše vlastní producenty a chovatele je znevýhodňuje v rámci globálního systému „ultra“ volného obchodu, kdy WTO považuje sociální, ekologické a další ohledy za netarifní překážky obchodu. Musím všem připomínat, že tento stejný Parlament vždy upřednostňoval obchod a že je proto spoluodpovědný za tuto situaci? Jsem stejně tak překvapen, že se zde neobjevuje zmínka o zákonném postihu ze strany Komise zejména s ohledem na organickou produkci, která má vliv nejen na jakost produktů, ale i na dobré životní podmínky zvířat a zdraví lidí. Za druhé, je načase uznat, že respekt k – cituji: „zvyklostem spojeným zejména s náboženskými obřady, kulturními tradicemi a regionálním dědictvím“, může odporovat standardům, o nichž tvrdíte, že je hájíte, a tyto zvyklosti mohou být v rozporu se skutečně evropskými tradicemi a zvyklostmi. Je nepřijatelné, aby některá cizí společenství trvala na tomto základě na krutých metodách porážky a aby nabádala k porušování nařízení EU v této oblasti.

Dan Jørgensen (S&D), písemně. – (DA) Dánští sociální demokraté hlasovali pro přijetí zprávy o dobrých životních podmínkách zvířat v EU. Podporujeme ambiciózní politiku v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, která zvyšuje míru zohledňování dobrých životních podmínek zvířat v souladu s článkem 13 Smlouvy o fungování Evropské unie – například formou systému pozitivních pobídek. Nepodporujeme však automatické přidělování dalších prostředků do odvětví evropského zemědělství v důsledku finančních ztrát spojených se zajištěním dobrých životních podmínek zvířat.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Považuji dobré životní podmínky zvířat za jednu z priorit, které mají značný vliv na veřejné zdraví a evropské hospodářství. Je nezbytné rychlé a účinné uplatňování soudržných právních předpisů v této oblasti, stejně jako vytvoření instituce, která bude koordinovat oblast dobrých životních podmínek zvířat. V současnosti je uspokojivě uplatňován akční plán Společenství, v budoucnu však bude zapotřebí věnovat větší pozornost záležitostem dopravy a sledování zvířat. Musíme se snažit snížit rozdíly mezi standardy v jednotlivých členských státech Evropské unie, protože v současnosti existují značné nerovnosti v oblasti životních podmínek zvířat, což v rostoucí míře narušuje trhy se zemědělskými zvířaty.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vítám skutečnost, že Evropa v této oblasti dosáhla jedné z nejvyšších úrovní na světě. Vytvoření přísnějšího systému sledování a účinnějších postihů pro majitele zvířat, kteří nerespektují požadavky na dobré životní podmínky zvířat stanovené platnými právními předpisy, je nezbytné. Taková opatření jsou však spojená s vyššími náklady pro zemědělce a my podporujeme poskytování náhrad, s nimiž tento plán počítá a které by byly zahrnuty do režimu dotací v rámci společné zemědělské politiky od roku 2013. Je třeba zdůraznit, že společně s tímto plánem by měla EU zavést přísná a přesně definovaná pravidla pro ostatní země, které tyto standardy nedodržují, a vytváří tak nespravedlivé podmínky v rámci hospodářské soutěže pro evropské zemědělce.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) EU se po léta snaží dosáhnout standardizace směrnic v oblasti živočišné výroby. Bylo dosaženo pokroku zejména v oblasti intenzivního zemědělství, mnohé je však ještě třeba učinit. Je však v každém případě vhodné, abychom pokračovali v realizaci akčního plánu; zejména v oblasti vymáhání stávajících právních předpisů a směrnic. V této souvislosti je opět třeba připomenout problematiku psů dovážených z východu, kde je ještě řada mezer v zákoně. Nemocná a zanedbaná zvířata, často příliš brzy

odňatá svým matkám, bývají převážena na západ za těch nejohavnějších podmínek, kde jsou prodávána za mnoho peněz. Tato zpráva by měla být vnímána jako dobrý krok správným směrem, a proto jsem hlasoval pro její přijetí.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy Evropského parlamentu z vlastní iniciativy o hodnocení a posouzení akčního plánu v oblasti dobrých životních podmínek zvířat (zpráva paní Paulsenové), protože plně podporuji cíl zlepšit dobré životní podmínky zvířat v EU.

Ze zprávy však není zcela zřejmé, zda má EU v úmyslu zavést v této oblasti maximální harmonizaci. Za žádných okolností bych nemohl podpořit žádný budoucí návrh, který by bránil členským státům přijímat v oblasti dobrých životních podmínek zvířat lepší zákonné standardy, než jsou standardy, na kterých se dokážeme shodnout na úrovni EU.

Jsem naopak přesvědčen, že pro další prosazování lepších životních podmínek zvířat je důležité, aby se členské státy v této oblasti mohly stát průkopníky.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy paní Paulsenové o právních předpisech v oblasti dobrých životních podmínek zvířat. Ráda bych však zdůraznila, že je důležité, aby tyto právní předpisy představovaly minimální standardy. Členské státy a regiony musí mít možnost uplatňovat ambicióznější právní předpisy v oblasti dobrých životních podmínek zvířat.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Zpráva, o které jsme dnes hlasovali, objektivně a kriticky posuzuje výsledky akčního plánu v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006-2010 a stanoví reálné a potřebné cíle růstu – ve smyslu pokroku – produkce a spotřeby potravin v Evropské unii. Jednou z věcí, na které bych rád upozornil, je skutečnost, že kvalitnější produkty s sebou nesou vyšší náklady pro producenty, zejména pro prvotní producenty, což ale nebývá obvykle doprovázeno zvýšenou komerční poptávkou, protože jen menšina spotřebitelů si zvolí dražší produkt.

Ve zprávě se proto klade důraz na potřebu náhrady těmto producentům za jejich snahu. Za pozornost rovněž stojí záměr uplatňovat nařízení platná pro produkty EU i na produkty třetích zemí, protože se tím zajistí spravedlivá a vyvážená hospodářská soutěž v oblasti obchodu. Závěrem považuji za důležité podpořit vytvoření evropského koordinačního orgánu a přijetí obecných a společných právních předpisů s cílem harmonizovat osvědčené postupy a zavést kontrolní mechanismy.

Daniël van der Stoep (NI), písemně. – (NL) I když Dánská strana svobody podporuje dobré životní podmínky zvířat, jedná se o záležitost členských států a nikoliv EU.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Přijali jsme dnes důležité usnesení, kterým se posuzuje akční plán Evropské komise v oblasti dobrých životních podmínek zvířat 2006-2010. Vysoké standardy zdraví zvířat nepodporují pouze argumenty etické povahy, ale rovněž ohledy na bezpečnost a kvalitu živočišných produktů, a nepochybně tak pomáhají podpořit dobré jméno spolehlivé obchodní známky evropských zemědělských výrobků.

Zpráva: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Richard Ashworth (ECR), písemně. – Ačkoliv podporujeme opatření na hospodaření s evropskými lesy a jejich ochranu, nepodporujeme vytvoření nové evropské politiky v oblasti lesnictví, která by přenášela pravomoci v této oblasti na Evropskou unii. Zpráva rovněž odkazuje na směrnici o půdě, což je právní předpis, s nímž Britská konzervativní delegace nesouhlasí, jelikož s půdou mohou nejlépe hospodařit členské státy a uplatňování stejných pravidel na veškerou půdu od severního Finska po jižní Řecko nepřinese zemědělcům ve Spojeném království žádný užitek. Zemědělci ve Spojeném království splňují velmi vysoké dobrovolné standardy hospodaření s půdou a tyto standardy nadále zlepšují. Směrnice o půdě, jak ji navrhuje Evropská komise, byla v řadě ohledů chybná a přináší pouze více regulace, větší náklady a menší flexibilitu pro britské zemědělce, kteří, jak jsme přesvědčeni, vědí lépe než evropští byrokraté, jakým způsobem mají hospodařit na své půdě.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Podle mého názoru zpráva o zemědělství EU a změně klimatu dokáže spojit ochranu životního prostředí s podporou silnějšího odvětví evropského zemědělství. Odvětví zemědělství musí skutečně provést zásadní změny a využívat výrobní prostředky, které budou ohleduplnější vůči životnímu prostředí a udržitelnější.

Tyto cíle se však nesmí stát za žádných okolností záminkou k oslabení zemědělství v EU. Proto musíme zajistit lepší využívání zdrojů a dosledovatelnost produktů. Z těchto důvodů jsem hlasovala pro přijetí této zprávy, protože respektuje tuto rovnováhu.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Tato zpráva získala mou plnou podporu. Nadcházející reforma společné zemědělské politiky bude muset brát ohled na řadu otázek včetně změny klimatu. Již nyní je zřejmé, že změna klimatu bude mít nepříznivý dopad na zemědělství v EU, zejména v jižních a jihovýchodních regionech. Nová společná zemědělská politika proto bude muset uspokojit rostoucí poptávku veřejnosti po udržitelnější politice v oblasti zemědělství. Prozatím není společná zemědělská politika v přístupu k otázkám životního prostředí právě důsledná. Nové výzvy, jako např. změna klimatu, správa vodních zdrojů, obnovitelné zdroje energií a biologická rozmanitost, byly plně vzaty v úvahu až v době kontroly stavu společné zemědělské politiky. Jsem přesvědčen, že společná zemědělská politika by se měla změnit na politiku v oblasti zemědělství, potravin a životního prostředí se spravedlivějšími a udržitelnějšími systémy podpor pro zemědělce, která by měla zároveň usilovat o zachování venkovských oblastí a udržení biologické rozmanitosti, zachycování uhlíku a zabezpečení dodávek potravin.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *písemně*. – (FR) Společná zemědělská politika je klíčovou oblastí pro boj proti změně klimatu v nadcházejících letech. Zpráva pana Le Folla proto moudře zasazuje problematiku klimatu do samého základu společné zemědělské politiky.

Změna klimatu představuje pro zemědělství dvojnásobnou ránu. Jednak je zemědělství postižené četnějšími obdobími sucha a přírodními katastrofami a zároveň je odpovědná za 9 % emisí skleníkových plynů v Evropě. Evropský parlament ukazuje, že čestný přístup je v našich možnostech.

Dusíkatá hnojiva používaná v zemědělství jsou navíc významným zdrojem emisí CO₂. Jejich cíleným využíváním, podporou hnojiv vyráběných z organického odpadu a důrazem na organické zemědělství zásadně snížíme emise skleníkových plynů. Metan pocházející ze zvířecího trusu je rovněž obnovitelným zdrojem energie. Navíc evropské lesy i půda jsou ohromným zásobníkem CO₂.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropská unie je největším dovozcem zemědělských produktů na světě, vítám výzvu, aby vnitřní produkce měla co nejmenší vliv na změnu klimatu. Ze závěrů zprávy, kterou jsme v Evropském parlamentu projednávali ve středu, vyplývá, že dovoz zemědělských produktů ze třetích zemí má mnohem nepříznivější dopad na životní prostředí než interní produkce, na kterou se vztahují mnohem přísnější předpisy o snížení emisí oxidu uhličitého, čímž napomáhá změně klimatu.

Zemědělství vždy bylo a nadále zůstane hlavním zdrojem potravin na celém světě. Podle Organizace OSN pro výživu a zemědělství se bude muset během 40 let zvýšit celková produkce potravin na světě o 70 %, aby pokryla potřeby lidstva. Evropská unie musí začít připravovat politiky nebo naléhavě uplatňovat stávající politiky s cílem odvrátit dlouhodobou krizi. Tyto politiky musí být podpořeny ambiciózními cíli na snížení emisí oxidu uhličitého, který má nepříznivý dopad na životní prostředí, protože se pohybujeme v bludném kruhu. Podle odborníků by zemědělství, které by postupovalo bez ohledu na to, jaký vliv má jeho činnost na životní prostředí, způsobilo globální oteplování, jež by bylo příčinou závažných problémů dlouhodobě ohrožujících existenci samotného zemědělství.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Evropské zemědělství přispívá k dosažení cílů Evropské unie na zmírnění změny klimatu do roku 2020. Emise skleníkových plynů se snížily v důsledku zvýšené účinnosti zemědělství EU, trvalých inovací, uplatňování nových technologií, jako například skladování oxidu uhličitého v půdě, a díky využívání udržitelných a obnovitelných zdrojů energie při produkci. Inovace proto sehrává hlavní úlohu při snižování dopadů zemědělství na změnu klimatu a jeho vlivu na životní prostředí. Žádám, aby byly evropské zdroje z odvětví zemědělství využity na vývoj technologií, které umožní tomuto odvětví připravit se na boj proti změnám klimatu. Úloha zemědělství v procesu boje proti změně klimatu musí brát ohled na konkurenceschopné postavení zemědělsko-potravinářského odvětví Evropské unie na světových trzích a je třeba nalézt řešení, které umožní, aby konvenční zemědělství přispívalo k udržitelnému hospodaření s životním prostředím a zároveň jej chránilo před spekulacemi na trzích s potravinami a protekcionismem mezinárodního obchodu.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně*. – (FR) Delegace Demokratického hnutí v Evropském parlamentu vítá přijetí zprávy o zemědělství EU a změně klimatu. Schvaluje důraz kladený na nové výzvy, kterým bude muset nová společná zemědělská politika čelit, jako je změna klimatu, otázka vod, obnovitelných zdrojů energie, biologické rozmanitosti a hospodaření s půdou (uhlíku, schopnost zadržování vody a minerálních látek,

biologický život atd.). Delegation Demokratického hnutí chce, aby stejným způsobem byla vytvořena i společná evropská politika v oblasti lesnictví, která by podporovala udržitelné hospodaření s lesy a udržitelnou produkci, a aby bylo lépe využito příspěvků dřevařského průmyslu a jeho hospodářského rozvoje. To jsou zásadní otázky a bude zapotřebí, aby našly své místo v budoucí politice v oblasti zemědělství.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o zemědělství EU a změně klimatu, protože předkládá konkrétní opatření, která mohou učinit zemědělství udržitelnějším. Zemědělství patří k činnostem, které jsou změnou klimatu postiženy nejvíce, zároveň však toto odvětví největším dílem přispívá k tvorbě emisí CO₂. Nadcházející přezkum společné zemědělské politiky musí vytvořit podmínky pro rozvoj praxe, která umožní, aby se evropské zemědělství lépe přizpůsobilo důsledkům změny klimatu a zároveň přispělo k jejímu zpomalení.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson a Marita Ulvskog (S&D), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali proti části zprávy, která vyzývá ke společné politice EU v oblasti lesnictví. Jsme přesvědčeni, že rozhodnutí v záležitostech souvisejících s lesnickou politikou by měly nadále přijímat členské státy.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Zemědělství je odpovědné za 9,3 % celkových emisí CO₂ v Evropské unii, zatímco v roce 1990 to bylo 11 %. Jsme svědky trvalého a klesajícího podílu emisí skleníkových plynů, přičemž zemědělství přispělo ke splnění cílů snížení emisí stanovených Evropskou unií.

Musím kromě toho zdůraznit, že i když ekologické ohledy v odvětví zemědělství jsou legitimní a potřebné, musíme je posuzovat s ohledem na dopady těchto návrhů na udržitelnost a produktivitu zemědělství. A právě z tohoto důvodu se musí reforma společné zemědělské politiky důkladně zabývat vztahem mezi zemědělstvím a ochranou životního prostředí, aniž bychom zapomínali na to, že kromě nepříznivých vlivů na životní prostředí (tvořených zejména emisemi oxidu uhličitého) přispívá zemědělství rozhodujícím způsobem k uchování přírodních zdrojů a jejich řízení a k řízení krajiny a biologické rozmanitosti. Návrh, který se zabývá vztahem mezi zemědělstvím a životním prostředím, musí plně zohlednit tyto pozitivní vedlejší účinky zemědělství.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Zemědělství má přímou vazbu na problematiku změny klimatu, jelikož zčásti přispívá k emisím skleníkových plynů, zároveň je však i změnou klimatu zasaženo. Nepříznivé dopady změny klimatu pociťujeme již v současnosti v podobě sucha a eroze půdy, které způsobují vážné problémy zejména v jižních členských státech. Zemědělství však může rovněž přispět k boji proti změně klimatu a disponuje značným potenciálem z hlediska udržitelného rozvoje. Společná zemědělská politika proto musí vybízet k takovým postupům v zemědělství, které omezí emise a/nebo zlepší vázání uhlíku, protože zemědělství a lesnictví jsou dvě hlavní hospodářská odvětví, která dokážou zachycovat oxid uhličitý vyprodukovaný lidskou činností, nashromáždit jej a uskladnit v půdě. Musíme usilovat o udržitelné zemědělství, což znamená snažit se o vyšší účinnost. Podle Organizace OSN pro výživu a zemědělství se bude muset do roku 2050 celková produkce potravin ve světě zvýšit o 70 %, aby pokryla potřeby lidstva. Budeme muset produkovat více, ale udržitelným způsobem, což vyžaduje větší účinnost, používání osvědčených technologií a postupů a navýšení investic do vědeckého výzkumu v této oblasti.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Ohledy na dopady změny klimatu na zemědělství jsou důležité, stejně jako je důležité, plně odůvodněné a potřebné, aby zemědělství dokázalo zachovat takové přírodní a kulturní hodnoty, jako je půda, krajina a biologická rozmanitost. Kvůli těmto ohledům však nesmíme zapomínat, že hlavní úlohou zemědělství je produkce potravin, a tyto ohledy se nesmí stát záminkou k takovým změnám společné zemědělské politiky (SZP), které zhorší už beztak vážnou a nepřijatelnou potravinovou závislost některých zemí, a to jak členských států – jako například Portugalska –, tak třetích zemí. Tato závislost ohrožuje potravinovou svrchovanost a bezpečnost dodávek potravin pro národy těchto zemí ve jménu údajně nedotknutelné „konkurenceschopnosti zemědělského a potravinářského odvětví EU na světovém trhu“. Tato zpráva měla věnovat alespoň několik řádků potřebě opustit produktivistický model, který určoval jednotlivé reformy společné zemědělské politiky a její tragické sociální a ekologické dopady; o této otázce se bohužel nezmiňuje ani jediným slovem. A rovněž se měla vyhnout dvojznačnosti v době, kdy čelíme pokusům Evropské komise prosazovat zájmy nadnárodních zemědělských společností na šíření geneticky upravených plodin.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Podpořila jsem zprávu svého francouzského socialistického kolegy, pana Le Folla, protože obhájí myšlenku, že evropské zemědělství musí pokračovat v přizpůsobování se – neboť tento proces už probíhá – důsledkům probíhající změny klimatu a připravit se na budoucí dopady těchto změn na řadu regionů Evropské unie. Zemědělství má klíčové postavení a sehrává zásadní úlohu

v boji proti globálnímu oteplování. Je to zásadní otázka z hlediska zajištění bezpečnosti dodávek potravin a i z hlediska našich snah o udržitelnost. V tomto ohledu musí společná zemědělská politika po roce 2013 jednoznačně obsahovat „klimatický“ rozměr a nacházet řešení a poskytovat pomoc v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, podporovat skladování uhlíku v půdě, rozvíjet udržitelnou výrobu obnovitelných energií a co nejvíce posilovat funkci fotosyntézy.

Dan Jørgensen (S&D), písemně. – (DA) Dánští sociální demokraté hlasovali pro přijetí zprávy (A7-0060/2010) o zemědělství EU a změně klimatu. Podporujeme ambiciózní zemědělskou politiku, která poskytuje odvětví evropského zemědělství prostředky na vypořádání se se změnou klimatu, nejsme však příznivci toho, aby se na evropskou zemědělskou politiku vyčleňovaly další finanční prostředky.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Pokud jde o otázku změny klimatu, nemělo by být zemědělství vnímáno jako škodlivé odvětví hospodářství. Naopak jedná se o průmyslové odvětví, které nejen představuje nejlepší možnost pro přizpůsobení se změnám ekosystémů, ale je to rovněž odvětví, které umožňuje účinný boj s nepříznivými vlivy globálního oteplování. V porovnání s předchozími desetiletími dochází v současnosti v zemědělství k výraznému snížení úrovně emisí oxidu uhličitého. Investice do rozvoje venkova – a tedy druhého pilíře společné zemědělské politiky – umožní lepší vzdělávání zemědělců, technologickou modernizaci zemědělských podniků a rovněž odpovídající dohled a kontrolu nad ochranou životního prostředí a zachováním biologické rozmanitosti. Díky odpovídajícímu řízení zemědělských podniků bude možné provádět zadržování uhlíku a dosáhnout lepšího zajištění dodávek potravin. Inovativní výzkum a odpovídající investice v rámci společné zemědělské politiky pomohou zemědělství stát se silným nástrojem v boji proti změně klimatu a znečišťování ovzduší.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Tato zpráva podporuje produktivismus a liberalismus, které jsou v rozporu s obecnými zájmy. Ty závisí na respektu k člověku a k našim ekosystémům. Produktivismus a kapitalismus nevybízí ani k jednomu. Nicméně upřednostňování zkratových řešení (i když nejsou takto označovány), priorita připisovaná obnovitelným zdrojům energie, přezkoumání nákladných systémů zavlažování či dokonce zmírnění účinků změny klimatu popsané jako „veřejné dobro“, to je příliš mnoho ústupků našim argumentům, aby bylo možné je přijmout.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Změna klimatu se postupně stává skutečností, s níž se všichni budeme muset vyrovnat jako s jednou z priorit politiky EU. Změna klimatu je jevem, který poškozuje zemědělství, a podle jedné nedávno zveřejněné zprávy je známkou velmi neradostného výhledu pro toto odvětví. Nejvíce zasáhne změna klimatu země jižní Evropy. Je nezbytné, aby společná zemědělská politika přijala v reakci na změnu klimatu odpovídající opatření podporující lepší řízení zdrojů. Optimální správa vodních zdrojů, výběr adaptovaných druhů plodin, zvláště vybraných pro jejich odolnost vůči změně klimatu a nákazám, ochrana půdy proti erozi, zachování pastvin, větší míra zalesňování, sanace poškozených ploch, lepší hospodaření s lesy omezující rizika požárů a nová opatření pro sledování a kontrolu nemocí jsou opatření nesmírné důležitosti z hlediska přizpůsobení evropského zemědělství účinkům globálního oteplování. Zemědělci budou stále více závislí na stavu klimatu, proto schválíme jakékoliv opatření, které bude tento problém řešit.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože jsem přesvědčená, že zemědělství patří k výrobním odvětvím, které jsou postiženy důsledky změny klimatu a vystaveny jejich tlaku. Zároveň však má toto odvětví přímou souvislost s cíli na zmírnění dopadů změny klimatu ať už tím, že napomáhá snížit emise skleníkových plynů, udržet a zajistit uspokojivé nakládání s vodními zdroji, nebo posílením produkce a decentralizace udržitelných a obnovitelných zdrojů energie. V této souvislosti mohou východoevropské státy s vysoce rozvinutým odvětvím zemědělství plně využít rozvoje průmyslu v oblasti biopaliv, a přispět tak ke zvýšení příjmů ve venkovských oblastech a k vytvoření „zelených“ pracovních míst (předpokládá se například, že do roku 2020 bude v souvislosti se zdroji obnovitelné energie vytvořeno 750 000 pracovních míst).

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Veškeré iniciativy, jejichž cílem je omezení globálního oteplování, jsou pozitivní. To vyplývá i z toho, co se včera odehrálo na půdě Evropského parlamentu, kde se 1 500 zvolených zástupců velkých evropských měst zavázalo snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů o více než 20 %. Dnešní přijetí zprávy pana Le Folla o přizpůsobení se evropského zemědělství změně klimatu je v souladu s tímto přístupem. Nesmíme zapomínat, že odvětví zemědělství je odpovědné za téměř 10 % emisí oxidu uhličitého. Pro odvětví zemědělství bude přínosné, pokud dokáže předjímat nepříznivé dopady změny klimatu, jako např. zaplavené oblasti, úbytek zemědělské půdy, odlesňování a nejisté výnosy. Je proto nezbytné využít udržitelnosti zemědělství. Propagace rozumného využívání hnojiv a pesticidů spolu s diverzifikací zemědělské produkce a chovu zemědělských zvířat zajistí zemědělcům mnohem větší

samostatnost a lepší kapitálovou základnu. Evropské zemědělství musí jednoznačně sehrát významnou úlohu v boji proti změně klimatu. Existují různé možnosti, jak toho docílit: používáním uhlíkových jímek, dodávkami obnovitelné energie či novými technologiemi zavlažování. Nyní už jen zbývá proměnit tyto myšlenky do konkrétních politik a začlenit je do zreformované společné zemědělské politiky 2013.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Hlasovala jsem proti přijetí této zprávy. Důvodem je, že pan Le Foll požaduje společnou lesnickou politiku. Lesnická politika je vnitrostátní záležitost: mezi členskými státy EU existují značné rozdíly. Jsem rovněž přesvědčena, že s výjimkou přeshraničních záležitostí v oblasti životního prostředí není vhodné, aby se o zemědělské politice rozhodovalo na úrovni Evropské unie, zvláště po rozšíření EU na 27 zemí. Dokud však společná zemědělská politika EU existuje, chci, aby byla přijímána rozhodnutí co nejlepší s ohledem na boj proti změně klimatu. Můj postoj k řadě návrhů pana Le Folla v oblasti boje proti hrozbě změny klimatu, což je klíčový problém současnosti, je velmi kladný, avšak doporučovat společnou lesnickou politiku je krokem nesprávným směrem.

József Szájer (PPE), písemně. – Do záznamu: jako osoba pověřená dohledem nad stranickou disciplínou skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) tímto prohlašuji, že původním záměrem skupiny Evropské lidové strany bylo hlasovat proti bodu 18/2 (jmenovité hlasování). Skupina se dopustila technické chyby.

Marc Tarabella (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Stéphana Le Folla. Učinil jsem tak proto, že jsem přesvědčen, že zemědělství sehráje při řešení problémů souvisejících s bojem proti globálnímu oteplování významnou úlohu. Naše zemědělství pomůže Evropské unii při splnění cílů na snížení emisí. Vítám schválení bodů 18 a 20 o zachování a zlepšení jakosti půdy prostřednictvím vázání uhlíku a využití biomasy k vytápění, což může významným způsobem omezit nepříznivý dopad změny klimatu. Jsem rozhodně přesvědčen, že společná zemědělská politika se bude v budoucnu stávat stále udržitelnější. Podporuji společnou zemědělskou politiku šetrnou k životnímu prostředí!

Viktor Uspaskich (ALDE), písemně. – (LT) Změna klimatu může mít dopad na zemědělství: oblasti mohou trpět nedostatkem vody, mohou se objevit nové choroby a zemědělská zvířata mohou trpět přehřátím. Zemědělství může pomoci zpomalit změnu klimatu, ale mělo by být rovněž připraveno na přizpůsobení se dopadům globálního oteplování. Společná zemědělská politika (SZP) musí uznat dopad globálního oteplování a přijmout opatření na zmírnění změny klimatu. Toho lze dosáhnout pouze prostřednictvím podpory čistých a obnovitelných zdrojů energie, zajištěním ekologického skladování oxidu uhličitého a snížením množství emisí plynů způsobujících skleníkový efekt. Zatím však není zřejmé, jaké náklady si přizpůsobení se společné zemědělské politiky a omezení změny klimatu vyžádá. Je třeba provést důkladný rozbor hospodářského přínosu. Změna klimatu představuje skutečnou hrozbu, z krátkodobého hlediska je však zapotřebí lepší správu zdrojů. Rozšíření EU mělo výrazný dopad na zemědělství EU. K 6 milionům zemědělců stávajících EU se přidalo dalších 7 milionů zemědělců. Oblast venkova tvoří 90 % území EU a více než polovina tohoto území se podílí na zemědělství. Jen tato skutečnost samotná podtrhuje význam zemědělství pro přírodní prostředí Evropské unie. Na varšavské konferenci v únoru 2010 podepsala Litva a dalších 8 členských států EU prohlášení o nové společné zemědělské politice, které je dalším projevem solidarity a úcty. Nesmíme rozdělovat Evropu na „nové“ a „staré“ členské státy, musíme projevit solidaritu. Pokud máme evropským zemědělcům po roce 2013 zajistit spravedlivý a stálý příjem a omezit změnu klimatu, potřebujeme silnou evropskou zemědělskou politiku.

Zpráva: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto vynikající zprávu našeho italského kolegy pana Dorfmann o procesu, který zahájila Evropská komise a který má přezkoumat kritéria pro udělení statusu „zemědělské oblasti s přírodním znevýhodněním“, a tudíž i vyrovnávací příspěvek pro oblasti s trvalým přírodním znevýhodněním (ICHN). Zvláště bychom měli zdůraznit význam odstavce 18 této zprávy, který již odmítá podpořit kritéria navrhovaná Evropskou komisí: „zdůrazňuje, že konečné stanovisko ke zvoleným základním územním jednotkám, kritériím a prahovým hodnotám navrženým Komisí lze zaujmout až poté, co členské státy vypracují podrobné mapy [...]“.

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Hlasoval jsem pro zprávu pana Dorfmann o zemědělství v přírodně znevýhodněných oblastech (tzv. znevýhodněných oblastech).

Zhruba 75 % irské půdy bylo označeno za znevýhodněná území a současný systém poskytuje podporu zhruba 100 000 rodin zemědělců. Tento systém je nezbytný pro životaschopnost a rozvoj venkova a pro boj s opouštěním zemědělské půdy, stejně jako pro ochranu biologické rozmanitosti a životního prostředí.

Se správným financováním může tento systém zajistit příjem zemědělcům, kteří hospodaří ve velice náročných podmínkách.

Jelikož je zemědělství v Irsku omezené kvůli studeným a vlhkým povětrnostním podmínkám, těší mě, že se tato zpráva zmiňuje o obtížích spojených s neobdělávatelnými vlhkými půdami. Rovněž vítám zmínku o „dnech polní kapacity“, která napomáhá k zohledňování vzájemného působení mezi druhem půdy a podnebím.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. (RO) Domnívám se, že zavedení jednotných kritérií zjednoduší realizaci režimu plateb pro přírodně znevýhodněné oblasti napříč celou Evropskou unií a zároveň přinese větší transparentnost a jednotné zacházení s příjemci těchto režimů podpory.

Je nesmírně důležité, aby byla tato podpora zaměřena na ta území, která jsou nejvíce postižena opouštěním půdy. Zároveň s tím musí být jako součást návrhu vzata v potaz také následující kritéria: nesmí vzniknout další náklady a musí být přihlédnuto k dopadu, který bude mít změna vymezení v oblastech, v nichž hraje zemědělství klíčovou roli v místním hospodářství. V tomto ohledu je, myslím, namístě, abychom v dotčených oblastech zavedli opatření, jež mají za cíl posílit konkurenceschopnost zemědělského sektoru a podpořit diverzifikaci.

Robert Dušek (S&D), písemně. (CS) Zpráva o podpoře znevýhodněných venkovských regionů má za cíl nově definovat znevýhodněné oblasti EU a reformovat jejich finanční a strukturální pomoc. Členské státy dosud za znevýhodněné označovaly více než polovinu veškeré zemědělsky využívané plochy v EU, proto je nezbytné nově definovat pojmy a podmínky pro ně dané. Podpora pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu umožňuje členským státům v rámci zlepšování životního prostředí a krajiny platby za přírodní znevýhodnění v horských oblastech a platby v jiných znevýhodněných oblastech. Tyto platby mají prostřednictvím stálého využívání zemědělské půdy přispívat k zachování venkova a podpoře udržitelných systémů zemědělského hospodaření a měly by být náhradou za dodatečné náklady a ušlé příjmy. Přezkum doložil, že přechodné znevýhodněné oblasti jsou členskými státy určovány na základě souboru různých kritérií a tyto mohou vést k rozdílnému zacházení i rozdílné výši plateb mezi jednotlivými členskými státy. Vítám proto návrh zpravodaje ponechat prostor členským státům pro přezkoumání nových kritérií před otevřením plateb. Ten by však měl být časově vymezen, neboť kvůli netečnosti některého z členských států by mohl být celý proces reformy výrazně pozdržen, což by negativně ovlivnilo nejen platby z těchto fondů, ale také přispělo k nejasnému právnímu prostředí v jednotlivých členských státech. Zprávu jako celek podporuji.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Podpora znevýhodněných zemědělských oblastí je neodmyslitelným prvkem druhého pilíře společné zemědělské politiky (politiky rozvoje venkova), jelikož je přirozené, že na oblasti s přírodními znevýhodněními by se měly zaměřit konkrétní nástroje a politiky.

Komise v tomto sdělení navrhuje, aby podle čl. 50 odst. 2 nařízení (ES) č. 1698/2005 byla „ostatní znevýhodněná území“ definována v souladu s objektivními kritérii. Za tím účelem navrhuje osm kritérií pro půdu a klima, která při překročení určité prahové hodnoty znamenají pro evropské zemědělství velká omezení: klimatická kritéria (dlouhodobě nízká teplota nebo horko), půdně fyzikální kritéria (špatně odvodněné půdy, kamenité, písčité nebo jílovité půdy, malý prostor pro zakořenění, slané půdy) a geografická kritéria (lokalita s velmi nevýhodným rozložením vlhkosti či se silně svažitým terénem). Tato definice objektivních kritérií je pozitivní, avšak kritéria musí být otestována v terénu, aby byla ověřena jejich spolehlivost a přízpůsobitelnost skutečným situacím a specifickým vlastnostem té či oné přírodní oblasti.

Rovněž musí být zvažena možnost přechodného období s vlastním režimem pro jakýkoli region, který ztratí své označení znevýhodněné oblasti.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Podpora pro znevýhodněné venkovské oblasti představuje klíčový prvek politiky rozvoje venkova. Podporuji udělování přiměřených vyrovnávacích plateb znevýhodněným oblastem, aby zemědělci pomáhali chránit venkovské prostředí a začali se věnovat udržitelnému zemědělství, které vytváří veřejné statky, jako jsou krajiny, kvalita vody a vzduchu a ochrana biologické rozmanitosti. Tato podpora umožňuje společenskou a územní soudržnost, ochranu venkovských území a dává jim status území se zásadní hospodářskou a přírodní důležitostí. Tato zpráva se týká kritérií, která se vztahují k „ostatním přírodně znevýhodněným oblastem“ podle článku 50 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1698/2005. Skupina odborníků stanovila osm kritérií pro půdu a klima, která při překročení určitých prahových hodnot znamenají pro evropské zemědělství velká omezení. Souhlasím s tím, že musí být rovněž vzato v potaz geografické kritérium označované jako „izolace“, jelikož se jedná o přírodní znevýhodnění.

Doufám, že členské státy budou moci při označování přírodně znevýhodněných oblastí uplatňovat objektivní kritéria pro půdu, která jsou přizpůsobena podmínkám jejich přírodní oblasti.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Je pozitivní, že panuje názor, že „platby pro znevýhodněné oblasti musí být vázány na aktivní obdělávání půdy“ a že „striktní používání výhradně biofyzikálních kritérií nemusí být [...] vhodné“. Rovněž považujeme za přínosné, že je zahrnuto geografické kritérium „izolace“ a prohlášení, že se „může ukázat, že přijatá kritéria bude nutno používat kumulativně“. Tyto aspekty si však protirečí s jinými, které jsou rovněž zahrnuty v této zprávě, konkrétně definice „přechodného období“ pro přizpůsobování se novým kritériím, jinými slovy, tiché přijetí nových kritérií navrhovaných Komisí. Zásadně nesouhlasíme s tím, aby se nová kritéria odrážela v budoucím vývoji společné zemědělské politiky (SZP), pro což se zde také argumentuje, z toho důvodu, že by tato politika zůstala ve sféře rozvoje venkova se spolufinancováním; jinými slovy, zachoval by se jiný způsob diskriminace mezi zeměmi. Tento návrh Komise, pokud bude uveden do praxe, bude silně poškozovat zájmy jižních zemí, především Portugalska. Z tohoto důvodu upozorňujeme na to, že při vypracovávání SZP bude nutné opravit tento návrh a rovněž ukázat a zhodnotit využití nejen biofyzikálních, ale také socioekonomických kritérií, jako jsou: HDP na hlavu, příjem na rodinnou pracovní jednotku a desertifikační ukazatele.

Lorenzo Fontana (EFD), písemně. – (IT) Tato zpráva zdůrazňuje důležitost, jakou bude mít nová společná zemědělská politika pro všechny členské státy. Ochrana přírodně znevýhodněných území bude jedním z hlavních bodů této politiky, kterou budou Evropská unie a regiony členských zemí realizovat, čímž budou v praktické rovině uvádět v platnost subsidiaritu. Komise EU musí brát tuto subsidiaritu v potaz, obzvláště při určování parametrů, které budou tyto oblasti definovat. Komise nesmí opomenout skutečnost, že obnova přírodně znevýhodněných území poskytne konkrétní pomoc zemědělským podnikům, které jsou postiženy současnou velkou krizí, a bude pomáhat udržovat životní prostředí v dobrém stavu. Rád bych vám připomněl, že toto vše musí být možné nejen teoreticky, ale také prakticky, a to formou přidělování náležitých finančních prostředků na ochranu a obnovu těchto území. Touto cestou bychom mohli obnovit a poskytnout pobídky pro hospodářský rozvoj zemědělství ve všech oblastech s potenciálem růstu a vyvolat na trhu řetězovou reakci, jako je zemědělská výroba potravin typických pro dané území a ochrana krajiny a životního prostředí. Děkuji panu Dorfmannovi a blahopřeji mu k jeho vynikající zprávě.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Aby bylo dosaženo spravedlivých a jednotných podmínek pro všechny zemědělce v Evropské unii, což by nepochybně měl být hlavní cíl reformy společné zemědělské politiky, mělo by být rovněž postaráno o přírodně znevýhodněné země. Aby byly uvedeny v soulad právní předpisy, které klasifikují oblasti jako způsobilé k přijímání plateb, je především nezbytně nutné, aby byly uvedeny v soulad klasifikační kritéria takovýchto oblastí. Tohoto cíle nebude možné dosáhnout bez úzké spolupráce s členskými státy. Pragmatismus navrhovaný autorem této zprávy, který se projevuje v tom, že bude jednotlivým členským státům umožněno definovat biofyzikální kritéria, může znamenat hrozbu ve formě pokusů o prosazování konkrétních národních zájmů. Avšak dokud se Komise dokáže postarat o to, aby byla dodržována ustanovení evropského legislativního rámce, toto řešení by mělo znatelně zlepšit objektivní určování zemí, o nichž diskutujeme.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vzhledem k tomu, že více než polovina (54 %) zemědělsky využívané půdy v EU je klasifikována jako znevýhodněné oblasti – ať už kvůli horopisu, klimatickým podmínkám nebo méně úrodné půdě – a že takové opatření je pro rozvoj venkova nezbytně nutné, docházíme k závěru, že znevýhodněné oblasti musí pro členské státy představovat prioritu. Z tohoto důvodu povede příprava komplexní strategie pro znevýhodněné oblasti, která splňuje místní potřeby rozličných regionů, k omezení stávající nerovnosti mezi členskými státy, co se týče podpory, která je jim udělována. V důsledku bude díky přesnému určení přírodně znevýhodněných oblastí možné získat dostatečné finanční prostředky k využití půdy a zlepšení zemědělské produkce.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Není pochyb o tom, že zemědělské podniky v nejvzdálenějších regionech potřebují nejvyšší finanční podporu. Malé horské podniky musí často bojovat o přežití, jelikož je zřídka kdy možné, aby rychle reagovaly na nové požadavky trhu. Zejména malým podnikatelům schází zaměstnanci k tomu, aby mohli zůstat konkurenceschopní. V důsledku toho, čistě z obchodního hlediska, je jejich situace mnohem složitější než situace velkých zemědělských podniků na vytížených místech. Vysoký počet zemědělských podniků, které v posledních několika letech zkrachovaly, a zvýšení počtu zemědělců na částečný úvazek ukazuje, že politika dotací v Evropské unii se příliš zaměřuje na intenzivní chov dobytka a podobně. Aby členské státy EU zůstaly alespoň trochu soběstačné, je nejvyšší čas, abychom vrátili naše zemědělské dotace na vnitrostátní úroveň. Aby bylo dosaženo spravedlivějšího rozdělování vyrovnávacích plateb, hlasoval jsem pro tuto zprávu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která bojuje s problémy, kterým čelí zemědělci v mnoha členských státech EU. Rád bych zdůraznil zejména důležitost pozměňovacího návrhu, který jsem předložil ve výboru, a rád bych poděkoval kolegům a kolegyním, kteří ji podpořili. Cílem tohoto pozměňovacího návrhu, o kterém se zmiňuji, je zajistit, aby způsob, jakým jsou přírodně znevýhodněná území vymezována, byl relevantní, a to tak, že bude založen na homogenních ekologických zónách, a nikoli na LAU 2, jak je tomu v současné chvíli. Rovněž bych rád zdůraznil, že je podle mého názoru namístě, aby byla do budoucích návrhů Komise zahrnuta pružná pravidla, která rovněž umožní, aby byla podpora udělována zemědělcům v přírodně znevýhodněných zónách s malou rozlohou, které se z administrativního hlediska nacházejí v jednotkách, která nesplňují zavedená kritéria.

Franz Obermayr (NI), *písemně*. – (DE) Podpora pro silně přírodně znevýhodněné venkovské oblasti je jedním z nejdůležitějších stavebních prvků druhého pilíře společné zemědělské politiky. Tato zpráva navíc ošetřuje i dotace pro tyto regiony, nejen co se týče výroby jídla, ale rovněž i v makroekonomickém kontextu. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu (A7-0056/2010), protože druhý pilíř společné zemědělské politiky, zejména politika rozvoje venkova, je nesmírně důležitý pro zlepšení účinnosti SZP samotné, ale také pro usnadnění hospodaření s půdou, která je přírodně znevýhodněná. Tento dokument navržený zpravodajem je velice důležitý, a to nejen pro nás, ale i pro celou Evropskou unii. Potřebujeme informace o půdě, která z důvodů, jež nezávisí na jejích vlastnicích, nemůže být využívána účinně či dobře. Souhlasím se zpravodajem v jeho zhodnocení přezkumu kritérií pro klasifikování znevýhodněných území, který začal v roce 2005. Dosavadní kritéria pro podporu těchto území musí být upravena tak, aby odpovídala skutečným stávajícím znevýhodněním. Rovněž by se nemělo zapomínat na to, že existují území, která spadají pod specifická kritéria, avšak ve kterých byla znevýhodnění odstraněna díky využívání účinných řešení. Jedině členské státy by měly být zodpovědné za určování znevýhodněných oblastí a za rozvoj podpory a podpůrných programů. Všechna opatření musí samozřejmě vycházet z rámce EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Spolu se svou skupinou jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *písemně*. – (SV) Zdržela jsem se hlasování/hlasovala jsem proti návrhu pana Dorfmana. Důvod, proč jsem toto stanovisko zaujala, jasně vyplývá z této zprávy. EU je příliš velkým územím na to, aby dokázala účinně zvládnout zemědělskou pomoc pro přírodně znevýhodněné oblasti. Venkovské oblasti EU jsou nesmírně rozmanité co do pěstovaných plodin, úrovní vlhkosti v půdě, kombinací druhů půdy a klimatických podmínek. Zejména změna klimatu ztěžuje sestavení seznamu kritérií a pevných norem pro dotace. Evropská unie si od členských států vyžádala podrobné mapy, ty ovšem dodalo jen několik málo zemí. Příkladem, který ve zprávě zdůrazňuje Účetní dvůr, je to, že Španělsko vyplácí 16 EUR na hektar, kdežto Malta vyplácí 250 EUR za hektar, a to v podmínkách, které se zdají být podobné. Společná zemědělská politika byla sestavena, když Evropské společenství/Evropská unie mělo/měla šest členských států. Dnešní situace je naprosto odlišná, a dokonce ještě komplikovanější. Správu zemědělské pomoci by měly mít na starost členské státy, které mají místní znalosti. V současné době se nacházíme uprostřed krize eura. Jednotná měna je překážkou v přizpůsobování úrokových sazeb a měn odlišným okolnostem v rámci eurozóny. Rovněž jednotná zemědělská politika pro všech 27 členských států je nevhodná.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) V tomto sdělení se Komise snaží o větší důslednost a jednotnost v kritériích pro rozdělování podpory zemědělcům v přírodně znevýhodněných oblastech. Rovněž se pokusila napravit nerovnoměrné přidělování plateb členskými státy způsobené odlišným zařazením, obzvláště v případě tzv. „přechodných znevýhodněných oblastí“.

Tyto platby jsou klíčové pro ochranu zaměstnanosti a venkovských společenství, nepřetržité využívání zemědělské půdy, biologickou rozmanitost a kulturní krajinu.

Obecně jsem se zprávou spokojen, a obzvláště se stanoviskem Výboru pro regionální rozvoj, který se snaží chránit zájmy nejvzdálenějších regionů, jelikož ostrovy jsou ze sdělení Komise vyloučeny.

V souladu se zásadou subsidiarity se mi zdá logické, aby při určování přechodných znevýhodněných oblastí bylo členskými státy umožněno zohledňovat nejen biofyzikální, ale také jiná kritéria, jako např. je-li oblast ostrovem či nejvzdálenějším regionem.

Zdá se mi rovněž důležité, aby mohl mít každý region, který přijde o status „přírodně znevýhodněná oblast“, prospěch z přechodného období, což by mu umožnilo zmírnit dopad, který na něj ztráta dotací bude mít.

Musíme nyní zajistit, aby v celkové revizi společné zemědělské politiky byly nové režimy podpory pro zemědělce promyšleny konzistentně a aby byly zemědělská politika a politika soudržnosti lépe koordinovány.

Zpráva: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu o nové digitální agendě pro Evropu: 2015.eu, jelikož jsem toho názoru, že Evropa musí hrát hlavní roli v podpoře inovací v sektoru informačních a komunikačních technologií. Z tohoto důvodu musíme do této oblasti investovat rychleji. V současné době však naneštěstí Evropě hrozí, že bude zaostávat za Asií, soudě podle několika málo ukazatelů, jako je průměrná rychlost přenosu dat nebo skutečnost, že ačkoli jsou širokopásmové komunikační služby dostupné více než 90 % obyvatel Evropské unie, užívá je pouze 50 % domácností. Komise musí představit jasný, ambiciózní program pro tuto oblast, který bude mít podobu nejen vize nebo výhledového dokumentu. Existují řešení, která musíme podporovat, jako je např. využívání programů s otevřeným zdrojovým kódem, které by pomohly zrychlit inovaci softwaru díky otevřeným příspěvkům a snížit náklady na obchodní využívání těchto programů. Zároveň musíme přijmout opatření, která budou zaměřena na snížení byrokracie v rámcovém programu EU a na celosvětové zvyšování naší konkurenceschopnosti.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Zpráva z vlastního podnětu paní del Castillové Veraové je ambiciózní tam, kde se věnuje otázce digitální strategie pro Evropu. Tato záležitost se týká především přístupu všech občanů EU k internetu. V tomto ohledu je doporučeno, aby polovina evropské civilizace měla přístup k vysokorychlostnímu internetu do roku 2015 a celá populace pak do roku 2020. Rozsáhlé využívání internetu je podpořeno návrhy ohledně způsobu, jakým by se právní předpisy, které se týkají spotřebitelů a bezpečnosti, měly vyvíjet, stejně jako návrhy ohledně nezbytného digitálního přístupu k veřejným službám. Tento program nám nadto umožní poskytovat podporu inovativnímu výzkumu a vývoji, čímž umožní rychlý nárůst znalostí a přístup k dědictví. Ze všech těchto důvodů jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu. Jsem přesvědčen o tom, že Evropa bude sklízet plody digitální revoluce jen tehdy, budou-li všichni občané Evropské unie připraveni a oprávněni k tomu, aby se plně uplatnili v nové digitální společnosti. To vyžaduje vypořádat se s mnoha výzvami, jako je závazek k dlouhodobým investicím, odvaha vlád spoléhat se více na elektronickou státní správu a odvaha občanů k využívání digitálních služeb. Ke splnění těchto cílů je nezbytně nutné do roku 2015 podstatně zmenšit propasti v digitální gramotnosti a kompetentnosti. Obzvláště pak vítám návrhy, které se snaží zajistit, aby všechny základní a střední školy měly do roku 2015 vysokorychlostní připojení k internetu a aby byla všem dospělým v produktivním věku nabídnuta možnost školení v informačních a komunikačních technologiích. Abychom měli konkurenceschopný digitální program, musíme začít u občanů.

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Informační a komunikační technologie (IKT) jsou jednou z oblastí, která se v posledních desetiletích rozvíjí nejbouřlivěji, a jsou přítomny ve všech oblastech lidského života. V prostředí neustálých změn a rostoucí konkurenceschopnosti mohou být IKT mocným nástrojem pro pomoc udržitelnému rozvoji, stejně jako boji s chudobou a proti sociálním a hospodářským nerovnostem. Každý člověk musí být vybaven náležitými schopnostmi a všudypřítomným vysokorychlostním připojením, stejně jako je potřeba mít jasný právní rámec, který chrání práva a nabízí nezbytnou důvěru a ochranu. Zpráva o „nové digitální agendě pro Evropu: 2015.eu“, pro kterou jsem hlasovala, se snaží o spolupráci s Komisí na vytvoření univerzálního strategického návrhu a akčního plánu pro rok 2015. Podle něj musí mít do roku 2013 všechny domácnosti v EU přístup k širokopásmovému internetu, a to za přiměřené ceny; zvláštní pozornost by měla být věnována venkovským oblastem, oblastem procházejícím transformací průmyslu a regionům, které se vyznačují vážným a trvalým znevýhodněním přírodní nebo demografické povahy, zejména nejvzdálenějším regionům; a konečně je důležité zajistit koncovým uživatelům s postižením rovnocenný přístup k internetu, a to na stejné úrovni, jakou mají k dispozici ostatní uživatelé.

Mara Bizzotto (EFD), písemně. – (IT) Jedním z nejambicióznějších, avšak nerealizovaných cílů Lisabonské strategie bylo učinit z Evropy nejkonzurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní společnost na světě. Cílem přijetí agendy 2015.eu, která doplňuje strategii EU 2020, je zaměřit na občany jakožto spotřebitele opatření Evropské unie, které má zajistit, aby všechny členské státy mohly čerpat z náležité rezervy informačně technologických schopností, aby jim byl zaručen přístup k hlavním formám informačních a komunikačních technologií, které jsou dnes dostupné. Cesta k zajištění počítačové gramotnosti rodin, studentů, podniků a evropských vlád bude podpořena rozličnými strategiemi, které se budou vypořádávat s problémem definování digitálních práv a rovněž realizovat infrastrukturu ke zlepšení a rozšíření širokopásmového připojení, a to obzvláště ve venkovských oblastech.

Jelikož jsem pevně přesvědčena o tom, že budoucnost odborné přípravy musí jít nezbytně ruku v ruce se zkvalitněním počítačového školení a interoperabilitou informačně technologických schopností, hlasuji pro tuto zprávu.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Podporuji vynikající zprávu o nové digitální agendě paní del Castilloové Veraové. Souhlasím s tím, že Evropská unie musí hrát hlavní roli ve vytváření a uplatňování informačních a komunikačních technologií, a tím vytvářet přidanou hodnotu pro své občany a společnosti. Rovněž souhlasím s tím, že plody této digitální revoluce bude možné sklízet jen tehdy, bude-li evropská veřejnost ve své úplnosti připravena a budou-li jí dány prostředky nezbytné k tomu, aby se plně zapojila do nové digitální společnosti. Vítám cíl, kterým je poskytování vysokorychlostního internetu všem evropským občanům a napříč celým územím, a to včetně nejvzdálenějších regionů. Rovněž vítám doporučení, aby byl koncept digitální vzdělanosti zaveden do vzdělávacích systémů, a to už na úrovni mateřských škol, paralelně s výukou cizích jazyků, s cílem připravit schopné uživatele v co nejranějším věku. Rád bych zdůraznil potenciální výhodu, kterou má přechod veřejných služeb na digitální technologie (tzv. *e-government*) pro občany a podniky, jehož cílem je umožnit účinnější a osobnější poskytování veřejných služeb. Rovněž bych rád zdůraznil skutečnost, že využívání systémů elektronického zadávání veřejných zakázek umožňuje podstatné zvýšení transparentnosti a konkurenceschopnosti, stejně jako větší možnost výběru, vyšší kvalitu a nižší ceny.

Lara Comi (PPE), písemně. – (IT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, se kterou souhlasím, jak co se týče jejího ducha, tak i jejího obsahu. Jsem toho názoru, že přijetím této zprávy vyslal Evropský parlament jasný signál své vedoucí úlohy v politice, a vytvořil digitální agendu, což je skutečně ucelený a komplexní evropský plán a také zásadní krok pro budoucnost Evropy.

Na jednu stranu nabízí digitální rozvoj obrovskou příležitost k růstu, na straně druhé však bude mít za následek obrovskou společenskou změnu, která bude mít značný dopad na chování občanů. Důležité je zajistit, aby tato změna vedla k demokratičtější, otevřenější a přístupnější evropské společnosti a prosperujícímu, konkurenceschopnému a znalostnímu budoucímu hospodářství. K tomu může dojít jen tehdy, jak je zdůrazněno v této zprávě, „pokud v centru zájmu politických opatření bude stát člověk“.

Je důležité se více soustředit na nárůst širokopásmových připojení a uplatňování digitálních technologií v klíčovém tržním sektorech, jako je energetika, doprava a zdravotnictví. Tyto politické kroky však musí zahrnovat náležitě záruky, aby se předešlo zvětšování propastí mezi velkými podniky a středními a malými podniky, mezi orgány veřejné správy a soukromým sektorem, mezi hustě obydlenými oblastmi a venkovskými, ostrovními a horskými oblastmi, a mezi vnitrostátním a přeshraničním elektronickým obchodem.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Oceňuji snahy paní del Castilloové Veraové při vypracovávání této zprávy, stejně jako příspěvky mých kolegů poslanců a poslankyň. Digitální agenda a rozvoj jednotného trhu informačních a komunikačních technologií patří k našim prioritám i k prioritám předsednictví. Vítám důraz, který je v tomto konceptu kladen na podporování digitální gramotnosti mezi mladými lidmi, jelikož právě oni využívají nové technologie ze všech nejvíce, takže je třeba, aby tak činili bezpečně a účinně.

Rád bych poděkoval svým kolegům poslancům a poslankyním za jejich podporu, kterou mi vyjádřili, když jsem žádal Komisi o to, aby navrhla plán pro podporování nových internetových podniků a poskytování zařízení, a to obzvláště těm, kteří v poslední době přišli o práci. Jsem si jist, že můj hlas a hlasy mých kolegů poslanců a poslankyň budou důležitým krokem ke komplexnímu a účinnému přístupu k evropské digitální budoucnosti. Doufám, že nás Komise podpoří tím, že stanoví jasná pravidla v této oblasti, a to jak na úrovni Evropské unie, tak i na úrovni členských států.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) „Digitální agenda“ je v naší společnosti stále tím důležitější a nevyhnutelnější. Technologický rozvoj, obzvláště v oblasti zpřístupňování informací, obsahů a znalostí na internetu, je nesmírně rychlý a „digitální“ krajina se za posledních deset let drasticky změnila – v současné době je možný hromadný přístup k internetu a mobilním komunikacím. Je proto důležité myslet na budoucnost a určit pro tento digitální program strategii, stanovit konkrétní cíle a věnovat obzvláštní pozornost tématům, která se vztahují k právům spotřebitelů na soukromí, osobním údajům a také k autorským právům a boji proti internetovému pirátství.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Informační a komunikační technologie (IKT) hrají důležitou roli v prosperujícím a konkurenceschopném hospodářství a napomáhají budovat společnost, která je ohleduplnější k životnímu prostředí, demokratičtější, otevřenější a která umožňuje větší začlenění. IKT umožňují účinnost, čímž napomáhají udržitelnému růstu, a tak přispívají k plnění cílů strategie EU 2020.

Mezi členskými státy i v jejich rámci existují v současné době obrovské nerovnosti v oblasti potenciálního přístupu veřejnosti k širokopásmovému připojení. Naléhavě potřebujeme vybudovat jednotný digitální trh pro služby, který by zamezil roztržitému pravidlům a přispěl k volnému oběhu digitálních služeb a elektronického obchodování. Musí být přijat ambiciózní digitální program a univerzální akční plán, který Evropě umožní posunout se směrem k otevřené a prosperující digitální společnosti, která bude všem občanům nabízet hospodářské, sociální a kulturní příležitosti a která bude věnovat obzvláštní pozornost venkovským oblastem. Rád bych zdůraznil, jak důležité je poskytnout všem občanům všudypřítomný vysokorychlostní přístup k pevnému i mobilnímu širokopásmovému připojení. Vnitrostátní a evropské finanční prostředky by měly být využity k zajištění toho, aby všichni občané Evropské unie měli do roku 2013 přístup k širokopásmovému internetu za přiměřenou cenu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva obsahuje poměrně hodně pozitiv, a to navzdory tomu, že byla vytvořena v rámci vnitřního trhu, který Evropská unie obhájí. Uznáváme základní výhody digitální agendy pro Evropu, které jsou zahrnuty v této zprávě, konkrétně záruku „přístupu ke kulturnímu obsahu všem občanům“, záruku „rovnocenného přístupu pro konečné uživatele s postižením, a to na stejné úrovni, jakou mají k dispozici ostatní uživatelé“, připravenost k většímu úsilí o používání „software s otevřeným zdrojovým kódem“ a tvrzení, že „zvláštní pozornost by měla být věnována venkovským oblastem, oblastem procházejícím transformací průmyslu a regionům, které se vyznačují vážným a trvalým znevýhodněním přírodní nebo demografické povahy, zejména nejvzdálenějším regionům“. Přispějme těmito návrhům.

Domníváme se nicméně, že opravdu špičková digitální agenda odmítá jakoukoli komercializaci znalostí, vzdělání a výzkumu. Z tohoto důvodu neakceptujeme rozměňování pozitivních cílů nejasnostmi a odchylkami jednotného evropského trhu.

Posilování a podporování „správně fungujícího“ vnitřního trhu nezpůsobí, že bude více „orientovaný na spotřebitele“, ani nepovede k „nižším cenám“, jak se nás o tom snaží přesvědčit. V široké škále činností Evropské unie se při různých příležitostech ukázalo, že pravý opak je pravdou. Proto jsme se zdrželi hlasování.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Je třeba věnovat větší pozornost definování nové digitální agendy 2015.eu, která má být konkurenceschopnější a více inovativní než nedávno zahájená strategie i2010, obzvláště co se týče vzdělávacích a kulturních aspektů. Z tohoto důvodu jsem coby zpravodaj pro stanovisko Výboru pro kulturu a vzdělání tuto zprávu podpořil, obzvláště pak ty body, které se vztahují k roli informačních a komunikačních technologií v odborné přípravě mladých lidí a v jejich přípravě na pracovní trh. V předloženém a přijatém návrhu jsem vyzdvihl jak důležitost toho, aby si děti osvojovaly základní znalosti IKT již od úrovně základní školy, tak i přidanou hodnotu, kterou může studium přes internet poskytnout naší společnosti, která se bez přestání proměňuje. Stejně tak jsem uvítal, že právě mladí lidé jsou tou částí obyvatelstva, která informační a komunikační technologie přijímá nejochotněji. Vlastně je zapotřebí, aby se na tuto oblast zaměřili, neboť to může značně přispět ke snížení úrovně nezaměstnanosti v Evropské unii, což je v souladu s cíli strategie EU 2020. V neposlední řadě jsem znovu zdůraznil, že je nutné vyvíjet projekt Europeana coby součást agendy 2015.eu a realizovat ho takovým způsobem, který mu zaručí velkou pozornost, a přitom rovněž zajistí, aby byl splněn jeho základní kulturní cíl.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Vítám přijetí této zprávy, která nám pomůže při sestavování návrhu komplexní strategie 2015 pro informační a komunikační technologie (IKT). Domnívám se, že naše překonání hospodářské krize závisí do velké míry na schopnosti tohoto návrhu usnadnit dalekosáhlé a účinné uplatňování informačních a komunikačních strategií v obchodním sektoru. Malé a střední podniky mohou fungovat jako katalyzátor hospodářské obnovy v Evropě. Evropská komise musí vlastně v budoucnosti posílit opatření na podporu malých a středních podniků ve využívání nástrojů informačních a komunikačních technologií, aby tak zvýšila jejich produktivitu. Využívám dnes svého hlasování, abych podpořil návrh z této zprávy na vytvoření digitálního plánu na podporu internetových společností, jehož primárním cílem je nabídnout další možnosti těm, kteří za současné finanční krize přišli v nedávné době o práci. Taková iniciativa by mohla být konkrétně realizována tak, že by bylo nabízeno internetové připojení a poradenství.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Nová digitální agenda pro Evropu je nezbytně nutná k tomu, aby došlo k digitální revoluci, z níž by mohla těžit evropská veřejnost jako celek. K tomu, aby tato revoluce nastala, je však zapotřebí, aby se do tohoto procesu zapojili všichni občané, aby se stali aktéry v nové digitální společnosti. Aby se něco takového stalo skutečností, je potřeba rozsáhlých investic, které by umožnily zmenšit digitální propast, která v současné době v Evropské unii zeje. Nesmíme zapomínat na to, že informovaná a poučená veřejnost přispívá ke zvyšování potenciálu Evropy.

Miroslav Mikolášik (PPE), písemně. – (SK) Plné využívání informačních a telekomunikačních technologií je předpokladem konkurenceschopnější Evropy a trvale udržitelného růstu.

Evropská unie by měla zaručit vývoj a uplatnění těchto technologií a umožnit všem občanům EU zapojit se do nové digitální společnosti pomocí kvalitního vysokorychlostního internetového připojení za dostupné ceny. Telekomunikační trhy v mnoha členských státech však bohužel ani nadále nedosahují dostatečného stupně otevřenosti vůči konkurenci, a proto jsou spotřebitelé a domácnosti odrazováni vysokými cenami a nezískávají dostatečné digitální schopnosti.

Považuji proto za nezbytně nutné, aby byla prohloubena integrace a celková liberalizace jednotného trhu a aby byly odstraněny překážky v poskytování přeshraničních telekomunikačních služeb.

Zároveň podporuji vytvoření lepšího právního rámce pro nový digitální prostor, který bude zaručovat ochranu základních lidských práv občanů a duševního vlastnictví a rovněž bude předcházet počítačové kriminalitě, šíření dětské pornografie a dalším trestným činům na internetu.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Počítá se s tím, že by do roku 2013 měly mít všechny domácnosti v EU přístup k širokopásmovému internetu, a to za přiměřené ceny. Nadto má být Evropa do roku 2015 nejmobilnějším světadílem na světě, co se týče přístupu k internetu. Podporuji opatření za tímto účelem, a proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Georgios Papanikolaou (PPE), písemně. – (EL) Nová digitální agenda pro Evropu je ambiciózní v tom ohledu, že chce rozšiřovat nové technologie a rychlá spojení v členských státech, což je důvod, proč jsem pro ni hlasoval. Avšak zdá se, že kromě rámcových prohlášení, která jsou v něm obsažena, jako je zvyšování rychlostí mobilního připojení nebo seznamování občanů s novými technologiemi, mohou být některé z cílů nesmírně náročné na splnění. Zdá se například, že cíl – jakkoli je žádoucí –, v jehož rámci mají mít všechny školy v Evropské unii vysokorychlostní připojení k internetu do roku 2015, bude velice těžké splnit, a to z objektivních důvodů (např. v odlehlých horských a ostrovních zemích je těžké okamžitě dosáhnout vysokých rychlostí). Proto by měla být nová digitální agenda pro Evropu podpořena sérií koordinovaných kroků a iniciativ, jako je např. štedřejší financování EU určené k zajištění lepšího přístupu k internetu, a to i pro žáky žijící v zeměpisně znevýhodněných územích.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Evropa zůstává i nadále globálním vůdcem na poli pokročilých informačních a komunikačních technologií (IKT). World Wide Web, standard GSM pro mobilní telefony, standard MPEG pro digitální obsah a technologie ADSL, to všechno jsou evropské vynálezy. Zachovat si toto vůdčí postavení a přetavit ho v konkurenceschopnou výhodu je životně důležitým politickým úkolem.

Během posledních čtyř let potvrdily politiky informačních a komunikačních technologií roli těchto technologií coby hybné síly v hospodářské a sociální modernizaci Evropy a posílily odolnost Evropy v době krize. Všechny členské státy Unie vyvinuly politiky informačně komunikačních technologií a považují je za zásadní příspěvek k domácímu růstu a zaměstnanosti v kontextu obnovené Lisabonské strategie.

Navzdory tomu Evropská unie v prvním desetiletí 21. století v oblasti výzkumu a inovací informačních a komunikačních technologií zaostává. Z tohoto důvodu zahájila Unie ambiciózní výzkumné programy, které mají tuto propast překlenout a podpořit prozíravé výzkumné a vývojové činnosti. Proto bych rád znovu a jednoznačně vyjádřil svou podporu těmto krokům, v pevné víře, že Evropa se opět může stát vůdcem a hnacím motorem v tomto nanejvýš důležitém sektoru.

Teresa Riera Madurell (S&D), písemně. – (ES) Hlasovala jsem pro tuto zprávu Parlamentu z vlastního podnětu, a to kvůli důležitosti, jakou má digitální agenda pro posílení vůdčího postavení Evropy v oblasti technologií. Informační a komunikační technologie (IKT) jsou klíčovým faktorem růstu v době současné hospodářské obnovy, avšak jsou rovněž nezbytně nutné pro udržitelný růst a boj se sociálním vyloučením. Tato zpráva podporuje hlavní body stanovené prohlášením ministrů o digitální agendě, které bylo schváleno na neformálním zasedání ministrů EU pro telekomunikace, které se konalo 18. a 19. dubna v Granadě. Parlament znovu opakuje, že Evropa musí mít pevné, rychlé a účinné infrastruktury a vybízí k přijetí opatření, která umožní dosáhnout úplného širokopásmového pokrytí pro všechny občany. Digitální revoluce se musí zúčastnit všichni občané, jestliže má být úspěšná. Avšak aby k tomuto úspěchu došlo, nesmí být ponechány stranou aspekty jako internetová bezpečnost. Přijatá zpráva se tudíž zavazuje nejen k tomu, že bude poskytovat počítačové dovednosti všem občanům, ale zároveň zdůrazňuje i potřebu posilovat internetovou bezpečnost a dodržování práv občanů.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro toto usnesení vzhledem ke skutečnosti, že neobsahuje žádné škodlivé úpravy.

Zpráva: Bogusław Liberadzki (A7-0099/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Jak bylo doporučeno ve vynikající zprávě mého polského kolegy poslance pana Liberadzského, hlasoval jsem pro udělení absolutoria Evropské komisi za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2008. Těší mě, že byly zohledněny některé myšlenky, na nichž mi velice záleží: uspořádání interinstitucionální konference pro všechny zúčastněné strany, konkrétně pro národní parlamenty a vnitrostátní orgány auditu, za účelem reformování postupu udělování absolutoria; zkrácení lhůt tak, aby se o udělení absolutoria hlasovalo v roce následujícím po kontrolovaném roce; a výzva Evropského účetního dvora k přijetí jednotného stanoviska (uplatnění pravidla „jednotného auditu“) k věrohodnosti a řádnosti podkladových operací podle Smlouvy. Kromě toho musíme zjednodušit pravidla pro přidělování prostředků z evropských fondů, jelikož mnoho chyb pramení ze složité povahy postupů, k nimž ještě často přispívají složitosti na vnitrostátní úrovni. A konečně, co se týče auditů výzkumných ústavů v Evropě, těší mě, že Evropský parlament potvrdil vzkaz, který jsme vyslali Komisi, totiž aby tvrdě a často neopodstatněně nezpochybňovala financování, které se vztahuje k mezinárodním auditním standardům.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Došlo sice k pokroku v plnění rozpočtu na finanční rok 2008, avšak v oblastech, jako jsou strukturální fondy a Fond soudržnosti, rozvoj venkova, vědecký výzkum, energetika a doprava stále zůstává velké množství chyb. Neoprávněně vyplaceno bylo až 11 % finančních prostředků. Bylo to způsobeno složitými pravidly a předpisy, které musejí členské státy dodržovat. Proto by při plnění rozpočtu na následující rok měla být obzvláštní pozornost věnována zjednodušení těchto pravidel a předpisů, zlepšení mechanismů zpětného získávání neoprávněně vyplacených finančních prostředků a zavádění účinnějších systémů dohledu a kontroly. Jakmile budou tato opatření realizována, je pravděpodobné, že se zlepší plnění rozpočtu, že budou zajištěny účinnější kontroly rozpočtových prostředků a že projekty realizované členskými státy budou mít větší přidanou hodnotu pro rozvoj různých hospodářských i jiných oblastí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Článek 317 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že zodpovědnost za plnění rozpočtu Evropské unie má Komise ve spolupráci se členskými státy a že Účetní dvůr zasílá Parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti a řádnosti podkladových operací. V zájmu transparentnosti považují za nezbytně nutné, aby měl Evropský parlament možnost ověřovat účetní závěrky a podrobně analyzovat plnění rozpočtu Unie. Souhlasím se zpravodajem a s usneseními o udělení absolutoria, když upozorňují na to, že je naléhavě nutné zavést na vhodné politické úrovni vnitrostátní prohlášení, která se budou týkat všech společně spravovaných finančních prostředků Evropské unie; každý členský stát tak převezme zodpovědnost za správu finančních prostředků získaných od Evropské unie. To je obzvláště důležité, uvědomíme-li si, že 80 % veškerých výdajů Evropské unie je spravováno členskými státy. Nakonec bych se rád zmínil o pozitivním stanovisku Účetního dvora k účetním závěrkám, které evropskou veřejnost ujišťuje, že rozpočet Unie je spravován řádně a pečlivě, a to i navzdory jistým problémům, které i nadále přetrvávají a které tato zpráva podrobně analyzuje.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Přehled, který přináší téměř 40 zpráv věnovaných plnění rozpočtu Evropské unie na rok 2008 různými orgány Evropské unie, je bolestný. Evropský účetní dvůr není ani po patnácti letech své existence schopen schválit plnění rozpočtu Evropské komise, tak moc ho brzdí chyby a neoprávněné výdaje. Evropský parlament mu nicméně uděluje absolutorium za jeho řízení. Komise se schovává za zodpovědnost členských států, které mají řídit 80 % výdajů, jmenovitě zemědělské a regionální výdaje. Problémy v těchto dvou oblastech se nicméně zmenšují, zatímco se rapidně zhoršují v případě dotací, které jsou řízeny přímo Bruselem. Situace kolem předvstupní pomoci Turecku je obzvláště vážná a znepokojující. Bez ohledu na to, že počet decentralizovaných orgánů rychle stoupá a že dochází k ledabylému zadávání veřejných zakázek, náklady prudce stoupají kvůli nahodilému řízení personálu a náborové činnosti, rozpočtovým závazkům, které předcházejí souvisejícím závazkům právním, a nadpočetným dozorčím radám, které nejsou nakonec schopny řádně naplánovat své kroky, jež jsou čas od času poněkud nejasné, a tudíž i svůj rozpočet. Tento problém je v současnosti natolik palčivý, že paní Mathieuová v jedné ze svých zpráv vybízí k celkovému zhodnocení jejich užitečnosti. Proto jsem hlasoval proti většině těchto textů o udělení absolutoria za plnění rozpočtu.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Hlasovat pro udělení absolutoria za plnění rozpočtu neznamená, že situace je veskrze ideální. Domnívám se, že se situace vyvíjí správným směrem, avšak příliš pomalu. Počet chyb sice klesl, avšak stále ještě jsme nedosáhli „přípustné míry chyb“. Chtěl bych zdůraznit, že je potřeba, aby měly členské státy za povinnost překládat vnitrostátní prohlášení o správě, o což již Parlament několikrát

opakovaně žádal. Jsem proti systému výstražných světel (červená, oranžová, zelená) výhradně jen pro Rumunsko a Bulharsko, jelikož takové opatření by bylo diskriminující. Nedostatky panují i v celé řadě dalších členských států a je potřeba, aby byla pro monitorování uplatňována společná pravidla.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Účetnictví všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu o Komisi a výkonných agenturách.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*. – (EL) Zpráva pana Liberadzského o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na účetní rok 2008, oddíl III – Komise a výkonné agentury, se staví velice negativně vůči Řecku v řadě otázek, od manipulace s finančními statistikami až po neurčitá obvinění ze všeobecné korupce v této zemi. Naše parlamentní skupina požádala o to, aby směla hlasovat odděleně proti jednotlivým zmínkám, které urážejí Řecko, podle postupu pro dílčí hlasování. To se však ukázalo jako neproveditelné, což je důvod, proč jsem hlasoval proti celé zprávě pana Liberadzského.

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Dne 5. května jsem hlasoval pro zprávu pana Liberadzského o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na účetní rok 2008, oddíl III – Komise a výkonné agentury. Hlasoval jsem však pro odstranění odstavce 376, který navrhoval, aby byla předvstupní pomoc Turecku snížena na úroveň z roku 2006, a odstavce 378, v němž Evropský parlament vybízí Komisi k pozměnění cílů nástroje předvstupní pomoci, například formou zvláštních druhů členství. Důvodem je to, že považuji za nesprávné, aby zpráva o udělení absolutoria Komisí za plnění rozpočtu zpochybňovala proces přistoupení a perspektivu vstupu kandidátských zemí. Pevně věřím, že jakmile jsou vyjednávány o členství zahájena, nehledě na to, o kterou kandidátskou zemi se jedná, měla by pokračovat v pozitivním duchu, tedy bez dalšího ztěžování procesu přistoupení k Evropské unii nebo kladení překážek do cesty.

Zpráva: Inès Ayala Sender (A7-0063/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), *písemně*. – (FR) Jak bylo doporučeno ve velice dobré zprávě mé vynikající kolegyně poslankyně a španělské sousedky paní Ayaly Senderové, hlasoval jsem pro udělení absolutoria Evropské komisi za plnění rozpočtu sedmého, osmého, devátého a desátého Evropského rozvojového fondu na rozpočtový rok 2008. Bezvýhradně podporuji zahrnutí ERF do rozpočtu, a až přijde vhodná doba, Unie si bude muset vytvořit svůj vlastní nástroj pro jednání v oblasti rozvoje. Co se týče investičního nástroje spravovaného Evropskou investiční bankou, což je nástroj k řízení rizik financovaný z Evropského rozvojového fondu, jehož cílem je podporovat soukromé investice ve složitých hospodářských a politických podmínkách v afrických, karibských a tichomořských zemích, mám velice smíšené pocity ohledně myšlenky, že by EIB měla představit zprávu coby součást postupu udělování absolutoria, avšak to bude téma k diskusi, obzvláště stane-li se, jak Parlament doufá, Unie akcionářem v EIB.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Domnívám se, že je nezbytně nutné, aby byli zaměstnanci místních orgánů odpovědní veřejnosti, což je důvod, proč musí předkládat objektivní a podrobné zprávy o tom, jak je s veřejnými prostředky nakládáno. Ačkoli se Účetní dvůr domnívá, že se v příjmech a závazcích nenacházejí žádné významné chyby, panuje nicméně znepokojení kvůli vysokému výskytu nevyčíslitelných chyb v závazcích týkajících se rozpočtové podpory a značným počtem chyb v platbách. Coby zpravodaj odsuzuji skutečnost, že Účetní dvůr nebyl schopen získat veškeré informace a veškerou dokumentaci týkající se 10 plateb mezinárodním organizacím, takže se nemůže vyslovit k řádnosti výdajů, které dosahují 190 milionů, tj. 6,7 % ročních výdajů. Vyzývám proto Evropský rozvojový fond k tomu, aby pro příští účetní rok (2009) všechny tyto problémy vyřešil.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Proto jsem hlasoval pro zprávu o sedmém, osmém, devátém a desátém Evropském rozvojovém fondu.

Zpráva: Bart Staes (A7-0095/2010)

Liam Aylward a Pat the Cope Gallagher (ALDE), *písemně*. – (GA) Poslanci Pat „the Cope“ Gallagher a Liam Aylward hlasovali pro zprávu o udělení absolutoria Evropskému parlamentu za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na účetní rok 2008 a oba vítají doporučení zprávy ohledně zvýšení transparentnosti a zodpovědnosti. Tato transparentnost a zodpovědnost jsou nezbytně nutné pro úspěšné fungování Evropského parlamentu a pro podporu řádné správy věcí veřejných v Evropské unii.

Pan Gallagher a pan Aylward vyjádřili obzvláštní podporu pozměňovacím návrhům, které se snaží o další zvýšení transparentnosti a které doporučují, aby byly zprávy útvaru interního auditu Komise poskytovány veřejnosti. Rovněž podpořili doporučení vztahující se k poskytování informací evropským daňovým poplatníkům o tom, jak Parlament nakládá s veřejnými penězi.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Domnívám se, že je nezbytně nutné, aby byli zaměstnanci místních orgánů odpovědní veřejnosti, což je důvod, proč musí předkládat objektivní a podrobné zprávy o tom, jak je nakládáno s veřejnými prostředky, které jsou jim zpřístupněny. Tato zpráva provádí rozsáhlou analýzu rozpočtové situace Parlamentu, přičemž upozorňuje na jisté otázky, které musejí být bezodkladně přezkoumány. Zaznamenal jsem, že zpravodaj vyjádřil své obavy ohledně opakovaných případů drobné trestné činnosti v budovách Parlamentu, a v důsledku toho požaduje, aby generální tajemník věnoval této záležitosti obzvláštní pozornost s cílem tuto drobnou trestnou činnost omezit. Ačkoli se tento bod může zdát jako triviální, je nesmírně důležitý pro nás všechny, kteří využíváme zařízení Evropské parlamentu každý den. Nakonec bych si rád zmínil o pozitivním stanovisku Účetního dvora k účetním závěrkám, které ujišťuje evropskou veřejnost o tom, že rozpočet Unie je spravován řádně a pečlivě.

Dan Jørgensen a Christel Schaldemose (S&D), *písemně*. – (DA) Evropský parlament hlasoval o udělení absolutoria za účetní závěrky samotného Parlamentu na rok 2008. Těm nebylo dosud nikdy věnováno tolik péče a tolik kritické pozornosti jako nyní. Je to jednoznačné vítězství jak pro transparentnost, tak i pro kontrolu a je to v souladu s tradičním dánským pohledem na osvědčené postupy. Zpráva o udělení absolutoria obsahuje mnoho kritických připomínek, které vyžadují, aby byly současné praktiky a postupy zpřísněny. Mezi tyto připomínky patří zvýšení transparentnosti a otevřenosti v oblasti využívání dodatečných prostředků a odpovědnosti finančních aktérů v Parlamentu. S tím samozřejmě souhlasíme, a proto jsme hlasovali pro udělení absolutoria a pro usnesení jako celek. Evropský parlament musí sám sobě udělit každý rok absolutorium, a právě to je důvod, proč je zapotřebí kritického přezkumu. Tato zpráva je samozřejmě výsledkem mnoha kompromisů, ale v základě zaujímá mimořádně kritický postoj, přičemž však zároveň ukazuje správným směrem, co se týče budoucích postupů pro udělení absolutoria. Kromě toho získala tato kritická zpráva širokou podporu v mnoha skupinách v Parlamentu.

Astrid Lulling (PPE), *písemně*. – (FR) Moje skepse, či řekněme rovnou nesouhlasný postoj vůči některým výrokům obsaženým v usnesení o zprávě pana Staese, by neměl být zastřen skutečností, že jsem hlasovala pro udělení absolutoria rozpočtu Evropského parlamentu na rok 2008. Nestačí prohlásit, že náklady na rekonstrukci sídla ve Štrasburku po katastrofě, která se odehrála v srpnu roku 2008, by neměli platit evropscí daňoví poplatníci.

Evropský parlament je de facto právně zavázán k tomu, aby se staral o budovy, které mu patří, s náležitou péčí a pozorností.

Kromě toho bylo zahájeno náležité právní řízení, jehož účelem je získat finanční náhradu za náklady, které byly způsobeny zmíněnou katastrofou.

A konečně, ráda bych se dočkala přezkoumání situace v souvislosti s penzijními fondy poslanců Evropského parlamentu, které bude důsledné a objektivní a nenechá se unést nějakou demagogií.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Proto jsem hlasoval pro zprávu o plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie, oddíl I – Evropský parlament.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – V tomto hlasování jsme se řídili podle zpravodaje pana Staese, i když jsme přišli o jeden klíčový pozměňovací návrh, který sám pan zpravodaj hájil, a to sice o pozměňovací návrh číslo 22, který se týkal transparentnosti nakládání s veřejnými prostředky.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0080/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Domnívám se, že je nezbytně nutné, aby byli zaměstnanci místních orgánů odpovědní veřejnosti, což je důvod, proč musí předkládat objektivní a podrobné zprávy o tom, jak je nakládáno s veřejnými prostředky, které jsou jim zpřístupněny. Účetní dvůr ve své výroční zprávě uvedl, že co se týče Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV), nevzešly z auditu žádné závažné připomínky, nicméně poukázal na jisté situace, kde nedošlo k žádnému zlepšení, jako je například úhrada cestovních nákladů členům EHSV, která se musí zakládat pouze a výhradně na jejich skutečných nákladech, nebo skutečnost, že EHSV uděluje svým zaměstnancům finanční odměnu, kterou žádné jiné orgány neudělují, a že má takové počínání za následek vyšší výdaje. S uspokojením zaznamenávám skutečnost, že EHSV přijal praxi, kdy do výroční zprávy o své činnosti zahrnuje kapitolu, v níž popisuje konkrétní opatření navazující na předchozí rozhodnutí Parlamentu a Účetního dvora o udělení absolutoria.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Proto jsem hlasoval pro zprávu o plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor.

Zpráva: Ryszard Czarnecki (A7-0082/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Domnívám se, že je nezbytně nutné, aby byli zaměstnanci místních orgánů odpovědní veřejnosti, což je důvod, proč musí předkládat objektivní a podrobné zprávy o tom, jak je nakládáno s veřejnými prostředky, které jsou jim zpřístupněny. Do této kategorie patří zhodnocení předložených účetních závěrek Parlamentem a jednotlivé udělování absolutoria. S uspokojením zaznamenávám skutečnost, že zpráva Účetního dvorauvádí, že co se týče Výboru regionů, z auditu nevzešly žádné závažné připomínky. Souhlasím s tím, že pan zpravodaj pozitivně hodnotí zlepšení, ke kterým došlo v prostředí vnitřní kontroly Výboru regionů, konkrétně jde o přehled hlavních správních, operačních a finančních postupů Výboru regionů. A konečně, s uspokojením zaznamenávám kvalitu výroční zprávy o činnosti Výboru regionů, obzvláště to, že zpráva práva hovoří i o konkrétních opatřeních navazujících na předchozí rozhodnutí Parlamentu a Účetního dvora o udělení absolutoria, čímž se zdůraznila důležitost a významnost těchto rozhodnutí.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Proto jsem hlasoval pro zprávu o plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na účetní rok 2008, oddíl VII – Výbor regionů.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0074/2010)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Zvýšení počtu externích agentur hraje důležitou roli v soustředování technických a správních kapacit, které podporují rozhodování v Komisi. Skutečnost, že jsou roztroušeny po celém území Evropské unie, rovněž orgánům umožňuje, aby se skutečně přiblížily veřejnosti, a tím zvýšily svou viditelnost a legitimitu. Ačkoli zvýšení počtu agentur je z obecného hlediska pozitivní, pravda je taková, že to způsobuje problém v oblasti monitorování a ohodnocování jejich výkonu. Po přijetí sdělení Komise s názvem „Evropské agentury – cesta vpřed“ z 11. března roku 2008 právě z tohoto důvodu Parlament, Rada a Komise znovu spustily projekt na vymezení společného rámce pro agentury a v roce 2009 ustanovily interinstitucionální pracovní skupinu. Domnívám se, že tyto skupiny budou hrát klíčovou roli při odstraňování problémů, které Účetní dvůr odhalil v několika agenturách – přičemž mnoho z těchto problémů je společných – a při definování společného rámce, který umožní lepší finanční a rozpočtové řízení v budoucnosti.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Proto jsem hlasoval pro zprávu o výkonnosti, finančním řízení a kontrole agentur Evropské unie.

Zpráva: Véronique Mathieu (A7-0075/2010)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Ve své zprávě o výroční účetní závěrce Evropské policejní akademie za rok 2008 přidal Účetní dvůr ke svému stanovisku o věrohodnosti účetnictví dodatek, aniž by ho blíže vymezil, a konkretizoval své stanovisko k legalitě a řádnosti podkladových operací. Kromě toho jsou celkově vzato odpovědi akademie na připomínky Účetního dvora opět nedostatečné a nápravná opatření, která akademie předkládá, jsou příliš neurčitá a nekonkrétní na to, aby mohl orgán příslušný pro udělení absolutoria určit, zda bude akademie schopná se v budoucnosti zlepšit. Mimo to přetrvávají nesčetné strukturální problémy a nesrovnalosti vztahující se k akademii, které jsou ve zprávě podrobně popsány. Právě z tohoto důvodu souhlasím s rozhodnutím paní zpravodajky odložit rozhodnutí o udělení absolutoria řediteli Evropské policejní akademie za plnění rozpočtu akademie na finanční rok 2008.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Účetní závěrky všech evropských orgánů, které závisejí na rozpočtu Evropské unie, musí podléhat důkladné kontrole Účetního dvora a všech subjektů, které mají tuto funkci. Je nezbytně nutné kontrolovat, zda jsou finanční prostředky Evropské unie využívány správně, zda tyto orgány splňují cíle, které pro ně byly vytyčeny, a zda nedochází k mrhání některými zdroji. Obecně – s několika málo výjimkami, soudě podle auditů, kterých jsme již byli svědky – můžeme říci, že dotyčné orgány využívají finanční prostředky, které jsou jim zpřístupněny, řádně a že splňují cíle, které pro ně byly navrženy. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro zprávu o Evropské policejní akademii.

Zpráva: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A7-0111/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Upevnění biregionálního strategického partnerství mezi Evropskou unií a zeměmi Latinské Ameriky a Karibiku, které bylo podepsáno v roce 1999, musí být prioritou zahraniční politiky Evropské unie. Ačkoli došlo v posledních deseti letech k významnému pokroku v oblasti rozvoje bilaterálních vztahů mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou, je třeba, aby byly podniknuty další kroky. Konečným cílem tohoto partnerství je vytvořit v roce 2015 evropsko-latinskoamerickou zónu globální meziregionální spolupráce v oblastech politiky, hospodářství, obchodu a společenských a kulturních záležitostí, a tím zajistit udržitelný rozvoj v obou těchto regionech.

Dnešní hlasování znamená, že Evropský parlament podporuje přijetí Evropsko-latinskoamerické charty pro mír a bezpečnost, která bude na základě Charty OSN a souvisejících mezinárodních právních předpisů zahrnovat strategie a směry činnosti v oblasti politiky a společné bezpečnosti.

Rovněž se domnívám, že klíčovou složkou Evropsko-latinskoamerické strategie se musí stát boj proti změně klimatu, která má nejtvrďší dopad na nejchudší část obyvatelstva. Obě strany musí vyvinout značné úsilí, aby dospěly ke společnému vyjednávacímu stanovisku v diskusích, které budou předcházet konferenci OSN o změně klimatu, jež se bude konat koncem letošního roku v Mexiku.

Sophie Auconie (PPE), *písemně*. – (FR) Tato zpráva z vlastního podnětu o strategii Evropské unie ve vztazích s Latinskou Amerikou představuje přístup, který EU podporuje v rámci mezinárodních vztahů. Tento text urovnává hospodářské, sociální, politické a institucionální záležitosti, aby bylo zajištěno, že obchod mezi těmito dvěma zeměpisnými oblastmi bude přinášet prospěch nejvíce znevýhodněným skupinám obyvatelstva a bude přispívat k udržitelnému rozvoji tohoto subkontinentu. Kromě toho tato zpráva doporučuje harmonizovat finanční nařízení, aby byla v této záležitosti zavedena větší zodpovědnost na celosvětové úrovni. Z tohoto důvodu jsem zřetelně hlasovala pro tuto zprávu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *písemně*. – (RO) Usnesení, které bylo dnes přijato během plenárního zasedání Evropského parlamentu, je důležitým znamením, že EU si je velice dobře vědoma své globální role. Latinská Amerika je oblíbenou turistickou destinací mnoha Evropanů, avšak pro Evropu znamená mnohem více. Latinská Amerika možná pokulhává v oblasti demokracie, soudě podle evropských norem a zásad.

Evropský parlament v nedávné době diskutoval o usnesení týkajícím se hrubého porušování lidských práv na Kubě. Situace skončila úmrtím lidí, kteří uplatňovali své právo na svobodný projev. Takové situace jsou

tragické a už nikdy se nesmí opakovat. Zkušenost Evropské unie však naznačuje, že vztah, který je budovaný v průběhu času a zakládá se na přátelství a diplomacii, je mnohem produktivnější v dlouhodobém hledisku.

Konstruktivní přístup umožní Evropské unii, aby se mohla úspěšně stát vývozcem demokratických zásad, což si také přeje. Latinská Amerika je obrovský světadíl, který nelze ignorovat z hospodářského ani sociálního hlediska. Evropská investiční banka navíc v Jižní Americe operuje již dlouhou dobu, takže se nabízí příležitost k dlouhodobým investicím, což stojí samo o sobě za povšimnutí. Usnesení, které bylo dnes přijato, je součástí jasného mandátu, který byl dán vysokému představiteli EU ohledně toho, jakým způsobem přistupovat ke vztahům s Latinskou Amerikou.

Corina Crețu (S&D), písemně. – (RO) Podporuji vzkaz, který předává usnesení o zlepšení koordinace stanovisek zemí na obou kontinentech k metodám plnění rozvojových cílů tisíciletí, obzvláště vzhledem k tomu, že se letos v září bude konat summit k rozvojovým cílům tisíciletí. Musíme vytvořit společný postoj, tím spíše, že zaostáváme v plnění cílů navržených na rok 2015, obzvláště v oblasti boje s chudobou. Obzvláště v době celosvětové recese se investice musí soustředit na chudší země a na zranitelnější skupiny obyvatelstva, aby mohly těžit z nových pracovních míst a podmínek, které jsou vyžadovány pro začlenění do společnosti.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o strategii Evropské unii ve vztazích s Latinskou Amerikou, která obhájí vytvoření úplného biregionálního strategického partnerství. Chtěla bych zdůraznit, jak důležité je sjednotit stanoviska těchto dvou regionálních seskupení v souvislosti s vyjednáváním o Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Sdílím názor pana zpravodaje v tom ohledu, že je třeba vytvořit hlubší a pevnější vazby v rámci biregionální spolupráce mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou. Domnívám se nicméně, že EU musí věnovat obzvláštní pozornost jedné konkrétní zemi Latinské Ameriky, protože si to zaslouhuje již její obrovský počet obyvatelstva, hospodářský potenciál a vedoucí postavení v rámci jejího regionu. Mám tím pochopitelně na mysli největší zemi na světě, v níž se hovoří portugalsky: Brazílii. Sdělení Komise KOM(2007)0281 ze dne 30. května výslovně uznalo, že „dialog mezi EU a Brazílií nebyl dostatečně využit a probíhal především v rámci dialogu mezi EU a sdružením Mercosur. Brazílie bude poslední ze zemí „BRICS“, pokud jde o účast na summitu EU. Nastala doba, kdy se na Brazílii začne pohlížet jako na strategického partnera, jakož i hlavního hospodářského aktéra a zemi s vůdčím postavením v regionu Latinské Ameriky“. Zatímco ostatní evropské orgány řádně konají svou povinnost, Evropský parlament se brání tomu, aby si s touto vynikající zemí vytvořil jiný vztah než v rámci sdružení Mercosur, čímž z ní činí jedinou zemi ze sdružení BRIC (tj. Brazílie, Rusko, Indie a Čína), v níž Evropská unie nemá samostatnou parlamentní delegaci. Tato zpátečnická a politováníhodná situace si žádá okamžitou nápravu.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Biregionální strategické partnerství přispívá k hlubší koordinaci mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou v rámci mezinárodních fór a institucí. Kromě toho, že by mělo ustanovit společný program, mělo by rovněž nadále koordinovat stanoviska k záležitostem světového významu a brát přitom v potaz zájmy a obavy obou stran. Proto jsem hlasoval pro sdělení Komise s názvem „Evropská unie a Latinská Amerika: globální hráči v partnerství“, které se snaží vymezit operativní návrhy, jež mají za cíl plně realizovat biregionální strategické partnerství.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato zpráva se nevěnuje opravdovým problémům, které panují v Latinské Americe, a nevytyčuje klíčové body, které by měly být zahrnuty do strategie Evropské unie ve vztazích s Latinskou Amerikou.

Přechází například bez povšimnutí hospodářské a sociální problémy, ve které vyústí podepsání dohod o volném obchodu, a přijímá normalizaci vztahů s Hondurasem jako nesporný fakt, přičemž přehlíží, že zde došlo ke státnímu převratu a v nedávné minulosti také k vraždám členů Fronty odporu proti tomuto převratu. Přehlíží situaci v Kolumbii: zločiny polovojenských skupin ani pronásledování odborářů a politiků nepovažuje za problémy, které by byly hodny být jedné jediné zmínky. Na druhou stranu však kritizuje Bolívii a Venezuelu, i když se o nich ani jednou výslovně nezmiňuje.

Neříká však ani slovo o přesunu Čtvrté flotily Spojených států do tohoto regionu, o plánu Spojených států na využití sedmi kolumbijských vojenských základů ani o intervenčních operacích, které jsou podnikány z vojenských základů na územích Evropské unie a zemí NATO.

Většina návrhů, které jsme k výše zmíněným problémům předložili, však byla bohužel zamítnuta, což je důvod, proč jsme nakonec hlasovali proti tomuto usnesení.

Erminia Mazzoni (PPE), písemně. – (IT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu s jedinou výhradou, která je zároveň i nadějí: nadějí na to, že najdeme řešení na hluboce zakořeněnou situaci s „tangem s dluhopisy“, která vrhá takový stín na náš vztah s Argentinou.

Odhodlání podporovat dobré vztahy s Latinskou Amerikou by mohlo vydláždít cestu k řešení celého problému práv evropských investorů, a to tak, jak se patří.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Tento arogantní a imperialistický text je nepřijatelný. Schvaluje totiž, aby se pokračovalo ve vyjednávání o dohodách o volném obchodu se Střední Amerikou, Kolumbií a Peru. Tato vyjednávání jsou škodlivá jak z hospodářského, tak i sociálního hlediska, stejně jako z hlediska demokratického. Jak můžeme vyjednávat s pučistickou vládou Porfiria Lobo Sosa v Hondurasu a pak tvrdit, že jsme strážci právního státu a lidských práv? Jak můžeme dvoustranně vyjednávat s utlačovatelskými vládami Álvara Uribeho a Alana Garcíi, a přitom ignorovat názory ostatních suverénních států, členů Andského společenství, Bolívie a Ekvádoru? Hlasoval jsem proti tomuto textu, který je v rozporu se zásadami demokracie a humanismu.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Jsme toho názoru, že skutečnost, že Evropská unie je hlavním investorem a druhým největším obchodním partnerem v Latinské Americe, stejně jako hlavním dárce rozvojové pomoci, je dostatečným důvodem k tomu, abychom měli jasnou a dobře vymezenou strategii pro vztahy mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou. Hájíme vymezení jasných pokynů pro nejlepší možný způsob spolupráce na tom, abychom podpořili politickou stabilitu, bojovali se změnou klimatu, řídili migrační toky a předcházeli přírodním katastrofám. Jak se prokázalo během tragédie na Haiti, Evropská unie je nyní očividně druhořadá v porovnání s ostatními, kteří poskytli svou pomoc. Prohlašujeme tudíž, že Evropská unie musí zlepšit svou činnost na mezinárodní úrovni. Musí v mezinárodní politice zasahovat důsledněji a účinněji. K tomuto zlepšení musí dojít na příštím summitu, který se bude konat 18. května v Madridu a jehož se musí aktivně zúčastnit vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku/místopředsedkyně Evropské komise.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Nemohl jsem hlasovat pro tento text, protože jedním z cílů strategického partnerství je uzavřít dohody o subregionálním partnerství se Střední Amerikou, Peru a Kolumbií a zeměmi sdružení Mercosur, a to navzdory státnímu převratu v Hondurasu a nelegitimní vládě, kterou v důsledku tohoto převratu sestavil Porfirio Lobo. Evropská unie se nemůže chovat k vládám, které se účastnily státního převratu, stejně jako k vládám, které byly řádně zvoleny. Stejně tak cíl, jímž je vytvoření oblasti evropsko-latinskoamerického globálního meziregionálního partnerství, nebere v potaz nerovnosti mezi jednotlivými regiony. Současné podmínky dohody o přidružení mezi Evropskou unií, Peru a Kolumbií se velice podobají podmínkám dohody o volném trhu a nebudou přínosné ani pro evropské, ani pro latinskoamerické obyvatelstvo. Rovněž nesouhlasím s možností otevření trojstranného politického dialogu (jako např. EU – Latinská Amerika – Spojené státy). Pro takové druhy dialogu již slouží mnohostranné organizace, jako je např. OSN. Tento text rovněž zahrnuje vytvoření evropsko-latinskoamerické a karibské nadace. Proti tomuto konceptu bych neměl jedinou výhradu, kdyby pan zpravodaj nenavrhoval, aby byl založen s využitím veřejného i soukromého kapitálu, což je jasná pozvánka pro nadnárodní organizace.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Tato komplexní zpráva o Latinské Americe zaujímá rozumný postoj k zajišťování rozvoje vztahů mezi Evropskou unií a státy Jižní Ameriky formou strategického partnerství. Takové vytvoření evropsko-latinskoamerické oblasti má potenciál nejen k tomu, aby přineslo příznivé hospodářské výsledky, ale také, a to především, aby posílilo roli Evropské unie coby aktéra v zahraniční politice, obzvláště s ohledem na Spojené státy. Tato zpráva však také bohužel obsahuje některé odstavce a jisté formulace, které nasvědčují téměř misionářské horlivosti některých poslanců a daly by se chápat jako přílišné zasahování do vnitřních záležitostí států Jižní Ameriky. Není ani nezbytně nutné, ani smysluplné podrobně nařizovat těmto zemím, jak by měly upravit svá hospodářství nebo školství či politiky v oblasti vědy, ani jak by měly řídit svou zahraniční politiku. Je například absurdní vyzývat Latinskou Ameriku k tomu, aby zavedla sexuální výchovu. Proto jsem se zdržel závěrečného hlasování.

Justas Vincas Paleckis (S&D), písemně. – (LT) Evropská unie je partnerem Latinské Ameriky. S dnešními globálními výzvami a problémy musíme bojovat společně – s problémy, jako je hospodářská a finanční krize, změna klimatu, ohrožení bezpečnosti, boj proti terorismu, obchod s drogami nebo organizovaný zločin. Musíme společně chránit životní prostředí a přírodní zdroje a rovněž bojovat s chudobou, nerovností a migrací. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, jelikož navrhuje vhodná opatření pro boj s chudobou v tomto regionu: vzdělání a snížení rozdílů mezi nejchudšími a nejbohatšími zeměmi v tomto regionu. Evropská unie má fondy solidarity a rovněž podporuje projekty integrace, avšak Latinská Amerika žádné podobné možnosti nemá. Souhlasím s panem zpravodajem v tom, že bude-li Latinská Amerika následovat model

integrace Evropské unie, bude tento region silnější. Kromě toho přinese svým obyvatelům zvýšení bezpečnosti a prosperity.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE), písemně. – Závěrečného hlasování o této zprávě jsem se zdržel. Ačkoli tato zpráva není v žádném případě něčím, co bychom mohli považovat za velký přínos pro nadcházející vrcholnou schůzku Evropské unie a Latinské Ameriky v Madridu, podařilo se nám v textu uchovat některé důležité aspekty, nebo je tam hlasováním začlenit. Světlé výjimky v jinak silně neuspokojivé zprávě jsou následující: odstavec, který se zabývá rozsudkem rozhodnutí Meziamerického soudu pro lidská práva ve věci zavražděných žen (případ, který se odehrál v Campo Algodonero v Mexiku), byl v textu zachován, přičemž 359 poslanců bylo pro, 235 proti a 17 se zdrželo hlasování; podařilo se nám do textu začlenit požadavek, aby evropská investiční facilita byla využívána především na projekty, které přispívají k boji se změnou klimatu, jako je místní veřejná doprava, elektromobily a projekt Yasuni-ITT v Ekvádoru („Nechte ropu pod zemí“). Celkem bylo přijato 10 ze 16 pozměňovacích návrhů skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance. Bohužel jsme přišli o všechny pozměňovací návrhy, které se vyjadřovaly skepticky k nedávno uzavřeným dohodám o volném obchodu a k dohodám o přistoupení, o kterých se v současné době vyjednává, a které varovaly před rizikem oslabení stávajících křehkých snah o regionální integraci. A konečně byl odmítnut náš pozměňovací návrh, který vybízí k tomu, aby byly postupně odstavovány obří energetické projekty, které těžce poškozují životní prostředí.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, (PPE), písemně. – (ES) Některé z formulací, které se objevují v bodu 34 a které byly začleněny stanoviskem Výboru pro rozvoj, jsou tak nejednoznačné, že by mohly být interpretovány tak, že jsou do jisté míry shovívavé k něčemu tak ohavnému, jako jsou potraty. Španělská delegace skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) proto požádala skupinu, aby mohla o tomto odstavci hlasovat odděleně, aby dala jednoznačně najevo, že je proti všem iniciativám, které mají za cíl porušovat nezadatelná práva těch, kteří jsou nejzranitelnější.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Evropská unie a Latinská Amerika již dlouhá léta rozvíjejí silné strategické partnerství. Evropská unie je hlavní investorem v Latinské Americe, jejím druhým největším obchodním partnerem a hlavním dárce rozvojové pomoci. Konečným cílem je vytvořit do roku 2015 euro-latinskoamerickou zónu globálního meziregionálního partnerství v oblastech politiky, hospodářství, obchodu a společenských a kulturních záležitostí, a tím zajistit udržitelný rozvoj v obou těchto regionech.

V tomto kontextu bych za prvé a především rád zdůraznil, jak důležité je, aby pokračovala vyjednávání o dohodách o přidružení mezi Evropskou unií a zeměmi sdružení Mercosur, což bude bezpochyby ta nejambicióznější biregionální dohoda všech dob. Rovněž vítám dohody o obchodním partnerství mezi Evropskou unií a Střední Amerikou a s Andským společenstvím, stejně jako prohlubování stávajících dohod o přidružení s Mexikem a Chile.

Je nicméně politováníhodné, že by takové dohody mohly ovlivnit výrobu vevnitř Evropské unie právě v těch odvětvích, která čelí neustálým problémům, obzvláště v nejvzdálenějších regionech. Je rovněž politováníhodné, že nebyla na úrovni Evropské unie nalezena pro tyto regiony odpovídající kompenzace. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože považuji partnerství mezi těmito dvěma světovými regiony za zcela zásadní, jelikož přinese oboustranné výhody jak v politické, tak i v hospodářské a sociální sféře.

Návrh společného usnesení (RC-B7-0233/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Usnesení, o kterém se dnes hlasovalo, vyjadřuje znepokojení Evropského parlamentu nad skutečností, že kanadské úřady zachovávají vízovou povinnost pro občany Rumunska, Bulharska a České republiky, a vyzývá k tomu, aby byla tato povinnost co nejrychleji zrušena.

Zachování vízové povinnosti pro občany z těchto členských států porušuje zásadu svobody pohybu, čímž vytváří nespravedlivé rozdíly a nerovnosti. Občané Evropské unie musí požívat spravedlivého a rovného zacházení.

Ačkoli na summitu EU-Kanada, který se konal v Praze v roce 2009, oba partneři znovu potvrdili společný cíl, jímž je zajištění svobody zcela bezpečného pohybu osob mezi Evropskou unií a Kanadou, píše se již rok 2010 a stále se nic nezměnilo.

Pevně doufám, že v blízké budoucnosti vyvinou kanadské úřady veškeré úsilí k tomu, aby byla tato víza zrušena. Spolu s mými kolegy poslanci a kolegyněmi poslankyněmi Evropského parlamentu budeme nadále pokračovat v již započaté snaze o to, aby bylo rumunským, bulharským a českým občanům co nejdříve umožněno svobodně cestovat.

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, jelikož se domnívám, že probíhající vyjednávání o komplexní hospodářské dohodě o obchodu by mohla posílit vztahy mezi Evropskou unií a Kanadou. Očekává se, že se nadcházející summit EU-Kanada soustředí na posílení politických vztahů mezi těmito dvěma partnery, jmenovitě na řešení takových společných problémů, jako jsou vyjednávání o komplexní hospodářské dohodě o obchodu, zahraniční a bezpečnostní problémy, koordinovaná reakce na finanční a hospodářskou krizi a rovněž změna klimatu a energetika. Evropská unie i Kanada jsou zavázány k tomu, že vybudují celosvětovou ekonomiku s nízkými emisemi oxidu uhličitého, která je bezpečná a trvale udržitelná, a rovněž k tomu, že budou investovat do čistých energetických technologií a stanou se světovou jedničkou ve vytváření nových ekologických pracovních míst, aby se posílila kapacita pro přizpůsobení se dopadům změny klimatu.

Corina Crețu (S&D), *písemně*. – (RO) Občané tří členských států Evropské unie stále potřebují víza k tomu, aby mohli vstoupit na území Kanady. K Rumunsku a Bulharsku se přidala Česká republika, na niž byla vízová povinnost znovu uvalena kvůli vysokému přílivu Romů. V této situaci je na jedné straně zapotřebí bližší spolupráce mezi členskými zeměmi Evropské unie, aby byly vyřešeny problémy romské komunity, a na druhé straně mezi členskými státy a Kanadou, aby byl vytvořen co možná nejúčinnější a nejtransparentnější systém pro poskytování informací o podmínkách pro udělování víz, a to tak, aby se snížil počet zamítnutých žádostí. Zároveň s tím musí být přezkoumán kanadský azylový systém. V tomto ohledu spočívá jádro tohoto rozhodnutí vlastně v tom, že vznáší přímý požadavek, aby kanadská strana zahájila kroky vedoucí k odstranění vízové povinnosti.

Ioan Enciu (S&D), *písemně*. – (RO) Kanada je jedním z nejstarších partnerů Evropské unie a letošní summit je důležitý, aby tato úzká spolupráce pokračovala a konsolidovala se ve všech oblastech. Hlasoval jsem pro toto společné usnesení, protože stručně a objektivně ukazuje pozitivní vyhlídky na naši budoucí spolupráci.

Jednou ze základních zásad Evropské unie je zaručení reciprocity v bilaterálních vztazích. Doufám, že v blízké budoucnosti Kanada zruší vízové požadavky vůči rumunským, českým a bulharským občanům a zajistí tak spravedlivé a rovné zacházení se všemi občany Evropské unie. Zároveň bych chtěl přivítat opatření, která byla až dosud přijata a která směřují k podpisu obchodní dohody mezi Evropskou unií a Kanadou, a doufám, že letošní summit dá nezbytný podnět k dokončení tohoto procesu.

S ohledem na nynější hospodářskou situaci a stav klimatu musím zdůraznit nutnost úzké spolupráce, aby byly nalezeny alternativy k tradičním zdrojům výroby energie, které budou respektovat specifické rysy obou států, jelikož jak Evropská unie, tak i Kanada se zabývají vývojem a používáním nízkouhlíkových technologií. Zároveň by měla být podporována spolupráce v odvětví energetiky, klimatu a v námořních odvětvích v arktické oblasti.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Kanada je spolehlivým a důležitým partnerem Evropské unie, a to z historických a kulturních důvodů, kvůli etnickému a politickému spříznění a také proto, že naše civilizace mají společné hodnoty a styčné plochy. Komplexní ekonomická obchodní dohoda s Kanadou by mohla pozitivně přispět k prohloubení již tak vynikajících vztahů mezi Evropskou unií a Kanadou. Ačkoli se v tomto vztahu objevily určité problémy, jmenovitě v oblastech rybolovu, bezpečnosti a přistěhovalectví, pravdou je, že ve srovnání s ostatními zeměmi je vztah mezi Evropskou unií a Kanadou stabilní a přínosný pro oba partnery. Doufám, že tento spolehlivý vztah bude trvat dlouho a že obě strany severního Atlantiku budou i nadále žít v míru a vzkvétat.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Chtěl bych poznamenat, že partnerství mezi Kanadou a Evropskou unií je jedním z nejstarších a nejsilnějších – přičemž sahá až do roku 1959 – a že současná vyjednávání vedoucí ke komplexní hospodářské a obchodní dohodě mají za cíl další posílení vztahů mezi Evropskou unií a Kanadou. Chtěl bych zdůraznit, že Kanada bude v roce 2010 předsedat skupině zemí G8 a že bude hostit příští summit G20. Proto srdečně vítám prohlášení Komise, v němž se o vyjednávání o komplexní hospodářské a obchodní dohodě hovoří jako o základu pro hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a Kanadou. V tomto ohledu se domnívám, že summit EU-Kanada, který se bude konat dne 5. května 2010 v Bruselu, je dobrou příležitostí k tomu, aby se tato vyjednávání urychlila. Zvláště vítám záměr zahájit rozsáhlou reformu systému řízení kanadského rybolovu, jehož součástí je také Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Tento text hovoří výrazně ve prospěch vyjednávání, která zahájila Komise za tím účelem, aby zajistila globální hospodářskou a obchodní dohodu mezi Evropskou unií a Kanadou. Tato dohoda bude vyjednána za zády evropských občanů, a to navzdory skutečnosti, že bude mít značný dopad na jejich každodenní život v následujících oblastech: zrušení veřejných služeb,

nadřazenost práv investorů na ochranu jejich výdělků nad právy států na ochranu veřejného zájmu, omezení práv pracovníků a omezení přístupu ke zdravotnickým službám, vodě, vzdělání a kultuře. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, Evropská konzervativní a reformní skupina a Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu navrhuje podpořit, a dokonce ještě urychlit tuto politiku a toto do očí bijí popření demokracie. Já jsem zcela proti tomu.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Kanada a Evropská unie mají společnou historii partnerství. Je tudíž přirozené, že během let se tento vztah prohluboval a posiloval. Ke komplexní hospodářské a obchodní dohodě se na tomto summitu přistoupí vskutku výjimečným způsobem v naději, že tato vyjednávání budou úspěšná, jelikož tato dohoda je základem pro hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a Kanadou. Mezi Evropskou unií a Kanadou stále existují další relevantní témata, jako je pomoc Evropské unie, konkrétně pomoc Haiti, otázky vztahující se k rybolovu nebo obavy o životní prostředí. Nesmíme zapomínat na to, že Lisabonská smlouva dala této sněmovně nové pravomoci, co se týče vyjednávání mezinárodních dohod: Parlament se nyní musí účastnit veškerých fází vyjednávání.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem pro společný návrh usnesení o summitu EU-Kanada, který se koná dnes, jelikož se domnívám, že je důležité nejen udržovat vztahy na vysoké úrovni, ale rovněž je prohlubovat a dále posilovat. V tomto kontextu měl být rovněž konkrétně zmíněn plánovaný společný postup pro zavedení bankovních poplatků nebo daně z finančních transakcí na celosvětové úrovni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Toto usnesení bylo schváleno velkou většinou. Já jsem se hlasování zdržel kvůli formulaci, která se nachází v bodu 6 o Romech a jež ospravedlňuje restriktivní vízovou politiku Kanady vůči Bulharsku, Rumunsku a České republice. Skupině Verts/ALE se nicméně úspěšně podařilo dostat do tohoto usnesení následující formulaci, která se týká tuňáka obecného a CITES: „vyjadřuje své zklamání nad postojem kanadské vlády na poslední konferenci stran CITES s ohledem na rozšíření přílohy I CITES o tuňáka obecného“.

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Když Evropský parlament hlasoval o usnesení, které stanovovalo priority pro nadcházející summit mezi Evropskou unií a Kanadou, byl jsem jedním z mála, kteří hlasovali proti tomuto návrhu. Tento text je z velké části solidní, avšak obsahuje dva odstavce, s nimiž zkrátka souhlasit nemohu. Bod 2 stanoví, že jedním z prioritních témat, o kterých se bude na summitu diskutovat, by měla být otázka „zavedení bankovních poplatků nebo daně z transakcí na celosvětové úrovni“. Jsem kategoricky proti takovému druhu poplatků či daně z mezinárodních transakcí. Podle mého názoru jsou v rámci hospodářské oblasti mnohá jiná témata, kterým by spíše bylo záhodno pro tento summit přidělit prioritu.

Kromě toho mě znepokojuje formulace v bodu 6, která stanoví, že Parlament „poukazuje na to, že kanadská vláda znovu zavedla vízovou povinnost pro české občany v důsledku velkého přílivu Romů do Kanady“. To je možná důvod, proč k tomuto řešení Kanada sáhla, avšak podle mého názoru neexistuje naprosto žádný důvod k tomu, abychom my Evropané něco takového podporovali, nebo třeba jen zmiňovali v textu Evropské unie. Jelikož byly tyto dvě pasáže do usnesení zahrnuty a požadavek na jejich vypuštění nebyl bohužel většinou podpořen, hlasoval jsem proti tomuto usnesení jako celku.

Návrh usnesení (B7-0243/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Evropský parlament v dnešním hlasování prokázal, že je přístupný podepsání nové dohody o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích coby součásti programu pro sledování financování terorismu. Rovněž zopakoval, že každá nová dohoda v této oblasti musí být v souladu s novým právním rámcem zavedeným Lisabonskou smlouvou.

Boj proti terorismu je pro Evropskou unii stále prioritou a produktivní spolupráce se Spojenými státy, která zahrnuje činnosti, jako je výměna dat a informací, je důležitou podmínkou pro odvrácení teroristických útoků v budoucnosti.

Domnívám se, že je nezbytně nutné, aby tato výměna údajů byla přísně omezena na předávání informací, které budou vyžádány pro boj s terorismem, přičemž každé hromadné předání údajů bude znamenat porušení zásad, které jsou v základu evropských právních předpisů a praktik. Z tohoto důvodu jsem využil dnešního usnesení k tomu, abych výslovně apeloval na Komisi a Radu, aby vhodným způsobem tuto otázku nadnesly během vyjednávání se Spojenými státy, ke kterému dojde v blízké budoucnosti, a aby s našimi americkými partnery prozkoumaly možnosti zavedení postupu, který bude z právního hlediska transparentní a proveditelný a jehož cílem bude schvalování přenosu a získávání příslušných údajů.

Sophie Auconie (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro společné usnesení o dohodě SWIFT, které se týká předávání bankovních údajů evropských občanů Spojeným státům v rámci boje proti terorismu. Vyjednávací proces je poté, co bylo uposlechnuto varování, která před pár týdny vydal Evropský parlament, nyní na správné cestě. Evropský parlament bude nyní v této oblasti hrát roli, což je v souladu s postupy stanovenými Lisabonskou smlouvou. Cílem je dosáhnout rovnováhy mezi tím, aby byli naši spoluobčané účinně chráněni před teroristickými hrozbami a aby byla respektována práva jednotlivců. Podle mého názoru podporuje toto stanovisko mandát pro jednání, který dal dnes Parlament Radě.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Podpořil jsem toto usnesení, jelikož je důležité, abychom měli dohodu, která by pomohla jak Evropě, tak i Spojeným státům v posílení boje proti terorismu v zájmu bezpečnosti občanů, a to aniž by byl oslaben právní stát. Základní zásady musí nadále stanovovat Evropská unie, která určí, jak bude v obecné rovině se Spojenými státy za účelem boje proti terorismu spolupracovat. Z tohoto důvodu je odpovědností Komise a Rady, aby zkoumaly způsoby, jakými lze zavést transparentní a právně bezvadný postup schvalování přenosu a získávání příslušných údajů a také provádění výměny údajů a dohledu nad ní. Takové kroky musí být podniknuty v naprostém souladu se zásadou nezbytnosti a proporcionality při plném dodržování požadavků v oblasti základních práv stanovených předpisy EU, což by umožnilo plnou uplatnitelnost právních předpisů EU.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Musíme usilovat o to, aby byla posílena transatlantická spolupráce v oblastech spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, a to v kontextu úcty k lidským právům a občanským svobodám. Systém ochrany osobních údajů musí být realizován transparentně a jednoznačně. Evropské právní požadavky na spravedlivé, přiměřené a zákonné zpracování osobních údajů mají rozhodující význam a musí být vždy dodržovány. Současná cílená výměna údajů není možná. Mezi řešení by mělo patřit omezení objemu přenášovaných údajů a vytvoření soupisu typů údajů, které jsou daní poskytovateli schopni vyhledat a získat, a také typů údajů, které mohou být začleněny do přenosu. Z tohoto důvodu je obzvláště důležité vybídout Radu a Komisi, aby prozkoumaly možnosti, jak lze zavést transparentní a právně bezvadný postup schvalování přenosu a získávání příslušných údajů a také provádění výměny údajů a dohledu nad ní. Každá dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy musí zahrnovat přísná ochranná opatření týkající se provádění přenosu a dohledu nad ním, jež se uplatní, kdykoli orgány USA získají, otevřou a použijí jakékoli údaje, které jim byly poskytnuty v rámci této dohody. Měl by existovat náležitý orgán, který by určila Evropská unie a který by monitoroval, jak jsou tato opatření plněna.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Rumunsko coby národní stát podpořilo přijetí dohody SWIFT. Evropský parlament nicméně dospěl k názoru, že první verze této dohody, kterou vyjednali zástupci Komise a vláda Spojených států, porušovala práva evropských občanů, jejichž údaje byly zpracovávány hromadně a nikoli jednotlivě a až tehdy, kdyby vzniklo podezření. Je důležité, aby tato nová dohoda, která byla vyjednána nedávno ve Washingtonu zástupci Evropské unie a Kongresu Spojených států, reagovala na obavy Evropského parlamentu. Stále existuje riziko, že nová verze této dohody bude rovněž odmítnuta, pokud bude i nadále v rozporu s Evropskou listinou lidských práv.

Evropský parlament si je vědom toho, že tato dohoda je důležitá i pro bezpečnost Evropanů samotných. V důsledku toho se začíná ukazovat, že výhrady poslanců se vztahují k obsahu, nikoli k formě této dohody. Evropský parlament získal větší rozhodovací pravomoci díky tomu, že vstoupila v platnost Lisabonská smlouva. Pro tento orgán je normou, že vykonává svá výsadní práva a sleduje zájmy občanů Evropské unie. Nicméně pokud bude v budoucí verzi této dohody zachována podstata postojů vyjádřených evropskými právními předpisy, bude tato dohoda přijata. Boj proti terorismu a rychlé odhalování podezřelých bankovních převodů patří nadále mezi nejvyšší priority Evropské unie.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Vzhledem k tomu, že Evropský parlament v únoru roku 2010 zamítl dohodu SWIFT, musí být pro přenos bankovních údajů v kontextu boje proti terorismu vyjednána mezi Evropskou unií a Spojenými státy nová smlouva. Tím, že jsme – my poslanci – v únoru tuto smlouvu zamítlí, odmítlí jsme umožnit pokračování hromadného, nekontrolovaného předávání údajů ministerstvu financí Spojených států. Hlasovala jsem dnes pro toto usnesení, abych ovlivnila nový mandát, který bude mít Evropská komise k vyjednání nové dohody se Spojenými státy. V podstatě žádáme o to, aby byl znovu zvážěn „hromadný“ přenos osobních údajů s tím, že by byl prováděn cíleněji, že by byly zajištěny právní opravné prostředky, že by údaje byly uchovávány po co nejkratší dobu a že by výměny údajů probíhaly na základě reciprocity. Otázka ochrany osobních údajů je pro Evropský parlament velice důležitá. Jsme proto velice ostražití, co se týče otázky předávání údajů o cestujících v letecké dopravě. Budeme trvale chránit základní práva našich spoluobčanů.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podpořil jsem usnesení o novém doporučení Komise Radě týkající se zmocnění k zahájení jednání se Spojenými státy o přenosu údajů o finančních transakcích za účelem boje proti terorismu. Podle nových ustanovení Lisabonské smlouvy vyžadovala předběžná dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy, která byla podepsána v listopadu roku 2009, souhlas Evropského parlamentu. Hlasoval jsem proti této dohodě, kterou Parlament zablokoval kvůli obavám ohledně práv na soukromí evropských občanů a společností, která jsou neregulovaným sdílením hromadných údajů ohrožena. S terorismem je zapotřebí bojovat se vší rozhodností, avšak nesmí se připustit, aby prostředky k tomu určené vytvářely prostředí nejistoty ohledně občanských práv, což je samotným hlavním účelem teroristických útoků. Každá nová dohoda musí být podřízena základním zásadám, jako je přísné omezení výměn údajů na nezbytné protiteroristické účely, přičemž příslušný evropský orgán musí zajistit soudní dohled a dodržování požadavků v oblasti základních práv stanovených předpisy EU. Tato dohoda musí být časově omezená a okamžitě vypověditelná v případě, že by některá z povinností nebyla splněna.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem proti tomuto konkrétnímu návrhu usnesení, protože nezavrhne hromadnou výměnu údajů se Spojenými státy a ostatními zeměmi v kontextu tzv. boje proti terorismu. Stejně tak neprosazuje nutnost zavedení mezinárodně závazné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy o rámci pro výměnu informací za účelem prosazování práva. A konečně je vzhledem k tomu, že Evropský parlament bude muset navrženou smlouvu schválit, nepřijatelné, aby byl i neoficiální vyjednávání začala bez jeho plné a nestranné účasti.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem proti předběžné dohodě mezi Evropskou unií a Spojenými státy o zpracovávání a předávání finančních údajů o evropských občanech, nejen protože je očividně špatná – vzhledem ke skutečnosti, že zpochybňuje zásady nezbytnosti a proporcionality, stejně jako integritu a bezpečnost evropských finančních údajů –, ale také proto, že Parlamentu byla upřena možnost řádně vykonávat svá výsadní práva. Domnívám se, že je nezbytně nutné posílit transatlantickou spolupráci ve všech relevantních oblastech, jmenovitě v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, avšak k tomu může dojít jen tehdy, budou-li v plné míře respektovány základní zásady, jako je zásada proporcionality, nezbytnosti nebo reciprocity. Musím na tomto místě složit poklonu jak Komisi, tak i Radě za jejich nový postoj ke spolupráci s Parlamentem. Doufám, že se nám společně podaří stanovit základní zásady, které musí řídit a usnadňovat budoucí spolupráci mezi Evropskou unií a Spojenými státy při boji proti terorismu. Těším se na závěry, které vyplynou z návštěvy delegace Parlamentu ve Washingtonu, a doufám, že i zde budeme svědky toho, že bude otevřena nová kapitola.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro toto usnesení a musím zopakovat, že spolupráce mezi Evropskou unií a Spojenými státy v boji proti terorismu i podepsání konkrétní dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy v této oblasti jsou nanejvýš důležité. Parlament musí mít tuto dohodu neustále na paměti. Rada a Komise musí průběžně, v každé fázi vyjednávání a podepisování této dohody, evropský zákonodárný orgán informovat. Evropský parlament svůj postoj k této otázce vyjádřil již při mnoha příležitostech.

Další klíčový aspekt tohoto usnesení stanoví, že každý přenos údajů musí schválit evropský soudní orgán. Přenos údajů musí být odůvodněný a musí proběhnout transparentně. Občanům je nutno zaručit jejich práva, jako je umožnění přístupu k údajům, jejich opravy či odstranění, stejně jako kompenzace a opravná opatření v případě, že bude narušeno jejich soukromí.

Rád bych zdůraznil, že je potřeba najít řešení pro omezení přenosu údajů, které umožní, aby byly vyměňovány pouze údaje o jednotlivcích, kteří jsou podezřelí z terorismu. Je důležité, aby byly v této dohodě respektovány zásady reciprocity a proporcionality a aby tato dohoda byla zrušena, jakmile dojde k nedodržení závazků, které byly stanoveny. Pevně věřím, že Rada pro spravedlnost a vnitřní věci vezme v potaz doporučení, která toto usnesení obsahuje.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, protože se domnívám, že každá dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy v této oblasti musí rovněž obsahovat záruky provádění a musí být sledována příslušným orgánem jmenovaným Evropskou unií. Pouze tímto způsobem může být zajištěno, že se takové přenosy údajů neodkloní od zásad, z nichž vycházejí právní předpisy a postupy Evropské unie.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Mezinárodní právní spolupráce a transatlantická spolupráce jsou zásadní pro boj proti terorismu. Proto by měla být vítána existence dlouhodobé dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy, která se zabývá předcházením financování terorismu. Takováto dohoda nicméně nemůže ohrožovat soukromí transakcí fyzických ani právnických osob. Z tohoto důvodu mají evropské právní

požadavky na spravedlivé, nezbytné, proporcionální a zákonné zpracovávání osobních údajů prvořadou důležitostí, a musí být proto i nadále uplatňovány za všech okolností.

Evropská unie musí určit základní principy, jež stanoví, jak bude EU obecně spolupracovat s USA za účelem boje proti terorismu, a mechanismy předávání informací o transakcích občanů, které jsou považovány za podezřelé nebo nezvyklé. Dohoda o právní spolupráci mezi Evropskou unií a Spojenými státy, která se zabývá financováním terorismu, musí být podepsána, aby bylo zajištěno, že budou při předávání osobních údajů dodržována práva a svobody evropských občanů a společností a že jejich bezpečnost bude chráněna, aniž by bylo soukromí jejich transakcí zbytečně ohrožováno.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Na základě podmínek předběžné dohody podepsané mezi Spojenými státy a Evropskou unií jsem uznal, že je zapotřebí transatlantické spolupráce v boji proti mezinárodnímu zločinu a terorismu. Zdůraznil jsem, že tato spolupráce by měla být založena na vzájemné důvěryhodnosti, dodržování zásad reciprocitu a proporcionality a na základě úcty k právům občanů. Bezpečnost by nicméně neměla dostat přednost před ostatními právy, svobodami a zárukami, ale měla by s nimi být spíše v souladu. Je nepřijatelné, aby portugalská policie mohla získat přístup k bankovním údajům jednotlivce až na základě zatýkacího rozkazu, ale přitom mohly být zasílány miliony dat k interpretaci a analýze policii Spojených států bez jakéhokoli soudního dohledu. Z toho důvodu jsem hlasoval proti předběžné dohodě. Dotyčný nový návrh usnesení je však projevem nového postoje Komise a Rady ke spolupráci s Parlamentem. Doufám, že se budoucí spolupráce mezi Evropskou unií a Spojenými státy v boji proti terorismu bude zakládat na zásadách proporcionality, nezbytnosti a reciprocitu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Poté, co jsme jednoznačně zamítli návrh dohody SWIFT mezi Evropskou unií a Spojenými státy, objevilo se namísto něj usnesení, které si zaslouží naši nejtvrďší kritiku, protože připouští myšlenku rozsáhlého vyměňování údajů v oblasti tzv. „boje proti terorismu“. Mnoho odborníků prohlásilo, že v takovéto dohodě není zajištěna ochrana práv, svobod a záruk. Tzv. „dohoda SWIFT“ a rámcová dohoda o ochraně a sdílení údajů představuje hrozbu pro bezpečnost, nikoli její záruku.

Ochrana dat, pravomoci, právní předpisy a soukromí se ve vztazích mezi Evropskou unií a Spojenými státy vykládají odlišně. Tyto záležitosti je třeba objasnit před tím, než Komise obdrží nový mandát.

Většina této sněmovny nicméně dala Komisi pravý bílý šek, protože stanovila nejednoznačná omezení, jako je „proporcionalita“ nebo „reciprocita“. Něco takového otevírá skutečnou Pandorainu skříňku proti svobodě a podporuje odebrání funkcí členským státům, jako je rozhodování o přenášení údajů o jejich občanech, které se předává evropskému „veřejnému soudnímu orgánu“.

V případě hromadného uchovávání údajů a jejich přenášení neexistuje žádná možnost „proporcionality“ ani „reciprocitu“, jelikož něco takového zahrnuje řadu nekontrolovatelných nebezpečí, která se konkrétně vztahují k tomu, kdo má k údajům přístup, jak jsou údaje využívány a za jakým účelem.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro to, aby měla Evropská komise silnější mandát pro vyjednávání s orgány Spojených států o otázce dohody SWIFT. Musíme mít skutečné záruky, že budou odstraněny dvě důležité výhrady – ohledně otázky hromadného přenášení údajů a možnosti, aby měli Evropané ve Spojených státech právní opravné prostředky. Z tohoto důvodu se domnívám, že by měl být tento mandát před tím, než bude přijat, podstatně změněn, jinak budu na konci vyjednávání opět nucena hlasovat proti této dohodě, což jsem již v minulosti učinila.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Hlasuji proti tomuto textu, který napomáhá možnosti vytvoření dohody mezi Evropou a Spojenými státy o předávání údajů SWIFT. V současných podmínkách je neproveditelné, aby byly údaje filtrovány předtím, než budou odeslány orgánům Spojených států. Orgány Spojených států budou tudíž mít přístup k velké části soukromých údajů, které budou bezodkladně odesílány kvůli teroristické hrozbě, které, ačkoli je skutečná, se neustále využívá k imperiálním účelům. Kromě toho tento text reciprocitu ze strany Spojených států nevyžaduje, pouze se podřízeně opojuje „upozornit“ na to, že by to bylo normální. Je naprosto nepřijatelné, aby se Evropa změnila ve vazala Spojených států. Nikdy nebyla vhodnější doba k tomu, aby Evropa prosazovala svou nezávislost na Spojených státech.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Boj proti terorismu je záležitostí celé Evropské unie, stejně jako celého zbytku demokratického světa. Každý mechanismus, který může pomoci při odhalování možných teroristických útoků, je nezbytně nutný pro úspěch v tomto boji. Dohoda SWIFT je velice mocným nástrojem boje proti terorismu, jelikož umožňuje přístup k důvěrným finančním informacím, které se týkají částek, jež jsou převáděny mezi zeměmi. Obnovené jednání o této dohodě se Spojenými státy je jedinečnou příležitostí k tomu, aby Evropská unie účinně přispěla k odhalování nových teroristických a potenciálních hrozeb.

Spojené státy si v současnosti velice přejí spolupracovat: podporují dohodu, která účinně chrání přenášené údaje a v níž je obsažena nejvyšší možná míra reciprocity.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písemně*. Hlasoval jsem proti tomuto společnému usnesení, jež bylo předloženo jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropské konzervativní a reformní skupiny, protože tento text podporuje možnost dosažení dohody mezi 27 členskými státy a Spojenými státy o předávání bankovních údajů pod záminkou boje proti terorismu. Za současných podmínek by úřady Spojených států měly přístup k velkému množství soukromých údajů o milionech Evropanů. Domnívám se, že požadavek Spojených států je nepřijatelný a představuje hrozbu pro svobody a práva evropských občanů. Tímto návrhem se nás ty nejkonzervativnější síly pokoušejí vydat zájmům Spojených států se spoutanýma rukama i nohama, aniž by pomyslely na bezpečnost nebo soukromí občanů. Evropský parlament nesmí dovolit, aby byla kvůli boji proti terorismu porušována občanská práva a svobody Evropanů.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Návrh usnesení o vyjednávání o nové dohodě SWIFT obsahuje velké množství podrobných návrhů na to, jak může být v budoucnosti zlepšena ochrana údajů v souvislosti se zpřístupňováním údajů o finančních transakcích Spojeným státům. To je velice vítané. Takové počínání však zamlčuje pochybnost, zda je takové obrovské narušení soukromí v zásadě nezbytné. To se jednoznačně prostě předpokládá. Není však jasné, zda můžeme s fenoménem terorismu účinně bojovat právě tímto způsobem. Rovněž tak není jasné, jak mají být výzvy k lepší ochraně údajů realizovány v praxi. Z dosavadních zkušeností a obvyklé praxe víme, že údajů se v co nejvyšší možné míře využívá k zisku. Proto ze zásady odmítám přenos vysoce osobních dat, a proto jsem také hlasoval proti tomuto návrhu usnesení.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*. – (EL) Hlasoval jsem dnes pro usnesení Parlamentu, které bylo rovněž podpořeno většinou politických skupin a které obsahuje podmínky Parlamentu pro ratifikaci nové dohody SWIFT a začátek nového kola vyjednávání se Spojenými státy. Cílem Parlamentu je stanovit flexibilní pravidla pro prosazování transatlantické spolupráce, která pomůže bojovat s terorismem, a vytvořit přenosový systém, jemuž budou moci občané Evropské unie důvěřovat. Jedním z nejcitlivějších bodů vyjednávání, jemuž musí být také věnována obzvláštní pozornost, je snížení objemu přenášených dat. Abychom toho docílili, musí nová dohoda obsahovat také řadu záruk vytvořených za tím účelem, aby byl zajištěn soulad s evropskými právními předpisy, které chrání osobní údaje evropských občanů. Kromě toho je důležité, jak se stanoví v tomto usnesení, aby byl občanům Evropské unie dán lepší mechanismus pro opravné prostředky, aby mohli účinněji bránit svá práva.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Zdržel jsem se hlasování o usnesení o dohodě SWIFT (TFTP). To však bylo přijato velkou většinou (bez jmenovitého hlasování). Naše skupina se hlasování zdržela, protože naše klíčové pozměňovací návrhy byly zamítnuty, konkrétně pozměňovací návrh 8, který požadoval, aby převod údajů podléhal soudnímu schválení, a pozměňovací návrh 9, který vyzýval k tomu, aby byla pro účely programu pro sledování financování terorismu (TFTP) využívána Dohoda o vzájemné právní pomoci (MLAA). I další důležité pozměňovací návrhy skupiny Verts/ALE byly zamítnuty: definice terorismu podle Evropské unie, nikoli podle Spojených států, zákaz dalšího předávání třetím zemím nebo orgánům a omezení lhůty pro uchovávání údajů. Toto usnesení lze nicméně vnímat jako poměrně silné sdělení s ohledem na vyjednávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy o nové dohodě o programu pro sledování financování terorismu, poté co byla zamítnuta (postupem souhlasu) loni v únoru ta předchozí, ačkoli podle našeho názoru je text, který byl přijat dnes, krokem zpět oproti usnesení Parlamentu, které bylo přijato loni v září.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Boj proti terorismu a jeho financování je nepopiratelnou skutečností a zasluhuje si naši plnou pozornost, takže transatlantická spolupráce je nutností. Předchozímu pokusu o dohodu mezi Evropskou unií a Spojenými státy o zpracovávání a předávání údajů scházela proporcionalita, reciprocita a transparentnost.

Tento návrh usnesení vyzývá k přijetí společné definice „teroristické činnosti“ a vyjasnění pojmu „údajů, které nebyly použity“. Rovněž opakuje, že je zapotřebí využívat zásadu nezbytnosti v zájmu omezení výměny informací, přičemž takovéto výměny by měly být přísně omezeny pouze na dobu, která je k danému účelu nezbytná.

Řada záruk, která je nyní navrhována, je založena na evropské zákonodárné praxi, a tudíž poskytuje velkou ochranu základních práv občanů. Činí se pokusy nejen o to, aby byla zabezpečena zásada nediskriminace v průběhu zpracovávání údajů, ale rovněž o to, aby byl vytvořen evropský orgán, který by byl schopen přijímat a prověřovat požadavky Spojených států. Hlasoval jsem pro tento návrh usnesení, protože jsem si

vědom toho, že byly nyní vytvořeny základy pro to, aby mohla být zahájena vyjednávání, která podporují dosažení vyvážené dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy.

Návrh usnesení (B7-0244/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Toto usnesení jsem podpořil. V naší digitální době se z ochrany údajů, práva na informační sebeurčení, osobních práv a práva na soukromí staly hodnoty, které hrají čím dál tím větší roli, a tudíž musí být chráněny s obzvláštní péčí. Abychom mohli tato práva náležitým způsobem chránit, mělo by být zajištěno, aby veškerá předávání osobních údajů z Evropské unie a jejích členských států třetím zemím z bezpečnostních důvodů probíhala podle mezinárodních dohod se statutem legislativního aktu. Využívání jmenné evidence cestujících by mělo být založeno na jednotném souboru zásad, který by sloužil jako základ pro dohody se třetími zeměmi a musel by být v souladu evropskými standardy ochrany údajů.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Souhlasím s návrhy uvedenými v tomto usnesení Evropské parlamentu, totiž že každému novému legislativnímu nástroji musí předcházet provedení hodnocení dopadu na soukromí a testu proporcionality, protože je zásadní posoudit, zda jsou stávající právní nástroje dostatečné. Technologie a mobilita jsou zásadními rysy dnešního světa, a tak se osobní práva a právo na soukromí staly hodnotami, které musíme zajišťovat a pečlivě ochraňovat. Souhlasím s výzvami Parlamentu na přezkoumání dvou opatření, a to sice systému předběžných informací o cestujících a jmenné evidence cestujících; při boji se zločinem musíme zároveň zajišťovat, aby byla současná opatření přiměřená a neporušovala základní lidská práva. Předávání údajů o cestujících musí tudíž být v souladu s normami Evropské unie pro ochranu údajů a veškeré údaje musí být využívány pouze v souvislosti s konkrétními zločiny a hrozbami. Vzhledem k tomu, že jmenná evidence cestujících se využívá pro bezpečnostní účely, podmínky pro přenos údajů musí být stanoveny v mezinárodních dohodách s Evropskou unií, aby byla zajištěna právní jistota pro občany Evropské unie a letecké společnosti. V nových dohodách Evropské unie musíme rovněž stanovit náležitý dohled a kontrolní opatření, které by nám pomohly zkoordinovat předávání a využívání jmenné evidence cestujících.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Potřeba dosáhnout vyrovnané dohody se Spojenými státy o předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) je v posledních letech předmětem neustálého znepokojení. Současný stav vyjednávání stále ještě neodráží skutečnou právní ochranu údajů ve Spojených státech, jelikož tyto údaje mohou být uchovávány ještě mnoho let poté, co proběhnou bezpečnostní kontroly, a neexistuje žádná právní ochrana pro nikoho, kdo není občanem Spojených států. Dohody, kterých bylo dosaženo s Austrálií a Kanadou, jsou přijatelnější, protože více respektují zásadu proporcionality, jelikož přístup k údajům je v tomto případě omezen soudními kontrolami, a to co do druhu, času a množství. Z této slepé uličky se můžeme dostat pouze důsledným přístupem a stanovením všeobecných zásad a pravidel pro využívání údajů ze jmenné evidence cestujících a přiblížit se tak uzavření mezinárodních dohod v této oblasti, ať už s těmito třemi zeměmi nebo s přívalem dalších zemí s podobnými požadavky, které se brzy objeví. Podporuji společný návrh na odložení hlasování o souhlasu Parlamentu v naději, že tak získáme trochu více času, který umožní, aby vyjednávání vyšla vstříc obavám, která Parlament po celou dobu vyjadřuje.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Rozprava o předávání údajů jmenné evidence cestujících leteckými společnostmi v případě transatlantických letů je po celou dobu ve vztazích Evropské unie se Spojenými státy, Austrálií a Kanadou citlivým tématem a vystihuje podstatu jednoho z dilemat naší doby.

Na jednu stranu nikdo nepochybně potřebuje specifickou potřebu ochrany soukromí a důvěrnosti údajů všech občanů. Na stranu druhou by jen málokdo nesouhlasil s tím, že žijeme v době, kdy hrozby pro lidskou společnost vyžadují nejen lepší výměnu informací mezi policejními orgány bojujícími proti zločinu, ale také lepší zpracovávání těchto informací, aby byly vhodnější k boji s organizovaným zločinem a konkrétně s terorismem. Doufám, že odklad, který v tomto procesu zapříčinil Evropský parlament, umožní dosáhnout přiměřené rovnováhy mezi těmito hodnotami.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Současný stav vyjednávání stále ještě neodráží skutečnou právní ochranu údajů ve Spojených státech, jelikož tyto údaje mohou být uchovávány ještě mnoho let poté, co proběhnou bezpečnostní kontroly, a neexistuje žádná právní ochrana pro nikoho, kdo není občanem Spojených států. Proto podporuji společný návrh na odložení hlasování o souhlasu Parlamentu v naději, že tak získáme trochu více času, který umožní, aby vyjednávání vyšla vstříc obavám, která Parlament po celou dobu vyjadřuje.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Podpořila jsem toto usnesení, abych poukázala na své znepokojení ohledně využívání údajů ze jmenné evidence cestujících (údajů, které jsou v podstatě čistě komerční) coby součásti vyjednávání o dohodách se Spojenými státy a Austrálií (pro účely boje se zločinem). Skutečně se domnívám, že by bylo rozumnější předtím, než bude podepsána jakákoli dohoda o předávání údajů třetím stranám, pracovat nejprve na vytvoření obecného rámce pro tento typ dohody, přičemž by se měly stanovit základní podmínky, jako je právní omezení, pevný právní základ, normy pro ochranu údajů a omezená lhůta pro uchovávání údajů. Musíme rovněž hájit právo evropských občanů na to, aby mohli nechat odstranit nesprávné údaje, a zajistit, aby Evropané měli na základě reciprocity přístup k údajům našich partnerů. Proto doufám, že budou tyto diskuse pokračovat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *písemně*. – (FR) Budu hlasovat pro toto usnesení. Navrhuje zamítnutí současných dohod se Spojenými státy a Austrálií o předávání údajů obsažených v evidenci známé jako jmenná evidence evropských cestujících v letecké dopravě (PNR). Předávání těchto údajů ohrožuje svobodu pohybu evropských občanů. Skupina, ke které patřím, má s tímto problémem své zkušenosti: jednomu ze zaměstnanců, aktivistovi za lidská práva, bylo otevřeně zakázáno, aby vstoupil na území Spojených států nebo aby přes něj byl jen přeletěl, a to poté, co byl zařazen na černou listinu potenciálních teroristů. Toto je onen druh svévolného omezování svobody, kterému nás podobné smlouvy vystavují. K teroristickým útokům dochází. Je nutno s nimi bojovat. Nesmí být nicméně nikdy používány jako záminka pro potlačování základních svobod.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Jmenná evidence cestujících (PNR) je další zbraní v boji proti terorismu. Podle Lisabonské smlouvy je Parlament znovu vyzván k tomu, aby se účastnil vyjednávání o nové dohodě o jmenné evidenci cestujících mezi Evropskou unií, Spojenými státy, Austrálií a Kanadou. Evropská unie je coby významný obhájce boje proti terorismu připravena vyjednat jakoukoli smlouvu, která může být v tomto boji účinná. Evropská unie nicméně nebude ohrožovat občanské svobody a základní práva.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Z důvodů, které jsem již zmínil ve spojitosti s dohodou SWIFT, jsem proti předávání údajů, obzvláště tehdy, když konstruktivní využívání těchto údajů nelze reálně prokázat nebo když nemůže být vyloučeno, že nebude docházet k jejich zneužívání. Tento návrh usnesení podrobně popisuje možná nebezpečí a doporučuje, aby bylo odloženo hlasování o žádosti o poskytnutí souhlasu s dohodami se Spojenými státy a Austrálií o jmenné evidenci cestujících. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro tento návrh.

Georgios Papanikolaou (PPE), *písemně*. – (EL) Vytvoření jednotného modelu jmenné evidence cestujících bude uplatněno v dohodách o jmenné evidenci cestujících se všemi zainteresovanými zeměmi a odklad hlasování o žádosti o poskytnutí souhlasu s dohodami se Spojenými státy a Austrálií se zdá být tím nejlepším řešením. Unáhlený přístup, který by mohl vyústit v negativní zprávu o dohodách o jmenné evidenci cestujících se Spojenými státy a Austrálií, by mohl mít za následek zrušení práv na přistání, což by mělo katastrofické důsledky pro letecké společnosti. Návrh společného usnesení, který byl dnes předložen všemi skupinami Parlamentu a pro něj jsem hlasoval i já, oprávněně stanoví, že dohody o jmenné evidenci cestujících musí brát v potaz určité minimum záležitostí, o nichž nelze jednat. Prvořadým cílem je ochrana cestujících, avšak té nemůže být dosaženo na úkor respektování soukromí a ochrany osobních údajů. Omezení sběru údajů, které musí být vždy v souladu se zásadou proporcionality a nezbytnosti, má pro předávání údajů o cestujících prvořadou důležitost.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení. Usnesení o jmenné evidenci cestujících bylo přijato velkou většinou a s naší podporou. Vyzývá k tomu, aby bylo odloženo hlasování o oficiálním souhlasu s dohodami o jmenné evidenci cestujících (PNR) se Spojenými státy, Kanadou a Austrálií, dokud nebudou získány silnější záruky pro ochranu údajů, lhůtu pro uchovávání údajů, omezení na účel, parlamentní kontrolu, soudní kontrolu, právo na přístup a opravné prostředky

Návrh usnesení (RC-B7-0238/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – Podpořil jsem toto usnesení, které vyvolalo mnoho reakcí jak v Evropském parlamentu, tak mimo něj. Kyanid používaný při těžbě zlata je vysoce toxickou chemickou látkou, což z něj činí hlavní znečišťující látku, která může mít katastrofický a nezvratný dopad na lidské zdraví a životní prostředí. Tato chemická látka zapříčinila největší ekologickou katastrofu v dějinách střední Evropy. Je politováníhodné, že na evropské úrovni nejsou zavedena žádná jasná pravidla a že kyanid je při těžbě zlata stále používán, což představuje obrovské riziko pro pracovníky i životní prostředí. Domnívám se, že jedině naprostý zákaz těžebních technologií používajících kyanid může ochránit naše vodní zdroje a ekosystémy před znečištěním kyanidem.

Elena Băsescu (PPE), *písemně*. – (RO) Nejsem poslankyní Evropského parlamentu z Maďarska, která brání zájmy této země, a tudíž podporuje pana Ádera, ani nejsem zaměstnána v žádné nevládní organizaci. Jsem poslankyní Evropského parlamentu z Rumunska a hájím zájmy své vlastní země.

Proto cítím povinnost požadovat, aby byla vypracována studie o dopadu používání těchto technologií, dříve než bude požadován naprostý zákaz těchto těžebních technologií používajících kyanid.

Povinností těch, kteří předložili toto usnesení, bylo nabídnout alternativu, která by byla ekonomicky uskutečnitelná a méně toxická než varianta, na kterou chtějí uvalit naprostý zákaz.

Na základě prohlášení, které vydala zástupkyně Evropské komise Cecilia Malmströmová před dvěma týdny, a po schůzce s představiteli místních společenství (včetně starostů měst v oblasti Roșia Montană) jsem dospěla k názoru, že je zapotřebí vypracovat hloubkovou studii a prověřit všechny existující možnosti, dříve než bude zaveden úplný zákaz této technologie.

Než učiníme rozhodnutí, musíme zvážit všechny tyto aspekty: ochranu životního prostředí, vytváření pracovních míst, zajišťování investic i nedostatek jiných činností, než je těžba, pro obyvatele celého regionu.

Hlasovala jsem tedy proti tomuto usnesení a předložila jsem dva pozměňovací návrhy, protože toto usnesení odráží názory a zájmy pouze jedné skupiny.

George Becali (NI), *písemně*. – (RO) Podpořil jsem pozměňovací návrh na odstranění bodu 4 z návrhu usnesení, o němž jsme dnes hlasovali. Hlasoval jsem tedy pro tento pozměňovací návrh. Nicméně jsem z mnoha důvodů hlasoval proti tomuto návrhu usnesení. Nemůžeme požadovat po Evropské komisi, aby zakázala používání kyanidových technologií při těžbě zlata v některých zemích, jako je Rumunsko, které disponuje velkými nevyužitými zdroji. Projekt Roșia Montană si zaslouhuje získat podporu vzhledem ke svému hospodářskému a sociálnímu dopadu a s ohledem na to, že je plně v souladu s omezeními zaměřenými na ochranu životního prostředí a archeologických nalezišť. Jako poslanec Evropského parlamentu prosazuji, abychom této oblasti se všemi jejími problémy poskytli příležitost. Pevně věřím tomu, že se zodpovědným vnitrostátním vládním orgánům podaří vyjednat výši licenčních poplatků, které by mohly oživit a ochránit oblast Roșia Montană a její naleziště zlata. Jako členský stát je Rumunsko oprávněno těžit na svých nalezištích zlata, pokud dodrží bezpečnostní podmínky zajišťující ochranu životního prostředí, a rovněž se těšit hospodářským a sociálním výhodám vyplývajícím z přírodního bohatství, kterým disponuje.

Jean-Luc Bennaħmias (ALDE), *písemně*. – (FR) Kyanid je extrémně nebezpečná chemická látka používaná v těžebním průmyslu navzdory rizikům, která představuje pro životní prostředí a lidské zdraví. Před deseti lety bylo v Rumunsku více než 100 000 kubických metrů vody znečištěné kyanidem z nádrže zlatého dolu omylem vypuštěno do říčního systému. Tento únik má na svědomí jednu z vůbec nejhorších ekologických katastrof ve střední Evropě. Několik let zde toxické látky ohrožovaly ekologickou rovnováhu, potravní řetězec a základní lidské požadavky na vodu z těchto řek. Neexistuje zde nic, co by zabránilo tomu, aby se podobná nehoda stala znovu. V Evropě probíhá několik těžebních projektů, které používají kyanid. Podobná katastrofa se může stát kdykoli. Je to jednoduše otázka času a lidské nedbalosti. Těžba za pomoci kyanidu zaměstnává pouze malý podíl pracovní síly, ale představuje obrovské riziko skutečných ekologických katastrof. Evropské předpisy v oblasti životního prostředí zahrnují zásadu předběžné opatrnosti a vyžadují prevenci a kontrolu znečištění vody. Proto jsem hlasoval pro usnesení Parlamentu požadující zákaz používání kyanidu ve zlatých dolech v Evropské unii.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Schvaluji tento konkrétní návrh usnesení a hlasoval jsem pro, protože otázka používání těžebních kyanidových technologií je vysoce závažná a vyžaduje okamžitou a rozhodnou akci, bez jakýchkoli vytáček. Do dnešního dne Komise zaujímala vůči této otázce velice uvolněný postoj a to se musí okamžitě změnit. Tento problém se týká mnoha zemí, zdraví evropských občanů a ochrany životního prostředí. Případy, ke kterým došlo následkem používání kyanidu při těžbě, jako tomu bylo v Rumunsku a dalších zemích, jsou dobře zdokumentované a vysoce znepokojující. Když jsem se Komise zeptal na nedávné rozhodnutí zřídit zlaté doly využívající kyanidové technologie v Bulharsku, odpověď Komise jen znásobila mé obavy. Naneštěstí se zdá, že v současnosti je kyanid používán zahraničními společnostmi v severním Řecku v rámci tří investičních programů. Komise by měla navrhnout úplný zákaz používání kyanidu v Evropské unii během příštích šesti měsíců, aby mohl vstoupit v platnost nejpozději do konce roku 2012. Také by všechny členské země měly používání kyanidu samy zakázat, jako to před nedávnem udělalo Maďarsko.

Marielle De Sarnez (ALDE), *písemně*. – (FR) Evropský parlament přijal usnesení schvalující všeobecný zákaz technologií používajících kyanid při těžbě do konce roku 2011. Ekologické důsledky znečištění kyanidem

jsou nadnárodní, a proto musí být zákaz zaveden na evropské úrovni. Například v lednu roku 2000 uniklo více než 100 000 kubických metrů vody znečištěné kyanidem ze zlatého dolu v Rumunsku a kontaminovalo řeky a potoky v Rumunsku, Maďarsku, Srbsku a Bulharsku. Doufáme, že členské státy přestanou podporovat těžební projekty, které využívají technologií založených na použití kyanidu. Současně bude Komise muset podpořit průmyslovou obnovu těchto oblastí prostřednictvím finanční pomoci pro nová zelená odvětví, obnovitelné zdroje energie a turistiky.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) Ve švédském odvětví těžby zlata je kyanid používán v uzavřených systémech způsobem, který je z hlediska životního prostředí udržitelný. Kyanid je odbourán předtím, než je voda vypuštěna ze systému, a nejlepší dostupná technologie (BAT) umožňuje dosáhnout takových mezních hodnot, které jsou hluboko pod mezinárodně schválenými bezpečnostními hodnotami. Přísné bezpečnostní normy zabraňují tomu, aby měl kyanid jakýkoli negativní dopad na životní prostředí. Díky těmto dolům je možné udržet zaměstnanost i v řídké osídlených oblastech a doposud se navíc nepodařilo vyvinout alternativní technologii. Také výzkum a vývoj v této oblasti by měl být podporován, ale v současné situaci by byl zákaz těchto technologií jak ze sociálního, tak z hospodářského hlediska katastrofou.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson a Marita Ulvskog (S&D), písemně. – (SV) My, sociální demokraté, usilujeme v mnoha oblastech o to, abychom vyřadili nebezpečné látky z jídla, životního prostředí, výroby a tak dále. Kyanid je jednou z těchto nebezpečných látek a manipulace s ním je z pochopitelných důvodů regulována. Ve Švédsku se s veškerým kyanidem používaným při těžbě zachází v uzavřených procesech a způsobem, který je považován za bezpečný. V jiných částech Evropské unie není manipulace s touto látkou tak přísně kontrolována.

Rozhodli jsme se zdržet konečného hlasování, protože nemůžeme podpořit uspěchaný naprostý zákaz, který by potrestal i těžbu v těch zemích, v nichž je manipulace s kyanidem považována za bezpečnou. Nicméně bychom byli rádi, kdyby Komise podnikla okamžité kroky, aby byly procesy zahrnující používání kyanidu bezpečné, a zajistila, že se ve všech členských zemích bude využívat uzavřených procesů, a v dlouhodobém horizontu pak používání kyanidu při výrobě zakázala.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Mimořádná toxicita kyanidu a důsledky jeho používání při těžbě jak pro ty, kteří s ním manipulují, tak pro faunu a flóru obklopující zlaté doly, vyžadují krok směrem k zákazu jeho používání při těžbě, protože strach z narůstajícího počtu případů kontaminace s katastrofálními důsledky pro lidi a životní prostředí vzrůstá. Nicméně vzhledem k současným potřebám v těžebním průmyslu nemůže být tento zákaz okamžitý, takže je třeba prozkoumat a zavést opatření minimalizující dopad používání kyanidu na životní prostředí.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože navrhuje všeobecný zákaz těžebních technologií používajících kyanid v Evropské unii do konce roku 2011 a protože se domnívám, že tento zákaz v tuto chvíli představuje jediný spolehlivý způsob ochrany našich vodních zdrojů a ekosystémů před znečištěním způsobeným používáním kyanidu v dolech. Chtěl bych zdůraznit, že je nutné přimět provozovatele, aby si sjednali pojištění pokrývající náhradu škod a úhradu veškerých nákladů spojených s obnovením původního ekologického a chemického stavu v případě nehody či závady.

Françoise Grossetête (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro toto usnesení a jsem spokojená s výsledkem hlasování, protože kyanid je vysoce toxická chemická látka, která má potenciální katastrofický a nevratný dopad na životní prostředí a lidské zdraví. Kyanid je také hlavní znečišťující látkou podle rámcové směrnice o vodě.

Musím zde připomínat, že v lednu roku 2000 uniklo více než 100 000 kubických metrů vody kontaminované kyanidem ze zlatého dolu v Baia Mare v Rumunsku a kontaminovalo řeky Dunaj, Tisu a Someș. Kyanid tehdy zabil ryby a živé organismy a pitná voda v Rumunsku, Maďarsku, Srbsku a Bulharsku byla natrvalo kontaminována.

Musím zde připomínat, že tato nehoda bývá kvůli zničujícímu dopadu, jaký měla na životní prostředí, popisována jako „druhý Černobyl“?

Pokud nedokážeme zaujmout v jednoduchém společném návrhu usnesení pevné stanovisko ve prospěch zákazu těžebních technologií používajících kyanid v Evropské unii, potom bude vzkaz, který vysíláme Evropské komisi, pro budoucnost postrádat jakýkoli smysl.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Jsou chvíle, kdy dobrý stav životního prostředí, ochrana přírodního dědictví a lidské blaho obecně získají převahu dokonce nad hospodářskými a určitými dílčími zájmy. To je zdůrazněno v tomto usnesení.

Evropskému parlamentu se dnes podařilo ukázat, že brání v první řadě obecné zájmy a blaho lidí. Používání těžebních kyanidových technologií představuje riziko, které si nemůžeme dovolit, protože jeho následky jsou nevratné.

Jsem však zastáncem myšlenky podporovat průmyslovou přeměnu v oblastech, kde byla zakázána těžba založená na kyanidových technologiích tím, že bude poskytnuta dostatečná finanční podpora pro „čistá“ průmyslová odvětví a také pro zdroje obnovitelné energie a cestovní ruch.

Tunne Kelam (PPE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, protože se domnívám, že používání kyanidu při těžbě by mělo být v Evropě zakázáno. Kyanid je vysoce toxická chemická látka používaná při těžbě zlata. Představuje vážnou hrozbu pro životní prostředí a pro lidské zdraví. Vážné nehody v minulosti prokázaly, že kontaminace kyanidem může mít nevratné dopady jak na životní prostředí, tak na lidské zdraví. Z toho důvodu rozhodně podporuji úplný zákaz tohoto typu těžby v nejkratším možném termínu, abychom zajistili, že nikdo, dnes nebo v budoucnosti, nebude muset být vystaven zničujícímu dopadu kyanidu při těžbě.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení o zákazu používání kyanidových technologií při těžbě do konce roku 2011 z několika důvodů. Zastavení současných těžebních projektů využívajících kyanidové technologie by znamenalo těžkou ránu pro ty členské země, které tuto technologii využívají (Finsko, Švédsko, Španělsko, Rumunsko, Bulharsko a Řecko) a pro ty členské státy, které kyanid vyrábějí (Belgie, Spojené království, Česká republika a Německo). Evropa by se stala 100% závislou na dovozu zlata, což je kov používaný v Evropě jak v odvětví drahých kovů, tak i v odvětví elektroniky. Přibližně 87 % kyanidové produkce je využíváno v ostatních průmyslových odvětvích mimo těžební průmysl, jako je výroba vitaminů, šperků, lepidel, elektronických komponentů pro počítače, materiálů pro ohnivzdornou izolaci, kosmetiky, nylonu, barev, léčiv a tak dále. V hospodářském odvětví existují technologie, které představují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí. Kyanidová technologie je jen jednou z nich. Existují předpisy a normy, díky kterým mohou být takové činnosti prováděny za bezpečných podmínek, aby se předešlo jakémukoli nepříznivému dopadu. Tento princip se vztahuje i na těžební technologie. Existují platné předpisy, které je nutno dodržovat. Nemáme právo zakázat, ale rozhodně máme právo chránit.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská unie byla velmi jednoznačná, pokud jde o cíle stanovené v rámcové směrnici o vodě týkající se kvality vodních zdrojů, které nesmí obsahovat žádný druh chemických činitelů. Aby mohly být tyto cíle splněny, je nezbytně nutné zakázat těžební technologie používající kyanid. Musíme tyto technologie nahradit ekologicky přijatelnými alternativami, protože kyanidové těžební technologie jsou odpovědné za více než 30 závažných nehod za posledních 25 let.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení, protože směrnice z roku 2006, která je v platnosti, poskytuje maximální ochranu pro životní prostředí a lidské zdraví s ohledem na používání kyanidových technologií v těžebním průmyslu. Vzhledem k přísným ustanovením směrnice o odpadech z těžebního průmyslu a vzhledem k nedostatku použitelných alternativ není zapotřebí zavádět všeobecný zákaz používání kyanidových technologií při těžbě zlata.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro konečné znění tohoto usnesení. Tento společný návrh usnesení byl přijat s pouze jediným malým pozitivním dodatkem (podpora průmyslové přeměny v oblastech, kde je zakázána těžba s pomocí kyanidu). Pokusy změnit požadavek „zahájení všeobecného zákazu“ na pouhé vypracování hodnocení dopadu byl zamítnut ve jmenovitém hlasování (161/416) a totéž potkalo pozměňovací návrh o pouhém „zvážení“ zákazu (jmenovité hlasování: 246/337). Náš pozměňovací návrh, který jsme předložili společně se skupinami S&D a GUE/NGL, a sice „navrhnout zákaz“ s datem, kdy by měl vejít v platnost, byl zamítnut (jmenovité hlasování: 274/309). Konečné usnesení bylo přijato poměrem 524/54/13 hlasů (skupina ALDE se zdržela hlasování, protože změna na posouzení dopadu nebyla přijata).

Alf Svensson (PPE), *písemně*. – (SV) Při včerejším hlasování v Evropském parlamentu o všeobecném zákazu těžebních technologií používajících kyanid v Evropské unii jsem jako mnoho ostatních švédských poslanců EP hlasoval proti tomuto návrhu usnesení. Kyanidy jsou toxické a je vysoce důležité, aby byly používány v rámci zavedených ekologických pokynů a aby bylo louhování prováděno v uzavřených procesech. To je standardní praxe v Evropě a minimalizuje riziko nebezpečných emisí. Všeobecný zákaz používání kyanidu

při těžbě by znamenal, že by se zlaté doly v Evropě, včetně dolů ve Švédsku, musely uzavřít. Podle mého názoru by byl všeobecný zákaz těžebních technologií používajících kyanid nerozumný, dokud nemáme alternativu ke kyanidovému louhování, která bude technicky, ekonomicky a ekologicky realizovatelná. Proto jsem hlasoval proti tomuto návrhu usnesení.

15. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

16. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Jsme hluboce zarmoucení zprávami o zavraždění finského mezinárodního pozorovatele dodržování lidských práv Jyriho Antera Jaakoly v Mexiku. On a mexická aktivistka Betty Cariño Trujilloová, která jej v tu chvíli doprovázela, byli zavražděni během mise, jež měla zmapovat dohlížení na dodržování lidských práv v Mexiku. Jménem Evropského parlamentu bych rád vyjádřil nejhlubší soustrast rodinám obětí. Jak zde vidíme, svět, v němž žijeme, stále vyžaduje oběti, jak jsou tyto.

Jsem si jist, že víte o tom, že jsem byl minulý týden na oficiální návštěvě v USA. Oficiálně jsem otevřel nový styčný úřad Parlamentu s Kongresem Spojených států ve Washingtonu. Také jsem se zúčastnil mnoha důležitých rozhovorů, které by měly přispět k užší spolupráci mezi Evropskou unií a Spojenými státy především v hospodářské oblasti. Hovořili jsme také o strategickém partnerství a o změnách, které se uskutečnily v Evropské unii poté, co Lisabonská smlouva vstoupila v platnost. Očekáváme, že spolupráce se Spojenými státy bude probíhat za rovných podmínek.

Tuto neděli, 9. května, slavíme 60. výročí Schumannova prohlášení. Na oslavu této události otevře Evropský parlament své brány všem, kteří budou mít zájem, v sobotu 8. května v Bruselu a v neděli ve Štrasburku. Oslavy připomenutí této události proběhnou také v Lucemburku. Ve Štrasburku se kromě ostatních hostů dočkáme i návštěvy jednoho z místopředsedů Komise a ministrů pro evropské záležitosti z Francie a Německa. Já tam budu také a rád bych, abyste i vy všichni do Štrasburku tuto neděli, tedy za čtyři dny, dorazili.

17. Revize Smluv – Přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu – Rozhodnutí nesvolávat konvent pro revizi Smluv, pokud jde o přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

– o zprávě pana Méndeze de Viga jménem Výboru pro ústavní záležitosti o návrhu protokolu, kterým se mění protokol č. 36 o přechodných ustanoveních a který se týká složení Evropského parlamentu po zbývající část volebního období 2009–2014 – stanovisko Evropského parlamentu (čl. 48 ods. 3 Smlouvy o EU) [17196/2009 - C7-0001/2010 – 2009/0813(NLE)] (A7-0115/2010), a

– o zprávě pana Méndeze de Viga jménem Výboru pro ústavní záležitosti o doporučení o návrhu Evropské rady nesvolávat Konvent pro revizi Smluv, pokud jde o přechodná opatření týkající se složení Evropského parlamentu [17196/2009 - C7-0002/2010 – 2009/0814(NLE)] (A7-0116/2010).

Íñigo Méndez de Vigo, zpravodaj. – (ES) Pane předsedo, dovoluji mi začít svůj projev citátem z Rilka: „*Pane, je čas: jas léta spálil sad...*“ Rilke byl oblíbeným básníkem našeho nedávno zesnulého kolegy, pana poslance Dimitrise Tsatsose. Před nějakým časem – dne 19. listopadu 1997 – jsme měli, Dimitris Tsatsos a já, tu čest předložit tomuto Parlamentu zprávu o Amsterodamské smlouvě.

Byla to právě tato zpráva o Amsterodamské smlouvě, v níž jsme navrhli, aby byl jakýkoli pozměňovací návrh týkající se Smluv připravován předem Konventem.

Nazvali jsme tento návrh metodou Společenství. A je to právě tato metoda Konventu, která byla použita při přípravě Listiny základních práv a především Ústavní smlouvy.

Rád bych právě dnes připomněl památku Dimitrise Tsatsose, protože stojíme na prahu provedení první reformy Lisabonské smlouvy, která je, pane předsedo, konec konců onou Ústavní smlouvou, za kterou jsme tak tvrdě bojovali.

Tato první reforma, která bude obsahovat změnu protokolu (č. 36) Lisabonské smlouvy, je způsobena anomálií, protože v době, když se v červnu loňského roku konaly volby do tohoto Parlamentu, Lisabonská smlouva ještě nebyla v platnosti kvůli nepříjemným zvratům, s nimiž jsme všichni dobře obeznámeni.

Následkem toho proběhly poslední volby do Evropského parlamentu podle Niceské smlouvy, která byla v tu dobu v platnosti, přičemž zmíněná Niceská smlouva umožňuje zvolení 736 poslanců Evropského parlamentu, na rozdíl od Lisabonské smlouvy, která zaručuje 751 křesel v Parlamentu.

Aby se situace ještě více zkomplikovala, pane předsedo, akt z roku 1976 stanovuje, že mandát poslance EP trvá pět let. To znamená, že nyní nemůžeme jednoduše uplatnit počet křesel určených Lisabonskou smlouvou, tedy 751 poslanců EP, vzhledem k tomu, že podle Lisabonské smlouvy určitá země ztrácí tři poslance, kteří již byli zvoleni, a proto nemohou opustit Parlament v tomto volebním období.

To je důvodem, pane předsedo, proč protokol (č. 36) musí být pozměněn, aby mohly úpravy podle Lisabonské smlouvy vstoupit v platnost, a proč v tomto volebním období, 2009–2014, kdy pozměněný protokol (č. 36) vstoupí v platnost, bude mít tento Parlament výjimečně 754 poslanců.

Proto vám, pane předsedo, Evropská rada zaslala dopis požadující, aby Parlament v souladu s čl. 48 odst. 2 Smlouvy sdělil své stanovisko ke dvěma otázkám.

První otázkou je, zda je či není nezbytné svolat Konvent, aby mohla být připravena tato změna protokolu (č. 36). Druhá otázka zní, zda hlavy států či vlád mohou či nemohou svolat mezivládní konferenci, aby byl protokol č. 36 pozměněn.

Obě otázky spolu souvisejí, ačkoli se jim věnují dvě různé zprávy. Začnu otázkou svolání mezivládní konference. Jak jsem již uvedl, musíme se vypořádat s politickým důsledkem uplatnění Lisabonské smlouvy a také s přechodným a výjimečným řešením, které bude platné pouze po dobu trvání tohoto volebního období. Proto se mezivládní konference omezí pouze na něco, co již bylo odsouhlaseno: jak rozdělit oněch 18 poslaneckých křesel v Evropském parlamentu mezi 12 členských států.

Z toho důvodu, pane předsedo, není třeba rozpravy. Domnívám se, že mezivládní konference může být svolána velmi rychle a může tuto záležitost vyřešit dokonce během jediného dopoledne vzhledem k tomu, že politické rozhodnutí již bylo učiněno.

S ohledem na tuto skutečnost chci požádat o hlasování ve prospěch konání mezivládní konference a říci, že se nedomnívám, že je zapotřebí svolávat Konvent v otázce, která již byla vyřešena. Jsme pro pořádání mezivládní konference; jsme proti svolání Konventu.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, rád bych vyjádřil své uspokojení nad skutečností, že Evropský parlament pod záštitou mého drahého kolegy a přítele pana Ľeiga Méndeze de Viga sdílí stanovisko Evropské rady v tom smyslu, že není nutné svolávat Konvent, aby mohla být zavedena navrhovaná změna protokolu (č. 36) Lisabonské smlouvy. Jedná se totiž o drobnou změnu, třebaže takovou, která je nezbytně nutná pro to, aby v tomto Parlamentu bylo ještě předtím, než se budou konat příští volby, tolik poslanců, kolik by jich zde být mělo a kolik by jich zde bylo, kdyby bývala byla Lisabonská smlouva při konání voleb v platnosti.

Tento případ je velmi paradoxní, protože jak pan Méndez de Vigo, tak i já jsme byli součástí Konventu, který navrhnul Ústavu pro Evropu. V tomto případě je naším cílem pokusit se tomuto procesu vyhnout, jelikož se jedná o velmi drobnou úpravu – vlastně pouze formální – Lisabonské smlouvy.

Jsem potěšen, že pokud Evropský parlament schválí návrh předložený panem Méndezem de Vigem, a poté, co se bude konat mezivládní konference a budou dokončeny příslušné ratifikační procesy ve všech 27 parlamentech členských států Evropské unie, bude se moci k Parlamentu co nejdříve připojit dalších 18 poslanců Evropského parlamentu z 12 zemí – Spojeného království, Slovinska, Polska, Nizozemí, Malty, Lotyšska, Itálie, Bulharska, Švédska, Finska, Rakouska a Španělska.

Občané těchto zemí by takto měli být v Evropském parlamentu zastupováni ještě lépe. Z toho důvodu jsem potěšen, že pan Méndez de Vigo tuto zprávu předložil a že ji Výbor pro ústavní záležitosti přijal v té podobě, v jaké byla předložena. Také doufám, že na tomto plenárním zasedání nalezneme všeobecnou shodu a že zde v Parlamentu co nejdříve uvidíme zbývajících 18 poslanců Evropského parlamentu – a že tuto skutečnost Lisabonská smlouva umožní.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedo, chtěl bych poděkovat panu Méndezi de Vigovi za vynikající zprávu. Jsem také velmi rád, že mohu Evropský parlament informovat o tom, že Komise zaujala kladné stanovisko k zahájení mezivládní konference, která prověří nezbytné změny Smlouvy, jež umožní přijetí dalších 18 poslanců Evropského parlamentu.

Evropská rada si vyžádala stanovisko Komise na základě návrhu španělské vlády a vzhledem k tomu, že návrh španělské vlády odráží dlouhodobou politickou dohodu o uvedení dalších 18 poslanců Evropského parlamentu do funkce bez dalších průtahů, Komise doporučila zahájení mezivládní konference v nejbližším možném termínu.

V souladu se španělským návrhem Komise ve svém stanovisku také zdůraznila, že tato mezivládní konference by se měla zabývat výhradně otázkou dalších poslanců Evropského parlamentu. Byl jsem velmi potěšen skutečností, že zprávu pana Méndeze de Viga podpořila ve Výboru pro ústavní záležitosti silná většina, a doufáme, že na zítřejším zasedání Parlamentu bude situace stejná.

Také bych rád vyjádřil naději Komise, že drobné změny Smlouvy, které se budou projednávat na této mezivládní konferenci, budou schváleny rychle a že ratifikace členskými státy umožní dalším 18 poslancům Evropského parlamentu, aby se svého mandátu ujali co nejdříve.

Carlo Casini, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, budu velmi stručný, protože výbor, jemuž předsedám, dospěl k velmi komplexní dohodě v souladu s tím, co zde již bylo řečeno, proto není třeba tuto rozpravu příliš protahovat.

Problém, který zde vznikl a o němž jsme ve výboru diskutovali, se týká následujícího: jak volební zákon z roku 1976, tak Lisabonská smlouva požadují, aby byli poslanci Evropského parlamentu voleni přímo občany jednotlivých států. To je ovšem problém v případech, kdy volební systém použitý k volbě poslanců Evropského parlamentu na dané volební období neumožňuje vstoupit do Parlamentu některým kandidátům, kteří nedostali dostatek hlasů, aby si zajistili křeslo, ale získali dostatek hlasů na to, aby mohli do Parlamentu vstoupit později.

Některé volební systémy toto umožňují, ale zdá se, že jiné nikoli. Proto pokud nechceme výrazně zdržet začlenění těchto poslanců do Parlamentu, měli bychom se uchýlit k výjimečným, přechodným systémům jmenování, jak navrhuje Evropská rada.

Po dlouhých jednáních můj výbor došel k závěru, že toto stanovisko je správné. Proto podporujeme, co zde již bylo řečeno. Musím samozřejmě říci, že já osobně jsem předložil pozměňovací návrh, který plánuje jmenovat pozorovatele pro toto přechodné období, dříve než budou noví poslanci do tohoto Parlamentu zvoleni. Ačkoli se o tomto pozměňovacím návrhu stále diskutuje, budeme muset hlasovat proti němu – i když jde o můj vlastní pozměňovací návrh –, protože kompromisní pozměňovací návrh umožní rychlé a okamžité začlenění poslanců do Parlamentu.

Ramón Jáuregui Atondo, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedo, rád bych nejprve řekl, že rozhodnutí, které musíme při této příležitosti přijmout, není snadné. V první řadě pozměňujeme Smlouvu. Poprvé navrhujeme změnu Lisabonské smlouvy, krátce poté, co vstoupila v platnost. To není jednoduchá záležitost.

Zadruhé, usilujeme zde o to, aby byla znovu nastolena, potvrzena a vytvořena možnost, aby těch 18 poslanců, kteří by měli nárok zasedat v Parlamentu, kdyby bývala byla Lisabonská smlouva schválena před volbami, mohlo své právo uplatnit. Navíc tím umožníme 12 zemím, jež mají dohodu s celou Evropskou unií, že by měly mít větší zastoupení, než v současnosti mají, uplatnit své právo a přehodnotit svoji situaci v tomto Parlamentu. To je vlastně všechno, o co tu jde, ale je to důležitá otázka.

Nicméně Smlouva sama vyžaduje, aby byl svolán Konvent, který by umožnil změnu Smlouvy. Rada se nás zcela důvodně ptá, zda-li je nezbytné jej svolat, aby mohla být ratifikována dohoda dosažená mezi všemi členskými státy Evropské unie. Parlament na to odpovídá, že to nutné není. V tomto případě to není třeba.

Proto Parlament pověřuje Radu, aby svolala mezivládní konferenci a pozměnila Smlouvu, a umožňuje tak, aby všech 27 zemí tuto změnu ratifikovalo, což poskytne 18 poslancům křeslo v Evropském parlamentu a umožní 12 zemím, kterých se to týká, aby dosáhly plného parlamentního zastoupení.

Tím se právě zabýváme, ale je tu problém. Předně bych byl rád, abychom vzali na vědomí skutečnost, že jsme narazili na obtíže, když jsme měli určit, zda ti poslanci, kteří se k nám mají připojit, musí být nutně do těchto křesel zvoleni přímo, nebo zda mohou být zvoleni jiným způsobem.

Myslím si, že se tento problém, který zde vyvstal a který musí být realisticky přezkoumán a popsán, podařilo uspokojivě vyřešit. Chtěl bych poděkovat nejen našemu zpravodaji, panu Méndezovi de Vigovi, za jeho zprávu, ale také panu Duffovi za to, že se nám podařilo docílit toho, co je podle mého názoru velice důležitá dohoda mezi třemi skupinami.

Říkáme ano, ať je Smlouva pozměněna, ale bez Konventu, aby mohla být co nejdříve zahájena ratifikace. Současně s tím by však tento Parlament rád připomněl vnitrostátním parlamentům, že musí vyslat své poslance, kteří byli do Evropského parlamentu přímo zvoleni, a že zde v Parlamentu máme v úmyslu provést změnu evropského volebního systému, aby poskytl evropskému volebnímu modelu sjednocený, nadnárodní systém pro volby do Evropského parlamentu.

Jsem potěšen, že tato dvě kritéria umožnila nastolit rovnováhu, aby tato záležitost mohla být znovu otevřena.

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, návrh, který leží před námi, samozřejmě předchází vstoupení Smlouvy v platnost. Pokud by Smlouva bývala vstoupila v platnost předtím, než byl tento návrh předložen, tak bychom jej nepřijali.

Parlament nemohl přijmout skutečnost, že Francie usiluje o jmenování dvou zástupců z *Assemblée Nationale* do Parlamentu. A kdybychom tento návrh schválili poté, co Smlouva vešla v platnost – kdyby tento návrh nebyl předložen předtím, než vešla v platnost –, tak bychom také porušili Smlouvu, protože tento návrh nerespektuje zásadu sestupné proporcionality.

Přijímáme toto přechodné řešení, ale tyto diskuse velice úspěšně odhalily problémy týkající se složení Evropského parlamentu a volebního postupu. Jsem potěšen, že všechny naše skupiny nyní souhlasily s tím, že je zapotřebí rozsáhlé reformy volebního postupu, a Parlament brzy předloží návrhy, které budou vyžadovat mezivládní konferenci, jež bude zcela a řádně připravena Konventem, jehož se zúčastní vnitrostátní parlamenty, bude široce poradní a jehož součástí bude rozsáhlé řešení tohoto problému, ke kterému dospějí vnitrostátní politické strany do roku 2014.

Jsem nesmírně vděčný svým kolegům a koordinátorům ostatních skupin za konstruktivní jednání, která byla dokončena díky pevnému odhodlání reformovat volební postup Evropského parlamentu.

Gerald Häfner, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, v této záležitosti se nám podařilo dosáhnout širokého konsenzu. Těšíme se na rozšíření Parlamentu a na jeho 18 nových poslanců. Chceme co nejdříve vytvořit podmínky, aby se k nám tyto poslanci mohli připojit a pracovat spolu s námi.

Je zde pouze jeden drobný názorový nesoulad, který je ve skutečnosti vlastně dost zásadní, protože se týká podstaty naší práce, včetně toho, jak rozumíme principu demokracie a jak hodnotíme samotný tento Parlament. Mám na mysli otázku, kdo rozhodne o tom, kdo budou tyto nové poslanci. Pro nás nejde o druhořadý problém, nýbrž o klíčovou otázku. Podle Smlouvy jsou poslanci Evropského parlamentu „voleni na dobu pěti let ve všeobecných a přímých volbách svobodným a tajným hlasováním“. Jsou to občané, kdo tyto poslance volí. V 11 z 12 zemí se tak stalo.

Jedna země ale nyní říká, že to není možné a že nám pošle poslance EP, kteří byli zvoleni občany oné země k výkonu úplně jiné funkce. To nepovažujeme za uspokojivý způsob, jak jednat s Parlamentem a jak nakládat s právem občanů volit a s principem demokracie.

Mohli bychom se obejít bez Konventu, kdyby šlo pouze o formalitu, jinými slovy, pokud bychom se shodli na zásadě souladu se Smlouvami. Avšak v tomto okamžiku hrozí, že se Smlouva zhroutí. Trvejme na svolání Konventu, který představuje znamenitý způsob, jak dosáhnout konsenzu mimo úroveň vlád v Evropě u přesně těchto typů otázek.

Ashley Fox, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, vítám tuto zprávu a její závěr, že není třeba svolávat ústavní Konvent. Bylo by to pouhým plýtváním času a peněz daňových poplatníků. Mezi mými voliči pochopitelně panuje nechuť ke Konventu, na kterém by se nepochybně probírala další politická integrace. Převaha názorů v Británii je samozřejmě taková, že politické sjednocování již zašlo příliš daleko.

Ačkoli vítám opatření, která umožní dalším 18 poslancům Evropského parlamentu zasedat, nedomnívám se, že by měli mít status pozorovatele, dokud tato přechodná ustanovení nevejdou v platnost. Takový krok by jim umožnil nárokovat si plat a výlohy předtím, než budou oprávněni hlasovat, a já se domnívám, že to je z hlediska principu chyba.

V době, kdy se očekávají rozsáhlé škrtky ve veřejných výdajích v téměř každém členském státě EU, by tento Parlament měl jít sám příkladem. Měli bychom být vždy a za všech okolností zdrženliví, pokud jde o veřejné peníze. Moje skupina bude hlasovat proti této zprávě, protože nezohledňuje tuto důležitou zásadu.

Søren Bo Søndergaard, jménem skupiny GUE/NGL. – (DA) Pane předsedo, nesouhlasíme s mnoha věcmi, které se týkají EU. Bezpochyby nesouhlasíme ani s mnoha věcmi, které se týkají přímo Evropského parlamentu. Nicméně domnívám se, že panuje všeobecná shoda v tom, že Evropskému parlamentu dává jeho legitimitu právě skutečnost, že je demokraticky a přímo volen občany EU. A dnes tu před sebou máme návrh, který nás nutí čelit skutečnosti, že se to může změnit. Na stole nám leží návrh, který nás může dostat do situace, že za následující čtyři roky mohou být v tomto Parlamentu přijímány návrhy lidmi, kteří nebyli demokraticky zvoleni, nýbrž jmenováni. Myslím si, že se jedná o velmi nežádoucí vývoj. Také se domnívám, že jde o velmi nešťastný vývoj.

Je to samozřejmě v rozporu se Smlouvou. Museli bychom kvůli tomu Smlouvu pozměnit. Avšak je to i v rozporu s tím, co zde ve skutečnosti děláme. Když Rumunsko a Bulharsko přistoupilo v roce 2007 k Evropské unii, řekli jsme jim, že nemusí pořádat volby? Řekli jsme jim snad, že zde mohou poslanci z těchto zemí dva a půl roku sedět, aniž by se u nich konaly volby? Ne, nařídili jsme jim, aby uspořádali volby, a to je to, co by se mělo udělat v případě nových poslanců. Mělo by se tak stát, i kdyby se takovéto volby měly konat pouze v jedné zemi, dejme tomu ve Francii.

Morten Messerschmidt, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedo, na situaci, v níž se nyní nacházíme, je něco bizarního. Několik let jsme poslouchali, jak bude Lisabonská smlouva nástrojem pro zajištění demokracie, transparentnosti a vlivu občanů na právní předpisy Evropské unie. A potom jedna z prvních věcí, kterou Evropský parlament po letech slibování výše zmíněného udělá, je, že řekne ne přímým volbám, ne svolání Konventu a ne všem ostatním nástrojům, které jsme používali v minulosti, abychom přesvědčili občany, že je tato Smlouva nezbytná. Na tom je něco skutečně podivného.

Přirozené by samozřejmě bylo, kdybychom vzali vážně sliby dané voličům, kdybychom vzali vážně skutečnost, že tento Parlament by měl být složen z lidí, kteří byli zvoleni v přímé volbě, a kdybychom vzali vážně skutečnost, že to jsou nikoli vlády, nýbrž zvolení zástupci, kdo mění Smlouvy. Oba tyto základní prvky – a shodou okolností základní sliby – budou zničeny, pokud budou přijaty tyto dvě zprávy. Celá myšlenka, vlastně celý argument pro vytvoření Lisabonské smlouvy – všechno, co mělo přesvědčit voliče, proč by měli dát Evropské unii větší pravomoci –, přesně k tomu všemu se dnes otáčíme zády, dnes, kdy máme, co jsme chtěli. Stejně jako předchozí řečník, i já proto musím konstatovat, že moje skupina nemůže tyto zprávy podpořit.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, přejdu rovnou k věci. Bod 2 zprávy pana Méndeze de Viga správně zdůrazňuje skutečnost, že jeden z návrhů Rady jde zcela proti duchu aktu z roku 1976. Týká se jmenování poslanců Evropského parlamentu vnitrostátními parlamenty, kteří podle zákona z roku 1976 musí být zvoleni ve všeobecných přímých volbách.

Při vši úctě k panu zpravodaji lituji, že na tuto skutečnost nebral větší ohled a nevěnoval se jí v bodě 5 přísněji, jednoznačněji a rozhodněji. Požadavek na volby není v žádném případě možné dodržet. Pokud si členské státy nepřejí uspořádat doplňovací volby, měly by jednoduše zvážit výsledek voleb, které se konaly v roce 2009, a uplatnit výsledek těchto voleb poměrným způsobem na nový počet poslanců Evropského parlamentu, který jim právě připadl.

Jakékoli další řešení je nedemokratické, především v mé zemi, Francii, kde vnitrostátní parlament není jmenován na základě proporcionality, kde není toto poměrné pravidlo. Byla by to vlastně forma vládního jmenování, která jde proti duchu Smluv.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, je mi stále záhadou, jak mohla Rada řešit záležitost, jako je tato, tak lehce. Doufám, že tento nešťastný zádrhel za sebou nezanechá problémy a že důvěryhodnost našich orgánů a našeho projektu nebude podkopána. Uvedu konkrétní příklad: Po Itálii je požadováno, aby zvolila jednoho poslance Evropského parlamentu v případných doplňovacích volbách, ale mělo by nás více znepokojovat, že budeme mít volby, jichž se s největší pravděpodobností nezúčastní více než 5 % voličů, nebo že se budeme řídit výsledky posledních voleb z roku 2009, abychom potvrdili, že tento poslanec či poslankyně byli s jistotou zvoleni ve všeobecných, přímých volbách?

V každém případě nesmíme situaci ještě zhoršit: nikdy předtím v dějinách Evropy nebylo důležitější vyhnout se institucionálním překážkám a zdržením v procesu integrace. Sám bych také rád zdůraznil, jak je důležité, aby se všech 18 poslanců Evropského parlamentu ujalo svých mandátů současně, abychom se vyhnuli

narušení křehké rovnováhy mezi národnostmi zastoupenými v Parlamentu. Je to otázka – opakuji –, která musí být vyřešena okamžitě: považuji za nemyslitelné, že by noví poslanci nemuseli být do Parlamentu na zbytek volebního období 2009–2014 zvoleni.

Proto musíme urychleně přijmout doporučení a zprávu, o nichž zde diskutujeme, aby byla umožněna změna protokolu č. 36 Lisabonské smlouvy, aniž bychom svolávali Konvent, ale prostřednictvím přímého uspořádání mezivládní konference, jak navrhuje pan zpravodaj. Pochopitelně musíme zvolit nejrychlejší cestu, protože v tomto stádiu už není příliš o čem diskutovat. Namísto toho musíme otočit stránku a začít novou, konstruktivní kapitolu, která bude následovat po tom, co můžeme bohužel nazvat velmi negativní epizodou.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ANGELILLI

Místopředsedkyně

Matthias Groote (S&D). – (DE) Paní předsedající, nejprve ze všeho bych chtěl poděkovat zpravodaji, panu Méndezi de Vigovi. Nevidím žádný důvod pro svolání Konventu. Je to záležitost podrobnosti, která musí být vyjasněna. Od roku 1979 byli poslanci Evropského parlamentu voleni v přímém a tajném hlasování a právě tak by měli být voleni i v budoucnu. My bychom spolu s Evropskou radou raději měli vyřešit tento problém co možná nejrychleji na mezivládní konferenci, protože z 18 poslanců se je jich 16 nachází ve stavu nejistoty, což je skutečně netolerovatelné. Proto je nyní řada opět na Evropské radě. Rád bych požádal Radu, aby v této věci neustupovala, protože jeden členský stát nedokázal najít jasná pravidla kvůli tomu, že očekával, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost dříve. Jsem potěšen, že je nyní Lisabonská smlouva v platnosti, ale máme před sebou domácí úkol.

Zpráva pana Méndeze de Viga představuje dobrý základ pro posílení tohoto procesu. Avšak Rada by rozhodně neměla podlehnout pokusu přijmout poslance, které sem vyšle vnitrostátní parlament. To by vytvořilo precedens a s tím já rozhodně nesouhlasím. Proto má zpravodaj moji plnou podporu s jedinou výhradou, totiž že k nám nebudou žádní poslanci vysláni z vnitrostátních parlamentů.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, Francie je jediným členským státem, který nepředvídal vstup Lisabonské smlouvy v platnost a který odmítá přijmout výsledek evropských voleb z června 2009. Žádá-li se po nás přijetí třetí možnosti – francouzské výjimky –, tedy dva nové poslance Evropského parlamentu jmenovat, žádá se po nás, abychom podpořili vážné porušení primárního práva Evropské unie: volbu poslanců Evropského parlamentu prostřednictvím všeobecných přímých voleb, na nichž stavíme naši legitimitu již 31 let.

Podřídíme se rozhodnutí Rady učiněného pod tlakem jednoho členského státu, který projevuje nedostatek úcty k Evropské unii a k evropským občanům? Náš Parlament nesmí toto závažné porušení principu evropské demokracie schválit. Jako zvolení zástupci evropské veřejnosti nesmíme dovolit, aby byla ohrožena naše legitimita a důvěryhodnost. Jsou to evropští občané, kdo si vybírá, koho chce za své zástupce v Evropském parlamentu, nikoli vlády členských zemí.

Tato francouzská výjimka ospravedlňuje náš požadavek, aby byl v případě svolání Konventu o pozměnění Smluv zapojen Parlament a aby byla zamítnuta jakákoli mezivládní konference.

Trevor Colman (EFD). – Paní předsedající, opožděná ratifikace Lisabonské smlouvy měla za následek, že bylo jmenováno 736 poslanců EP, a nikoli 751, jak je nyní navrhováno. Tohoto vyššího počtu má být dosaženo tím, že se 18 křesel rozdělí mezi 12 členských států a Německo ztratí tři křesla, ale k tomu nemůže dojít, protože je nezákonné třem německým poslancům Evropského parlamentu předčasně zkrátit mandát.

Další komplikací je, že Smlouva stanovuje, že celkový počet poslanců EP nesmí překročit 751. Abychom sem mohli začlenit 18 dalších poslanců, aniž by přitom Německo ztratilo svá tři křesla, je zapotřebí pozměnit protokol č. 36 Lisabonské smlouvy. Toho by mělo být dosaženo prostřednictvím Konventu, z něhož by vzešly návrhy členských států na dohodu o začlenění této změny do Smlouvy. V případě, že k tomu nedojde, bude jakýkoli zákon vyneseny tímto Parlamentem nezákonný, protože Parlament bude mít 754 křesel – o tři více, než umožňuje Smlouva.

Návrh předložený tomuto Parlamentu počítá s tím, že se tento problém bude řešit prostřednictvím mezivládní konference, ale jedná se o významnou revizi a změnu Lisabonské smlouvy, jež vyžaduje ratifikaci všemi členskými zeměmi EU a je příležitostí k jednotlivým národním referendům. Vyzývám Parlament, aby tento návrh zamítl.

Rafał Trzaskowski (PPE). – Paní předsedající, silně nesouhlasím s předchozím řečníkem. Tento Parlament musel odpovědět na otázku, zda bychom měli či neměli svolat Konvent, kde by se rozhodlo o této záležitosti, a my jsme se rozhodli jej nesvolat, ale udělali jsme to z úcty k tomuto nástroji – k tomuto novému nástroji, který skutečně zvyšuje legitimitu všech našich rozhodnutí, která zde činíme. Toto precedens pro budoucnost pochopitelně nezakládá, protože všechny skutečně důležité otázky týkající se změn Smlouvy, jako je například volební postup, by svolání Konventu vyžadovaly.

Dovolte mi poděkovat Íñigovi a koordinátorům za toto rozhodnutí. Nebylo to snadné. Měli jsme problém s přidělením dalších 18 poslanců tohoto Parlamentu, protože některé členské státy ve skutečnosti s postupem nepočítaly, ale rozhodli jsme, že reprezentativnost je nejdůležitější otázkou, že jde o zásadu, kterou bychom se měli řídit a že tento Parlament by měl mít vyrovnané zastoupení v co možná nejkratší době. Proto jsme zvolili pragmatické řešení a pobídli členské státy, aby dokončily své volební postupy co nejrychleji, samozřejmě za předpokladu, že všichni poslanci, kteří se k nám přidají, budou zvoleni přímo.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, otázka jmenování dalších poslanců není nová; vzpomeňme si na naše kolegy poslance pana Severina a pana Lamassoura, kteří na tomto problému pracovali již v předchozím volebním období. Jak je potom možné, že nikoho nepřekvapí naprostý nedostatek přípravy nějaké země – shodou okolností mojí země, Francie – s ohledem na jmenování dvou nových poslanců Evropského parlamentu? Nedalo se rozumně předpokládat, že jednoho dne Lisabonská smlouva v platnost vstoupí a tato otázka nových poslanců Evropského parlamentu se bude muset nějak řešit? Co potom vysvětlí takový nedostatek prozíravosti, tak ležerní přístup?

Situace je následující: pokud dáme Francii podle návrhu protokolu č. 36 možnost, aby její poslance Evropského parlamentu jmenoval vnitrostátní parlament – a tudíž jí umožníme, aby si za tuto nízkou cenu zachovala tvář –, ve skutečnosti tím budeme riskovat porušení základního pravidla, které stanovuje, že poslanci Evropského parlamentu musí být voleni ve všeobecných a přímých volbách. To je v rozporu se smyslem aktu z roku 1976 o volbách poslanců do Evropského parlamentu prostřednictvím všeobecných a přímých voleb a ohrozilo by to samotnou legitimitu a důvěryhodnost Evropského parlamentu.

Na druhou stranu je třeba říct, že zvolení zástupci ostatních jedenácti zemí, kteří byli řádně zvoleni, nesmí doplácet na takový amatérismus. Tato situace se jednoduše táhne již příliš dlouho, pro ně i pro jejich země, a je jediné správné, aby se k nám tito zvolení poslanci mohli co nejdříve připojit a dát se do práce. Proto věříme, že by tato otázka měla být vyřešena na mezivládní konferenci, která by mohla jmenování těchto nových poslanců rychle schválit.

Nicméně musíme trvat na tom, aby Francie plnila své povinnosti stejně, jako to dělají její evropské partneři. Úpravy tohoto typu jsou v Parlamentu, v němž se shromažďují zástupci evropských občanů, nepřijatelná. Navzdory všemu bude mít tato rozprava přínos, protože nepřímo poukázala na nutnost učinit v budoucnosti opatření, aby byli poslanci Evropského parlamentu voleni prostřednictvím všeobecných a přímých voleb, které budou prováděny jednotným způsobem. Této reformy budeme muset dosáhnout prostřednictvím Konventu. Znovu opakuji, že v tomto Parlamentu musí mít váhu hlas občanů, a nikoli vlády.

Zita Gurmai (S&D). – Paní předsedající, ráda bych poděkovala Íñigovi za jeho vynikající práci a také všem kolegům, kteří na této zprávě spolupracovali. Po mnoha letech práce a po dost závažných problémech s ratifikací je Lisabonská smlouva konečně v platnosti. Zajišťuje Evropskému parlamentu tolik potřebné posílení jeho role.

Musíme vzít tuto příležitost vážně a vycházet ve své činnosti z těchto získaných institucionálních reforem. Musíme se soustředit na progresivní rozhodování ve prospěch všech evropských občanů. Neměli bychom tolik plýtvat časem na administrativní záležitosti. Jsem typ člověka, který se rozhoduje rychle, účinně, ale přitom dobře. Evropské občany oprávněně očekávají, že budeme dělat svoji práci účinně a transparentně.

Plně respektuji rovnováhu a dobrou spolupráci mezi evropskými orgány, a jsem přesvědčená, že navrhovaný kompromis představuje životaschopné řešení. Tímto způsobem můžeme dělat svoji práci účinněji. Budeme se proto snažit nadále posilovat Evropský parlament a prokazovat dobrou službu evropským občanům.

A v neposlední řadě, já osobně znám některé z našich již zvolených budoucích kolegů a čím dříve budou moci začít pracovat, tím lépe. Pevně věřím, že jejich odborné znalosti poskytnou našim orgánům přidanou hodnotu.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Paní předsedající, i já bych se chtěla připojit k ostatním řečníkům a poděkovat našemu kolegovi, panu Méndezovi de Vigovi. Odvedl vynikající práci za okolností, které byly

často výbušné, ale vždy vzrušující. Rozpravy v rámci Výboru pro ústavní záležitosti trvaly dlouhou dobu; byly hodny velikosti problému, intenzity zájmu a důležitosti, kterou poslanci Evropského parlamentu přikládají – a právem – hlavní otázce, která pro ně má okamžité důsledky, tedy složení našeho Parlamentu a metody jmenování jeho poslanců.

Ještě jednou opakuji, náš zpravodaj dokázal shromáždit mnohdy zcela rozdílné názory a příspěvky a shrnout je – troufám si říct – do mimořádně vyváženého textu. Ráda bych mu za to poděkovala. Domnívám se, že doporučení obsažená v těchto dvou zprávách, jak ve zprávě o uspořádání mezivládní konference, tak ve zprávě o přechodných opatřeních týkajících se složení našeho Parlamentu, lze charakterizovat jako realistická, pragmatická a efektivní. Domnívám se, že to je přesně to, co naši spoluobčané od Evropy očekávají, jak v této záležitosti, tak v těch ostatních.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Paní předsedající, já bych také ráda vyjádřila upřímné poděkování panu zpravodaji a také všem stínovým zpravodajům. Jako Parlament bychom dnes měli vyslat jasný signál, že se velmi těšíme na to, až se k nám zde v Parlamentu připojí noví poslanci, a že Rada je skutečně vážavá. Měli bychom ještě jednou zdůraznit, že máme velice jasný úkol, a to nalézt co nejdříve řešení, aby tito svobodně zvolení poslanci – je jich 18 – mohli co nejdříve začít pracovat.

Jako Parlament nemáme pouze tento úplně všeobecný úkol zastupovat občany tím nejlepším možným způsobem, ale také máme povinnost pracovat co neúčinněji a neefektivněji ve výborech, a očekáváme, že v rámci toho budeme moci využívat odborné znalosti a vědomosti našich kolegů, kteří již byli svobodně a řádně zvoleni. Jako Rakušanka se velice těším na to, až se zde setkám s Joem Weidenholzerem, a doufám, že jej zde budeme moci přivítat jako poslance Evropského parlamentu co nejdříve.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, inkoust na nezdařené Lisabonské smlouvě ještě ani nezaschnul a již byly předloženy další pozměňovací návrhy a chaos obklopující nové poslance – lidé dokonce hovoří o poslancích-fantomech –, je skutečně dokonalý. Tato situace byla samozřejmě způsobena mimo jiné našimi odlišnými volebními systémy, z nichž vzešly problémy ohledně otázky demokracie. Například ve Francii, kde se kandiduje na regionální úrovni a nejsou k dispozici žádné seznamy, není příliš těžké umožnit poslancům posunout se výš. Měli bychom jasně upřednostnit volbu, a nikoli výběr parlamentem.

Zadruhé, také by bylo zcela logické – a to je to, co od nás občané očekávají –, abychom poskytli konkrétní informace o činnostech a výdělích poslanců během období, kdy budou pozorovateli. Tato „fantomová“ situace rozhodně nepomůže důvěře občanů v Evropskou unii. Také musíme co možná nejrychleji objasnit, kdy by se k nám měli noví poslanci připojit a jaké by měli mít postavení. Navíc stále není jasné, zda bude Lisabonská smlouva přezkoumána – což by bylo žádoucí – a jaká je situace ve věci přistoupení Chorvatska k EU. Občané očekávají, že Rada tuto záležitost rychle vyřeší.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Podle ustanovení Lisabonské smlouvy se složení Evropského parlamentu změnilo. Navzdory skutečnosti, že Smlouva vstoupila v platnost již před šesti měsíci, doposud nebyla uspořádána mezivládní konference, která by tyto změny vyřešila. Členské státy musí ratifikovat zvláštní protokol týkající se vyššího počtu poslanců Evropského parlamentu. To je velká operace, ale nic nemění na skutečnosti, že Smlouva musí být provedena v úplnosti a bez průtahů. Sdílím v této záležitosti stanovisko pana zpravodaje.

Měli bychom mít na paměti, že je v zájmu těch členských států, kterým se podle ustanovení Smlouvy zvýšilo národní zastoupení, aby se jejich noví poslanci ujali svého mandátu v co nejbližší době. To je v souladu se základními demokratickými zásadami, na kterých je Unie založena. Je důležité, aby se všichni noví poslanci ujali svého mandátu v Parlamentu současně, aby se náš orgán vyhnul obviněním, že nefunguje řádně.

Milan Zver (PPE). – (SL) Já bych se také chtěl připojit k těm, kteří by rádi zdůraznili, že je nezbytné, aby byl Evropský parlament zcela reprezentativní a aby se do práce zapojili co nejdříve všichni poslanci. Domnívám se, že vzhledem k pozměňovacímu návrhu k Lisabonské smlouvě, která je naší ústavou, stále nejsme zcela reprezentativní. Také se domnívám, že mezivládní konference by byla krokem správným směrem a nejrychlejší cestou, jak upevnit naše právní předpisy a umožnit Evropskému parlamentu, aby byl plně reprezentativní. Rád bych poblahopřál zpravodaji, panu Méndezovi de Vigovi, který zkoumal právní předpisy, a domnívám se, že je dnešní usnesení skutečně dobře odráží. Navíc se připojuji k těm, kteří se těší na to, až budou moci přivítat nové poslance v Evropském parlamentu, a myslím si, že je potřebujeme. Těm z vás, kteří při svých vlastních volbách, posledních evropských volbách, nepředvíдали, že bude nutné jmenovat, či spíše zvolit, další poslance, těm vzkazuji, že tento Parlament neztratí nic ze své legitimacy jen proto, že dva poslanci budou jmenováni vnitrostátním parlamentem.

Seán Kelly (PPE) – Paní předsedající, tak jako ostatní kolegové se domnívám, že pokud jsou lidé zvoleni do Evropského parlamentu, mají právo se ujmout svého mandátu právě tak, jako se jej před dvanácti měsíci ujalo 736 poslanců. Toto je krátkodobý problém, který vyžaduje krátkodobé řešení, protože za čtyři roky bude vše vyřešeno a Parlament bude pracovat normálně.

Také si myslím, že je chyba obviňovat členské státy z toho, že před 12 měsíci nepřijaly předběžná opatření, protože před 12 měsíci zde byla vysoká pravděpodobnost, že Lisabonská smlouva ratifikována nebude, a to bylo zcela jistě stanovisko, které zastávalo mnoho lidí v mé zemi i v jiných zemích. Ovšem nyní, když bylo vše ratifikováno, je důležité, aby lidé, kteří byli zvoleni, měli možnost ujmout se svého mandátu, aby mohli přispět svou prací v Parlamentu a abychom mohli pokračovat do příštích voleb za čtyři roky, kdy všechno bude, jak se říká, „v pohodě“.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, já bych rád dodal, že souhlasím s projevy těch vážených poslankyň a poslanců, kteří zdůraznili důležitost vyřešení této zásadní otázky týkající se Lisabonské smlouvy, konkrétně případu 18 poslanců, kteří stále nemají svá křesla v Parlamentu, protože se minulé volby konaly o něco dříve, než Lisabonská smlouva vstoupila v platnost.

Proto je tato revize protokolu (č. 36) užitečná. Také zcela souhlasím s těmi, kteří se domnívají, že by se tak mělo stát při nejbližší možné příležitosti a že by nepřítomnost 18 poslanců zastupujících v tomto Parlamentu občany 12 členských států měla být urychleně napravena. Z toho důvodu nakonec souhlasím s panem Méndezem de Vigem, který se domnívá, že není třeba svolávat Konvent, že mezivládní konference by měla být uspořádána co nejdříve, že by všech 27 parlamentů členských států mělo toto rozhodnutí co nejrychleji ratifikovat a že by v důsledku toho mělo přibýt do tohoto Parlamentu 18 poslanců, kteří sem patří od začátku tohoto volebního období.

Maroš Šefčovič, místopředseda Komise. – Paní předsedající, domnívám se, že tato rozprava jasně ukázala, že se zde snažíme vyřešit výjimečnou situaci, že hledáme praktické řešení a že jde o řešení přechodné. Proto velice vítám pragmatický přístup pana Méndeze de Viga a zprávu, kterou připravil a která, jak jsem si mohl na základě této rozpravy všimnout, má zde v Parlamentu silnou podporu. Domnívám se, že je jasné, že naším společným cílem je mít zde co nejdříve 18 nových poslanců.

Vrátím se ke stanovisku Komise – myslím si, že nám byly položeny velice přímé otázky, jak by tato změna měla být provedena a prostřednictvím jakého nástroje. Komise se vzhledem k rozsahu a povaze změny, o které se bude diskutovat, jednoznačně shodla na mezivládní konferenci.

Co se týče způsobu, jak by měli být noví poslanci EP vybráni, jsem si jist, že tomuto tématu se bude věnovat mezivládní konference, ale dovolu mi dodat: Když Evropská rada tuto záležitost zvažovala, myslím si, že se zcela zjevně snažila najít rovnováhu mezi přirozeným přáním, aby byli noví poslanci EP vybráni způsobem co možná nejbližším volbám do Evropského parlamentu, a nutností respektovat vnitrostátní ústavní opatření; tak vznikly tři možnosti, které by mohly řešit dnešní situaci, jež se samozřejmě s příštími volbami upraví.

Závěrem bych rád uvítal interní úvahy v Evropském parlamentu o možných budoucích změnách evropských voleb, ale myslím si, že je zapotřebí zdůraznit, že zde jde – a mělo by to tak i zůstat – o něco jiného. Dnes hovoříme o tom, jak dostat 18 nových poslanců do Evropského parlamentu. O možných změnách volebního postupu budeme diskutovat příště.

Íñigo Méndez de Vigo, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, pokud lidé zastávající tak odlišná a vzdálená stanoviska, jako je pan Mauro, pan Gollnisch a pan Colman, dojdou ke stejnému závěru, že máme problémy s volebním postupem a volebními systémy pro volbu poslanců do Evropského parlamentu, znamená to, že potřebujeme jednotný volební postup.

Tento mandát již existoval v Římských smlouvách. Proto jsme se my koordinátoři – a já bych rád využil této příležitosti a všem jim poděkoval, nejvíce pak panu Jáureguimu a panu Duffovi – shodli na pozměňovacím návrhu č. 2, o kterém budeme zítra hlasovat. Doufám, že tento pozměňovací návrh získá podporu tohoto Parlamentu, především proto, abychom mohli brzy vyřešit tuto záležitost s jednotným volebním postupem pro volby do Evropského parlamentu. Tak bychom, zdá se mi, odstranili tento velký otazník.

Pan Trzaskowski ve svém projevu hovořil o nezbytné reprezentativnosti tohoto Parlamentu, což je něco, čemu přikládá důležitost většina dnešních řečníků včetně místopředsedy Šefčoviče.

Souhlasím s tím. Samozřejmě totéž říkáme v bodu 1 zprávy, totiž že oněch 18 poslanců by mělo do Parlamentu vstoupit současně, *en bloc*, jinak o reprezentativnost přijdeme.

Aby mohli všichni vstoupit současně, abychom jednali v souladu s tímto aktem politické spravedlnosti, kterým je Lisabonská smlouva, musíme být praktičtí, protože přechodná a výjimečná situace, dámy a pánové, také vyžaduje přechodné a výjimečné situace a řešení.

Takže – jsem v tomto ohledu zcela upřímný – se mi nezamlouvá možnost, že by se do Parlamentu dostali poslanci, kteří nebyli zvoleni v roce 2009, což je mimochodem něco, co jasně stanovuje bod 2 této zprávy. Nicméně kdybych si měl vybrat mezi tím, že se 18 poslanců svého mandátu neujmeme, a tím, že přistoupíme na praktické řešení a oněch 18 poslanců vstoupí do úřadu, a tudíž naplní požadavek Lisabonské smlouvy, pak požádám tento Parlament, jak jsem již učinil ve zprávě, aby si zvolila toto řešení; přechodné a pragmatické, ale především, paní předsedající, spravedlivé.

Rád bych poděkoval všem za jejich spolupráci a za zajímavé příspěvky, které k této zprávě přednesli.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 6. května 2010 v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

John Attard-Montalto (S&D), písemně. – Domnívám se, že není spravedlivé, že ty země, kterým byla přidělena další křesla v Evropském parlamentu, zde ještě nemají své zástupce. Nemluvím jen jménem Malty, které bylo přiděleno šesté křeslo, ale také s ohledem na všechny ostatní země, které se ocitly ve stejné situaci. Je nesporný fakt, že je třeba překonat právní a ústavní překážky, aby se noví evropští poslanci mohli ujmout svých právoplatných mandátů. Na druhou stranu čas, který uplynul od voleb do Evropského parlamentu v červnu 2009, naznačuje, že se z Evropské unie stal těžkopádný orgán, jemuž trvá měsíce, jestli ne dokonce roky, než uvede do chodu části Lisabonské smlouvy, která byla schválena před necelými šesti měsíci. Odhlédneme-li od deficitu v zastoupení dotyčných zemí, je zde další věc, která vyžaduje naši okamžitou pozornost. Mám tím na mysli lidský prvek. Osmnáct budoucích poslanců musí nyní zažívat velmi těžké období svého života především z psychologického hlediska. Jsem si jist, že zde není jediná evropská poslankyně či poslanec, kteří by si neuvědomovali tíživou situaci těchto osmnácti politiků.

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Podle mého názoru má Evropský parlament povinnost rozhodnout v této záležitosti tak rychle, jak je to jen možné, aby se naši budoucí kolegové, kteří byli demokraticky zvoleni, mohli ujmout svého mandátu. Je to mimořádně důležité nejen v jejich vlastním zájmu, ale již ze zásady, z úcty k rozhodnutím, jež učinili voliči. Nesmíme je nutit dále čekat.

Všichni naši budoucí kolegové by měli být zvoleni v demokratických volbách. Jsem si vědom skutečnosti, že v současnosti existují mezi volebními pravidly v jednotlivých členských zemích značné rozdíly. Proto bych rád vyjádřil naději, že nás současná situace motivuje k tomu, abychom započali dialog o sjednocení volebních postupů ve všech členských státech Evropské unie.

Indrek Tarand (Verts/ALE), písemně. – Rádi bychom poděkovali panu zpravodaji za vynikající práci. Jsme však zklamáni francouzským rozhodnutím pozměnit původní vůli evropských voličů a jmenovat nové poslance Evropského parlamentu z Národního shromáždění. Ceterum censeo, Francie se rozhodla prodat Rusku válečnou loď typu Mistral; myslíme si, že tohoto kroku určitě bude litovat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

předseda

18. Příprava summitu hlav států a předsedů vlád eurozóny, který se bude konat dne 7. května 2010 (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o přípravě summitu hlav států a předsedů vlád eurozóny, který se bude konat dne 7. květen 2010.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedo, tento týden dne 7. května proběhne setkání hlav států a předsedů vlád eurozóny a tato rozprava v Evropském parlamentu se týká právě tohoto významného setkání. Cílem schůzky bude oficiální odsouhlasení dosažené dohody o půjčkách Řecku, tj. souboru opatření na finanční pomoc pro Řecko, který má řešit vážnou finanční situaci této země eurozóny, a projednávání, jak se z této situace a z těchto dohod poučit ve vztahu k budoucnosti eurozóny a celé Evropské unie.

V pátek mají hlavy států a předsedové vlád potvrdit finanční řešení, které Evropská unie Řecku poskytla. Jinými slovy má být oficiálně schválen závazek – který je v této fázi politickým závazkem – přijatý na jednání hlav států a předsedů vlád Evropské unie dne 11. února, závazek na pomoc Řecku při řešení jeho mimořádně závažné finanční situace.

V pátek se proto hlavy států a předsedové vlád chystají předložit, zdůvodnit a schválit rozhodnutí 15 dalších členských států eurozóny poskytnout Řecku tuto pomoc, tyto půjčky, poté, co řecká vláda přijme úsporný program hospodářských a daňových úprav. Mají zajistit finanční stabilitu Řecka a finanční stabilitu eurozóny jako celku, což bylo politicky odsouhlaseno nejen pro případ Řecka, ale dne 11. února to bylo politicky odsouhlaseno v usnesení hlav států a předsedů vlád Evropské unie.

Politicky a historicky se jedná o důležité rozhodnutí, protože má zásadní význam pro důvěryhodnost eurozóny a pro vnější důvěryhodnost celé Unie z hlediska financí. Je důležité pro fiskální konsolidaci požadovanou ve Smlouvách o Evropské unii, pro fiskální konsolidaci v eurozóně a v celé Unii a je velmi důležité pro posílení účinného a trvalého hospodářského oživení Evropské unie.

Dnes zveřejnil pan Rehn, který je zde s námi, předpovědi Komise na období 2010–2011, a vyslal tak signál o postupném hospodářském oživení v Evropské unii. Předpovědi Komise potvrzují, že v Evropské unii skutečně dochází k hospodářskému oživení a že po zkušenostech s největší recesí v její historii se Evropské unii jako celku předpovídá růst 1 % v roce 2010 – v letošním roce – a 1,75 % v roce 2011.

Hospodářská recese tedy v Evropské unii skončila ve třetím čtvrtletí loňského roku a začalo hospodářské oživení. K tomu jednoznačně přispěl Plán evropské hospodářské obnovy a rozhodnutí přijatá členskými státy, a právě prostřednictvím Plánu evropské hospodářské obnovy bylo do hospodářství jednotlivých zemí napumpováno z rozpočtů členských států a z rozpočtu Unie značné množství peněz. To je jedním z důvodů proč – řeknu to znovu – poté, co Evropská unie prošla nejhorší recesí ve své historii, již zaznamenáváme hospodářské oživení.

Toto jsou předpovědi Evropské komise a není pochyb, že rozhodnutí půjčit Řecku zásadním způsobem přispěje k tomu, že hospodářské oživení v eurozóně a v celé Evropské unii bude účinné a trvalé.

Domníváme se, že Evropská unie zareagovala na současnou hospodářskou situaci, tj. na hospodářskou krizi, správně, neboť udělala vše, co bylo v jejích silách, aby tuto situaci zvládla. Konkrétně máme za to, že Evropská unie zareagovala správně na mimořádně složitou finanční situaci v Řecku, protože v posledních měsících rozhodně podnikla jasné kroky směřující k tomu, co jsme začali označovat jako hospodářskou správu, neboli hospodářské řízení Evropské unie. Byly učiněny jasné kroky vpřed. Občas se možná zdály pomalé, příliš pomalé, ale kroky vpřed byly každopádně podniknuty bezpečným a rozhodným způsobem, což vyvrcholilo v pátek na jednání hlav států a předsedů vlád Evropské unie.

Domníváme se, že hospodářská správa, hospodářské řízení Evropské unie musí mít pevné základy. Prvním z nich je převzetí odpovědnosti za přijaté závazky, například při podpisu a ratifikaci Smlouvy o Evropské unii. Druhým je solidarita, tedy zásada, která tvoří podstatu Evropské unie a všech jejích politik. Třetím je koordinace fiskální konsolidace, koordinace při vnějším zastupování Evropské unie – například na schůzkách skupiny G20 – a koordinace růstu a překonávání krize. Jsem přesvědčen, že toto bude obsaženo v dokumentu, který na toto téma připravuje komisař Rehn a který bude 12. května předložen Komisi.

Závěrem bych chtěl říci, že hospodářská správa Evropské unie, která je zaváděna a rozvíjena a jejíž základy jsou v Evropské unii pokládány, vyžaduje účinné nástroje a prvek dohledu. Jsem si jist, že dokument, který Evropská komise připravuje, na to bude odkazovat. Potřebujeme zdravé veřejné finance. Potřebujeme dohled nad finančním systémem, evropský dohled nad finančním systémem, a v tomto směru vyzývám Evropský parlament, aby co nejdříve přijal soubor opatření pro finanční dohled. Tento soubor opatření by měl obsahovat nařízení a směrnice, o kterých právě teď diskutujeme v Parlamentu a které budou projednány v příslušném výboru během několika příštích dnů a poté na příslušném plenárním zasedání.

Potřebujeme také mechanismus, který by předcházel případným krizím, a také musíme být schopni – jak jsem již řekl – navenek vystupovat za Evropskou unii jednotně a v tomto případě hovořím samozřejmě o schůzkách skupiny G20. Domnívám se, že toto jsou kroky směřující k hospodářskému řízení či správě Evropské unie; pomoc a půjčky Řecku jsou toho součástí, a proto si myslím, že Evropská unie se ubírá správným směrem a tento směr upevnila.

Jsem si jist, že hlavy států a předsedové vlád přijmou tento soubor opatření pro finanční pomoc Řecku, což je stručně řečeno, jak uvedli ve svém prohlášení ze dne 11. února, závazek k finanční stabilitě, k hospodářské stabilitě eurozóny a celé Evropské unie.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, byl jsem požádán, abych učinil prohlášení k této sněmovně před pátečním jednáním hlav států a předsedů vlád eurozóny.

Dovolte mi, abych nejprve projevil soustrast rodinám obětí násilí, k němuž dnes došlo v Aténách. Projevit nesouhlas a protestovat je právo občanů v našich demokratických společnostech, ale použití násilí nelze ničím ospravedlnit.

Dovolte mi, abych pohovořil o souboru opatření pro finanční pomoc Řecku, který byl schválen minulou nedělí. Poté vás seznámím s některými svými názory na to, co je třeba udělat, abychom opakování podobné krize zabránili.

Co se týče Řecka, řecké orgány schválily víceletý program fiskální konsolidace a strukturální reformy. Na jeho přípravě se společně podílely Komise, Evropská centrální banka a Mezinárodní měnový fond.

Řecká vláda předložila stabilní a důvěryhodný soubor opatření, který nasměřuje hospodářství Řecka na dlouhodobě udržitelnou cestu a obnoví důvěru. Je důležité, abychom ocenili odvahu, jakou projevil předseda vlády Papandreu a jeho vláda.

Řecko bude podstupovat bolestné úsilí, ale všichni víme, že žádné jiné možnosti neexistují.

Oplátkou byl na doporučení Komise a Evropské centrální banky aktivován koordinovaný evropský mechanismus pro pomoc Řecku. Jedná se o bezprecedentní projev solidarity, který nemá nikde ve světě obdoby.

Tato pomoc bude rozhodující, aby Řecko znovu oživilo své hospodářství, a zajistí finanční stabilitu eurozóny jako celku.

Dovolte mi, abych zdůraznil, že Komise zajistila, že mechanismus, i když je založen na dvoustranných půjčkách, je evropský. Komise byla nápomocna při jeho zřizování a bude hrát důležitou úlohu při jeho řízení a uplatňování.

Komise má a nadále bude mít hlavní slovo při posuzování, zda Řecko dodržuje podmínky souboru opatření. Komise bude rovněž řídit dvoustranné půjčky od členských států.

Do konce týdne již budeme mít kritické množství členských států, které dokončily proces s cílem poskytnout Řecku tyto dvoustranné půjčky. Jsem pevně přesvědčen, že dosud nevídaná finanční podpora poskytnutá Řecku – 110 miliard EUR – a ozdravný program jsou odpovídající reakcí na řeckou krizi. Nemáme důvod pochybovat, že Řecko i členské státy eurozóny ho budou důsledně provádět.

Tento názor sdílí i jiní, na nichž záleží. Zaregistroval jsem například podpůrné prohlášení minulého, současného a budoucího předsedy skupiny ministrů financí zemí G20, které bylo vydáno právě nyní. Bohužel zřejmě ne všechny subjekty na trhu jsou již přesvědčeny. Musíme nahlas a jasně říci, že pochybovači se mýlí. Za okamžik se k tomu vrátím.

V pátek na zasedání hlav států a předsedů vlád budeme hledat i mimo rámec této dohody, co je třeba udělat, abychom se z této situace náležitě poučili. Rozprava bude samozřejmě výchozím bodem, protože rozhodnutí je nutno dále projednat a nakonec přijmout všemi 27 členskými státy – členskými státy eurozóny, ale také všemi ostatními členskými státy Evropské unie. Dovolte mi, abych to řekl velmi jasně: projednávání a rozhodování v 27 je zdrojem síly.

I když musíme urychlit naše procesy, skutečností je, že společná akce celé 27 – která nemá nikde ve světě obdoby – poskytuje ten nejlepší možný základ pro naši společnou budoucnost ve stále více propojeném světě.

Vidím dva hlavní směry úvah a opatření: za prvé, přehodnocení pravidel hospodářské správy, včetně Paktu o stabilitě a růstu, a za druhé, reformu finančních trhů.

Komise intenzívně pracuje na hospodářské správě a je připravena příští středu předložit své návrhy, jakým způsobem ji zlepšit. Existují tři základní stavební prvky, které se mají posuzovat. Za prvé je to odpovědnost. Musíme posílit Pakt o stabilitě a růstu, a především dodržování pravidel ze strany členských států. Důvod pro posílení preventivní i nápravné části paktu je zřejmý. Jsem rád, že většina z těch, kteří původně pakt zpochybňovali – či dokonce navrhovali jeho změkčení – nyní schvalují nutnost přijmout tvrdší pravidla, a co je nejdůležitější, důsledně je uplatňovat.

Za druhé je to vzájemná závislost. Jsme v tom všichni společně. Myslím, že krize jasně ukázala, že musíme řešit nerovnováhu mezi našimi členskými státy, zejména v eurozóně. To zahrnuje také rozdíly v jejich konkurenceschopnosti, neboť to je jeden klíčový prvek, který způsobuje různé další nerovnováhy.

To samozřejmě neznamená, že konkurenceschopnost některých států se sníží, aby konkurenceschopnost jiných vypadala relativně vyšší. Všichni soutěžíme na světových trzích. Co potřebujeme, je zvýšit svou celkovou konkurenceschopnost vyváženým způsobem, kdy dochází k vzájemnému posilování. Domnívám se také, že je nutno zkoumat ostatní příčiny nerovnováhy. V zájmu dosažení pokroku budeme navrhnout zvýšený dohled a větší koordinaci hospodářské politiky. Také jsem velmi rád, že ze strany členských států pozorují nyní v tomto ohledu větší otevřenost.

Za třetí, soudržnost. Musíme se sami sebe zeptat, zda náš systém fiskálních pravidel je úplný. Považuji za záslužné vytvořit stálý mechanismus pro řešení nebezpečných situací. Konec konců opatrnosti nikdy nezbývá.

Věřím, že využijeme vhodné chvíle – a spoléhám na vás, že nám pomůžete tyto reformy uskutečnit. Domnívám se, že z politického hlediska, pokud jde o evropskou integraci, se nacházíme se v jednom z těch okamžiků, kdy jestliže nebudeme budovat Evropu, budeme zaostávat. Nemůžeme zůstat v nečinnosti. Je to velice zvláštní čas, který dnes v Evropě žijeme, kdy naše solidarita, naše odpovědnost je každý den prověřována. Doufám, že čelní představitelé našich členských států dokážou využít příležitosti, a to nejen aby pomohli ostatním, ale aby projevíli svou odpovědnost vůči našemu společnému evropskému projektu.

Tyto reformy budou zavedeny za již probíhajícího úsilí, které nemá obdoby. Je nesporné, že schodek a vyšší zadlužení v některých členských státech je nutno korigovat s rozhodností a rychleji, než bylo zamýšleno před vypuknutím krize.

Ale je také nutno říci, že nemůžeme ignorovat skutečnost, že zhoršení rozpočtové situace v roce 2009 bylo z velké části způsobeno působením automatických stabilizátorů vzhledem k nebyvalému poklesu hospodářské činnosti způsobnému finanční krizí, která nevznikla v Evropě. Jinými slovy, celková situace v eurozóně byla do značné míry výsledkem protikrizových politik prosazovaných po celém světě.

Vždy bylo jasné, že situace bude následně napravena, a většina členů eurozóny již provedla odvážné reformy, například reformu svých penzijních systémů. Odpovědnost, kterou projevily vlády, musí sdílet také subjekty na finančních trzích. Proto je neméně naléhavé i nadále zajistit udržitelný a odpovědný finanční sektor ve službách ekonomiky a jejích občanů.

Je třeba mít na paměti, že účastníci finančních trhů jsou klíčovými subjekty při řízení tržních nálad. Psychologie hraje svou úlohu i na trzích. Příčinou finanční krize byla orientace na krátkodobé výsledky, procykličnost a nedostatečná odpovědnost. A to musíme urychleně napravit.

Potřebujeme silné a stabilní evropské trhy s finančními službami, aby investice potřebné pro budoucí růst byly uplatňovány v souladu s vizí Evropa 2020. Je třeba, aby se všechny naše tržní subjekty chovaly odpovědně. Pokud jde o reformu finančních trhů, děláme toho již hodně. Spoléhám na tuto sněmovnu, že to všem dá jasně najevo.

Evropské orgány, tj. Parlament, Rada a Komise, jednají společně a je nutno je tak vnímat. Prioritou naší činnosti se stalo odpovědné řízení rizik, bezpečnější trhy s deriváty, lepší finanční dohled a zajištění dostatečného kapitálu ze strany bank na pokrytí jejich skutečných rizik. Tuto činnost je nutno uspíšit.

V příštích týdnech bude třeba dokončit reformy, které již probíhají. Jak jsem před touto sněmovnou prohlásil před pouhými dvěma týdny, věřím, že se brzy dočkám průlomu ohledně našeho návrhu na zajišťovací fondy a soukromé kapitálové fondy.

Chtěl bych také, aby bylo dosaženo brzké dohody o novém účinném evropském režimu dohledu. Evropský výbor pro systémová rizika a tři orgány dozoru by měly začít fungovat na začátku roku 2011.

Ale nesmí zůstat jen papírovými tygry. Máme společnou odpovědnost za to, že jim zajistíme nástroje, které potřebují ke své činnosti. To zahrnuje závazné rozhodovací pravomoci pro řešení opravdu mimořádných událostí, pro prosazování evropských pravidel – a podtrhuji evropských pravidel, nikoli pravidel vnitrostátních – a pro řešení sporů v rámci kolegií vnitrostátních orgánů dohledu. Je nejvyšší čas realizovat tato rozhodnutí a ujistit se, že cíle jsou náročné.

V tomto roce se připravují další návrhy na zlepšení ochrany vkladatelů a investorů, posílení opatření proti zneužívání trhů, další zlepšení kvality a kvantity bankovního kapitálu a zabránění nadměrnému využívání pákového efektu.

V posledních třech měsících, a paradoxně ještě tento týden, vyvstaly v souvislosti se situací suverénních dluhových trhů nové obavy. Komise již pracuje na zásadním přehodnocení trhů s deriváty s cílem zvýšit transparentnost a bezpečnost na těchto trzích. V první fázi předložíme právní předpisy pro standardizaci způsobilých derivátových smluv a necháme provést ústřední protistranou jejich zúčtování, které bude řádně regulováno a kontrolováno. Nyní také zvažujeme, zda je nutné, aby se pro suverénní dluhové trhy přijímala další zvláštní opatření.

Krise znovu vynesla do popředí otázku úlohy ratingových agentur. Ve fungování finančních trhů hrají tyto agentury klíčovou úlohu, ale zdá se, že ratingové hodnocení je příliš cyklické, příliš závislé na obecné náladě na trhu, nikoli na základních zásadách – bez ohledu na to, zda nálada na trhu je velmi optimistická, nebo velmi pesimistická. Vzhledem k tomu, že ratingové agentury mají na trzích takovou zásadní úlohu a vliv, mají také zvláštní odpovědnost za to, aby jejich hodnocení byla spolehlivá a komplexní. Proto v roce 2008 Komise urychleně předložila nový právní předpis týkající se těchto agentur, který vstoupí v platnost během několika příštích měsíců.

Tato pravidla zajistí, aby ratingové agentury postupovaly transparentněji, aby zveřejňovaly své metody a vyhnuly se střetu zájmů, ale musíme jít dále. V zájmu posílení evropského dohledu nad těmito subjekty má Komise za to, že by měly být pod přímým dohledem budoucího Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, a přesně to budeme navrhopvat.

Začali jsme uvažovat také o tom, zda jsou nutná další opatření k zajištění příslušného hodnocení především suverénního dluhu. Musíme si zamést před svým vlastním prahem, když zároveň nutíme druhé, aby dělali totéž.

Komise bude dělat, co je nezbytné, aby se finanční trhy nestaly rejdištěm spekulantů. Volné trhy představují základ pro fungování úspěšného hospodářství, ale volné trhy potřebují pravidla a jejich dodržování a pravidla a jejich dodržování je nutno zpřísnit, pokud nezodpovědné chování ohrožuje to, co nemůže a nemělo by být ohroženo.

Chování na trhu se musí opírat o spolehlivou a objektivní analýzu a finanční služby si musí uvědomit, čím přesně jsou, tedy službou, nikoli cílem samy o sobě. Nesmí se oddělit od své hospodářské a společenské funkce. Ve skutečnosti účastníci na finančních trzích stále podnikají, protože regulační orgány a demokratické instituce – a nakonec daňoví poplatníci – trhy ve finanční krizi stabilizovaly.

Jednali jsme tedy rychle a z úplně stejného důvodu budeme jednat rychle také v budoucnu. A tak vzkaz z tohoto pátečního jednání hlav států a předsedů vlád euroskupiny by měl být jasný a bude jasný: budeme dělat to, co je potřeba – a to na všech frontách.

Předseda. – Chtěli bychom se připojit k projevu soustrasti, kterou ve svém vystoupení vyjádřil pan Barroso. K událostem, o nichž pan Barroso hovořil, došlo dnes v Řecku. Pevně doufáme, že bezvýchodná situace v Řecku se vyřeší. Nedávné problémy této země vzbuzují obavy a zájem všech poslanců Evropského parlamentu.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, v Evropě nyní procházíme zvlášť těžkým obdobím, kdy Řecko prožívá vážnou krizi s důsledky pro občany, a jak jste zdůraznil, jedná se o důsledky tragické a dramatické, ve většině našich členských států narůstá zadlužení a evropská reakce vždy nesplňuje naše očekávání, přinejmenším však existuje.

Nyní nadešel čas, aby si Evropané z těchto událostí vzali ponaučení a požadovali zásadní reformy evropské správy. Reformy, které zabrání tomu, aby naše členské státy rozhodovaly samy za sebe bez konzultace se svými partnery – s nimiž konec konců sdílejí měnu, hodnoty, a tím i společný osud – o svých rozpočtových prioritách, svých fiskálních prioritách a svých sociálních prioritách. Je třeba změnit způsob uvažování lidí, aby naše strany, naši ministři, naši vnitrostátní kolegové přestali systematicky očerňovat rozhodnutí přijatá v Evropě, když oni sami se na těchto rozhodnutích podíleli.

Můžeme vůbec stále ještě vyzývat své partnery k solidaritě, když se potýkáme s potížemi, a zcela je ignorovat, když se situace vrátí k normálu? Můžeme stále ještě požadovat výraznou podporu od našich partnerů, když nejsme schopni zaručit naprostou transparentnost při předkládání veřejných účtů? A konečně, můžeme se stále ještě cítit překvapeni tím, že neustále padají otázky, když vyzýváme k solidaritě mezi národy, z nichž některé pracují 35 hodin a odcházejí do důchodu před dosažením 60 let, a jiné pracují 48 hodin a odcházejí do důchodu v 67 letech? To si nemyslím. Na druhé straně se domnívám, že nastal čas klást si skutečné otázky a dávat na tyto otázky skutečné odpovědi.

Ve světě, ve kterém žijeme, nejsou tyto odpovědi z velké části národní, nýbrž evropské. Tyto odpovědi se nemají zavděčit veřejnému mínění, ale mají být odpovědné a rozumné. Za tyto odpovědi neseme odpovědnost; musíme je poskytovat bez váhání, neboť jinak nám budou vnuceny rychleji, než si myslíme. Nejenže nás naše národy budou moci obvinít – a je to tak správné – že jsme nesplnili svou povinnost, že jsme jim neřekli pravdu, ale budou se také muset smířit s rozhodnutími, která jsou ještě bolestivější, než ta, která je nutno přijmout dnes. Musíme velice zřetelně požadovat Evropu hospodářskou, Evropu sociální a Evropu fiskální, což vyžaduje velmi praktická opatření ze strany našich vlád, napravo i nalevo.

Bude Rada na tento argument slyšet? Dokážeme zajistit, aby zazněl hlasitě a jasně? Na tuto otázku se ptám pana Verhofstadta, který má s touto Radou určité zkušenosti. Domnívá se, že je možné vstoupit do diskuse společně, v rámci Rady? Přijme Komise tento argument? Doufám, že ano, a naléhavě vás, pane Barroso, žádám, abyste ho přijal. Jako strážce Smluv vás vyzývám, abyste ze strany členských států zajistil plné uplatňování rozhodnutí, která přijímáme. Konstatuji, například s ohledem na směrnici o službách, že tomu tak zdaleka není. Pokud jde o růst, jedná se o promarněnou příležitost, což si už nebudeme moci dovolit.

Dámy a pánové, já nejsem idealista. Nepovažuji se za naivního, ale domnívám se, že pro Evropu nadešla chvíle pravdy, a navrhuji, abychom se těchto výzev chopili s odvahou, se smyslem pro odpovědnost, stejně jako to před 60 lety udělali zakladatelé Evropy, ti zakladatelé Evropy – jako byl Schuman, De Gasperi, Adenauer a ostatní – kteří bez váhání učinili odvážná a vizionářská rozhodnutí. Musíme následovat jejich příkladu. Oni nečekali, nepořádali referenda. Uchopili svou politickou odvahu oběma rukama a reagovali na zásadní problémy, které vznikly.

Dámy a pánové, krize, kterou procházíme, může být dobrá věc, budeme-li mít odvahu podniknout ty správné kroky, ale situace může být velmi vážná, pokud se budeme vyhýbat přijetí nezbytných reforem. Naléhavě potřebujeme hospodářskou a sociální správu, naléhavě potřebujeme úpravu daňových pravidel. A konečně, musíme zabránit vytváření umělých rozdílů mezi členskými státy Evropy a těmi ostatními. Evropská solidarita se vztahuje na každou z 27 zemí. Vyzývám vás, členy Rady, abyste vnímali Evropu takovou, jaká skutečně je. Vyzývám vás, abyste provedli studie, co se s námi stane, pokud zítra Francie a další země narazí na stejné problémy jako Řecko. Co se stane s naším eurem? Co budeme moci udělat pro své evropské občany?

Děkuji vám za pozornost. Tuto odpovědnost sdílíme společně a čas se kvůli nám nezastaví.

Předseda. – Beru na vědomí, že jeden z našich poslanců, pan Madlener, požádal o slovo v rámci postupu modré karty. Nicméně já vás už mám na seznamu řečníků. Mám tady Barry Madlener jako řečník. Za několik minut vám dám slovo. Slibuji, že budete moci promluvit.

Maria Badia i Cutchet, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedo, nejprve mi dovolu, abych jménem skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu vyjádřila naši plnou solidaritu s řeckým národem poté, co dnes zemřeli lidé. Chtěla bych také vyzvat k návratu ke klidu a říci řeckým občanům, že jsme na jejich straně a že podporujeme jejich úsilí, které vynakládají v této dlouhé a obtížné zkoušce, již podstupují.

Chtěla bych oslovit především předsedu vlády Georgiose Papandrea a podpořit ho v jeho pevném postoji a politické odvaze a ve veškeré nelehké práci, kterou dělá pro záchranu budoucnosti své země.

Doufáme, že v příštích měsících a letech udělá Evropská unie vše, co bude v jejích silách, aby podpořila nezbytné reformní procesy. Nemůžeme prostě stále jen provádět dohled. Evropská unie musí hrát v reformě svoji úlohu a podporovat ji. Úspěch transformačního procesu musí být ve sjednocené Evropě společným úspěchem všech a upomínat na společný osud. Abychom toho dosáhli, musíme dostatečně mobilizovat evropské a fiskální nástroje a poskytovat v tomto obtížném období veškerou možnou pomoc a podporu.

Kromě toho, odhlédneme-li od řecké krize, myslím, že můžeme konstatovat, že posledních několik týdnů bylo velice poučných. Musíme využít všechno, co jsme se naučili, k posílení hospodářské správy a budování Evropské unie, která není pouze měnová, ale také skutečně hospodářská. To, co bylo v dobách Jacquesa Delorse nemyslitelné, se nyní stalo nevyhnutelným, a my se musíme přizpůsobit požadavkům naší doby.

V zájmu dosažení všech těchto náročných cílů se musíme v první řadě naučit společně pracovat. Pakt o stabilitě a růstu je jedním z prvků, který nejvíce prokázal, že je nutno koordinovat naše hospodářské politiky. Koordinace našich hospodářských politik musí být aktivní a účinná a zaměřená na procesy trvale udržitelného, silného růstu, který je předloží pro všechny a bude zárukou pracovních míst. Doufáme, že Evropská komise v tomto směru brzy předloží stručné návrhy, které nebudou založeny pouze na represí. Musíme se naučit budovat a sílit společně.

Pane předsedo Barroso, doufám, že si uvědomujete naléhavou nutnost co nejvíce využít úlohy, kterou Komise může v této fázi plnit.

Za druhé, musíme se vybavit mechanismy, které potřebujeme k řešení krize. Je nejvyšší čas, aby Rada schválila zavedení evropského mechanismu pro zachování finanční stability, návrhu, který v březnu přijali předsedové vlád a představitelé Strany evropských socialistů. Musíme odsoudit agresivní a spekulativní přístup některých finančních agentů, ale zároveň si musíme uvědomit, že jsme navrhli měnový systém, který je v době krize nedostatečný.

Za třetí, musíme vytvořit nový koncept evropské solidarity. Buď se pohneme kupředu směrem ke společnému osudu, nebo se musíme smířit s tím, že se poddáme negativní dynamice národního sobectví a destruktivnímu vzájemnému soupeření. Nemůžeme tvrdit, že chceme žít spolu, když současně říkáme, že v praxi chce každý z nás jednat nezávisle. Nynější krize je lakmusovým papírkem a musíme pochopit její plný význam.

Za čtvrté, je třeba, abychom přiznali potřebnou důležitost finanční sféry. V příštích týdnech a měsících bude mít Parlament příležitost zaujmout stanovisko k řadě velmi důležitých legislativních návrhů, jako jsou zajišťovací fondy a finanční dohled.

Vyzývám všechny orgány, aby nás v tomto odpovědném přístupu podpořily, a pomohly tak Evropě rychle zavést spolehlivý regulační a monitorovací systém. Věříme, že společným postupem můžeme také vytvořit daň z finančních operací, aby se finanční subjekty spravedlivě podílely na hospodářském úsilí, které musí vynakládat každý z nás.

Budoucnost Řecka bude z velké části záviset na růstu jeho sousedů – nás – neboť my představujeme jeho hlavní hospodářské partnery. Pokud nejsme schopni vypořádat se s problémy, které byly stanoveny již ve strategii pro rok 2020, pokud nejsme schopni vytvořit konkrétní společný politický program a pokud budou naše hospodářství odsouzena k pomalému růstu s malým počtem pracovních příležitostí, nebudeme schopni zabránit dalším útokům, které by mohly být ještě závažnější a obtížněji zvládnutelné.

Budoucnost našeho kontinentu je v sázce. Budoucnost Evropy závisí na naší inteligenci, naší solidaritě a našem pevném odhodlání.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, dovoluji mi, abych začal sdělením, že věřím, a domnívám se, že stejně tak i všichni moji kolegové a předseda Komise, že systém, který jsme zavedli, bude fungovat. Měl jsem od začátku své pochybnosti a kritizoval jsem systém dvoustranných půjček, ale to neznamená, že nevěřím, že to bude fungovat a zastaví to spekulace vůči euru.

Neboť pozvolna se – dámy a pánové – začaly objevovat spekulace vůči euru a útok na euro, a to nejen útok na Řecko či útok související se stavem veřejných financí v Řecku. Je to tedy mnohem závažnější a mnohem více rozšířené. Já osobně doufám, že tento systém, poté co bude dne 7. května oficiálně schválen, bude schopen plně dostat svému účelu, a to z toho prostého důvodu, že žádný jiný nástroj nemáme. Nemáme žádný jiný nástroj. Proto musí tento systém fungovat a je nutno ho podpořit.

Nicméně je také důležité – a to je můj druhý bod – abychom si jasně uvědomili, že v blízké budoucnosti nebude možné uchýlovat se k němu každou chvíli. Bude nutno co nejdříve zajistit strukturální mechanismus, možná nikoli pro příštích několik měsíců, ale určitě pro příštích několik let, protože s takovými situacemi se budeme setkávat znovu. Kromě toho, chceme-li mít v budoucnu přístup ke strukturálnímu mechanismu, musíme mít na paměti jednu věc, je třeba se poučit z toho, k čemu došlo v posledních pěti měsících. Na zavedení jednoho mechanismu jsme potřebovali pět měsíců: tři měsíce se rozhodovalo o jeho principu, pak dva měsíce o jeho podmínkách. Proč? Protože se jedná o mezivládní systém!

Domnívám se, že prvním poučením do budoucna je to, že musíme zaujmout stejný přístup jako Komise, tedy přístup Společenství. Komise totiž navrhovala evropskou půjčku, která mohla být v prosinci nebo v lednu okamžitě schválena a její účinek by se mohl projevit již dnes a tyto spekulace vůči euru zastavit.

Proto doufám, že 7. května prvním rozhodnutím, prvním poučením z toho, co se během posledních pěti měsíců událo, bude, že řekneme – v naději, že to zafunguje – že nyní hodláme požádat Komisi, aby navrhla evropskou půjčku, která může spekulace vůči euru okamžitě zastavit. Neboť na tomto návrhu závisí veškerá důvěryhodnost a likvidita Evropské unie, což neplatí v mezivládním systému, kde 16 zemí musí říci „ano“, možná 16 parlamentů musí říci „ano“ a tak dále.

Rovněž doufám – i když pan Rehn již začal předkládat návrhy – že druhým poučením, které pro nás z toho všeho vyplývá, je nutnost zavést řadu strukturálních reforem, zejména kapitolu o preventivních opatřeních

v Paktu o stabilitě a růstu – kterou navrhl pan Rehn – Evropský měnový fond, strukturální mechanismus, který lze ihned využívat, a za třetí, strategii pro rok 2020, která je mnohem robustnější než strategie, která je v současnosti již na papíře.

Proto potřebujeme také reformu v oblasti ratingových agentur, i když ty jsou jako předpovědi počasí, buď jsou příliš pružné a my chceme, aby byly pružné o trochu méně, nebo jsou příliš nepružné a my je chceme mít trochu pružnější. Iniciativa na evropské úrovni je nicméně dobrá myšlenka, kterou je nutno se zabývat.

Nakonec – toto je můj poslední bod, pane předsedo – vyzývám španělské předsednictví, aby velmi rychle schválilo finanční dohled. Je mi líto, pane Lópezi Garrido, ale nejsme to my, kdo je na vině, nýbrž Rada! Nemám pravdu, když si myslím, že to byla Rada, kdo změnil návrhy Komise? Některé návrhy Komise jsem dokonce kritizoval, ale šly pořád mnohem dále než návrhy Rady. My jsme ti, kteří v dané chvíli znovu děláme práci Komise, a můžu vám předložit hodnotný návrh.

Pokud chcete, aby finanční dohled a návrhy byly uplatněny během jednoho měsíce, neprodleně tedy s Radou a Radou Ecofin odsouhlaste pozměňovací návrhy, které vám v příštích několika dnech Parlament hodlá předložit. Jejich schválení nezabere vůbec žádný čas a finanční dohled se začne uplatňovat. Doufám, že tyto informace předáte svým kolegům v Radě Ecofin, kteří ve svém návrhu pouze nastínili systém pro zamezení finančnímu dohledu, který zavedla Komise.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, navážu tak trochu v duchu vystoupení pana Verhofstadta. Je jasné, že jsme čtyři měsíce tápali. Je jasné, že jsme se dopustili chyb. Je jasné, že tím, že jsme tápali, jsme nahráli trhům a spekulacím. Ti členové Rady, kteří jsou odpovědní, by to měli alespoň připustit! Měli by říci: „Je to naše vina! To my! Je to naše chyba!“ Paní Merkelová, pane Sarkozy, neví, kdo jsou nebo co v životě dělají, ale každý si to mohl přecíst v novinách: je třeba okamžité přijmout opatření. To je moje první poznámka.

Za druhé, chtěl bych, aby byla jasná přinejmenším jedna věc, a sice že úkol, který má před sebou Papandreova vláda, je téměř neproveditelný. Vyzývám Radu Ecofin, hlavy států a předsedy vlád, aby si uvědomili, že jejich země nejsou schopny provést reformy. Kolik času potřebuje Francie na provedení penzijní reformy? Kolik času potřebuje Německo na to, aby přebudovalo penzijní systém? A od pana Papandrea teď požadujete, aby změnil všechno během tří měsíců. Vy jste se úplně zbláznili.

Události, k nimž v současné době dochází v Řecku, to dokazují. Řecku – přesněji řečeno, panu Papandreovi – není poskytnut čas k tomu, aby v Řecku dosáhl konsensu. Nikdo se v Řecku se státem neztotožňuje. Platí zde politika každý sám za sebe, což je politováníhodné, a o tuto situaci se v Řecku zasloužili i desítky let politické korupce. To, co je však nyní nutno vytvořit, je soudržnost. Není možné ji nařídít!

Vy ve Španělsku teď uvidíte, co se stane, když budete mít problémy, a lidé v Portugalsku uvidí, co se stane, když oni budou mít problémy. Pan Barroso o tom něco ví, neboť tímto způsobem prohrál volby. Proto – ne, on nikdy volby neprohrál – mám na mysli to, že musíme mít smysl pro odpovědnost a nesmíme požadovat nemožné. Mám dojem, kdysi by lidé řekli a zároveň by zaslechli: „Chci své peníze zpátky.“ Teď mám dojem, že na vládní úrovni jde o následující: „Chci na Řecku vydělat peníze“. Neboť i to je problém: vlastní půjčky za 1,5 % či 3 % a úvěry Řecku za 3 %, 5 % nebo 6 %, tak se na Řecku vydělávají peníze. To je nepřijatelné!

Kromě toho může Evropa přijmout iniciativy. Pan Verhofstadt má pravdu, když hovoří o Evropském měnovém fondu, investičním fondu a fondu solidarity, aby byla zvýšena evropská půjčka. Je nutno změnit Smlouvy. Dámy a pánové, zde v této sněmovně máme příležitost převzít iniciativu pro změnu Smluv. Nečekejme na Radu, není schopna přijmout nějaké rozhodnutí. Pojďme se chopit iniciativy, společné iniciativy této sněmovny s cílem změnit Smlouvy, aby už konečně fungoval Evropský měnový fond, který proti spekulacím dokáže skutečně bojovat. Můžeme to udělat; ano, můžeme. Pojďme to tedy udělat.

Nyní bych chtěl říci něco o tom, jak se události, k nimž došlo v Řecku, řeší. Vyzývám Komisi, aby do tohoto úsilí zapojila generální ředitelství pro zaměstnanost, abychom získali o dění v Řecku představu. Vyzývám Radu, aby požádala MMF o zapojení Mezinárodní organizace práce do řízení událostí v Řecku, protože zde hovoříme o lidských bytostech. Existují problémy se zaměstnaností, existují zaměstnanci. Domnívám se, že by neměly rozhodovat pouze finance, ale také bezpečnost a Mezinárodní organizace práce či Generální ředitelství pro zaměstnanost. Posledně jmenovaný orgán by měl vyvažovat šílené nápady, které někdy bývají typické pro ty, kdo při svém rozhodování vycházejí čistě z finančních úvah.

A ještě poslední poznámka. Existuje způsob, jak podpořit řecký rozpočet, a je to prosté: Evropská unie by měla přijmout iniciativu zaměřenou na odzbrojení v regionu. Jinými slovy, jedná se o politickou iniciativu mezi Řeckem a Tureckem, jejímž cílem je odzbrojení. Jinak řečeno, o politický podnět k tomu, aby se ruské

jednotky ...turecké jednotky ... řecké jednotky – omlouvám se – stáhly ze severního Kypru. Ať odzbrojí. Řeknu jednu věc, lidé jsou nicméně pokrytci. V posledních několika měsících Francie prodala Řecku šest fregat za 2,5 miliardy EUR, vrtulníky za více než 400 milionů EUR a několik bojových letounů Rafale (jeden letoun Rafale stojí 100 milionů EUR). Bohužel však moje špiónážní úsilí mi neumožňuje uvést, zda se jednalo o 10, 20 nebo 30 letounů typu Rafale. To dělá téměř 3 miliardy EUR. Pak je tady Německo, které v posledních měsících prodalo Řecku šest ponorek, jak dodání v průběhu příštích několika let. Přijdou na 1 miliardu EUR.

To je však zcela pokrytecké. Dáváme jim peníze, aby si kupovali naše zbraně. Vyzývám Komisi, aby Evropskému parlamentu a Radě předložila účty za všechny zbraně, které Evropané v posledních několika letech prodali Řecku a Turecku. Ať je to alespoň trochu transparentní. Dejte nám vědět! Já vám říkám, že pokud budeme jednat zodpovědně, musíme Řecku zaručit územní celistvost. Řecko má 100 000 vojáků, více než 100 000! Německo má 200 000. To je naprosto absurdní, když má země s 11 miliony obyvatel 100 000 vojáků! Vysvětlíme to Řecku. Může to být účinnější, než snižování platu někomu, kdo vydělává 1 000 EUR. To je můj požadavek na Komisi: buďte o něco spravedlivější.

(Potlesk)

Derk Jan Eppink, jménem skupiny ECR. – (NL) Vážený pane předsedo, jako rozený antirevolucionář budu hovořit s mnohem menším zápalem než pan Cohn-Bendit, ale už chápu, proč pro něj byl rok 1968 úspěšný; já mohl sledovat dění v televizi jen jako dítě.

Dámy a pánové, sdílím obavy evropských občanů ze současného vývoje. Například střadatelé a důchodci si kladou otázku, kam to vede. Otázka i obava jsou oprávněné. Balík 110 miliard EUR je obrovské množství peněz.

Nejprve jsme mluvili asi o 35 miliardách, poté o 60 miliardách a nyní o 110 miliardách. To je obrovská částka a úsporný balíček v Řecku je také obrovský; nesmíme však zapomínat, že Řecko žilo na dluh příliš dlouho, do důchodu se odcházelo v 53 letech. Kdo by to nechtěl? Otázkou je, zda to vůbec Řecko všechno stráví. Nyní jsme svědky stávek, bouří, nepokojů a tak dále. To dělá z řeckého problému problém evropský, náš problém.

Problém v Aténách, pane Cohn-Bendite, se dotýká Nizozemců, Vlámů, Němců – nás všech – a nebezpečí kontaminace přetrvává. Jsem toho názoru, že jakmile se zjistilo, že Řekové falšují rozpočtové údaje, měli být z eurozóny vyloučeni. Měli jsme si stanovit nějakou mezní hranici pro vyloučení, ale to jsme neudělali, a teď musíme pokračovat a nevzdávat se naděje na úspěch.

Musíme revidovat pravidla Paktu stability a růstu. Nezajišťuje ani stabilitu, a v současné době ani hospodářský růst. Podle mého názoru musí být posílen dohled, Evropská komise musí projevit více odvahy a musí existovat větší kontrola dodržování pravidel. To v posledních letech chybělo.

Jak tomu, nicméně, rozumím já, potřebujeme i postup vystoupení pro země, které již nedokáží podmínky v eurozóně zvládat. Máme postup pro vystoupení z Evropské unie, ale nikoli z eurozóny, a já se domnívám, že tuto možnost potřebujeme, aby tak jednotlivé země mohly zavést a devalvovat svou vlastní měnu, aby se dostaly z neřešitelné situace. Proč prostřednictvím Lisabonské smlouvy existuje postup pro vystoupení ze samotné Evropské unie, ale nikoli z eurozóny?

Komisař Rehn mi posledně řekl, že odchod z eurozóny by byl v rozporu se stále těsnější unií, ale v Řecku se v současné době ukazuje, kde leží hranice této stále těsnější unie. Rázem máme slabé euro a nízkou míru růstu. Dámy a pánové, uvízli jsme v teorii o stále těsnější unii. Evropské daňové poplatníky držíme jako rukojmí a tito daňoví poplatníci jsou s každým dalším dnem nervóznější. Na to by se nemělo zapomínat.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, musíme samozřejmě Řecku poskytnout pomoc. Avšak tzv. záchranná operace zahrnuje i některé absurdní prvky. Proces dosahování rozhodnutí ohledně souboru opatření zaměřených na pomoc, kdy Francie a Německo jednaly velmocensky, byl velmi nákladný a zdoluhavý.

Finanční trhy byly po řadu let stále více deregulovány a dnes jsou všichni překvapeni, že je to drahé. Kdo teď zaplatí politické omyly? Pracující, běžní občané? Bankám není uložena žádná povinnost. Ne, opět to jsou daňoví poplatníci, kteří si mají vyzvednout účet, sáhnout hluboko do kapsy a zaplatit za hrabivost bank. Znovu říkám, závislí pracující budou muset přijmout snižování platů. S diktátem Mezinárodního měnového fondu se vytratilo jakékoli zdání demokratického procesu rozhodování.

V případě ropné skvrny v Mexickém zálivu se požaduje uplatnění zásady „znečišťovatel platí“. Považuji to za správné. Každý, kdo doluje peníze a zlato, by také měl být v případech pochybností odpovědný za škody. V dané chvíli – alespoň v Německu – banky nemusejí dokonce ani platit dluhy, které na sebe vzaly, a s nimiž vesele spekulují vůči euru – ano, vůči euru. Kromě toho spekulují pořád, přestože již dlouho prohlašujeme, že je nutno s tím něco dělat.

Návrhy na to, co by bylo možno udělat, leží na stole. Zákaz obchodování s úvěrovými deriváty a prodeje „nakrátko“, zavedení daně z finančních operací, zvláštní odvody z odměn ve finančním sektoru, právně závazná bankovní a pojišťovací daň – všechny tyto návrhy byly předloženy. Řecko musí samozřejmě plnit své domácí úkoly. Stejně jako ostatní země Evropské unie by Řecko mělo zdanit také bohatství, bojovat proti korupci a snížit své vojenské výdaje. Velmi přesvědčivě o tom již hovořil pan Cohn-Bendit. Vynechám proto v tomto směru fakta a potvrzuji to, co ve svém projevu řekl.

Dokážu pochopit, že lidé v Aténách jdou do ulic a protestují. Co nedokážu pochopit, je násilí. Souhlasím se všemi, kdo vyjádřili soustrast obětem, jejichž utrpení je politováníhodné nejvíce. Násilím bude dosaženo pravého opaku toho, co protestující a poctiví demonstranti chtějí. Musíme žádat ukončení násilí.

Nikolaos Salavrakos, jménem skupiny EFD. – (EL) Vážený pane předsedo, velmi Vám děkuji. Snažíme se, aby čísla dobře vypadala, a je známou skutečností, že když čísla vypadají dobře, lidé jsou nešťastní. Musíme nalézt rovnováhu, musíme sladit údaje a musíme udržet občany spokojenými.

V důsledku tohoto extrémního chování dnes Řecko truchlí pro tři oběti, tři pracovníky, kteří zemřeli v důsledku násilných protestů jiných pracovníků. V celé dnešní Evropě, vzhledem k hospodářské krizi, která k nám přišla z druhé strany Atlantiku, a která má tendenci se zde zhoršovat, narůstá opovržení vůči politice a politikům.

Řadové vrstvy řecké společnosti jsou politikům velmi nepříznivě nakloněny. Řecko má v parlamentu 300 poslanců a já slyším, jak řecká společnost volá „všech 300 pověsit“. Jsou to nebezpečné časy. Dočítám se o stejných věcech a stejném pohrdání na adresu politiky i v jiných členských státech Evropské unie; všichni o tom víme, stejně jako všichni víme, že musíme zachovat demokracii.

Za těchto podmínek a s tím, co víme, protože nemám čas, abych to podrobněji rozebíral, chci zdůraznit to, že budoucí vedoucí představitelé budou muset reagovat rychleji a usilovat o trvalejší řešení pro více států. Řecko je jedním z nich, je špičkou ledovce. Jsou tu však další členské státy – jak uvnitř eurozóny, tak mimo ni – které se potýkají s hospodářskými problémy, které se budou v průběhu příštích měsíců zhoršovat.

Předseda. – Pane Salavrakosi, nepřerušil jsem Vás, protože jste Řek, a vaše slova jsou pro nás všechny velmi důležitá.

Barry Madlener (NI). – (NL) Vážený pane předsedo, chtěl bych se obrátit zejména k panu Verhofstadtovi, panu Daulovi a panu Schulzovi – ten tu momentálně není, ale obrátím se k jeho skupině, skupině Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu – neboť byli za problémy částečně zodpovědní. Hovoří o nezbytnosti solidarity. Dovolte, abych vám připomněl, že Řecko bylo celá léta největším čistým příjemcem evropských finančních prostředků. To vedlo k tomu, že země podváděla, a vy jste byli až příliš ochotni nechat se vodit za nos, neboť jste všichni takoví euromilové a tolik dychtíte po evropském rozšíření, že jste úplně ztratili soudnost, a teď jsme ponecháni s dítětem v náručí.

Nevím, zda si vzpomínáte, že Španělsko – země, která je další v pořadí – za posledních 15 let zlegalizovala pobyt dvou milionů nelegálních přistěhovalců. Všichni jste si mysleli, jak je to skvělé, ale nyní má Španělsko 20% nezaměstnanost a má rovněž velké problémy, stejně jako Portugalsko. Všechno to jsou země se socialistickými vládami, které jste řadu let podporovali z evropských fondů, a které způsobily spoustu potíží tím, že si žily nad poměry. Rok co rok jste tomu přihlíželi, rok co rok jste to schvalovali a teď za to my, občané, musíme platit. Měli byste se hluboce stydět.

Jediným řešením – a neslyšel jsem, že by ho zde někdo zmínil – je, abychom nyní byli k Řecku tvrdí. Země musí znovu zavést drachmu, neboť její členství v eurozóně je neudržitelné. Bude-li další zemí v pořadí Španělsko, jednoduše znovu zavede peseto, a stejně tak Portugalsko své escudo, a pak budou opět konkurenceschopné. Tato Evropa je nedokonalá a evropští občané ze severu brzy odmítnou dále doplácet na vaše chyby a na neschopné vlády v těchto zemích. Ostatně, abych to znovu zdůraznil, Řecko, Španělsko a Portugalsko – všechny socialistické země – všechny získávaly peníze z evropských fondů. Přistěhovalectví se rozbujelo, zatímco vy jste tomu přihlíželi a nic jste nepodnikli.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Vážený pane předsedo, děkuji Vám. Rád bych se vyjádřil k tomu, co pan Salavrakos dříve řekl o těch třech občanech, třech pracovnících, kteří byli dnes v Aténách zabiti třemi jinými pracovníky. Pro to neexistuje naprosto žádná omluva. Tito lidé byli zabiti vrahy, zločinci. Pracující dnes v Aténách uspořádali mohutnou pokojnou manifestaci. Nikoho nezabili. Skuteční zločinci byli právě před malou chvilí předsedou vlády Georgiose Papandreem a všemi politickými stranami v Parlamentu odsouzeni. Je velkou chybou a je nebezpečné směšovat pokojné protesty a trestné činy, jako jsou ty, jež byly spáchány v Aténách. Všichni je odsuzují, neboť nemluví za řecké pracující a nevyjadřují obecné přesvědčení, že pokud se jako národ sjednotíme, vyvedeme zemi z krize.

Předseda. – Nerad bych se zapojoval do diskuse na toto téma. Nicméně mi prosím dovolu konstatovat, že my všichni v této sněmovně – všichni poslanci Evropského parlamentu, a jsem si jist, že mezi ně patří i předseda Komise a pan López Garrido jménem Rady – bychom chtěli ještě jednou řeckému lidu vyjádřit obrovskou solidaritu. Jsou to naši přátelé a my víme, jak velká zodpovědnost leží na obou stranách konfliktu, který se v Řecku odehrává. Je to ohromná zodpovědnost.

Chtěl bych vám všem říci, že i já jsem tuto odpovědnost zažil, a že jsem ji zakusil z obou stran. Byl jsem členem odborů a aktivistou a řadu let jsem byl velmi aktivní. Byl jsem rovněž předsedou vlády a chápu obtížnou situaci, která dnes v Řecku panuje. Všichni chceme projevit solidaritu a vyjádřit svou nejhlubší soustrast především rodinám a přátelům obětí. Je přirozené, že to chceme učinit a v Evropském parlamentu to považujeme za svoji povinnost. Děkuji vám za odpovědnou rozpravu, kterou jsme dnes tady ve sněmovně vedli.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Prožíváme vážnou situaci. Ze strany vůdčích sil Evropské unie – zejména Německa – se projevuje zřetelný nedostatek solidarity pokud jde o dohodu ohledně situace Řecka. Přebírají nad touto zemí především politickou kontrolu a zároveň Řeky nutí k tomu, aby se v oblasti sociální politiky vrátili o desítky let zpátky. To zpochybňuje všechny zásady sociální a hospodářské soudržnosti, sblížování, solidarity a tzv. evropského sociálního modelu, které vždy hlásaly.

Jak dobře ukazuje boj pracovníků a dělnických tříd v Řecku, je nepřijatelné požadovat, aby řecká vláda ohrozila jejich základní práva. Taková je podmínka výměnou za půjčku s úrokovou sazbou vyšší než u samotného Mezinárodního měnového fondu. Zdá se, že se vedoucí představitelé eurozóny nezastaví před ničím. Těžili z řecké zranitelnosti a nyní vnucují své mocenské postavení absolutní nadvlády nad vnitřními politikami země výměnou za půjčku, z jejichž úroků budou rovněž těžit.

Toto rozhodnutí musí být na příštím summitu změněno. Vůdčí představitelé musejí zvolit nevratnou finanční pomoc poskytnutou buď mimořádně z rozpočtu Unie nebo financovanou z budoucích rozpočtů Unie. Bohatší země v eurozóně musí jednou provždy přijmout zásadu hospodářské a sociální soudržnosti.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ DURANT

Místopředsedkyně

19. Evropa 2020 – nová evropská strategie pro zaměstnanost a růst (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je prohlášení Rady a Komise o Evropě 2020 – nová evropská strategie pro zaměstnanost a růst.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Vážená paní předsedající, jsem rád, že se řeší téma, které je pro Radu a španělské předsednictvím nanejvýš důležité, a sice strategie pro Evropu do roku 2020 pro růst a kvalitní pracovní místa.

Jak již bylo řečeno, vzpomínáme se z nejhorší hospodářské krize od 30. let minulého století a musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili oživení, které v Evropské unii začínáme pozorovat, v souladu s odhady, které dnes předložila Komise, a abychom zároveň zmírnili sociální dopady krize.

Nicméně právě tak jako tato krátkodobá činnost, kterou provádějí členské státy a evropské orgány, se musíme dívat se za obzor tohoto desetiletí a zajistit udržitelnost našeho sociálního modelu, evropského sociálního modelu. Je to dvojí výzva, která je ve strategii Evropa 2020 obsažena.

Jedná se o to, abychom neupadli zpět do krize, která ještě úplně neskončila. Toho dosáhneme především zavedením strategie růstu, modelu růstu, který je přizpůsoben nové době. Musí to být zároveň strategie růstu, která je proveditelná a vymahatelná, a která představuje hlavní politický a hospodářský závazek Evropské unie na příštích několik let.

Jak dobře víte, neformální jednání o strategii Evropa 2020 začala mezi hlavami států a předsedy vlád dne 11. února.. Tato strategie pak byla projednána v březnu na zasedání Evropské rady a v průběhu tohoto půl roku se o ní jednalo i v mnoha uskupeních Rady za předsednictví španělské vlády.

V březnu vyslala Evropská rada signál k zahájení strategie Evropa 2020, s konečnou platností o tom bude rozhodnuto na červnovém zasedání Evropské rady, a zavedla prvky, strukturu, a dokonce i plán pro budoucí rozvíjení strategie.

Strategie bude zaměřena na klíčové otázky Evropy: na znalosti a inovace, udržitelné hospodářství, které požadoval Evropský parlament, vysokou zaměstnanost a sociální začlenění.

Z těchto pěti klíčových cílů byla konkrétně vyčíslena míra zaměstnanosti, a to 75 % pro muže a ženy, investice do výzkumu a vývoje ve výši 3 % HDP a „cíl 20/20/20“ pro boj se změnou klimatu. Cíl pro snížení míry předčasného ukončování školní docházky a zvýšení podílu obyvatelstva s vyšším vzděláním nebyl dosud vyčíslen, stejně tak nebyl stanoven cíl pro podporu sociálního začlenění, a zvláště cíl pro snižování chudoby.

Tohle všechno vychází ze sdělení přijatého Komisí, které bylo rozhodujícím faktorem v následném rozhodnutí a závěrech přijatých na březnovém zasedání Evropské rady.

Za prvé, struktura strategie Evropa 2020 má několik integrovaných hlavních směrů. Komise právě předložila svůj návrh na zaměření těchto integrovaných směrů – španělské předsednictví se zavázalo ke spolupráci ve všech příslušných oblastech působení Rady, aby Rada pro hospodářské a finanční záležitosti a Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, otázky zdraví a ochranu spotřebitele mohla v červnu informovat Evropskou radu – a dále také hlavních směrů pro zaměstnanost, které vyžadují stanovisko Evropského parlamentu.

Za druhé, máme hlavní cíle, o nichž jsem se zmínil dříve.

Za třetí, nová strategie zahrnuje nové prvky, a sice národní cíle. Každý členský stát musí stanovit své národní cíle, ale ty musí být samozřejmě začleněny do evropských cílů a podporovány Komisí a Radou.

Za čtvrté, hovořilo se také o tzv. „překážkách“, které formují růst na vnitrostátní úrovni. Něco nového je také v souvislosti s Lisabonskou strategií, španělské předsednictví se zaměří především na ty, které ovlivňují vnitřní trh.

Za páté, existují „vzorové iniciativy“, které vypracovává Komise. Chceme, aby první z nich byla realizována během španělského předsednictví. Jedná se o digitální agendu, kterou se bude zabývat květnové zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku, po sdělení, které se Komise zavázala zveřejnit dne 18. května.

Na závěr bych chtěl, paní předsedající, říci, že ohledně nové strategie budou v některých uskupeních Rady probíhat konkrétní diskuse a, pokud možno, chceme, aby tyto diskuse byly veřejné, jako například ta příští na zasedání Rady pro vzdělávání, mládež a kulturu.

Chtěl bych zdůraznit, že práce pochopitelně nebude dokončena v červnu. Tedy v době, kdy bude strategie Evropa 2020 zahájena, ale že práce nebude dokončena ani poté. Bude nutno ji zavést a provádět prostřednictvím programů vnitrostátních reforem.

Nakonec bych rád řekl, že z hlediska „řízení“ strategie bude Evropská rada hrát důležitou úlohu. (Důležitou úlohu hrála hned od začátku a myšlenku opakovaně podpořilo španělské předsednictví i předseda Evropské rady pan Van Rompuy, který sehrál velmi specifickou úlohu.) Evropská rada bude, společně s Evropskou komisí, hrát velmi významnou úlohu a ujme se velmi důležitého úkolu při rozvíjení i řízení této strategie. To budou dva hlavní orgány pro uplatňování této strategie, která má již konkrétní nástroje, které chceme všichni využívat.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Paní předsedající, Evropa byla postavena před nelehkou volbou. K hospodářské a finanční krizi bychom mohli zaujmout přístup tzv. ožebračování souseda („beggar-thy-neighbour“), postoj *sauve qui peut*, který by ohrozil všechno, čeho jsme za posledních 60 let dosáhli. Nebo bychom mohli účinným způsobem zvýšit evropskou spolupráci a využít všech nástrojů, které máme k dispozici.

Události posledních několika měsíců – pokračující tržní nestabilita, potřeba dalších reforem finančních trhů a potřeba rozhodné konsolidace veřejných financí – jednoznačnost této volby jen zvýraznily. Musíme zdůraznit význam evropského rozměru více než kdy jindy a přesně to máme možnost s cíli strategie Evropa 2020 udělat.

Byl jsem vyzván k tomu, abych k vám nyní promluvil o strategii Evropa 2020, ale pohlížet na tento soubor opatření pro inteligentní, udržitelný a integrovaný růst izolovaně opravdu nemá smysl, protože jedním z klíčových závěrů, který můžeme z krize, kterou právě procházíme, vyvodit je ten, že musíme spolupracovat na všech úrovních a ve všech oblastech, abychom vyplnili mezery v rámci pro regulaci a dohled nad finančními trhy, obnovili makroekonomickou stabilitu a ozdravili veřejné finance, zahájili strukturální reformy, které mohou nasměrovat Evropu na cestu udržitelného růstu a zaměstnanosti.

Všechny tyto tři oblasti jsou stejně důležité – máme-li dosáhnout svých cílů, musíme uspořádat všechny tři. Tohle všechno tedy vyžaduje celostní přístup, reformy finančních trhů, posílené ekonomické řízení, strategii pro Evropu do roku 2020 pro udržitelný, integrovaný, inteligentní růst a vedení globálních reforem prostřednictvím skupiny G20, protože mnohé z těchto otázek mají vnější rozměr. Musíme inteligentním způsobem využít všech nástrojů, které máme k dispozici, a uvědomit si, že každý z nich má dopad na všechny ostatní. Dovolte mi, abych se většiny z nich krátce dotknul. Nebudu se už vracet finančním otázkám, o kterých jsem se právě zmínil v předchozím prohlášení, ale dovolte mi, abych se na začátku zmínil o skupině G20.

Skupina G20 byla nápomocná při řešení finanční a hospodářské krize a při zlepšování správy na globálnější úrovni. Evropská unie si může připsat velkou zásluhu v tom, že skupině G20 poskytuje podněty a ideově ji zásobuje. Obzvlášť k tomu přispěla Komise, která zajistila, že se zájmy všech 27 členských států náležitě odrážejí v naší činnosti. Budeme usilovně pracovat na tom, abychom na červnovém summitu v Torontu a na listopadovém summitu v Soulu zajistili Evropské unii vůdčí postavení.

Hlavním cílem bude dostat od skupiny G20 jasný signál ohledně strategie ústupu v zájmu podpory oživení – takového, ve kterém budou hrát svou úlohu všechny hlavní ekonomiky. Některé nerovnováhy, které stály u vzniku této krize, musíme řešit v celosvětovém měřítku. Měli bychom také zajistit, aby zátěž opětovného vyvažování globálního růstu sdíleli všichni členové skupiny G20. V této souvislosti bude důležité zvyšování informovanosti o naší strategii pro Evropu do roku 2020 a posílená hospodářská koordinace v EU všeobecně, a zvláště v eurozóně. Je důležité, aby Evropa vystupovala vůči skupině G20 koordinovaně.

Dalším cílem bude pokračování v reformě finančního trhu. Musíme i nadále vyvíjet tlak na naše mezinárodní partnery, aby včas a důsledně plnili stávající závazky skupiny G20 za rovných podmínek.

Navíc si myslím, že nastal ten správný čas k tomu, aby skupina G20 vyslala důrazný signál, jakým způsobem se finanční sektor může podílet na financování nápravy bankovního sektoru. Měli bychom usilovat o koordinovaný a důsledný přístup. Silný podnět by vyslala celosvětová dohoda o odvodech pro stabilitu bankovního sektoru ve spojení s konkrétními opatřeními na řešení krize. Jak nedávno navrhl MMF, toto by bylo možno doplnit o daň z finančních aktivit nebo zisků. Bude to diskuze mimořádně obtížná. Musím vám říci, jak vyplývá z přípravných prací, ve kterých pokračujeme se svými partnery ve skupině G20, že těch, kteří s touto myšlenkou nesouhlasí, je mnoho. Domnívám se však, že bychom se jí měli držet dále. Poselství Evropské unie bude nepochybně nejsilnější tehdy, pokud budeme vystupovat jednotně a pokud budeme moci říci, že Evropská unie svůj domácí úkol splnila.

Proto bychom se před jednáním v Torontu měli snažit dosáhnout dohody o klíčových souborech pro regulaci finančních služeb, o nichž jsem se dnes odpoledne již zmiňoval. To bude od této sněmovny i Rady vyžadovat pružný přístup a tvůrčí pragmatismus.

Tím se dostávám k podstatě strategie Evropa 2020 – nyní zasazené do náležitých souvislostí jako součást celostního přístupu, o němž jsem hovořil na začátku. Jak víte, hlavní prvky strategie Evropa 2020 byly hlavami států a předsedy vlád přijaty v březnu. Měli jsme několik příležitostí, abychom o nich zde ve sněmovně diskutovali. Ještě předtím, než jsme předložili návrh, Komise s vámi tuto věc konzultovala. Nyní musíme strategii rozpracovat podrobně; všem je jasné, že je neodkladně nutné jednat. Jak bylo zdůrazněno v některých prohlášeních v předchozí rozpravě, jedním ze závěrů, jenž z této finanční krize a z problémů eurozóny vyplývá, je, více než kdy jindy, nutnost koordinovaně a rozhodným způsobem pokračovat ve strukturální reformě.

Lepší koordinace našich hospodářských politik je zásadní součástí strategie Evropa 2020. Ještě než tato krize v Řecku vypukla, doporučovali jsme a navrhovali jsme větší koordinaci hospodářských politik. To je naprosto

nezbytné k tomu, abychom zabránili krizím v budoucnu. Pokud chceme krizi úspěšně překonat, je nezbytné obnovit růst, převést tento růst do většího počtu kvalitnějších pracovních míst a nakonec Evropě zajistit udržitelnou a integrovanou budoucnost.

V pěti cílech navrhovaných Komisí panuje nyní z velké části shoda; přesné číselné údaje byly stanoveny procíle v oblasti zaměstnanosti, výzkumu a vývoje a boje proti změně klimatu.

Cílové číslo pro oblast vzdělávání – snížení počtu případů předčasného ukončení školní docházky a zvýšení podílu obyvatelstva s vysokoškolským nebo obdobným vzděláním – bude dohodnuto na zasedání Evropské rady v červnu 2010, s přihlédnutím k návrhu Komise.

Jsem také pevně odhodlán získat konkrétní cílový číselný údaj týkající se boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Nemůžeme jednoduše akceptovat pokračující ostudný stav, kdy je 80 milionů lidí v Evropské unii ohroženo chudobou. Práce v Radě na této otázce pokračují a já udělám vše, co bude v mých silách, abych přesvědčil členské státy o důležitosti tohoto cíle s vědomím, že tato sněmovna naše odhodlání sdílí.

Strategie Evropa 2020 musí být vyváženým programem. Samozřejmě, že sociální spravedlnost nemůže existovat bez konkurenčního trhu, ale zároveň nejsme ani ochotni přijmout hospodářsky výkonnou Evropu bez spravedlnosti.

Abychom zajistili dosažení cílů stanovených na úrovni EU, lepší a účinnější sledování pokroku členských států umožní národní cíle. Proces stanovování těchto vnitrostátních cílů probíhá v členských státech ve spolupráci s Komisí. Věřím, že tyto cíle budou odsouhlaseny na červnovém zasedání Evropské rady, aby bezprostředně poté bylo možno začít s jejich realizací.

Komise minulý týden vydala návrh na integrované hlavní směry. Ty odrážejí priority strategie Evropa 2020. Počet hlavních směrů je omezenější než posledně – nyní jich máme 10 oproti 24 – což podpoří vlastnictví nástroje ze strany všech různých subjektů. To pokládám za pokrok.

Na červnovém zasedání Evropské rady měly být politicky schváleny zásady, které stojí na pozadí těchto integrovaných hlavních směrů, ale budou samozřejmě přijaty až poté, co je projednáme s vámi – Evropským parlamentem – což jak doufám, bude co nejdříve.

Strategie pro Evropu na rok 2020 není jen inspirací, výčtem cílů, není pouhou vizí – je programem reformy. Na evropské úrovni budou přijata opatření, ale stejně důležité je, že reformy bude nutno přijmout ve všech našich 27 členských státech při plném respektování zásady subsidiarity. Vysvětlíme, co je nutno provést na evropské úrovni a co musí být provedeno na úrovni vnitrostátní. Klíčové bude provedení, jak uvedl významný zástupce Rady, pan López Garrido, na úrovni členských států je nyní mnohem větší povědomí o nutnosti posílit evropské řízení. Věřím, že členské státy se z některých nedostatků Lisabonské strategie poučily, ve které mnohé cíle, ne-li všechny, byly ve skutečnosti dobré a správně nasměrované, ale chyběl, přiznejme si to, dostatečný pocit vlastnictví a dostatek energie pro provádění programů. Proto je třeba tuto mezeru v dosahování cílů, která na základě Lisabonské strategie převládla, vyplnit. Za tímto účelem máte hrát klíčovou úlohu při zajišťování úspěšného provádění strategie pro Evropu do roku 2020.

Vy, Evropský parlament – kromě své úlohy spolutvůrce zákonů – můžete také velice účinně mobilizovat občany a rovněž – proč ne? – národní parlamenty. Zásadně důležitý je druh vztahů, když dovolíte, které Evropský parlament navazuje s národními parlamenty. A tak jsme si jisti, že tyto reformy jsou považovány nejen za reformy, které provádějí „oni“ v Bruselu, nebo někdy ve Štrasburku, nýbrž i za reformy, které provádíme my na všech úrovních evropské společnosti. Pocit naléhavosti, nutnost reforem musejí sdílet všechny hlavní socioekonomické a politické subjekty, na všech úrovních vlády, ale také sociální partneři. To považuji za velmi důležité a vítám všechna prohlášení předsedy vlády Zapatera ohledně nutnosti tyto sociální partnery zapojit. Musíme tedy zajistit důslednější společné řízení prostřednictvím propojení všech našich nástrojů koordinace: Evropa 2020 a hlášení a hodnocení Paktu stability a růstu prováděné souběžně, abychom tak sloučili prostředky a cíle; vklad ze strany Evropského výboru pro systémová rizika za účelem zajištění celkové finanční stability; strukturální reformy; opatření na zvýšení konkurenceschopnosti; makroekonomický vývoj – to vše dohromady nás má vyvést z krize a postavit pevně na cestu k inteligentnímu, udržitelnému a integrovanému růstu.

Pokud to myslíme s ekonomickým řízením vážně, je to jediný způsob, jak to udělat. Nemůžeme hovořit o vážném ekonomickém řízení na evropské úrovni a oddělovat makroekonomiku od mikroekonomiky, oddělovat vnitřní od vnějšího.

Potřebujeme proto, aby se členské státy a evropské orgány na tyto otázky zaměřily celostně a aby všechny tyto nástroje spojily – to je jediný způsob jak také naši strategii dodat určitou důvěryhodnost.

Na začátku tohoto vystoupení jsem hovořil o nelehké volbě a Komise ví, kterými cestami se chce ubírat. Jsem přesvědčen, že tato sněmovna takovouto volbu sdílí – volbu rozhodnosti, volbu pro Evropu – a zatímco budeme v naší práci pokračovat, spoléhám na váš vklad.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Vážená paní předsedající, pane předsedo Barroso, pane Lópezi Garrido, této rozpravě o strategii pro Evropu na rok 2020 bezprostředně předcházela rozprava o krizi v eurozóně a klíčovou otázkou každé rozpravy je, jak posílit evropské řízení. Hovoříte o koordinaci hospodářské politiky, ale hlavním problémem je to, že vše bylo vykládáno jako příliš volné pro všechny a členské státy nedbaly na dohody. Tohle opravdu nemůže dále pokračovat. To platí pro Pakt stability a růstu a je to také hlavním ponaučením z Lisabonské strategie. Se strategií EU 2020 je nutno postupovat jinak.

Naše skupina, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), od Komise očekává ambiciózní závazek k evropské hospodářské správě ještě před přijetím této strategie pro rok 2020. Předpokládáme, že v červnu Rada přijme rozhodná řešení a rovněž se zaváže k ambiciózním cílům pro členské státy a k důslednému evropskému řízení. Parlament vás vyzve k tomu, abyste tak v případě potřeby učinili. Rozpočtové plány Parlamentu na příští rok musí být s touto strategií 2020 v souladu, a pokud jde také o další body, tato sněmovna bude plnit svou institucionální úlohu přesně, v zájmu udržitelného hospodářského růstu a pracovních míst pro naše občany.

Paní předsedající, turbulence v eurozóně jsou dalším svědectvím o důležitosti zdravých veřejných financí, pokud jde o stabilitu eura, finanční a hospodářskou stabilitu a o předcházení tomu, abychom přenášeli břemena na budoucí generace, na naše děti. Reforma veřejných financí je tedy pro úspěch strategie EU 2020 a obnovení naší konkurenceschopnosti důležitým předpokladem. Proto je, pane komisaři Rehne, tak důležité, abyste příští týden předložili návrhy na posílení Paktu stability a růstu. Je velmi důležité posílit preventivní účinek a vytvořit pevnější základ pro udržitelné veřejné finance. Proto bych vás, jménem naší skupiny, chtěla vyzvat, abyste na sebe vzali odpovědnost, která vám jako Komisi připadá, a předložili ambiciózní plány. S naší podporou můžete počítat.

My, jako Parlament, musíme nyní zjistit – spolu s vámi – jak přimět Radu, aby s posílením Paktu stability a růstu skutečně souhlasila. Je třeba uvítat, že Rada zřídila pracovní skupinu. Nicméně já pevně doufám, že Rada do konce roku vyjádří s návrhy Evropské komise svůj souhlas.

Musíme plně využít příležitostí, které poskytuje Lisabonská smlouva, k posílení evropského řízení v krátkodobém horizontu. Není času nazbyt.

Pervenche Berès, jménem skupiny S&D. – (FR) Vážená paní předsedající, pane předsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, souvislost mezi dvěma rozpravami, které jsme teď vedli, je myšlenkově soudržná. Má tato souvislost v praxi skutečně nějaký význam? Ve skupině Progresivní aliance socialistů a demokratů máme určité pochybnosti, protože nevidíme žádnou spojitost mezi textem, tak jak nám jej předložila Komise, a strategickým partnerstvím, které chcete zavést v červenci, aniž by měl Parlament možnost podat k hlavním směrům o zaměstnanosti jednoznačné stanovisko.

Jak si může někdo myslet, že bychom se zavázali na příštích deset let? Za prvé, bez toho aniž by bylo známo, jak byly posouzeny výsledky Lisabonské strategie, nám říkáte: „Všechno se změnilo: už nemáme 27 hlavních směrů, nyní jich máme 10!“ Je toto však změna, pane Barroso?

Soudržnost chápeme tak, že pokud chceme, aby strategie 2020 byla úspěšná, musíme začít tam, kde jsme, a pak se teprve dívat, kam jdeme. Musíme se rovněž podívat, kam chceme jít. Skutečnost je taková, že se dnes nacházíme v nejhorší krizi, kterou Evropská unie jako celek od svého vzniku poznala. Žádná krize nebyla závažnější než ta současná. Nemůžeme ji ignorovat. Nemůžeme zahajovat strategii k překonání krize, neboť to by znamenalo žádat od orgánů veřejné moci, aby se vzdaly své ekonomické odpovědnosti a aby daly volnou ruku trhu.

Nemůžeme uvažovat o oné strategii bez použití nástrojů, které máme k dispozici. Jak dobře víte, pane Barroso, nejsme zase tak bohatí. Máme nástroj, který se nazývá Pakt stability a růstu, máme i další nástroj, který označujeme jako finanční výhled. Nebudou-li jasné propojeny, nikam se nedostaneme.

Kromě toho, když se podíváme na otázku odkud začít, máme určité obavy. Za prvé, naše skupina S&D naléhavě požaduje, aby členské státy už nepodléhaly spekulacím na trzích. To se netýká Řecka ani žádného jiného členského státu. Jedná se o dominový efekt a o nedostatečné omezování spekulací.

Proto navrhujeme zavedení mechanismu finanční stability, který by před těmito spekulacemi členské státy ochránil, aby mohly dělat to, co musí dělat, a sice nastoupit cestu zpět k oživení, a tím ochránit sociální model. Neboť každý ví, a každý během této krize říkal, že náš sociální model je, co se globalizace týče, naším největším vkladem.

Pokud vaše strategie 2020 povede k rozpočtové konsolidaci, která tento sociální model úplně zničí, bude Evropa v budoucnu v mezinárodní soutěži poraženou stranou. Ztratí tedy svou schopnost důsledně prosazovat model, který ztělesňujeme, a my své místo přenecháme jiným kontinentům, pokud ho nepřenecháme přímo samotným tržním silám. To není naše vize budoucnosti.

Lena Ek, jménem skupiny ALDE. – Vážená paní předsedající, už řadu měsíců víme, že Řecko je ve velmi vážné situaci. Víme, že euro se před našima očima rychle znehodnocuje a že se vydává stále více státních dluhopisů. Nikdo už nemůže pochybovat o tom, že Evropa je ve vážné krizi právě v okamžiku, když jsme se domnívali, že se znovu stavíme na nohy.

Se vši vážností musíme řešit otázky konkurenceschopnosti, produktivity a udržitelného hospodářského růstu, ale evropští představitelé se mezi sebou stále hašteří o to, jaké kroky podniknout. Na to není vhodný čas. Musíme skutečně něco učinit a musíme to udělat teď. Jelikož je jasné, že tlak kolegů v Radě nefunguje, potřebujeme závazné cíle a nové transparentní prostředky na důkladnou kontrolu zpráv o jednotlivých členských státech. Potřebujeme, aby byl důsledně dodržován Pakt stability a růstu a potřebujeme spolehlivé a pravdivé údaje, na kterých můžeme svá rozhodnutí zakládat.

Aby bylo možno na vlády vyvíjet další tlak, musí být strukturální fondy a další evropská podpora vázány na schopnost vlád poskytovat pravdivé údaje. Dovolte mi uvést srovnání. Když pochybí drobný zemědělec na půlce hektaru, přijde o podporu na všechno, co dělal řadu let. A takové srovnání je třeba provést. Proto jsme v usneseních Parlamentu v otázce řízení tak tvrdí.

Je také nanejvýš trapné, že Komise nepředkládá návrhy, o nichž jsme celé roky jednali. Aby bylo možno vytvořit základnu pro budoucí růst, musí strategie Evropa 2020 zahrnovat strategický politický program. Dovolte, abych uvedla několik příkladů. Vyjednali jsme plán hospodářské obnovy. Většina plánu se neprosadila. Parlament požádal o plán B, je tedy zařazen do výsledků, ale do praxe zatím plán B uveden není. Rozhodli jsme o plánu nových energetických technologií. Pro tento stanovený plán, skutečný strategický nástroj, stále ještě chybí 50 % finančních prostředků. Nejekonomičtější způsob jak snížit množství emisí skleníkových plynů je pokročit kupředu se strategií pro energetickou účinnost. Vyzývám proto Komisi a členské státy, aby si energetickou účinnost stanovili jako jednu ze svých hlavních priorit v realizovaném programu.

Současné právní předpisy je třeba posílit, protože nejsou postačující. Potřebujeme slibovaný akční plán pro energetickou účinnost, slibovaný už tak dlouho. Potřebujeme energii do infrastruktury, energetickou obdobu rychlovlaků, moderní přenosové soustavy a technologicky vyspělé inteligentní rozvodné sítě a na to peníze máme.

Musíme zajistit technické inovace a musíme rovněž podporovat a předložit strategii boje proti sociálnímu vyloučení a pro začlenění žen. Vzhledem k současné krizi musí Komise zvýšit svou odpovědnost a dokončit to, co jsme společně začali. Rada musí projevit větší odvalu a skoncovat s hašteřením. Předložíme odvážné usnesení ke druhému kroku strategie 2020.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, spíše to hraničí s politickou provokací, když je tento program Evropa 2020 představován jako skvělá strategie, která nám má pomoci dostat se z krize. Musíme se podívat jen na předchozí politiku regulace finančních trhů, abychom viděli – budeme-li dostatečně upřímní – že celé měsíce – ve skutečnosti celá léta – jsme slibovali regulaci těchto zdivočelých trhů, ale zatím se nám podařilo dosáhnout pouze nepatrného pokroku. V případě Řecka jsme nyní nuceni pohlédnout do zrcadla.

Na řecké krizi můžeme pozorovat, že to, co se dosud povedlo, je naprosto nedostatečné. Naši občané slyšeli, jak prohlašujeme, že zachraňujeme banky. Zatnuli zuby a přijali to. Teď za to platí. Veřejné finance jsou těmito opatřeními již příliš zatěžované. Nyní zachraňujeme Řecko, a udělat to musíme, o tom není vůbec žádných pochyb. Pro veřejné finance v mnoha zemích Evropské unie to však bude další těžký úkol.

Banky prosperují a ještě se jim tleská, když vychází najevo, že Řecku dobrovolně trošku přispívají. Pane Barroso, v Evropské unii, trhu tvořeném 27 státy, nemáme jinou možnost než skutečně navrhnout zdanění finančních operací nebo další nástroj, který sníží hlad spekulantů po vytváření zisku v této oblasti. Potřebujeme

skutečně nějaký nástroj, s jehož pomocí můžeme opravdu spravedlivě přinutit ty, kteří z této krize těží a spekulují vůči euru, aby přispívali na to, co nyní musíme financovat. V oblasti veřejných financí nemůžeme pokračovat způsobem, kterým jsme začali.

V dokumentu, který jste předložil, stále nevidím žádnou vizi toho, co se teď má stát. Odvolávání se na skutečnost, že toto je třeba regulovat na celosvětové úrovni, známe z rozpravy o klimatu. V tomto směru jsme řadu let nedosáhli žádného pokroku.

Klima je pro mě druhým hlavním problémem. V žádném případě také nejsme venku z krize, nýbrž se do ní propadáme stále hlouběji, protože se nám nepodařilo přijmout odpovídající opatření. Považuji skutečně za politováníhodné, že dnes krátce před touto rozpravou vyšlo najevo, že Connie Hedegaardová vyvíjí v rámci Komise maximální úsilí, aby byl pro Evropskou unii zaveden minimální cíl. Podíváme-li se na současnou situaci, je nejvyšší čas, abychom zvýšili své cíle na 30 %. Pokud tento cíl nezvýšíme, pak můžeme zapomenout například na naše slavné evropské obchodování s emisemi. Pokud CO₂ nemá odpovídající cenu, protože naše cíle jsou příliš nízké, pak jsme celá léta vášnivě diskutovali, ale k dosažení svého cíle, který jsme si sami stanovili, máme stále ještě hodně daleko. Pokud jde o transformaci evropského hospodářství s cílem zajistit jeho dlouhodobou udržitelnost – jak je uvedeno v záhlaví programu Komise – každý z nás by se chtěl zapojit. Nicméně, pane Barroso, s ohledem na tento program, vaše Komise stále ještě neřekla, jak má být těchto cílů v evropském hospodářství dosaženo. Jaké nástroje a jaké motivační programy k tomu mají být použity?

Paní Eková uvedla některé konkrétní oblasti. Na tomto programu bude třeba ještě hodně pracovat. Na základě toho, co máme v současné době v rukou, nemůže Evropský parlament, podle mého názoru, ještě říci, že toto je nyní po Lisabonu úspěšná strategie. Tato strategie Evropa 2020 byla tak říkajíc formulována tak, aby nás od selhání Lisabonské strategie dovedla k dalšímu nezdaru.

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Vážená paní předsedající, myslím, že pan Barroso má dnes skutečně nejtěžší úlohu. Musí splnit jeden z nejobtížnějších úkolů v Evropské unii. Musí rozdělit svůj čas mezi dohadování se s levicí a s pravicí – s lidmi, kteří mají ty nejlepší odpovědi na ty nejzávažnější problémy. Mezi těmito návrhy musí pan Barroso obratně manévrovat. Za nejlepší z nich pokládám strategii 2020, kterou navrhla Komise. Překvapují mě návrhy, které byly v této sněmovně učiněny, podle nichž má být cestou k nápravě nynější velice obtížné situace opakování našich chyb.

Chtěl bych říci, že 18 let svého života jsem strávil v zemi nazývané Polská lidová republika, která měla ministerstvo vnitřního obchodu a kde regály v obchodech zely prázdnotou. Existovalo ministerstvo vnitřního obchodu, ale žádný vnitřní obchod neexistoval. V současné době, a nyní již 20 let, za což děkuji Bohu, v Polsku ministerstvo vnitřního obchodu nemáme a vnitřní obchod máme.

Chci říci, že lékem na současnou krizi určitě není větší regulace, ani vyšší daně či větší zasahování. Nejsem samozřejmě žádný fanatický zastánce volného trhu. Myslím si, že úlohou státu je korigovat tržní mechanismy, ale že je třeba to dělat velmi opatrně. Pokud chceme mluvit o vývoji v Evropě upřímně, nezapomínejme, jak jsme v minulém volebním období hlasovali o směrnici o službách. Vzpomeňme si, co se v této sněmovně se směrnicí o službách stalo. Neboť bez volného pohybu osob, služeb a kapitálu Evropa nebude schopna jiným částem světa účinně konkurovat.

Dnes se zde dovídáme, že nemůžeme soutěžit s jinými politicky a hospodářsky integrovanými regiony, ale nepochybně jsme to my sami, kdo nadměrnou regulací a nadměrným zatěžováním podniků naše evropské podnikatele nutí k tomu, aby odcházeli jinam. Ptejme se tedy sami sebe, co víc bychom mohli pro podporu strategie 2020 udělat, protože žádná jiná neexistuje, a protože tuto krizi musíme samozřejmě překonat.

Rovněž není pochyb o tom, že Řecku je nutno pomoci. Pro nás, Poláky, které zde zastupuji, má slovo „solidarita“ velký význam. Dnes proto musíme svou solidaritu projevit s Řeckem. Přesto chci znovu zdůraznit, že musíme udělat vše pro to, aby se Evropa z hospodářské krize vzpamatovala, protože to není jen problém, s nímž se potýkají miliony rodin, ale je to zároveň problém týkající se víry v naši budoucnost. Mám důvěru v budoucnost Evropy, věřím v náš úspěch.

Gabriele Zimmer, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážená paní předsedající, porovná-li rozpravu o posledním bodu programu se současnou rozpravou, pak nepochybně hovoříme o dvou paralelních světech. Na jedné straně máme Evropskou unii, kde se státy, jako je Řecko, Itálie, Španělsko a Portugalsko, nacházejí v hluboké krizi a jiné státy, jako je Německo a Francie, blokuji jednání, zatímco na druhé straně máme Evropskou unii, pro kterou byla vypracována strategie, se kterou v žádném případě nelze těmto výzvám čelit.

U této strategie jsme ani nevymezili nový směr vývoje Evropské unie, ani jsme nezodpověděli otázky týkající se nástrojů, které nefungují. Stejně tak jsme se ani nepokusili vyjasnit rozdělení pravomocí mezi členskými státy a Evropskou unií nebo vztah mezi eurozónou a zeměmi Evropské unie, které nejsou součástí eurozóny. Nezahrnuli jsme žádné otázky, které se objevily v posledních letech v souvislosti s Lisabonskou strategií a nedali jsme žádné perspektivní odpovědi. Neposkytli jsme žádné vysvětlení, pokud jde o budoucí vývoj Evropské unie. To samozřejmě vyvolalo mnoho neshod, které nyní pociťujeme.

S ohledem na diskusi o evropském hospodářském řízení a rovněž o Evropském měnovém fondu, nemůžeme prostě jednat tak, jako by bylo možno tímto způsobem v této strategii pokračovat. Dříve, než budeme mluvit o provádění strategie Evropa 2020, naléhavě potřebujeme tuto strategii prozatím odložit a nechat si na rozhodování více času a musíme provést analýzu výzev, kterým v současné době čelíme. Přitom je třeba ve větší míře, než tomu bylo v minulosti, zapojit občanskou společnost a především Parlament. V opačném případě budeme s očima dokořán směřovat ke katastrofě!

Godfrey Bloom, jménem skupiny EFD. – Vážená paní předsedající, je škoda, že pan Barroso ze sněmovny prchnul. Myslím, že by se toho ode mne dnes večer hodně naučil!

Všem bych vám poradil, abyste si o Evropskou unii v roce 2020 nedělali příliš velké starosti, protože se spíše domnívám, že tu nebude! Bude se ubírat stejnou cestou jako Sovětský svaz, kterému se tolik podobá, a to ze stejných příčin: je centralizovaná, je zkorumpovaná, je nedemokratická a je neschopná; je řízena skandálním společenstvím velkého byznysu a vykrmených byrokratů; je sponzorována ekofašistickou agendou, ze základny zvrácené pavědy označovanou jako „změna klimatu“.

Kdykoli občané Evropy dostanou možnost uspořádat referendum, odmítnou to. Britům samozřejmě tahle možnost se vyjádřit, dána nebyla, vzhledem k podvodnému jednání jediných tří stran, které v mé zemi mají přístup do televizní debaty, a které jsou podporovány a naváděny vysílací stanicí veřejné služby zkorumpované Evropskou unií a známé jako BBC.

EU se již drolí. Dnešní scény v Řecku se rozšíří na další středomořské země dříve, než si dokážeme představit, a posléze dorazí až do severovýchodních evropských zemí, kterým se nechávají platit účty. Naše děti a naši vnuci nás proklejí, neboť na nich bude, aby sesbírali střepy těchto trosk, kterým bylo možno se vyhnout!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážená paní předsedající, inteligentní, udržitelný růst, akčnost, reformy, hospodářské řízení – mnoho pěkných slov a vznešených cílů. Mám však v tomto ohledu pár otázek, které mi zavdávají důvod k obavám. Nepotká proklamovanou novou strategii podobný osud jako ty předcházející? Jak lze zapojit regiony a místní orgány tak, aby tato strategie byla skutečně úspěšná, a zvláště, jak můžeme lépe podporovat a kontrolovat reorganizaci vnitrostátních rozpočtů? S našimi modelovými řešeními však musíme být velmi opatrní, abychom zajistili, že centralistická forma evropského hospodářského řízení neproklouzne zadními vrátky dovnitř a nenaruší poslední zbytky národní svrchovanosti.

Svrchovanost také znamená přebírat odpovědnost, a tudíž také nést odpovědnost za špatnou finanční politiku. Je nepřijatelné, aby si některé členské státy žily nad poměry na úkor ostatních členských států. Musíme samozřejmě projevit solidaritu, ale nesmí to být jen jedním směrem. Vydat se cestou centralistického řízení ekonomiky z Bruselu diktujícího evropský standard by bylo nepochybně špatné.

Gunnar Hökmark (PPE). - Vážená paní předsedající, považuji za důležité, že hovoříme o řádné správě v tom smyslu, že je samozřejmě důležité vyvíjet tlak na nás na všechny, abychom zavedli potřebné reformy, ale nezapomínejme na to, že základní řádná správa, kterou máme ve svých rukou, je postarat se, aby Evropská unie dělala to, co by Evropská unie dělat měla.

Vyskytly se zde určité nedostatky; způsob, kterým jsme podpořili Pakt stability a růstu, je jedním z nich. Nezapomínejme, že dříve než vytvoříme nová pravidla, musíme dodržovat ta nejzákladnější, ale dovolte mi, abych upozornil také na některé další věci. Pokud jde o finanční trhy, bavme se o finančních trzích jako o součásti hospodářství, nikoli jako o odděleném sektoru, protože pokud je budeme považovat za samostatnou záležitost, nikdy nezískáme investice a nová pracovní místa.

Trochu mě zneklidnilo, když jsem zjistil, že předseda výboru Basel II předpokládá, že nové pravidlo pro kapitálový požadavek sníží hospodářský růst o 1 %. To je od něj poměrně nízký odhad. Zvýšení kapitálového požadavku by mohlo vést k nižším investicím, což opravdu není to, co potřebujeme, chceme-li vytvořit novou důvěru v evropské hospodářství současně s tím, jak opouštíme své rozpočtové schodky.

Dovolte mi, abych upozornil na jednu věc, kterou můžeme udělat společně, a sice vytvořit ekonomiku založenou na znalostech. Je paradoxní, že čím více se naše společnosti a ekonomiky mění na ekonomiky

znalostní, tím méně vnitřního trhu máme, neboť vnitřní trh byl plánován pro průmysl a ekonomiku starého typu, a méně pro odvětví služeb, kde musíme jít, s ohledem na směrnici o službách, dále. Dovolte mi, abych také řekl, že bychom měli provádět reformu, která evropským univerzitám poskytuje větší nezávislost a větší evropský rozměr, otevírá je studentům a výzkumným pracovníkům a umožňuje dynamický rozvoj ve společnosti založené na znalostech.

Držme se všeho, co můžeme na evropské úrovni dělat společně. To je ta nejlepší evropská řádná správa, kterou můžeme mít.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Vážená paní předsedající, pocházím ze stejného členského státu jako předchozí řečník, ale stojím politicky nalevo. To je zřejmé také z návrhů, za které jsme my, sociální demokraté, odpovědní.

Vidíme situaci ve světě. Vidíme situaci v Řecku, boje v ulicích, hrozící generální stávku, zoufalství, hněv, vztek na hry, které trh se všemi zeměmi hraje. Je to samozřejmě také umocněno tím, že hlavní země eurozóny nechaly na holičkách svůj partnerský členský stát, Řecko. Krize se však může šířit. Pro všechny země je to nebezpečná doba. Jen málo zemí může spoléhat na to, že jim nic nehrozí. Z tohoto důvodu se my všichni musíme soustředit na překonání krize a přicházet s dobrými návrhy. Musíme si však zvolit způsob, který nezahrnuje jen dosahování krátkodobých řešení a krátkodobých úspěchů a hašení požáru, který poté opět vzplane a sežehne z velké části to, co je kolem.

Za prvé, musíme tedy investovat do něčeho, co udrží vysokou poptávku. Co mě před červnovým summitem znepokojuje, je to, že si volíme způsob, o němž hovořil předchozí řečník. Je důležité, aby na summitu byly přijaty jasné závazky v tom smyslu, že Evropa nebude převedena na nízkooenergetický režim. Je důležité udržet vysokou poptávku a podporovat investice. Musíme snížit míru nezaměstnanosti u žen, mužů, mladých i starších osob. Osobně jsem velmi zklamána předstíranou rovností, kterou minulá Rada po svém zasedání předváděla.

Za druhé, musíme se začít měnit na společnosti šetrné vůči klimatu. Je jasné, že v každé krizi existuje i příležitost k rozvoji: změnit cesty, přehodit výhybku. Je neuvěřitelně důležité, aby Komise dala paní Hedegaardové, která může na zasedání v Kankúnu pomoci změnit situaci v Evropě, prostor k uskutečňování politiky v oblasti klimatu, .

Moje třetí poznámka se týká finančních trhů. Před několika týdny jsme ve zvláštním výboru pro finanční, hospodářskou a sociální krizi měli na návštěvě jednoho amerického profesora, který to vysvětloval takto: ve Spojených státech říkáme, že nemůžeme regulovat finanční trh, protože v Evropě to tak nedělají. Potřebujeme to udělat, ale nemáme k tomu odvalu. A co tedy říkáte vy v Evropě? Inu, vy říkáte, že nemůžete regulovat finanční trh, protože ve Spojených státech to tak nedělají. Právě tak si počínáme a vzájemně si tímto způsobem přehazujeme míč z jednoho hřiště na druhé. Taková politika má své vítěze, ale tu také mnoho porážek. Tohle musíme mít odvalu v této Evropě změnit.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan ROUČEK

místopředseda

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, ze svých ekonomických zkušeností vím, že strategie jsou dobré jen natolik, nakolik dobrá jsou jejich specifická prováděcí opatření a prostředky pro jejich sledování. Komise v této věci ještě musí poskytnout odpověď. Slyšíme hovořit o cílech, s nimiž se můžeme zcela ztotožnit, ale neslyšíme téměř nic o tom, jak má být těchto cílů konkrétně dosaženo.

Vlastně jsem předpokládal, že finanční a hospodářská krize – největší, jakou jsme od druhé světové války zažili, která se nyní prohloubila z důvodu dalšího problému spočívajícího v krizi státního dluhu – bude na prvním místě seznamu otázek, kterým se Komise věnuje. Dle mého názoru to mělo být logické východisko, protože obě krize významně změnily situaci.

Pokud nechceme skončit jen u vznešených záměrů, ale skutečně chceme v příštích deseti letech něčeho dosáhnout, budeme se muset zabývat řadou věcí velmi konkrétně:

Zprv musíme přezkoumat naše finance – nejen v EU, ale v každém členském státě a podle jednotných kritérií – abychom věděli, jak na tom skutečně jsme, jaká je naše finanční rezerva a co si vlastně můžeme dovolit učinit.

Zadruhé musíme vypracovat mechanismus řešení krize, který by v budoucnosti zabránil tomu, abychom se v případě dalších nepokojů na trzích znovu dostali do problémové situace.

Zatřetí musíme dokončit vnitřní trh v oblastech, kde dosud dokončen není – očekávám velmi mnoho od zprávy pana Montiho – včetně služeb.

Začtvrté musíme přesvědčivě stanovit, jak máme společnou měnovou politiku doplnit společnou a úzce provázanou hospodářskou a finanční politikou a dokonce i politikou fiskální.

Zapáté musíme velmi konkrétně rozhodnout, jak můžeme nahradit divergenci, kterou mezi členskými státy pozorujeme, stále větší konvergencí tím, že se zaměříme na hospodářské projekty, které jsou svou povahou skutečně evropské. Je jich velmi mnoho: energetická politika, energetická propojení, vysokorychlostní železniční a silniční sítě, navigační systémy a mnoho podobných projektů.

Emilie Turunen (Verts/ALE). - (DA) Pane předsedající, na úvod bych chtěla říci, že práce na strategii Evropské unie do roku 2020 je velmi důležitá, protože se musíme vážně zabývat tím, jak se budeme v Evropské unii v budoucnosti podporovat. Musíme se vážně zabývat tím, co bude v budoucnosti dělat 23 milionů nezaměstnaných evropských občanů. Obecně však ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance máme pocit, že strategie postrádá jakékoli konkrétní cíle v řadě významných oblastí, které mají projekt sociální Evropy v příštích 10 letech učinit nejvyšší prioritou.

Zprvce nenacházíme žádný jasný cíl pro snižování nezaměstnanosti mladých lidí, která je ve všech členských státech znepokojivě vysoká. První kroky v této oblasti by mohly spočívat v zavedení záruky pro evropskou mládež, která by mladým lidem poskytla na trhu práce určitý zachytý bod. Zadruhé bychom měli zajistit, abychom měli konkrétní cíle pro boj s chudobou. Myslím, že je ostudné, že se evropské členské státy v nejbohatší oblasti světa nemohou dohodnout na konkrétních cílech pro snížení chudoby. Někteří lidé říkají, že se jim nelíbí definice. Těmto lidem bych vzkázala, že by neměli dopustit, aby jim v cestě stály technické otázky. Jiní říkají, že nemáme právní základ ve smlouvách nemáme právní základ. Těm bych vzkázala, že máme novou Lisabonskou smlouvu.

Zatřetí musíme důsledně pracovat na závazném plánu zaměstnanosti. Musíme propojit zelené investice s novými pracovními místy. Musíme rekvifikovat a odborně vzdělat pracovní síly, aby byly schopny tato pracovní místa zastávat. A konečně, hlavy států či vlád zemí Evropské unie musí zajistit, aby existoval jasně stanovený cíl rozvoje sociální Evropy, v níž bude stejná úroveň nároků kladena na zaměstnanost a sociální zabezpečení a v níž bude zdůrazňováno nejen množství, ale i kvalita vytvářených pracovních míst. Strategie EU 2020 tyto parametry dosud nesplňuje, proto máme stále co dělat.

Malcolm Harbour (ECR). - Pane předsedající, chci promluvit o nedostatečné náročnosti, kterou u strategie EU 2020 pozoruji v oblasti způsobů, jakými můžeme používat nástroje, které nyní máme (jednotný trh), abychom dosáhli jejich velmi efektivního fungování a vytvořili ta nová pracovní místa a příležitosti – o tom již hovořila paní Turunenová. Nestačí – a to říkám panu předsedovi a Radě, pokud pan komisař poslouchá – zařadit jednotný trh a jeho výsledky pod nadpis „Překážky a chybějící články“. Jednotný trh je daleko důležitější, kolegové. A nestačí zkrátka říkat, že Komise navrhne opatření; je to společná práce pro Komisi a členské státy.

Můj výbor, Výbor pro vnitřní trh, přijal tento týden velkou většinou zprávu, která uvádí několik skutečně ambiciózních myšlenek týkajících se společné akce pro dokončení jednotného trhu. Obdržíte ji příští týden spolu se zprávou, kterou připravil pan profesor Monti. Podívejme se na pár zásadních změn, obě strany. To, co chceme, je akt o jednotném trhu, soubor jasných politických cílů pro dokončení jednotného trhu, chceme také, aby veřejné zakázky, tento obrovsky nevyužitý nástroj, dosahovaly uvedených cílů v oblasti inovací a ekologických technologií. V tomto dokumentu téměř nejsou zmíněny. Proč probíráme tyto další cíle, když jsme nepokročili ani s těmi, které již máme?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Pane předsedající, tato strategie nedává žádnou odpověď na závažné problémy, kterým čelíme, a ještě méně reaguje na skutečnou hospodářskou a sociální katastrofu, kterou uplatňování politik volné hospodářské soutěže přináší v některých státech s méně stabilní ekonomikou. Je chybné trvat na politikách totožných s liberální Lisabonskou strategií, která nechala stranou cíle plné zaměstnanosti a vymýcení chudoby, stanovené před deseti lety, a namísto toho upřednostnila zájmy hospodářských a finančních skupin, což je k jejich prospěchu, ale za cenu zhoršování sociální situace a zaměstnanosti.

Musíte se zamyslet nad důsledky uplatňování slepých kritérií Paktu o stabilitě a na důsledky liberalizací a privatizací strategických odvětví veřejných služeb včetně služeb finančních, energetiky, dopravy a poštovních služeb. Musíte se zamyslet nad tím, k čemu dochází v oblasti pracovních sil, kde klesá jistota pracovních míst a zvyšuje se nezaměstnanost, která v současné době přesahuje 23 milionů, k nimž lze připočíst i 85 milionů lidí žijících v chudobě.

Všechny ukazatele naznačují, na rozdíl od toho, o čem nás zkoušejí přesvědčit, že budou-li dosud uplatňované strategie pokračovat, budou míry hospodářského růstu velmi nízké a nižší než v jiných částech světa, což znamená, že nezaměstnanost se zhorší, pracovní místa budou méně jistá a méně placená a chudoba a sociální vyloučení se zhorší. Rozpočet Unie bohužel nedává žádnou odpověď na potřebu hospodářské a sociální soudržnosti, jak prokazuje situace Řecka.

Proto je čas zhodnotit a připustit si důsledky politik, které byly uplatňovány. Je čas upřednostnit sociální udržitelnost. Je čas ukončit finanční spekulace a dominanci financí v oblasti hospodářství. Je čas ukončit Pakt o stabilitě a dát Evropské centrální bance další funkce, zavést efektivní kontroly finančního sektoru a učinit prioritou skutečný pakt pro pokrok a sociální rozvoj.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, to, že tu nyní projednáváme a zkoumáme obsah strategie Evropa 2020, zatímco v Aténách umírají pracovníci a země, národ, stojí na pokraji propasti, vykresluje dosti výmluvný, řekl bych až groteskní, obraz evropské politiky.

Je nanejvýš pozoruhodné, že v takové situaci Komise necítuje, že by se měla nad sebou dlouze a hluboce zamyslet, protože nestačí, že si uvědomuje, že tato krize, která v některých ohledech dosáhla, řekl bych, dramatických rozměrů, je důsledkem mnoha závažných chyb, jak prokázalo selhání Lisabonské strategie. Mnoho chyb a na lavici jeden obžalovaný: euro.

Ve všech svých prohlášeních nám říkáte, že Řecko je ojedinělý případ, ale co budete říkat, až (doufejme, že se tak nestane) dojde k další podobné situaci, například ve Španělsku – bude to další výjimečný případ? Už jsme zde tím vymlouváním na výjimečnost trochu unaveni: krize rizikových hypoték byla taky výjimečná. Těžko lze slovům Komise uvěřit a velmi obtížně je lze přijmout, když se Evropská unie ještě nerozhodla vyčistit evropské banky a říci střadatelům, výrobcům a reálné ekonomice, kolik špíny ještě v evropských bankách je, s cílem vypracovat nějakou strategii.

Tyto věci musíme mít na mysli a nesmíme zapomenout, že seriózní strategie musí být založena na reálné ekonomice, na systému malých a středních podniků a musí také přirozeně dávat odpovědnou úlohu pracujícím prostřednictvím jejich účasti.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, největším problémem v Evropské unii je nepochybně nezaměstnanost. Za tento stav však nemůžeme vinit dělníky, drobné zemědělce nebo podnikatele. Jediným viníkem je politická a hospodářská filosofie, která se proti dělníkům, drobným zemědělcům a podnikatelům spolčila s nadnárodními společnostmi. Nezakotvené nadnárodní společnosti, které jsou zaměřené výhradně na zisk, chtějí uchvátit největší část zisků a přitom co nejméně přispět k veřejným výdajům.

Jakékoli strategické rozhodnutí ve prospěch místních zájmů je pro členské státy Evropské unie dobré a jakékoli rozhodnutí, které potvrzuje hegemonii nadnárodních společností, je špatné. Strana Jobbik by chtěla ukončit hospodářský monopol nadnárodních společností a vrátit Evropu drobným zemědělcům a rodinným podnikům, abychom s jejich pomocí mohli v rámci Evropského společenství odstranit nezaměstnanost.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady a předsedo Komise, předseda Komise právě řekl, že v době, jako je ta dnešní, nemůžeme uplatňovat přístup „ožebrac svého souseda“, ale potřebujeme především dobrou spolupráci a rozhodné kroky. To je pravda. Proto potřebujeme i strategii pro činnost. Mám však dojem, že tento projekt pro rok 2020, a zejména způsob, jakým jej zde máme projednat a dopracovat, žádnou skutečnou strategii neobsahuje. Je to spíš reflexe zapsaná na papír, která je nyní protlačována rychlým procesem. Je sporné, zda je to způsob, jak se vyhnout problémům, které zcela správně popsal pan Barroso. Například řekl, že největší problém týkající se Lisabonské strategie spočíval v tom, že se dotčené strany neúčastnily, že za strategii nebyl nikdo odpovědný, a proto se do provádění strategie jednotlivé strany nezapojily. Přesně to se stalo.

Avšak pokud tomu tak je, pak pro novou strategii potřebujeme věnovat čas klidné práci na tom, aby se všechny dotčené strany skutečně zapojily, abychom pak byli o strategii schopni v klidu diskutovat. Chápu, že v době, kdy nás finanční krize a problém Řecka každý den staví před nové problémy, to tímto způsobem

nemůžeme zvládnout. To však nekritizuji. Kritizuji to, že my zde v Parlamentu dovolujeme, aby nám byl diktován způsob, jakým máme s programem naložit.

Na Konferenci předsedů výborů jsme několikrát vyjádřili přání pečlivěji strukturovat časový harmonogram, aby bylo možné postupovat důkladněji. Namísto toho je postup urychlován a dnes máme jednu rozpravu, na květnovém dílčím zasedání bude další, pak bude v červnu návrh předložen Radě a bude to. Nebuďte prosím překvapeni, pokud na konci toho všeho nedojde k žádné zjevné změně ve věci přijímaných opatření. Nepřekvapilo by mě to, protože tímto způsobem nemůžeme dosáhnout změny. Potřebujeme důkladnou analýzu, a ne takové povrchní závěry, jaké nedávno vyvodila komisařka pro opatření v oblasti změny klimatu, která jsou odvozena od krizové situace a od skutečnosti, že je nyní emitováno méně CO₂, na základě toho si můžeme nyní klást za cíl 30 % nebo 40 %.

Standardem nemůže být krize! Standardem musí být budoucí perspektiva. Musíme situaci pečlivě posoudit a důkladně zvážit, jaké závěry můžeme vyvodit z inovací, hospodářského rozvoje, inovací a výzkumu. My to však samozřejmě neuděláme.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Děkuji vám, pane Lópezi Garrido, děkuji vám jako někomu, kdo může předat vzkaz předsedovi sboru komisařů.

Doufám, že po vašich slovech budou následovat činy a že v červnu uvidíme Radu velmi odlišnou od té, kterou jsme viděli na jaře. Říkám to proto, že vaše slova, která od začátku až do konce podporuji, mi nedodávají jistotu a ani mě nezabavují strachu z toho, že uvidím Radu, která je zcela apatická, plná pochyb a někdy klade i dotazy, jež nás skutečně naplňují hrůzou, například že cíle, naše velké politické a vypočtené cíle, nejsou vhodné a dokonce ani možné.

Děkuji vám, pane Lópezi Garrido, doufám, že španělské předsednictví pomůže všechny tyto nejistoty vyřešit, protože jsem přesvědčen, že až přijde čas, bude tato doba v evropské historii hodnocena jako velmi významná. Je to doba velmi složitá, kdy jsou před nás kladeny zásadní výzvy ve věci toho, zda chceme více Evropy nebo méně Evropy.

To je cíl strategie Evropa 2020. Budeme za 10 let sjednoceni více nebo méně? Zvítězí ti, kdo věří, že na řešení hospodářských a sociálních problémů musíme pracovat společně, nebo ti, kdo se vrací k uspokojení nacionalismem a dokonce k ničení těch základních prvků, které byly za posledních 40 let vybudovány? Budeme poskytovat více podpory? Budeme připraveni přijmout cíle vzájemné solidarity, dělit se rovnějším dílem, vytvářet více bohatství a spravedlivěji ho sdílet, nebo necháme vše v rukou trhů?

Nevěřím, jak řekli někteří mí kolegové, že k této situaci došlo, protože tu bylo příliš Evropy, příliš regulace nebo příliš sociální spravedlnosti. Krizi naopak vyvolal nedostatek Evropy, nedostatek regulace.

Proto bych chtěl vyjádřit dva požadavky, pane Lópezi Garrido: zachovejte cíle v oblasti boje s chudobou a cíle v oblasti podpory lepšího vzdělávání, které jsou obsaženy v textu Komise, ale nikoli v textu Rady, a spojte si Parlament s hlasem lidu, aby programem Evropy mohl být program lidu, a nikoli program technokratů nebo tzv. „trhů“, což je často program spekulantů.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, to, co postihuje Řecko, postihuje nás všechny, včetně zemí mimo eurozónu. Evropa dnes potřebuje být sjednocená a potřebuje důrazná opatření, nikoli další rozdělení. A proto, pane komisaři, je mimořádným zklamáním, že v pátek nebude přítomno 11 zemí. Bylo řečeno, že náš společný osud je v Evropě, bohužel tomu právě tak není.

Je samozřejmě třeba zvýšit dohled nad finančními trhy a samozřejmě potřebujeme přísnější právní předpisy. Je to něco, co i jako liberál mohu pochopit a přijmout, je však třeba to činit vyváženě a koordinovaně na globální úrovni.

Přijmeme důrazná a agresivní opatření, pokud to bude nutné, nesmíme však jednat na základě paniky. Musíme si zachovat co nejchladnější hlavu, abychom dále nepoškozovali hospodářskou obnovu, která je i přes všechno a přes situaci v Řecku zjevná.

– Když jsem slyšel pana Blooma, byl jsem skutečně znepokojen. Teď tu není, ale srovnávat Evropskou unii se Sovětským svazem je urážkou všech, kdo trpěli pod sovětskou tyraní, a milionů těch, kteří zemřeli. Myslím, že by se pan Bloom měl omluvit všem lidem, které urazil.

Lajos Bokros (ECR). – Pane předsedající, když španělský předseda vlády José Luis Rodríguez Zapatero zahajoval ve Štrasburku španělské předsednictví, pronesl projev o Evropě 2020, aniž by alespoň jednou

zmínil, proč vlastně především Lisabonská strategie selhala. Pak jsem mu položil otázku: jak vůbec můžeme přijít s novou strategií, aniž bychom analyzovali neúspěch strategie předchozí?

Nyní nemám jinou možnost než svůj dotaz zopakovat, protože tento nový dokument neříká ani slovo o tom, proč k tomuto selhání došlo. Prosím, pane Garrido, můžete mi odpovědět na otázku: jak je možné stanovovat nový, velmi náročný soubor cílů, aniž bychom nejprve analyzovali důvody neúspěchu Lisabonské strategie?

Cornelis de Jong (GUE/NGL). - (NL) Pane předsedající, vyzývám Komisi a Radu k tomu, aby učinily jasnou volbu. Především: zvolte demokracii. Jak hodlá Rada přijímat rozhodnutí, která stanoví sociální a hospodářské politiky v členských státech na období deseti let, aniž by voliči mohli na tyto politiky v tomto období, v těchto deseti letech, vyjádřit svůj názor? To by například znamenalo, že holandský předseda vlády bude moci činit rozhodnutí na dobu deseti let, a to prostě není přijatelné.

Zadruhé: práce musí být placená. Cíl ve výši 75 % zaměstnanosti zní pěkně, ale Evropa nepotřebuje další chudé dělníky. Jak vlastně Rada definuje zaměstnanost?

Zatřetí: zvolte rozumné veřejné výdaje. Jak může Komise předložit rozpočet na rok 2011 slibující růst ve výši nejméně 5,8 %, když strategie Evropa 2020 klade důraz na úsporná opatření.

Začtvrté: zvolte sociální vnitřní trh. Souhlasí Komise a Rada s Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, který navrhl, aby měl vnitřní trh více sociálního étosu a aby se výběrová řízení zaměřovala více na kvalitu a sociální spravedlnost?

Zapáté: zvolte snížení chudoby. Pokud jde o snižování chudoby, zaměřuje se Rada jen na hospodářský růst. V posledních letech vedl hospodářský růst hlavně k tomu, že manažeři dostávají vysoké platy, ale chudí ještě více chudnou. Jaká opatření přijmete, abyste zajistili, aby například účet za krizi platili ti, kdo vydělávají nejvíce, a banky, a nikoli ti chudí?

Mara Bizzotto (EFD). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, konstruktivní řešení problému zaměstnanosti vyžaduje pro činnost Evropské unie tři klíčová slova: reagovat, vyvíjet se, zabezpečit.

Reagovat: tedy opustit oslavné tóny europagandy s cílem přijmout praktická opatření ohledně problémů, které sužují občany EU, zajistit přímou vazbu mezi odbornou přípravou a trhem a územními požadavky a změnit způsob, jakým mladí lidé vnímají manuální práce.

Vyvíjet se: tedy učinit ze strategie Evropa 2020 pozitivní syntézu požadavků podniků a pracujících na podporu trhu práce, kde existuje flexikurita pracovních smluv, která reaguje na nestabilitu tržní poptávky.

Zabezpečit: tedy dát práci těm, kdo ji ztratili, především našim občanům. Členské státy proto musí stanovit přistěhovalecké politiky podle skutečných imigračních požadavků a s 23 miliony nezaměstnaných by měly na několik let zvážit zablokování přistěhovalectví ze zemí mimo EU. Nevidím jiný způsob, jak chránit naše pracovní místa, náš sociální systém. Potřebujeme pragmatismus, odvalu a decentralizaci.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) Udržitelný hospodářský růst vyžaduje i obrovské a stále investice do odvětví dopravy. Na odvětví dopravy připadá 10 % HDP Evropské unie a toto odvětví zajišťuje více než 10 milionů pracovních míst.

Využívám této příležitosti, abych vyzval Evropskou komisi a Radu, aby při dokončování strategie EU 2020 vzaly v úvahu i následující mimořádně významné faktory týkající se odvětví dopravy: podpora výzkumu, vývoje a inovací s cílem dosáhnout ekologické dopravy; upevnění cíle EU týkajícího se snižování podílu uhlíku v dopravě pomocí využití alternativních zdrojů, elektrických automobilů, ITS, inteligentního řízení dopravy, a to i v odvětví letecké dopravy; zlepšení koordinace infrastruktur pro zlepšení ochrany životního prostředí, sociálních podmínek pracovníků a bezpečnosti a ochrany cestujících.

Chtěl bych upozornit na následující naprosto nezbytné aspekty v konkrétních oblastech: naléhavá potřeba provést koncepci jednotného evropského nebe v odvětví letecké dopravy, naléhavá potřeba zavést interoperabilitu do odvětví železniční dopravy, rozšíření a zlepšení silničních infrastruktur a bezpečnosti na evropských pozemních komunikacích v odvětví silniční dopravy, dosažení komodality ve vnitrozemských přístavech a rozšíření „dálnic moře“ pro námořní a říční dopravu a naléhavá potřeba udržitelného rozvoje městské mobility.

Evropská komise musí zohlednit všechny tyto aspekty týkající se mobility, která musí být jedním z klíčových prvků strategie EU 2020. Dobře koordinovaný rozvoj odvětví dopravy má zásadní význam pro udržitelný rozvoj a zachování a tvorbu stabilních pracovních míst.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pane předsedající, velice vám děkuji. Dovolte mi, abych jako Řekyně nejprve vyjádřila hluboké politování nad tragickými událostmi, k nimž došlo v mé zemi a které vedly ke smrti tří občanů uvězněných v bance, když ji extremisté přítomní na velkém a naprosto pokojném shromáždění zapálili.

Chtěla bych této tragické příležitosti využít, protože vím, že celá Evropa a všechny evropské sdělovací prostředky dnes Řecko sledují, a požádat všechny své kolegy poslance, aby prokazovali odpovědnost, vážnost, solidaritu a především respekt vůči národu, který prochází tak složitou dobou. Říkám to, protože se obávám, že od zítřka budou jisté velké evropské deníky v jistých hlavních městech tvrdit, právě na základě těchto tragických událostí, že jejich obavy a pochyby ohledně toho, zda je Řecko schopno a odhodláno provést velmi obtížná rozhodnutí, která ve věci finanční reformy přijalo, jsou oprávněné.

Protože právě den po dohodě uzavřené minulou nedělí začalo to samé, co jsme slyšeli od 11. února, se sérií komentářů o neúčinnosti řeckých opatření a vyhlídkách na restrukturalizaci řeckého dluhu, se spekulacemi ohledně toho, zda může země opustit eurozónu, a samozřejmě s novými útoky trhů jak na řecké dluhopisy, tak na dluhopisy portugalské a španělské.

Mám obavy, kam to povede, s ohledem na to, že projednáváme i vyhlídky strategie 2020. Kam míříme s touto naprostou závislostí národních ekonomik na tržních krizích, na ratingu úvěrových ratingových agentur, které nejsou nikomu odpovědné a jejichž ratingy, ať správné či chybné, týkající se podniků nebo států, zejména států v eurozóně, nemají naprosto žádné důsledky a nepodléhají žádné formě kontroly?

(potlesk)

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) V posledních dvou letech čelíme mimořádně závažné globální hospodářské krizi. V důsledku toho je naprosto nezbytné, abychom své úsilí lépe zaměřili, a dosáhli tak stimulace konkurenceschopnosti, produktivity a potenciálu pro hospodářský růst.

Cíle strategie musí být realistické. Proto musí být definovány v těsné korelaci s vnitrostátními cíli členských států, které jsou samy definovány podle priorit a specifických rysů každého členského státu. Proto chci uvítat zmínku o tom, že cíle přijaté na úrovni Společenství by měly být rozděleny na jednotlivé cíle vnitrostátní.

V rámci usnesení Parlamentu jsem požádala Komisi, aby předložila nová opatření, například možné sankce pro členské státy, které strategii neuplatňují, a pobídky pro ty členské státy, které ji prosazují. Financování z Evropské unie by vlastně mělo být podmíněno nejen dosahováním výsledků, ale i slučitelností s cíli strategie. Při dosahování hospodářských a rozvojových cílů Evropské unie však nesmíme opomíjet význam politiky soudržnosti.

Proto musíme návrhy Komise pečlivě zkoumat, protože podobný návrh, jako je návrh na automatické pozastavení strukturálních fondů v případě členských států s velkým rozpočtovým schodkem, by byl nerealistickým opatřením, které by bylo zcela v rozporu s cíli politiky soudržnosti, konkrétně s cíli zaměřenými na snižování rozdílů mezi členskými státy.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Evropská unie představuje populačně nejrozsáhlejší geopolitickou entitu na světě. Náš dosavadní úspěch, k němuž musíme přistupovat v nynější krizové době s velkou pokorou, spočívá ve schopnosti našich ekonomik rozvíjet hlavně své inovační a exportní schopnosti.

Toto je obzvláště zřejmé s ohledem na konkurenci USA, Japonska, ale také Číny, Indie a Brazílie. V tomto kontextu považuji za klíčové zachovat orientaci strategie především na hospodářský růst a pracovní místa. Sociální problematika a klimatické změny v tomto ohledu nesmějí odvádět pozornost od těchto hlavních cílů.

Je potřeba si současně uvědomit, že nezbytným předpokladem pro inteligentní a udržitelný růst v našich členských státech, jejich regionech a obcích je dostatečná infrastruktura, a to jak dopravní, tak v oblasti životního prostředí. Tato skutečnost není ve strategii Evropa 2020 dostatečně zohledněna, a zcela tak chybí nezbytné zaměření se na pokračování a posílení investic do dobudování infrastruktury zejména v těch státech a regionech, kde je nedostatečně rozvinutá.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Pane předsedající, klíčová strategie, kterou má Komise EU pro Evropu do roku 2020, spočívá ve spoléhání se na neoliberální kapitalismus a tržní systém – jinými slovy na přesně ty samé činitele, které uvrhly svět do současného hospodářského chaosu, jak dokládá odpověď Komise a vlád členských států Evropské unie na finanční krizi v Řecku: ostudná kapitulace před spekulacemi a zneužíváním situace na trhu ze strany žraloků finančních trhů; požadavek, která vyžaduje, aby řecká dělnická třída, důchodci a chudí lidé přišli o své služby a životní úroveň ve prospěch nenasytné hrabivosti těchto finančních trhů, které nejsou žádným všemocným božstvem, jak nás chtějí přesvědčit reportéři ve sdělovacích prostředcích, ale jsou to investiční banky, provozovatelé zajišťovacích fondů, držitelé dluhopisů apod. – paraziti, kteří usilují o obrovské zisky záměrným spekulováním s cílem vytvořit finanční nestabilitu, a pak do krve vykořisťovat pracující. Je to Evropa, kterou chceme pro rok 2020?

Je dojemné slyšet pana Barrosa, jak je žádá o odpovědnost: žádat žraloka, aby se vzdal své chuti na krev! Odpor řecké dělnické třídy by měli podpořit všichni pracující z celé Evropy. Musíme zbořit diktaturu trhu. Toho nedosáhnou idioti vypalující banky, ale trvalá a masová mobilizace a stávky pracujících a náhrada tohoto nemocného systému demokratickým socialismem a skutečně humánní společností, která by měla do roku 2020 vzniknout.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) S veškerou úctou k předloženým materiálům nelze přehlédnout jejich podobnost s pětiletými plány, které měly východní blok dovést k údajnému blahobytu. I v nich se v úvodu přiznávalo, že předcházející strategie nebyla z různých důvodů úspěšná.

Pak byly vytyčeny smělé cíle a začalo se s přesvědčováním lidu o tom, že tentokrát už bude opravdu lépe. Lépe však nebylo. Strategie se střídaly a hospodářství se hroutilo. I těmto strategiím totiž chybělo dodržování základních pravidel hospodářského života. Evropa dnes ztrácí dech i navzdory tomu, že má v porovnání s úspěšnější Čínou či Indií větší procento vzdělané populace. Proč? Protože na každý nový problém reaguje stejně jako Evropská rada nebo Komise, a to zřízením další nové instituce nebo dalšího úřadu. Většina vzdělaných Evropanů se pak ztrácí v útrobách všelijakých úřadů a tyto miliony vzdělaných lidí, kteří by stejně dobře mohli tvořivě pracovat v jiných oblastech, například v oblasti inovací a vývoje pro odvětví výroby, jen v kancelářích obracejí papíry a odčerpávají společné zdroje.

Dámy a pánové, chceme-li být opravdu úspěšnější, musíme především zjednodušit pravidla soužití a podnikání a zmenšit administrativní zátěž. Musíme vytvořit víc prostoru pro uplatnění samostatnosti, podnikavosti či kreativity lidí a peníze, které dnes dáváme na administrativu, přesměrovat do vývoje, podpory inovací a rozvoje odvětví výroby.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, společenství Evropy, důvěryhodná politická unie, udržitelný růst, udržitelná zaměstnanost a inovace, sociální soudržnost a udržitelná konkurenceschopnost, to jsou naše cíle.

Evropa 2020 není náš cíl. Evropa 2020 musí být nástroj, který nám umožní dosáhnout našich cílů. Musí se stát naší deklarací Roberta Schumana pro rok 2010 a být tak konkrétní, jako byla deklarace dne 9. května 1950. Evropa 2020 nesmí degenerovat na sbírku nedosažitelných tužeb pro budoucnost nebo odpadkový koš plný všech našich nevyřešených problémů a frustrací. Musí to být konkrétní, financovatelný a udržitelný nástroj, který poskytne odpověď na krizi, a musí to být motivující a ověřitelný projekt Evropské unie, u něhož budeme schopni ukládat sankce. Evropa 2020 musí uvést do pohybu konkrétní projekty pro růst, zaměstnanost, výzkum, inovace a udržitelnou konkurenceschopnost.

Musíme revidovat naše finance ve všech členských státech a v Evropské unii, abychom měli řádný výchozí bod pro své budoucí plány a věděli, co musíme financovat a na co potřebujeme peníze. Potřebujeme i kontrolu vhodnosti strategie Evropa 2020 pro naše vnitrostátní politiky pro rozpočet, daně, výzkum, energetiku, inovace a sociální věci. Měli bychom opatření pana Rehna plně podpořit.

Evropa 2020 musí být výrazem nové společné politické vůle a naší odpovědi na – bohužel – rostoucí nacionalismus, egoismus a protekcionismus. Dokončíme vnitřní trh a spolu s měnovou unií vytvoříme silnou unii hospodářskou, která bude součástí důvěryhodné politické unie. To potřebujeme, nic víc a nic méně.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, musím se přiznat, že mám ohledně červnového summitu obavy, protože v debatě, která by mohla napravit doporučení jarního zasedání Rady, nevidím nic nového. Již tato doporučení byla zklamáním, protože nebyla založena ani na té nejmenší kritice omezení Lisabonu a na důsledcích neprovedení některých nejdůležitějších politických a kulturních plánů, které byly v té době vypracovány.

Jsou zklamáním i proto, že neberou na vědomí krizi: 10 bodů je uvedeno obecně, bez jakéhokoli logického vzájemného propojení; jsou součtem dobrých úmyslů, které však zjevně netvoří politiku. A jsme na tom stále stejně. Rovněž nevidím konkrétní snahu o určení priorit. Problémem Evropy je úroveň konkurenceschopnosti v celosvětovém systému. Proto nelze přehlížet sociální soudržnost, jeden ze základních činitelů konkurenceschopnosti. Bez soudržnosti není žádná země, a už vůbec ne nadnárodní skupina, schopna udržet se na světovém trhu, protože by měla vnitřní konflikty, které budou každý den její konkurenceschopnost snižovat.

Na druhé straně je zde otázka inovací: nestačí se o nich jen zmínit, musíme stanovit konkrétní cíle, které nejsou v doporučeních uvedeny, ohledně množství zdrojů, které mají být vyčleněny pro inovace výrobků i procesů. Pouze kvalita v občanském životě, v práci a na druhé straně ve výrobě zboží a služeb může Evropu po mimořádně závažných důsledcích této krize vrátit do konkurenceschopného postavení. A konečně bych dodal, že je zde otázka, o které se nikdy nemluví: o náročné cíle můžeme usilovat, pokud budeme mít i politickou integraci. Členské státy o tom nemluví, toto téma uzavřely: otřesný způsob zvládání řecké krize je toho důkazem.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Já jsem z členské země, kde jsem do svých 28, 29 let žil v systému, který byl založen na centrálním plánování, kde se život řídil na pětiletky a každá další pětiletka byla vždy nahrazena novými plány, protože ta stará pětiletka nikdy splněna nebyla. Proto mi prosím odpusťte, že jsem možná citlivý nebo přecitlivělý na to, když plánujeme, jak bude vypadat Evropa v roce 2020, a přitom ve světle této jistě zajímavé debaty nevnímáme či vnímáme méně to, co se dnes děje nejen v Řecku, ale v celé eurozóně. Já celé odpoledne velmi pozorně poslouchám debatu v tomto sále a slyším tady pobídky: více Evropy, více centralizace, více centrálního řízení. Já na to v této chvíli a v této debatě odpovídám, že potřebujeme méně centralizace, potřebujeme více důvěry v trh, potřebujeme více trhu a tržního mechanismu, protože to, co se teď aktuálně děje nejen v Evropské unii, nejen v eurozóně, ale i ve Spojených státech a v ostatních zemích tohoto typu, je příběh neuvěřitelného selhání všech státních zásahů.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Pane předsedající, mnoho kolegů poslanců se tázalo, proč lisabonská agenda selhala a proč bychom měli začít analýzou tohoto selhání, abychom mohli podniknout další kroky.

Podle mého názoru problém lisabonské agendy spočíval v tom, že vlastně nebyla ničím jiným než symbolem uzavřeným v bublině, který vůbec nebyl proveden v praxi. Nakonec jsme zjistili, že na jedné straně existovala teorie, lisabonská agenda, o níž jsme pořád jen mluvili, a na druhé straně existovala praxe, která s ní neměla nic společného.

Proto podle mě na základě těchto zkušeností musí být strategie Evropa 2020 novou agendou, kterou bude možné provádět pouze v případě, že bude existovat jednoznačný závazek, a zdůrazňuji – jednoznačný závazek ze strany všech orgánů: evropských politických orgánů i vnitrostátních politických orgánů.

Tento závazek musí být také závazkem, který je možno ověřit a zhodnotit; musí být závazkem, o němž máme informace a u něhož jsme ihned schopni provést nápravu v případě, že povinnosti nebudou plněny, když dojde k selháním. Tak se nedostaneme do extrémní situace. Buď všichni pochopíme, že tento společný projekt potřebuje ke svému pokroku tyto nástroje, nebo budeme brzy v podobné situaci.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pane předsedající, tématem Lisabonské strategie byla konkurenceschopnost a jednalo se o velice jednostrannou hospodářskou strategii, která samozřejmě částečně selhala. Proto jsem velmi rád, že tématem strategie EU 2020 je nyní udržitelnost. To je správná cesta a znamená i lepší vyváženost mezi hospodářským, sociálním a environmentálním vývojem a potřebami.

Nevýhoda udržitelnosti spočívá v tom, že je to velmi obecný pojem, který také může postrádat obsah. Proto musíme tento pojem učinit konkrétnějším. V tomto ohledu je zpráva Komise příliš neurčitá, protože v ní schází příliš mnoho střípků z celkového obrazu na to, abychom ji mohli provádět. Evropa účinně využívající zdroje, to je správný přístup – máme skromné energetické rezervy a skromné rezervy materiálů – schází tu však cíle a nástroje, pomocí nichž bychom tuto otázku účinného využívání zdrojů v naší výrobě a spotřebě realizovali. V tomto ohledu doufám, že do června budeme mít něco konkrétnějšího a že budeme přesně vědět, co má každý z nás udělat – co bude dělat Komise, co bude dělat Parlament a co budou muset dělat členské státy.

Pokud jde o pojem Evropy účinně využívající zdroje, zdá se, že je poněkud opomenuto životní prostředí, protože i vzduch, voda, půda i ekosystémy jsou zdroje. To se zcela ztratilo. Proto bych chtěl slyšet víc od Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin ohledně toho, co chceme v této věci

udělat. Strategie pro biologickou rozmanitost selhala. Byla samozřejmě vypracována nová, která nás má dovést do roku 2020, a tuto věc je v projednáváné strategii nutno vzít v úvahu.

Ochrana klimatu byla jistě probírána mnohokrát. Jsem přesvědčen, že musíme zvýšit naše cíle v oblasti omezení emisí z 20 % na 30 % a že potřebujeme povinné cíle v oblasti energetické účinnosti. Tato otázka je stále příliš neurčitá – potřebujeme jí dát právní závaznost.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, strategie Evropa 2020, o níž jednáme, má především ideologický rozměr. Vyjadřuje mnoho chvályhodných cílů, jako je zvýšení účasti na trhu práce a podílu občanů EU s ukončeným vysokoškolským vzděláním o 40 % i zvýšené výdaje na inovace. Je zvláštní, že nebylo uvažováno o žádných sankcích pro země, které povinnost provádět tyto nádherné myšlenky nesplní. Člověk by mohl nabýt dojmu, že autoři strategie nevěnují sebemenší pozornost závažné krizi v Řecku ani tomu, co by se brzy mohlo stát ve Španělsku a Portugalsku – tedy událostem, které by mohly vést nejen k rozpadu eurozóny, ale i k narušení Evropské unie.

V době, která je pro Evropu tak dramatická, je stále prosazováno například doporučení omezit emise skleníkových plynů o 30 %, tedy něco, co utlumí hospodářství zemí střední a východní Evropy včetně Polska. Tyto země mohou utrpět ztrátu i v důsledku omezení politiky soudržnosti. Existuje mnoho známek, toho, že utopický a socialistický projekt pro rok 2020 bude mít stejný osud jako Lisabonská strategie. Doufejme, že mezitím nepůsobí další škody.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, aby byla jakákoli strategie účinná, je podle mě nezbytné vytvořit silné vazby mezi jejími cíli a dostupnými nástroji politiky a myslím si, že existují čtyři hlavní nástroje politiky, které mohou být mechanismem provádění strategie EU 2020.

Zprv je nejdůležitější regulace vnitřního trhu, která podněcuje hospodářskou soutěž a ekonomickou dynamiku a uznává sociální závazky, které vyplývají z hospodářské integrace; a v tomto ohledu bych chtěla důrazně podpořit to, co řekl Malcolm Harbour.

Zadruhé jsou to kapitálové investice do dopravních, energetických a telekomunikačních infrastruktur. Potřebujeme kapitálové investice v mimořádném rozsahu. Proto musí být mobilizováno veřejné i soukromé financování; zejména musí být prosazována partnerství veřejného a soukromého sektoru a evropské finanční instituce musí být posíleny, aby překonaly překážky financování růstů, které vytvářejí subjekty financující schodek a dluhopisy národních rozpočtů.

Zatřetí jde o veřejné výdaje v celém evropském rozpočtu. Protože cíle Evropské unie jsou především horizontální a nikoli odvětvové, měly by být rozpočtové výdaje EU založeny na integrovaném přístupu k rozvoji kombinovaném s posílenými finančními a technickými nástroji a měly by podporovat otevírání našich ekonomik globální hospodářské soutěži.

Začtvrté je to koordinace vnitrostátních rozpočtových výdajů v prioritních oblastech prostřednictvím otevřené metody koordinace. Měkké mechanismy této metody, i v případě, že budou zdokonaleny, nám bohužel mohou pomoci k dohodnutým cílům EU 2020 jen částečně; proto mohou být pouze podpůrným nástrojem.

Evropská koordinace se musí zaměřit na oblasti, v nichž existuje nebo může vzniknout skutečná evropská přidaná hodnota a kde koordinace nebude narušovat hospodářskou soutěž. Dostupné nástroje politiky musejí být používány tak, aby bylo zaručeno, že se vyhneme pasti silného intervencionistického modelu růstu poháněného tradiční odvětvovou průmyslovou politikou. To by mohlo narušit instituce a podnikatelskou přitažlivost Evropy, snížit její růstový potenciál. Strategie EU 2020 musí být strategií růstu a pracovních míst, protože žádná jiná možnost neexistuje.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, finanční, hospodářská a sociální krize, kterou procházíme, je nebyvalá. Těžce zasahuje náš kontinent a jeho národy, způsobuje obrovské sociální a lidské problémy a Řecko je toho bohužel pro nás trpkým a ostudným příkladem.

Nezaměstnanost stále roste. Bez práce jsou již miliony Evropanů a toto číslo se každý den zvyšuje. Odpověď musí být politická, silná, rychlá a koordinovaná a musí brát v úvahu závažnou krizi životního prostředí, kterou zažíváme a která vyžaduje nový model rozvoje.

Tyto četné krize u našich spoluobčanů vzbudily velká očekávání a naděje, na něž by strategie Evropa 2020 měla odpovědět. Odpověď na tyto mimořádné rozsáhlé výzvy se však neobjevila a já toho lituji. Hlavní

směry, které v březnu stanovila Evropská rada, tento úkol nesplňují. Není v nich žádná rozhodnost, žádné ambice, což mě bohužel již nepřekvapuje.

Vy, členové Rady a Komise, se všude vychloubáte důsledností svých politik. Mám však dojem, že to je jen zastírací plán, který má zakrýt vaši nečinnost. Nemáte důslednou strategii, která by kombinovala hospodářské, sociální, obchodní, průmyslové, zemědělské či výzkumné politiky, a zaručila tak udržitelný a spravedlivý rozvoj.

Kromě toho nelze nikde nalézt vnější rozměr evropských opatření týkajících se obchodu nebo je tento rozměr součástí nedotknutelného liberálního dogmatu „globální Evropy“. Chceme, aby byl obchod řádným nástrojem sloužícím k vytváření pracovních míst a růstu, k boji proti chudobě a k prosazování rozvoje.

Vy však, nikoli z technických, ale z politických důvodů, sledujete jiný cíl: předháníte se ve snižování nákladů a krácení mezd, předháníte se v uzavírání dvoustranných obchodních dohod o volném obchodu na úkor mnohostrannosti, a tím způsobujete sociální a fiskální dumping. Tato politika je odpovědná za příliš mnoho ztrát pracovních míst, příliš mnoho přemístění podniků a příliš velké sociální škody na to, aby v ní bylo možné pokračovat.

Na závěr chci říci, že očekáváme, že Komise a Rada znovu ožíví evropského ducha a odmítnou jednotlivé národní zájmy, aby učinily Evropu nejen místem prosperity, ale i solidarity. Aby zajistily, že Evropa bude o sobě vzbuzovat jinou představu nejen u svých vlastních občanů, ale i u zbytku světa: a právě o tom hovoří usnesení skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Pane předsedající, nemá příliš význam komentovat poznámky krajní pravice a levice v této sněmovně, protože v této rozumné sněmovně, kterou vedou politické síly se zájmem o rozvoj Evropy, nejsou vlastně důležité. Je-li však strategie EU 2020 nyní srovnávána s komunistickým pětiletým plánem, je třeba těmto lidem říci, aby se podívali na hospodářskou politiku v učebnici a přečetli si její historii. Pak zjistí rozdíl.

Ti na krajní levici, ne ty rozumné síly, které jsou mírně vlevo od nás, nyní říkají, že Evropa by se měla více nebo méně vrátit k dobám komunismu. Část Evropy bohužel komunismus zažila a víme, co z toho vzešlo. Můžeme si přát spoustu věcí, ale důležité je, abychom umožnili našim občanům žít život v důstojnosti a prosperitě, v němž budou moci využívat vzdělání a ostatních služeb, které společnost poskytuje.

Proto je nutné, abychom jako politický systém zvážili, jak můžeme co možná nejlépe využívat stávající zdroje. Je to prostě otázka realizace tohoto plánování. Každá rodina a každý obecní úřad přemýšlí o tom, co se svými zdroji udělají, aby za určitou dobu dosáhli jistého úspěchu. To je rozumná věc.

Dosud byla v dlouhodobém měřítku schopna tyto služby zajistit pouze tržní ekonomika, s jistými hranicemi, nikoli jako zcela neomezený trh. Proto má smysl, abychom na evropské úrovni uvažovali o tom, jak můžeme tuto tržní ekonomiku v Evropě organizovat. Myslet čistě v rámci vnitrostátních hranic již není úspěšnou strategií a tento přístup je předurčen k neúspěchu. Proto musíme zvážit, jak můžeme dosáhnout toho, aby tento evropský trh sloužil lidem. Nejde o konkurenceschopnost jako takovou, ale o zajištění toho, aby byla Evropa konkurenceschopná a lidem mohly být poskytovány služby. O to v této rozpravě jde.

Mnoho kolegů poslanců již zašlo do podrobností. Já se omezím na tato obecná prohlášení. Ale těm, kdo zastávají krajní pozice, musíme čas od času říci: zvažte, co říkáte, ale především si přečtěte učebnice dějepisu!

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) V současné době míra nezaměstnanosti v Evropské unii činí 10 %, přičemž míra nezaměstnanosti u mladých lidí dosáhla 20 %. Letos nebylo prvního května, na Mezinárodní den práce, co slavit, protože v Evropské unii je 23 milionů nezaměstnaných.

Musíme jasně stanovit, která odvětví v Evropské unii vyžadují investice, aby byla zajištěna pracovní místa. Pouze vzdělávání nám umožní zabezpečit, aby mladí lidé získali dovednosti, které potřebují k získání pracovního místa a k zajištění důstojného života. Také investice do zemědělství zaručí, že Evropská unie bude schopna zajistit základní potřeby z hlediska potravin a biopaliv.

Zásadní význam mají investice do dopravní infrastruktury. Letos přezkoumáváme seznam prioritních projektů sítě TEN-T. EU potřebuje vysokorychlostní železniční síť, která bude obsluhovat všechna hlavní města Evropské unie a nejdůležitější města Evropy. Rovněž je třeba modernizovat silniční infrastrukturu, přístavy a letiště. Jsem přesvědčena, že Evropská unie musí přednostně investovat do rozvoje dopravní infrastruktury ve východní Evropě. Jen to nám umožní mít skutečně efektivní vnitřní trh. Všechny tyto projekty však vyžadují finanční zdroje ve výši mnoha miliard eur, které budou ve veřejných rozpočtech

doplněny z daní a odvodů, zvláště prostřednictvím vytvořených pracovních míst a dosaženého hospodářského rozvoje.

Investice do energetické infrastruktury, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie navíc sníží energetickou závislost Evropské unie a do roku 2030 vytvoří zhruba 2,7 milionu nových pracovních míst. Namísto investování do iniciativy pro inteligentní města však vidíme, že více než 1 50 milionů EUR z Plánu evropské hospodářské obnovy zůstává nevyužito. A v neposlední řadě musí Evropská unie investovat do výzkumu a do udržitelného rozvoje evropského průmyslu.

Pane předsedající, chtěla bych skončit výzvou Komisi a Radě, aby vytvořily nástroj podobný Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci na podporu pracovníků ve veřejném sektoru, kteří přišli o pracovní místa v důsledku hospodářské krize.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, myslím, že všichni víme, jak velký úkol je před námi. Musíme formulovat společnou strategii pro členské státy a orgány Evropské unie, která zajistí, aby byly řešeny dopady způsobené krizí, a současně Unii a jejím členským státům umožní konkurenceschopnost v globálním hospodářském prostředí a ekologicky udržitelný rozvoj, aby se v brzké době zvýšila životní úroveň všech občanů Unie.

Chci však uvést dvě připomínky k nové strategii, která se podle mého přesvědčení zabývá základními otázkami, je ale třeba zmínit dvě věci. Zaprvé je oprávněná jistá obezřetnost a opatrnost ve věci měřitelných cílů. Tyto cíle musejí být náročné, ale realistické a dosažitelné a musejí přihlížet k výchozí situaci a k možnostem každého členského státu. Chudoba znamená jednu věc ve Spojeném království a jinou v Bulharsku. Naše vzdělávací systémy jsou odlišné. Vzniká otázka, zda má cenu zvyšovat podíl lidí s vysokoškolským vzděláním na 40 % všude či zda tím pouze nezvyšujeme počet nezaměstnaných absolventů vysokých škol. Myslím si však, že v každém případě by do našich cílů mělo být zařazeno zlepšení odborného vzdělávání.

Má druhá poznámka se týká toho, že strategie by měla posilovat vnitřní soudržnost Evropské unie, jinými slovy její konvergenci. Souhlasím s tím, že klíčová odvětví by měla získat podporu, protože jsou motorem evropské ekonomiky. Současně je třeba mít na paměti, že vnitřní rozdíly mezi 27 členskými státy na různém stupni vývoje by se pouze zvětšily, pokud bychom uplatňovali jednostrannou politiku hospodářského rozvoje, která by zdůrazňovala konkurenceschopnost, aniž by se zabývala odlišnými charakteristikami členských států. Bez vnitřní soudržnosti nemůže existovat vnější konkurenceschopnost. Překlenutí rozdílů ve vztahu k nedostatečně rozvinutým oblastem by znamenalo širší trhy, efektivní poptávku a inovační potenciál pro celou Unii a současně by se snížily požadavky na sociální péči. Musí být stanoven rámec pro méně rozvinuté oblasti, který jim umožní využít příležitosti vnitřního trhu. Časem by tak každý získal konkurenceschopnost na základě své vlastní síly. Doufám, že v nové strategii pro politiku soudržnosti nalezneme určitý prostor.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Dnes jednáme o tom, jakou Evropskou unii bychom chtěli vidět za deset let. V současné době je nezaměstnanost, zejména mezi mladými lidmi, jedním z největších problémů Evropské unie, což nás bohužel nutí mluvit o dnešních mladých lidech jako o ztracené generaci této doby. Mluvíme o vytváření nových pracovních míst, ochraně životního prostředí, mluvíme o podpoře iniciativ pro mládež, o podpoře vzdělávacího systému, o mnoha dalších důležitých prvcích, mluvíme ale o nich většinou tak, jako by se jednalo o nezávislé věci, a uniká nám to nejpodstatnější. Bohužel mám při čtení těchto návrhů strategie Evropské unie nazvané Evropa 2020 pocit, že může opět zůstat u prázdných slov, jestliže nevezmeme v úvahu názory těch, kdo budou tuto strategii muset provádět, jinými slovy, názory mladých lidí. Chtěla bych, aby byla strategie Evropa 2020 pojítkem mezi hospodářstvím a ekologií, které by právě mladí lidé pomohli uskutečnit, a proto je to příležitost pro mladé lidi, aby nabídli své znalosti a utvářeli budoucnost Evropské unie. Protože sama jsem zástupkyní právě těch mladých lidí, kteří tuto strategii realizují, chtěla bych nabídnout několik konkrétních návrhů. Především prosazujeme vytváření ekologických pracovních míst, tedy poskytujeme příležitosti pro větší podporu podniků, které vytvářejí ekologická pracovní místa a zaměstnávají mladé lidi, ať v zemědělství, výrobě nebo v dopravě a službách. Zadruhé věnujme více pozornosti environmentalismu nebo přesněji environmentálnímu vzdělávání, jak prostřednictvím jeho začleňování do vzdělávacích programů, tak jeho představováním jako nového oboru. Jakmile provedeme tyto dva kroky, přilákáme více mladých lidí k účasti na tvorbě ekologického hospodářství: mladé lidi, kteří mají dostatek znalostí, dovedností a, jak věřím, i odhodlání. Skutečně bych chtěla, aby zde v Evropském parlamentu bylo méně skepticismu a méně neopodstatněných srovnání, jaká jsme slyšeli včera, a aby bylo více odhodlání, optimismu a jednoty.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pevně věřím, že Evropa 2020 vytvoří hospodářsky silnější a inovativnější Evropu. Jsem také přesvědčen, že se úspěšně vymaníme ze současné hospodářské a finanční krize, protože máme obrovský potenciál z hlediska inovativního trhu práce i přírodních zdrojů. Vítám snahu Komise představit nám toto sdělení.

Cítím však povinnost předložit k diskusi otázku politiky soudržnosti a vyjádřit svou nespokojenost nad tím, že cesta k provádění Lisabonské strategie zřejmě změnila směr. Dosahování hospodářské, sociální a územní soudržnosti zahrnuje i jiné činitele než ty, které se týkají růstu, který je inteligentní, udržitelný a napomáhá začleňování. Občané prostřednictvím nás a našich volených zástupců říkají, že stále potřebují investice do infrastruktury, přístupu ke službám a rozvoje všech regionů, bez ohledu na to, jak jsou izolované.

Priority stanovené pro období let 2007–2013 ukazují, jak naléhavě je třeba zlepšit infrastrukturu a podpořit hospodářskou konkurenceschopnost v konvergenčních oblastech. Vzájemná závislost ekonomik ukazuje potřebu soudržnosti a zajištění [...]

(Předsedající řečníka přerušil.)

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedající, ráda bych začala tím, že z tohoto místa v Evropském parlamentu vyjádřím soustrast se třemi mými krajany, kteří byli dnes zabiti při nepokojích v Aténách. Je mi upřímně líto, že jsme neslyšeli slova soustrasti jménem Komise od pana předsedy Barrosa. Doufám, že pan Rehn, který jej zastupuje, to ve svém druhém vystoupení napraví.

Druhá věc, kterou chci říci, je to, že Komise musí nyní jednat, protože čím déle vám bude trvat nalezení řešení problémů, kterým dnes Evropa čelí, a tedy problému Řecka, tím víc narušíte cíle pro rok 2020. Základem pro rok 2020 je rok 2010. Cíl spočívající ve snížení chudoby vychází z dneška. S opatřeními, které je Řecko nuceno přijmout, nebude schopno k tomuto cíli přispět.

Musíte Řecku pomoci, protože jinak nebude mít oněch 40 % mladých vysokoškolsky vzdělaných lidí žádnou práci. Přemýšlejte o tom a jednejte hned.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Velice vám děkuji, pane předsedající. Pan Barroso hovořil o opatřeních, která musíme přijmout v souvislosti se strategií Evropa 2020, ale pak opustil sněmovnu. Přijde nyní o jedno z nejdůležitějších opatření. Proto se chci obrátit na španělské předsednictví a poděkovat úřadujícímu předsedovi Rady za to, že zde zůstal a sleduje rozpravu až do konce.

Jedním z nejdůležitějších opatření, které je třeba v rámci strategie Evropa 2020 přijmout, je využití udržitelného rozvoje k zužitkování potenciálu pro ekologická pracovní místa. To vyžaduje komplexní iniciativu zaměřenou na tato potenciální ekologická pracovní místa. V této souvislosti je třeba zajistit, aby byly zohledněny i transformace a práva pracujících a aby existovala iniciativa pro vzdělávání a další odbornou přípravu. Víím, že španělské a belgické předsednictví na této věci pracují, a chtěla bych vás výslovně povzbudit, abyste v této práci pokračovali a do konce roku předložili iniciativu Rady.

John Bufton (EFD). – Pane předsedající, jednáme o Evropě v roce 2020, což bude za 10 let, ale podle mě bychom se měli zamyslet spíše nad posledními 10 hodinami. S velkým zármutkem jsem se dozvěděl o úmrtích v Řecku; je to velice smutné. Je mi líto rodin a chci vyjádřit svou soustrast rodinám a přátelům těch ubohých lidí, kteří zemřeli. Před několika málo týdny jsem však v Parlamentu varoval před občanskými nepokoji v souvislosti se situací v eurozóně a s problémy, kterým nyní čelí.

Myslím, že je čas, aby si tento Parlament, Komise a Rada konečně uvědomily, že eurozóna má chyby: nefunguje. Vidíme problémy v Řecku. Mám pocit, že se přenesou do Španělska, a než bude ztraceno ještě více životů, není teď čas na trochu upřímnosti a na to, abychom se reálně podívali na situaci zemí eurozóny a přiznali, že eurozóna má chyby?

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, hospodářství EU je nadále nejsilnější, ale toto eldorádo nemusí nutně trvat věčně. Krize a tragické události v Řecku nám ukázaly, že z náročné strategie Evropa 2020 musíme odvodit určité závěry už dnes. Na rozdíl od Lisabonské strategie potřebujeme při provádění strategie Evropa 2020 odvahu a důslednost. To, zda budoucím generacím umožníme život v soudržné a bohaté Evropě nebo zda je zanecháme v Evropě, které bude vládnout krize, to závisí na nás.

Dnes nemá odbornou kvalifikaci 30 % Evropanů. Tím se vysvětlují náročné plány týkající se vzdělávání: snížit počet osob, které předčasně ukončují školní docházku, na 10 % a 16 milionům lidí umožnit dosažení vysokoškolského vzdělání. Proto lze mou výzvu shrnout konstatováním, že velké úkoly v oblasti vzdělávání

je třeba plnit velmi svědomitě a rychle. Vyzývám ke koordinované a velmi důsledné akci ze strany všech orgánů EU i členských států.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Je škoda, že tu nezástal pan předseda Komise, i když má jistě důležité úkoly, ale myslím si, že právě Evropa 2020 je tím nejdůležitějším strategickým materiálem, a nevím, co důležitějšího v současnosti pan předseda může mít.

Z rozpravy, která tu proběhla napříč politickým spektrem, je však jasné, že žádné velké nadšení tento materiál v Evropském parlamentu nevyvolal. Je třeba objektivně říci, že situace v Evropě při plánování tohoto materiálu je velmi komplikovaná a že tento materiál vznikl na pozadí jedné z nejhorších hospodářských krizí, jakou si evropské generace pamatují. A proto podle mě jednou z nejdůležitějších věcí, kterou by měla strategie řešit, je ochránit ty ekonomicky nejzranitelnější, kdo žili v těžkých podmínkách před krizí, žijí v nich i v současnosti a tuto krizi nezavinili.

Proto si myslím, a to je konkrétní návrh k tomuto materiálu, že by bylo dobré, kdybychom hlavní směr týkající se právě oblasti chudoby a sociálního vyloučení dostali do hlavního zaměření a kdyby nebyl jen hlavním směrem druhé kategorie, kdyby se netýkal jen oblasti zaměstnanosti, ale byl průřezový a týkal se všech uvedených důležitých oblastí.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Strategie pro budoucnost Evropy je budována na základě dvou hodnotových systémů a já bych ráda upozornila na to, že tyto dva hodnotové systémy lze skloubit jen s velkými obtížemi, pokud vůbec, měli bychom si tedy mezi nimi vybrat. Klíčovými slovy jednoho z těchto hodnotových systémů jsou konkurenceschopnost, růst, globalizace, zatímco u druhého systému je klíčovým slovem udržitelnost. Hovoříme o udržitelnosti v environmentálním smyslu. Víme, že nucený růst a globalizace mají hrozné důsledky pro životní prostředí. Udržitelnost není žádnou otázkou. Hovoříme o udržitelnosti v sociálním smyslu. Ti lidé, mimo jiné drobní zemědělci, malé a střední podniky, kteří nejsou schopni udržet krok s přehrátkou hospodářskou soutěží a globalizací, jdou ke dnu, vypadávají ze soutěže a chudnou. To je v naprostém rozporu s udržitelností v sociálním smyslu. Moji voliči i já sama jsme toho názoru, že ze dvou hodnotových systémů si musíme zvolit udržitelnost.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedajícím, chtěl bych začít odpovědí na přímou otázku, kterou mi položil pan Bokros. Toto téma zmínili i pan Cofferati, který teď není přítomen, a paní del Castillo, která tu rovněž není. I další řečníci se tohoto tématu dotkli.

Proč Lisabonská strategie selhala? To byla přímá otázka pana Bokrose.

Rozhodně věřím, že důvodů je mnoho, a bylo by trochu přehnané a arogantní pokoušet se situaci zjednodušovat. Pokud bych si však měl vybrat jeden z důvodů vysvětlujících malý úspěch Lisabonské strategie, myslím, že tím nejprůkaznějším je skutečnost, že Evropská unie – která přijala jednotný trh v době, kdy přijala jednotnou měnu – neučinila nutný krok k hospodářské unii. Tento krok nebyl učiněn.

Maastrichtská smlouva hovořila o hospodářské a měnové unii. My jsme zůstali u měnové unie a nepokročili jsme k unii hospodářské.

Proto jsem přesvědčen, že strategie Evropa 2020 musí být součástí nové fáze Unie, která je krokem k hospodářské unii. Tato hospodářská unie znamená především řádnou hospodářskou a sociální správu Unie.

Základním prvkem této hospodářské unie je strategie pro růst a tvorbu vysoce kvalitní zaměstnanosti, která je hlavním účelem této rozpravy. Je to rozprava, která je podle mě velice zajímavá a mimořádně bohatá z hlediska příspěvků a má i nové důležité rozměry, které nebyly součástí Lisabonské strategie nebo se jim v ní nedostalo stejné pozornosti. Například oblast technologie nebo oblast sociální, které zmínili pan Cofferati, pan Cercas a pan Arif, a oblast boje proti změně klimatu, který má spojitost s tím, o čem hovořila paní Schroedterová.

Není však možné dosáhnout hospodářské unie jen tím, že budeme mít strategii pro růst a tvorbu kvalitní zaměstnanosti. To není všechno. To by byla odpověď na otázku paní Harmsové, která nyní není přítomna.

Kromě toho potřebujeme něco, na čem pracuje pan komisař Rehn – který bude hovořit po mně – a co jsem již dříve zmínil. Potřebujeme koordinaci hospodářských politik, politik zaměstnanosti a sociálních politik, k níž v Evropě nedošlo a nedošlo k ní ani v rámci Lisabonské strategie.

Je to také něco, co od nás požaduje Lisabonská smlouva. Článek 5 Smlouvy o fungování Evropské unie uvádí, že členské státy musí, jakou povinný – není to nepovinný – koordinovat své hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti. Také mohly, pokud chtěly, a podle mého názoru měly, koordinovat své sociální politiky.

Vedle strategie pro růst a tvorbu pracovních míst a koordinace hospodářských politik a politik zaměstnanosti potřebujeme evropský dohled nad finančními trhy. Jedná se o dohledový balíček, který jsem již zmiňoval a na který jsem dostal odpověď od pana Verhofstadta. Jsem rád, že je pro to, aby Evropský parlament co nejdříve přijal své stanovisko k balíčku o finančním dohledu.

Kromě toho je tu něco, co pan Barroso ve svém vystoupení zvláště zdůraznil: musíme mít vnější rozměr. Hospodářská unie Evropy musí mít vnější rozměr; jednotnou vnější pozici, zejména ve skupině G20. Odkazuji na slova pana Barrosa, s nimiž téměř úplně souhlasím.

Pro hospodářskou unii potřebujeme i správní a řídicí orgány: Evropskou radu, která vytyčuje strategické linie, Komisi, která sleduje a provádí strategii, a legislativní orgány pro strategii: Radu a Evropský parlament.

Kromě toho potřebujeme nástroje k podněcování této strategie, jako je schvalování strukturálních fondů a evropských fondů k vedení této strategie, k němuž v letech Lisabonské strategie nikdy přesně nedošlo – nebo alespoň nedošlo ve velké míře.

To se podle mě právě děje v Evropské unii: krok k další fázi, fázi, kterou vyžaduje 21. století. Tato fáze je fází globalizace, která znamená hospodářskou unii. Nikoli jen vnitřní trh nebo měnovou unii, ale i unii hospodářskou. To je cesta, kterou se musíme dát, a musíme tak činit důsledně, s interinstitucionálním dialogem, například jako dnes odpoledne, a potřebujeme to udělat co nejdříve.

Myslím, že právě to od nás všech Evropané požadují.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, dovoluji mi poděkovat za velice bohatou a odpovědnou rozpravu, která dnes večer proběhla, a dovoluji mi opravit také jedno tvrzení o předsedovi Barrosovi. Soustrast jménem Komise vyslovil. Chci se k němu připojit a také vyjádřit soustrast rodinám a přátelům obětí dnešního násilí v Aténách. Nesouhlasit je v demokracii normální, ale uchýlovat se k násilí je vždy nepřijatelné.

Udržitelný růst a tvorba pracovních míst jsou skutečně jádrem strategie Evropa 2020 a já bych chtěl říci několik slov o finanční stabilitě, jež je nezbytnou podmínkou návratu k udržitelnému růstu a k cílům strategie Evropa 2020. Můžete jí říkat „Evropa 2010“, protože tu potřebujeme k tomu, abychom uspěli se strategií Evropa 2020.

Rozhodnutí, které členské státy eurozóny minulou neděli přijaly o aktivaci mechanismu koordinované a podmíněné finanční pomoci pro Řecko, nebylo rozhodnutí snadné, bylo však nezbytné. Byla to odpovědná a správná věc. Úkolem Komise nyní je zajistit, aby dvoustranné provádění tohoto rozhodnutí bylo koordinované a aby byla podmíněnost uplatňována systematicky a striktně.

Finanční podpora dává Řecku oddechový čas k obnově jeho veřejných financí i jeho celkové hospodářské konkurenceschopnosti. To je potřeba nejen pro Řecko, ale i pro ochranu finanční stability v Evropě, abychom předešli tomu, že se stepní požár v Řecku změní na lesní požár v Evropě. Finanční stabilita je nezbytná pro trvalou hospodářskou obnovu Evropy pro udržitelný růst a tvorbu pracovních míst.

Někteří z vás zmínili nakažlivý účinek a obavy týkající se jiných zemí v eurozóně nebo Evropské unii. Nikdo nemůže popřít, že v posledních dnech a týdnech bylo na finančních trzích napětí, ale stejně jako na všech finančních trzích i zde došlo k výraznému přehánění. Všechny členské státy eurozóny přijímají opatření pro konsolidaci svých veřejných financí, nikoli jen Portugalsko a Španělsko.

Řecko je v eurozóně a nyní i v Evropské unii jedinečný a zvláštní případ. Členské státy eurozóny spolu s Komisí, ECB a MMF se případu Řecka zvláště věnují. Jsem přesvědčen, že uspějeme a tyto obrovské výzvy překonáme.

Musíme se z krize také poučit, je to důležité pro hospodářskou správu strategie Evropa 2020. Poslední vývoj v evropské ekonomice, nejen ohledně Řecka, ukázal naléhavou a neodkladnou potřebu posílit hospodářskou správu v Evropě. Příští týden Komise předloží konkrétní návrhy, jak bychom mohli posílit koordinaci hospodářské politiky a rozpočtový dohled nad členskými státy v Evropské unii.

V hospodářské a měnové unii bylo dosud „M“ daleko silnější než „H“. Je nejvyšší čas naplnit „H“ životem. Taková byla i základní myšlenka zakladatelů hospodářské a měnové unie. Naší hlavní zásadou je to, že prevence je vždy účinnější než náprava, a proto budeme své návrhy budovat na základě posilování prevence i nápravy. Hlavní stavební kameny našich návrhů jsou tři.

Zprv musíme posílit Pakt o stabilitě a růstu, jeho preventivní i nápravné prvky. Potřebujeme systematictější a přísný preventivní rozpočtový dohled, aby už nikdy nedošlo k případům, jako byl ten řecký.

Zadruhé musíme jít za rámec rozpočtového dohledu. Musíme se zabývat makroekonomickými nerovnováhami a odchylkami konkurenceschopnosti, a proto musíme posílit jak vývozní konkurenceschopnost, která je v mnoha zemích naléhavě potřebná, tak domácí poptávku, pokud je to nutné a možné.

Třetím stavebním kamenem bude mechanismus pro řešení krizí. Finanční mechanismus pro Řecko slouží okamžitým potřebám pro aktuální účely. Je však jasné a nutné, že musíme vybudovat trvalý mechanismus pro řešení krizí se silnými vnitřními podmínkami a i prvky odrazujícími od jeho využití. Jak již dnes předseda Barroso řekl, je lepší mít jistotu, než litovat, a zajistit, abychom byli připraveni i v případě nejhorších scénářů.

Závěrem chci říci, že počítám s vaší podporou, počítám s vaší podporou, počítám s tím, že Evropský parlament podpoří posílení řádné hospodářské správy v Evropě. Rovněž vyzývám hlavy států a vlád členských států eurozóny, které se sejdou v pátek, stejně jako Evropskou radu obecně, aby podpořily naše návrhy a postupovaly při realizaci těchto návrhů rychle a bez prodlení. Proč? Protože nemáme času nazbyt a já naopak vyzývám všechny k co nejrychlejšímu rozhodování, abychom mohli dosáhnout úspěchu se strategií Evropa 2020 a vytvořit skutečné základy pro udržitelný růst a tvorbu pracovních míst v Evropě. To od nás naši občané očekávají.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat na druhém dílčím zasedání v květnu.

(Zasedání bylo z technických důvodů na pět minut přerušeno.)

Písemná prohlášení (článek 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Evropa prochází obtížným obdobím, které způsobila celosvětová hospodářská krize, obnova je stále nejistá a členské státy platí za překonání krize různou cenu. Evropská unie potřebuje novou strategii zaměřenou na tvorbu nových pracovních míst, investice do vzdělávání, ochranu příležitostí k celoživotnímu vzdělávání a zlepšování životních podmínek. Chtěla bych upozornit na jeden z nejdůležitějších závazků Komise, kterým je snížení chudoby v Evropě a zvýšení sociálního začlenění. Chtěla bych však zdůraznit, že ve snaze o splnění tohoto závazku musíme přijmout zvláštní opatření, například posílení závazných minimálních sociálních standardů a minimální mzdy v celé Evropské unii, a je rovněž nutné stanovit další opatření k zajištění ochrany těch nejzranitelnějších sociálních skupin. Chtěla bych také upozornit na to, že cíle stanovené v nové strategii představují jeden společný cíl Evropy jako celku, o který musíme usilovat společnou činností na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU. Proto vyzývám Komisi, aby pokračovala v dialogu s členskými státy, aby vnitrostátní rozhodnutí odpovídala základním cílům EU, protože jen tehdy přinese strategie konkrétní výsledky, namísto aby se stala jen sbírkou pěkných hesel.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Je naprosto nezbytné, aby společná zemědělská politika a politika soudržnosti podpořily evropskou strategii pro zaměstnanost a hospodářský růst. Jsem přesvědčena, že SZP musí nabídnout okamžitá řešení ohledně dopadu, který má hospodářská krize na zemědělské podniky, jako je nedostatečný přístup zemědělců k úvěrům, omezení příjmů ze zemědělství a vzestup nezaměstnanosti ve venkovských oblastech. Musí také nadále nabízet řešení hrozby, kterou představuje opouštění půdy, vyliďňování venkova a stárnutí zemědělské populace v Evropské unii, aby byla zajištěna dlouhodobá udržitelnost venkovských společenství v Evropské unii.

Musím také zmínit, že s ohledem na tyto výzvy musí po roce 2013 SZP vyslat silné signály a poskytnout odpovědi na obavy venkovského společenství i širších vrstev společnosti prostřednictvím silné, udržitelné, dobře financované, důvěryhodné a multifunkční potravinové politiky. Chci zdůraznit naléhavou potřebu přilákat do venkovských oblastí generace mladých lidí a přijít s novými, alternativními hospodářskými příležitostmi pro zajištění udržitelné venkovské populace. Jsem rovněž přesvědčena, že nezaměstnanost na venkově by měla být vyřešena nabídkou příležitostí k diversifikaci a k novým zdrojům příjmů.

Ioan Enciu (S&D), písemně. – Chci poděkovat Komisi a Radě za jejich prohlášení o nové evropské strategii pro pracovní místa a růst. Domnívám se, že stanovení nových energetických cílů bude klíčovým činitelem, abychom dosáhli toho, že Evropa bude do roku 2020 využívat zdroje účinněji. Chci Komisi zdůraznit, že některé členské státy budou potřebovat zvláštní podporu, aby byly schopny vyvinout a provádět obnovitelné technologie, aby dosáhly cíle u energie z obnovitelných zdrojů ve výši 20 %. Chci zdůraznit kladný vliv podpory iniciativ digitálního programu jako součásti hlavních iniciativ pro nové kvalifikace a pracovní místa a chtěl bych, aby Komise předložila konkrétní legislativní návrhy na řešení rozvoje on-line prostředí pomocí vytváření finančních i správních prostředků pro podporu on-line podniků a elektronického obchodu. Pokud jde o výzkum a inovace v Evropě, vítám odpověď paní komisařky Quinnové ohledně nutnosti zlepšení výzkumné infrastruktury v nových členských státech. Výzkumné ústavy a vědci čekají na rychlou a koordinovanou činnost Komise a Rady pro řešení tohoto problému, aby se jim dostalo rovných příležitostí k účasti na rámcových programech.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hluboká krize, do níž neoliberalismus, který dominuje Evropě, náš kontinent zavedl, přivedla autory strategie 2020 k pokusu zabalit své cíle do sociální a environmentální rétoriky, propagandy, která se rozsáhle šíří. I přesto tato rétorika upustila od cílů „plné zaměstnanosti“ a „vymýcení chudoby“, které se nacházely v její předchůdkyni, Lisabonské strategii. Ale to, co o nástrojích strategie Evropa 2020 víme, neoponechává mnoho prostoru pro pochybnosti: je to stará strategie, která se snaží odůvodnit staré politiky a dosáhnout jejich životaschopnosti s dobře známými důsledky. Nakonec zvýšená flexibilita a deregulace trhu práce, nadřazenost přikládání prohloubení vnitřního trhu, liberalizace a privatizace ještě více hospodářských odvětví a liberalizace a deregulace mezinárodního obchodu byly všechny společně nástroji, které vedly k současné situaci. Trvat na těchto nástrojích neznamená o nic méně než skutečnou „cestu k bankrotu“ a setrvání na cestě k hospodářské, sociální a environmentální katastrofě. Více než 20 milionů nezaměstnaných je využíváno k další devalvaci pracovní síly u zbývajících pracovníků, čímž se nejistota pracovních míst rozšiřuje, zaměstnanost je nesouvislá a nezaměstnanost strukturální. Nakonec všechno vychloubání „sociálně tržní ekonomikou“ neznamená nic víc než komercializaci všech odvětví sociálního života, přírody a přírodních zdrojů.

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) V Evropské unii se hospodářský růst zastavil a nezaměstnanost přesahuje 10 %. To znamená, že musíme vymyslet strategii pro udržitelný růst a tvorbu pracovních míst, která bude schopna Unii znovu oživit. Závisí to na tom, zda bude schopna zajistit obnovu, postavit hospodářství na nové základy a zda budou občané schopni žít podle nového přístupu. Tuto obnovu by v Evropské unii mohly přinést inovace a výzkum a vývoj. V zájmu budoucnosti svých občanů Evropská unie pracuje na strategii růstu pro rok 2020, která je založená na inovacích a výzkumu a vývoji a mohla by zaručit trvalý hospodářský růst a zajistit svým občanům nová pracovní místa.

Bez zdrojů nemůže výzkum a vývoj vytvořit nutné finanční zázemí, a proto nemůže plně využít příležitosti k inovacím. Inovace jsou možné pouze jako výsledek partnerství, společné podpory. Zdroje pocházejí ze tří oblastí: EU, členských států a soukromého sektoru. Inovace na úrovni podniku vyžadují potřebné lidské zdroje. Ty lze získat vysoce kvalitním vzděláváním a odbornou přípravou prostřednictvím koordinace na úrovni členských států. Univerzity potřebují podporu, aby připravovaly mladé vědce, kteří budou schopni zajistit malým a středním podnikům trvalé příležitosti pro inovace. V oblasti vzdělávání jsou dvěma hlavními trendy, které obsahují inovační příležitosti, digitalizace a pokles spotřeby energie.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Eskalace hospodářské krize v Řecku spolu s dosažením stabilní míry nezaměstnanosti v Evropské unii ve výši zhruba 10 % neprodlené vyžaduje provedení strategie Evropa 2020. Uskutečňování těchto cílů musí vycházet z důvěryhodných a konsolidovaných opatření zaměřených na vyloučení se z krize, přičemž jedním z klíčových bodů tohoto programu je zaměstnanost. Všichni se shodneme, že EU musí mít vysoce kvalifikované pracovní síly schopné zvládnout náročné úkoly, před nimiž stojí nyní a bude stát v budoucnosti, aby vytvořila konkurenceschopnější a udržitelnější ekonomiku. Hezká prohlášení však k řešení současných problémů nestačí. Právě proto bych vám chtěl připomenout, že je třeba naléhavě investovat nejen do vhodných kvalifikací, ale i do vzdělávacích systémů, s cílem přizpůsobit je požadavkům trhu. Členské státy musí být aktivní při plnění závazků, které přijaly v Evropské radě. Musí rovněž přijímat opatření, která by Evropské unii pomohla vyloučit se ze současné krize a povzbudit hospodářský růst.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Nejdůležitějším tématem v diskusi o budoucnosti strategie Evropa 2020 je výzva týkající se potřeby a udržitelnosti. Lisabonská strategie ji zjevně nenaplnila a nyní musíme být realističtí ohledně toho, zda budoucí Evropa 2020 je schopna ji naplnit. Aby byla strategie Evropa 2020 úspěšná, je nezbytné, aby členské státy, orgány EU a všechny subjekty ve společnosti na tomto úkolu pracovaly společně. Přístup shora i zdola se musí vzájemně doplňovat. Je třeba stanovit realistická měřítká pro zvýšení

zaměstnanosti, zvláště zaměstnatelnosti mladých lidí. Vzdělávací systémy v Evropě se musí více zaměřit na výzkum a inovace; vyšší investice do vzdělávání jsou nevyhnutelné. Je třeba dosáhnout většího souladu mezi trhem práce a vzděláváním. Je třeba brát vážně koncepci celoživotního vzdělávání. Důrazně obhajují lepší systémy odborného vzdělávání a podporují nutnost v této věci daleko těsněji spolupracovat se soukromým sektorem. Ve stále konkurenčnějším světě musí být Evropa ambiciózní a musí vyvíjet úsilí na všech úrovních. Bez toho budeme mít opět strategii připomínající spíše pětileté plány v Sovětském svazu. Přesvědčivá evropská strategie zaměřená na vytvoření silnější Evropy by měla dosáhnout vedoucího postavení na celosvětové úrovni.

Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU) Integrované hlavní směry pro hospodářství a zaměstnanost jsou základními prvky strategie EU 2020. Pokud jde o návrh směrnic o zaměstnanosti, je podle mě důležité zmínit, že růstu podporujícího začlenění lze dosáhnout pouze tehdy, pokud budou investice směřovány skutečně k lidem. Delší život neznamená sám o sobě delší produktivní kariéru. Investice do zdraví jsou zvlášť významné v případě Maďarska, kde lidé umírají v mnohem mladším věku než v západní Evropě, přičemž současně klesá porodnost. Přiměřené schopnosti musí být zachovány i ve vyšším věku, což je možné pouze s modernějším a dostupnějším zdravotnictvím. Jinými slovy je třeba více myslet na přístupná pracoviště pro zvyšující se počet starších lidí, kteří jsou nadále aktivní. Bylo by to prospěšné i pro mladší lidi se zdravotními postiženími. Zdraví si tak zaslouží zvláštní prioritu (například zlepšování pracovních podmínek, úspěšnější rehabilitace, snadnější udržení dobrého zdraví atd.). To mimo jiné zmiňuje hlavní směr č. 8 (investice do rozvoje lidských zdrojů), ačkoli bez zvláštního důrazu či konkrétních podrobností. O zdravotní péči v Evropě i v celém světě probíhá mnoho debat a nikde neexistuje jednotný přístup. Musíme si však uvědomit, že pro zajištění konkurenceschopnosti Evropy v dlouhodobějším výhledu musí být míra závislosti udržena v rovnováze se zdravější a aktivnější populací. Žádám evropské orgány, aby tuto otázku ve své strategii a při jejím provádění vzaly v úvahu.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Podporuji strategii Evropa 2020, jež prosazuje hospodářský růst, který je inteligentní (založený na znalostech a inovacích), nepoškozuje životní prostředí a podporuje sociální začlenění. Chtěl bych, aby byla tato strategie realizována prostřednictvím vytvoření dobře placených pracovních míst a zvýšení životní úrovně lidí. Chceme-li mít silnou a dobře vyváženou Evropu, musíme věnovat velkou pozornost hospodářskému rozvoji v regionech nových členských států, abychom zmenšili stávající rozdíly. Je samozřejmé, že prioritou musí být vhodná infrastruktura.

Chci zdůraznit význam provádění symbolické iniciativy „Mládež v pohybu“. Musíme zvýšit financování pro evropské programy, které mají zajistit, aby vzdělávání na každém stupni trvale drželo krok s vývojem a aby byla usnadněna mobilita učitelů, studentů a výzkumných pracovníků. Kvalita vzdělávání v evropských školách a na univerzitách se musí zvýšit v souladu s požadavky trhu práce. Musíme využívat vhodné politiky a finance k podpoře výuky cizích jazyků, víceoborového přístupu a dvojíých specializací na vysokých školách, což je důležité z hlediska výsledků vědeckého výzkumu a inovací i z hlediska zvyšování šancí mladých lidí na trhu práce. Rovněž vítám, že strategie 2020 navrhuje „rámec pro zaměstnanost mládeže“ na evropské úrovni.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Historie lisabonské agendy prokázala, že pěkné myšlenky a zásady nestačí: klíčové je navrhovaná opatření provádět. Bohužel se s koncem lisabonské agendy spojila finanční a hospodářská krize. Nicméně jsem přesvědčen, že by bylo špatné, kdybychom celou odpovědnost za selhání tohoto programu svalovali na krizi, aniž bychom se pokusili zjistit, kde udělala Evropská unie při procesu provádění chyby. Toto poučení se nám snad bude hodit při provádění nadcházející strategie EU 2020.

Myslím, že k provádění nových strategií máme důležité nástroje Společenství, mám na mysli především politiku soudržnosti. Je však třeba zdůraznit, že pro to, abychom dosáhli provedení strategie EU 2020, nemůžeme opustit cíle politiky soudržnosti ve věci přerozdělování finančních prostředků. Byla by to chyba spojená se závažnými důsledky pro členské státy, které tyto prostředky potřebují k překlenutí rozdílů ve vývoji, jež je oddělují od jiných států. Vedlo by to k selhání zásady soudržnosti na evropské úrovni.

Kristiina Ojuland (ALDE), písemně. – (ET) Pane předsedající, je třeba velmi přivítat, že Komise připravila do budoucnosti zaměřenou „Evropu 2020: strategii pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“, protože již příliš mnoho let se mnoho evropských zemí při organizaci svého hospodářství a financí řídí zásadou „po nás potopa“. I přes chvályhodnou práci, kterou Komise přípravě této strategie věnovala, mě zaráží její naivita. Prohlášení Komise k této strategii vykresluje obrázek zelené a rovné Evropy založené na sociálně tržním hospodářství, aniž by bylo jasné, jaké druhy zdrojů budou k dosažení tohoto cíle použity. V Sovětském svazu bylo kdysi běžné slibovat příchod komunismu za deset let, bez ohledu na skutečný stav.

Chtěla bych doufat, že po debaklu deklaratorní Lisabonské strategie nechtěla Komise přijít s další bezobsažnou utopií k oklamání evropských občanů. Dnes nepotřebujeme sny, ale konkrétní činy, abychom evropské hospodářství zachránili před úpadkem. Je nejvyšší čas v Evropě zahájit seriózní strukturální reformy, zvláště v oblasti sociální politiky, protože současný druh modelu sociální péče již není udržitelný.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Dosažení cíle spočívajícího ve snížení míry chudoby v Evropské unii alespoň o 25 % je úzce spojeno se zvýšením míry zaměstnanosti na 75 %. Mít kvantitativní cíl pro snížení chudoby je problematické. Chudoba obsahuje hospodářské, sociální, kulturní a vzdělávací aspekty, což znamená, že pro dosažení navrhovaného cíle jsou nutné spíše úkoly kvalitativní než kvantitativní.

V Rumunsku oficiální údaje zveřejněné v březnu 2010 uvádějí míru zaměstnanosti hluboko pod minimální úroveň, kterou předpokládá strategie EU 2020 (50 % oproti 75 %), se sestupnou spirálou v důsledku současné hospodářské situace. S nalezením pracovního místa mají nadále největší potíže ženy, lidé starší 45 let a mladí lidé. Je těžké uvěřit, že Rumunsko bude tohoto cíle do roku 2020 schopné dosáhnout.

Musíme najít odpovědi na otázky týkající se přínosu všech potenciálních pracovních sil a našich znalostí jednotlivých skupin ve společnosti: žen a mužů, mladých lidí, starších osob a migrantů na trhu práce. Další otázky se týkají toho, jak můžeme snížit nezaměstnanost mladých lidí a jak můžeme efektivně zvýšit účast žen na trhu práce tím, že rozšíříme jejich zapojení v každém odvětví podnikání. Jestliže se nám nepodaří dát na tyto otázky jasnou odpověď, postihne tyto dva cíle v oblasti růstu zaměstnanosti a snižování míry chudoby stejný osud jako lisabonskou agendu.

Georgios Stavrakakis (S&D), písemně. – (EL) Chtěl bych vyjádřit svou spokojenost se závěry březnového zasedání Rady, protože potvrzují důležitost politiky soudržnosti v rámci strategie Evropa 2020, a tím vyplňují významnou mezeru, jež dosud existovala v prvotním textu Komise, který politiku soudržnosti vůbec nezmiňoval. I pan Barroso a pan komisař Hahn potvrdili zásadní význam přínosu politiky soudržnosti pro dosažení této strategie. Politika soudržnosti rozhodujícím způsobem přispěla k posílení konkurenceschopnosti a zaměstnanosti, zvláště prostřednictvím „vyčleňování prostředků“, a my musíme využít vše, čeho bylo v tomto rámci dosaženo. To však neznamená, že politika soudržnosti bude zjednodušena na pouhý nástroj provádění strategie Evropa 2020. Její potenciál je daleko větší. Jako skutečný výraz zásady solidarity na místní a regionální úrovni zaručuje životaschopnost rozvojových iniciativ a zaručuje, že Evropa 2020 bude sloužit obecnému cíli Evropské unie, kterým je posilování soudržnosti ve všech třech rozměrech, jmenovitě hospodářském, sociálním a územním, a nebude omezena na jednostranný hospodářský rozvoj. A konečně musíme využít potenciál politiky soudržnosti k tomu, abychom se vyhnuli překrývání cílů a financování mezi různými evropskými politikami.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně. – (HU) Strategie EU 2020 musí podporovat „zelenou revoluci“ v evropském hospodářství, energeticky úspornou, životní prostředí nepoškozující a udržitelnou hospodářskou restrukturalizaci a ekologické inovace. Rozvoj však nesmí znamenat jen pomoc těm evropským regionům, jejichž výsledky již výše uvedený průměr překračují. Namísto toho bychom měli velkou část vývoje zaměřit na podporu nejméně rozvinutých a nejvíce znevýhodněných oblastí. Stále existují rozdíly mezi východní a západní Evropou z hlediska ekonomické účinnosti. Například v Bulharsku je na tvorbu jednotky HDP potřeba třikrát více energie než v Německu, pokud tedy ceny energie vzrostou, bude konkurenceschopnost země dále klesat.

Při prosazování ekologické restrukturalizace hospodářství by Evropská unie neměla zapomínat na již existující vyzkoušené a ověřené politiky Společenství, jako je společná zemědělská politika a politika soudržnosti. Společná zemědělská politika bude potřeba i pro dosažení cílů stanovených v oblasti ochrany životního prostředí a boje se změnou klimatu. Nejlepšími správci evropského venkova jsou zemědělství výrobci sami. Strategie EU 2020 nemůže uspět ani bez politiky soudržnosti. Politika soudržnosti poskytuje celý soubor nástrojů a flexibilitu, které jsou potřebné pro hospodářskou rozvojovou politiku Evropské unie. S nástroji politiky soudržnosti jsme schopni napomoci dosažení cílů v kterékoli konkrétní oblasti. Například můžeme podpořit rozvoj obnovitelných zdrojů energie, zlepšit energetickou účinnost a účinnost využití zdrojů a podpořit ekologické inovace.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Od přijetí Lisabonské strategie uplynulo deset let a většina jejích cílů zůstává nenaplněná. Mám velké obavy ze slabého hospodářského růstu, protože to je rozhodující činitel pro ostatní cíle, a z toho, že jen ve dvou letech z celkového desetiletého trvání strategie překročil růst 3 %.

Lisabonská strategie měla velké ambice, ale postrádala sílu akce, byla založena na nezávazných předpisech a otevřené metodě koordinace. Vedle cílů v oblasti zaměstnanosti nová strategie Evropa 2020 zahrnuje cíle týkající se vzdělávání, životního prostředí, boje s chudobou a investic do inovací. Jak nové cíle, tak nástroje

k jejich dosažení náleží členským státům, a proto v souvislosti s krizí a se závazkem k plánům stability a růstu potřebujeme lepší mechanismy řádné správy a reálnou hospodářskou a rozpočtovou koordinaci mezi zeměmi. Tento program přichází v době hospodářské nejistoty a vysoké nezaměstnanosti, jejíž snížení je okamžitou prioritou. Komise se musí chopit kormidla a tento proces vést. Silný hospodářský růst bude zásadní pro splnění plánů stability a růstu a bylo by možné jej stimulovat prostřednictvím reforem a investic, které jsou základem strategie Evropa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), písemně. – (HU) Jsem přesvědčen, že musíme mít odvážné sny: dokument Evropa 2020 musí obsáhnout všechny oblasti spolupráce v rámci Evropské unie a stát se střednědobou a dlouhodobou strategií pro Evropu. Ale její úspěch vyžaduje solidaritu mezi občany Evropy. Podle Lisabonské smlouvy je nová strategie připravena za přispění 27 členů rozšířené Evropské unie, aby naši občané mohli mít pocit, že se podílejí na společném evropském úsilí. Maďarští voliči v Rumunsku očekávají, že EU tuto solidaritu projeví tím, že najde rychlé řešení, které vyrovná úroveň jižních a východních regionů střední Evropy. Strategie se musí zabývat tématy, jako je dlouhodobý rozvoj našich zemí, vnitřní trh, pokrok zemědělství a malých a středních podniků, ale i citlivými otázkami, jako je sociální síť, demografické výzvy, rovné příležitosti na trhu práce, prolínání evropských systémů a sítí ve všech aspektech života. Strategie Evropa 2020 by měla být strategií pro vyrovnání zpoždění a konvergenci.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Při rozpravě o strategii Evropa 2020 nesmíme opomíjet tak důležitou a významnou otázku, jakou je doprava. Odvětví dopravy vytváří zhruba 10 % HDP Evropské unie a zajišťuje více než 10 milionů pracovních míst. Rovněž hraje významnou úlohu v souvislosti s evropským vnitřním trhem a s právem na volný pohyb osob a zboží. Dle mého názoru je třeba otázku železniční dopravy řešit rozhodně a rychle. Jsem si jist, že do roku 2020 můžeme transevropskou síť železničních koridorů rozšířit. Myslím, že počínaje rokem 2014 by všechna nová kolejová vozidla a nová železniční dopravní spojení měla být vybavena systémy slučitelnými s evropským systémem železniční signalizace.

20. Dohoda o přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (rozprava)

Předsedající. – Zasedání pokračuje.

Dalším bodem je prohlášení Rady a Komise o Dohodě o přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (2010/2647(RSP)).

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Paní předsedající, dnes v Aténách přišli tři lidé o první lidské právo: právo na život. Byl to důsledek násilných činů, které zcela a kategoricky odmítáme. Španělské předsednictví Rady se připojuje k prohlášení předsedy Parlamentu a rádo by jménem Rady vyjádřilo rodinám soustrast a solidaritu.

Mluvíme o lidských právech, o přistoupení k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, která, jak jsem řekl, zahrnuje právo na život a na tělesné zdraví.

Evropská unie je založena na lidských právech a svobodách a v průběhu jejího historického vývoje se přijaté texty neustále odvolávaly na práva a základní svobody. Vyvrcholením toho je Lisabonská smlouva.

Poprvé v dějinách Evropy je součástí Lisabonské smlouvy právně závazná Listina základních práv občanů Unie. Smlouva také říká orgánům, že Unie přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv.

Jsme tedy svědky vyvrcholení politického, kulturního a právního úsilí Unie v oblasti lidských práv, která Unie klade na první místo ve svých politikách, činech a která určují její charakter.

V tomto ohledu se domníváme, že je pro Evropskou unii velmi důležité, že již zahájila proces nutný k tomu, aby mohla ve vhodnou dobu podepsat Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod. Mimo jiné to znamená přijetí soudní pravomoci Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku a větší záruky pro občany. Znamená to také, že se k sobě tak říkajíc přiblíží různé právní předpisy, které v Evropě současně existují: vnitrostátní právní předpisy (záruky existující ve všech evropských zemích, které jsou demokratickými zeměmi respektujícími a chránícími lidská práva), právní předpisy Evropské unie a Evropská úmluva o ochraně lidských práv, což je další právní předpis, který přijaly nejen členské státy Evropské unie, ale i ostatní evropské země, i když členy Unie nejsou.

Jsme tedy svědky procesu sbližování těchto právních předpisů, důkazem čehož bude přistoupení Evropské unie k Úmluvě.

Dne 17. března předložila Komise doporučení ohledně zahájení vyjednávání za účelem přistoupení Unie k Úmluvě. Od té doby činí Rada vše možné pro to, aby urychlila debaty o mandátu pro vyjednávání. V Radě existuje pracovní skupina, která vede debaty v úzké spolupráci s Evropskou komisí.

Rada bere plně ohled na všechny mandáty zmíněné v protokolu 8, který je opěrným bodem z právního hlediska, například na možnou účast Unie v kontrolních orgánech Evropské úmluvy a na potřebu respektovat působnost Unie a pravomoci orgánů. Zvážila také potřebu jmenovat soudce Evropské unie pro Soud, účast tohoto Parlamentu v Parlamentním shromáždění Rady Evropy a účast Unie ve Výboru ministrů při výkonu funkcí vztahujících se k uplatňování Evropské úmluvy o lidských právech.

Rada rovněž velice podrobně sledovala debaty a slyšení v Parlamentu v březnu tohoto roku a plně bere ohled na názory vyjádřené Parlamentem v návrhu zprávy, kterou vypracovali Ramón Jáuregui Atondo, Kinga Gálová a Cristian Dan Preda. Dle předpokladu španělského předsednictví a stanoviska Rady bude mandát pro vyjednávání s Evropskou radou, které bude trvat dlouho a je technicky náročné a složité, přijat před koncem první poloviny roku 2010.

Viviane Reding, místopředsdkyně Komise. – Paní předsedající, můj kolega Olli Rehn již vyjádřil stanovisko a soustrast Komise ve vztahu k řecké katastrofě. Dovolte mi tedy, abych přešla k tomu, jak můžeme ve své práci pokročit, protože to bude velmi důležité pro konečné ustanovení systému ochrany lidských práv v rámci Unie a přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech, které stanoví Lisabonská smlouva, a je tedy závazné. Jde o cíl cesty, jak to nyní správně vyjádřilo předsednictví, ale toto přistoupení je pouze jedním ze čtyř prvků velmi ambiciózní a komplexní politiky v oblasti lidských práv na evropské úrovni.

Především se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se stala Listina základních práv právně závaznou a tato právně závazná listina je nejmodernějším vymezením základních práv na světě z hlediska politického závazku k dodržování lidských práv, z hlediska čitelnosti a právní jistoty, a zavádí všechna práva, která jsou obsažena v Úmluvě. Význam a rozsah těchto práv jsou stejné jako v případě práv stanovených Úmluvou, ale Listina jde dále. Najdeme v ní například takzvanou třetí generaci lidských práv: ochrana údajů, záruky v oblasti bioetiky, zboží a transparentní administrativy. Úroveň ochrany stanovené Listinou musí vždy odpovídat úrovni ochrany v Úmluvě. V mnoha případech je úroveň ochrany v Listině vyšší.

Za druhé, podpora lidských práv je prioritou stockholmského programu, který stanoví strategické směry pro rozvoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva v Evropě.

Zatřetí, bylo vytvořeno nové portfolio – spravedlnost, základní práva a občanství, které ukazuje, jakou důležitost přikládá Komise posilování své činnosti v této oblasti.

Začtvrté pak, přistoupení EU k Úmluvě. Tento fakt zajistí, že každá osoba považující se za oběť porušení Úmluvy ze strany orgánu či instituce Unie může na Unii podat stížnost u soudu ve Štrasburku, a to za stejných podmínek jako v případech stížností podaných na členské státy. Z politického hlediska přistoupení k Úmluvě znamená, že Evropská unie potvrdí hlavní roli pravidel Úmluvy pro ochranu lidských práv v Evropě – v Evropě v širokém slova smyslu, nejen v Evropské unii. Přistoupením k této Úmluvě však také Evropská unie přenáší svou váhu do štrasburského systému, přičemž jde o systém vnější soudní kontroly v oblasti základních lidských práv, protože nyní svůj právní řád zcela a formálně podřizujeme této kontrole. Tato skutečnost samozřejmě zvýší jak uvnitř tak navenek věrohodnost velmi silného závazku EU k ochraně lidských práv.

V polovině března Komise navrhla Radě mandát pro vyjednávání. Protokol 8 Lisabonské smlouvy vyžaduje určitý počet podstatných záruk, které mají být stanoveny v dohodě o přistoupení, jelikož musíme zachovat zvláštní charakteristické rysy právních předpisů Unie a doporučení Komise Radě bere tyto požadavky plně na vědomí. Chci pouze zmínit dva z nich.

Je jasné, že působnost a pravomoci Unie, tak jak jsou stanovené ve Smlouvách, nesmí být přistoupením k Úmluvě dotčeny, a ustanovení v dohodě o přistoupení musí v tomto ohledu vyznívat zcela jasně. Podobně nesmí přistoupení Evropské unie k této úmluvě mít dopad ani na postavení členských států vůči Evropskému soudu pro lidská práva, ani na jejich řídicí postupy či výjimky. Vyjednávání by tedy mělo zajistit, že dohoda o přistoupení stanoví povinnosti na základě podstatných ustanovení Úmluvy pouze vzhledem k činnosti a opatřením schváleným orgány nebo institucemi Unie.

Komise nyní usiluje o hladké začlenění Evropské unie do systému Úmluvy. Přistoupení by tedy mělo zachovat podstatné rysy a postupy tohoto systému. Přesto musí být v rámci přistoupení splněny dva požadavky. Zaprvé, jak už jsem řekla, musíme zachovat zvláštní charakteristické rysy právních předpisů Evropské unie; důležitou otázkou je zachování Soudního dvora a jeho výsad po přistoupení. Jsou předloženy zajímavé

návrhy s cílem začlenit Soudní dvůr do situací, kdy soud ve Štrasburku projednává slučitelnost právního aktu Unie, bez žádosti o rozhodnutí v předběžné otázce. Tyto návrhy mohou pravděpodobně dostat takovou formu, která si nebude vyžadovat změnu Smlouvy a zaslouží si pečlivý rozbor a diskusi v pracovním týmu Rady. Víím, že španělské předsednictví činí vše potřebné pro urychlení těchto diskusí.

Zadruhé, je důležité zabývat se zvláštním postavením Unie jako samostatného právního subjektu se zákonnými nezávislými pravomocemi, který se vedle členských států stane smluvní stranou mechanismu, který původně k tomuto účelu nebyl určen – byl určen pro členské státy, a proto je potřebné provést omezený počet technických a procedurálních úprav v rámci Úmluvy s ohledem na zvláštní povahu právních předpisů Unie. Mezi nimi je takzvaný „mechanismus spoluodpůrce“.

Je zvláště důležité brát ohled na decentralizované uplatňování právních předpisů Unie ze strany členských států. Díky tomuto mechanismu dostane Unie právo připojit se k soudnímu řízení jakožto spoluodpůrce v případech, kdy je stížnost podána na členský stát a které se týkají právních předpisů Unie.

Z institučního hlediska bych rovněž chtěla zdůraznit stanovisko Komise, že by představitelé Evropské unie měli mít v institucích Úmluvy stejné zastoupení jako představitelé ostatních smluvních stran. To například znamená, že jednou ze základních zásad Úmluvy je soudce zvolený za každou smluvní stranu. Tato zásada zajišťuje, že je u soudu zastoupen každý právní systém; je to také odrazem společného systému záruk stanoveného Úmluvou, na němž se musí účastnit každá smluvní strana, což znamená, že potřebujeme stálého soudce zvoleného Unií, který bude mít stejný statut a stejné povinnosti jako jeho kolegové a který bude mít možnost zasahovat do všech případů.

Soudce ad hoc, který by zasahoval pouze v případech stížností podaných na Unii nebo v případech týkajících se právních předpisů Unie, by nebyl dostačující. Pokud jde o způsob volby tohoto soudce, měl by být také použit normální postup stanovený Úmluvou. To znamená, že Parlamentní shromáždění Rady Evropy zvolí tohoto soudce ze seznamu kandidátů předloženého Evropskou unií. Podle našeho názoru by měl přiměřený počet poslanců Evropského parlamentu mít možnost se účastnit zasedání Parlamentního shromáždění při volbě soudců soudu ve Štrasburku.

Chtěla bych poděkovat zpravodajům z výborů AFCO a LIBE, panu Jáureguimu a paní Gálové, za jejich vynikající spolupráci v této oblasti, a slyšení pořádané výborem AFCO dne 18. března bylo opravdu velmi užitečné. Jsem také velmi ráda, že španělské předsednictví této záležitosti přikládá velkou důležitost. Proto věřím, že budeme moci zahájit vyjednávání o přistoupení po letním období. Zajistím, aby Komise jakožto vyjednavatel za Unii Parlament během celého procesu vyjednávání plně informovala.

Paní předsedající, myslím, že není třeba v takový den znovu zdůrazňovat, jak důležitá jsou pro Evropu základní práva a jak jsou důležitá pro všechny akce, které navrhujeme. Jsem si jistá, že pro Unii nebude těžké splnit standardy Úmluvy, ale přistoupení k Úmluvě jistě zvýší ochranu základních práv v Evropě, a tím myslím ochranu každé lidské bytosti, která v Evropě žije.

Marietta Giannakou, jménem skupiny PPE. – (EL) Paní předsedající, zcela se ztotožňuji s prohlášeními pana Lópeze Garrida jménem španělského předsednictví a paní Redingové a chci poděkovat panu Jáureguimu Atondovi a paní Gálové za jejich zprávy a za vynaložené úsilí.

Přistoupení EU k Evropské úmluvě Rady Evropy a jejím protokolům je v souladu s Lisabonskou smlouvou a zvyšuje ochranu evropských občanů v oblasti lidských práv. Vznikne tak systém ochrany základních svobod a lidských práv platný pro celou Evropu a zastřešený precedenčním právem Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Zároveň kromě vnější ochrany se Evropská unie přičleňuje k mezinárodnímu orgánu pro vnější ochranu lidských práv, čímž se zvyšuje její důvěryhodnost vůči třetím zemím, od kterých často požaduje dodržování Evropské úmluvy o lidských právech v rámci bilaterálních vztahů.

Paní předsedající, debata o lidských právech a základních svobodách se časově shoduje s tragédií, která se dnes odehrála v hlavním městě mé země, v Aténách, kdy při demonstracích proti vládním opatřením v reakci na hospodářskou krizi byli extremistickými a okrajovými silami zabiti tři pracovníci. Chtěla bych kromě své lítosti a bolesti a jménem svých kolegů v hlavní opoziční straně v Řecku zdůraznit, že naše politická frakce je rozhodnuta významně přispět k zachování demokracie a hladkého fungování orgánů.

Vážíme si peněžních prostředků, které nám poskytují v této kritické době naši partneři a Mezinárodní měnový fond, a jsme pevně zavázáni pomoci s potřebnými reformami, abychom tuto krizi překonali. Jako zodpovědná strana budeme přispívat ke snahám o zachování klidu a budeme chránit jednotu řeckého lidu odstraněním extremistických sil podkopávajících naši demokracii.

Ramón Jáuregui Atondo, jménem skupiny S&D. – (ES) Paní předsedající, kdybych měl to, o čem dnes hovoříme, shrnout do jediné myšlenky, řekl bych evropské veřejnosti nahlas a jasně, že poprvé bude mít soud, který chrání lidská práva a základní svobody ve vztahu k Evropské unii a jejím vlastním zemím, když tyto země provádějí právní předpisy Unie.

Základní myšlenkou je to, že pro evropské občany je tu nový soud, soud ve Štrasburku, na ochranu právních předpisů Unie a toho, že jejich uplatňování ve všech členských státech splňuje minimální počet záruk, které jsou ve středu evropské vize. Toto minimum záruk je součástí základní linie, která prochází celým historickým procesem evropské integrace. Jde o civilizační proces, proces integrace založené na myšlence lidské důstojnosti – důstojnosti občanů – a jeho výrazem je demokracie, právní řád, sociální stát založený na právním řádu a lidské důstojnosti.

Lisabonská smlouva nám dala příležitost, aby Evropská unie formalizovala Listinu, která, jak již uvedla paní Redingová, je nejuplněnější listinou základních práv, která kdy byla v této oblasti sepsána, a vyžaduje, abychom se stali součástí soudu ve Štrasburku.

To nyní budeme schvalovat. Víím, že existuje řada technických problémů, ale chci pouze zdůraznit, jak je důležité, že Komise pracuje rychle a účinně na ustanovení zvláštního mandátu, díky němuž v tomto vyjednávání postoupíme dopředu.

Chtěl bych Vám, paní Redingová, poděkovat za Vaši práci, která byla, musím to zopakovat, rychlá a účinná, a také chci poděkovat španělskému předsednictví. Rád bych oznámil, že na příštím dílčím zasedání schválíme zprávu Parlamentu v tomto ohledu, a chtěl bych vás požádat o sledování, poskytování informací a podporu při vyjednávání, které je složité, ale pro Evropu velmi důležité.

Cecilia Wikström, jménem skupiny ALDE. – (SV) Paní předsedající, přistoupení EU k Evropské úmluvě je na pořadu dne již dlouhou dobu. Nyní existuje právní základ pro to, aby se toto přistoupení stalo skutečností. Můžeme se z toho všichni radovat. Přistoupení EU k Evropské úmluvě bude znamenat, že ochrana základních práv bude doplněna a posílena, že občané v našich členských státech budou lépe chráněni ve vztahu k činnostem EU a že právní praxe v oblasti lidských práv bude na dvou evropských soudních dvorech, v Haagu a ve Štrasburku, lépe sladěna.

Přistoupením k Evropské úmluvě budou orgány EU podléhat při výkonu justice Evropskému soudu pro lidská práva. To zaručí nezávislou vnější kontrolu dodržování základních práv a svobod občanů ze strany EU.

Jde o velice důležitý krok. Je velmi lehké nechat se ukolébat představou, že u nás v Evropě nedochází k porušování lidských práv jako v ostatních částech světa. Jako členské státy Evropské unie máme zákony a hluboce zakořeněné evropské hodnoty, které chrání naše práva. Podle počátečních formulací Lisabonské smlouvy jsou svoboda vyjadřování, svoboda tisku a svoboda vyznání evropskými svobodami, které je třeba respektovat bez výjimky všude v Unii. Bohužel to není vždy pravda, jelikož v EU některé členské státy základní práva porušují. Bohužel je také pravda, že my v tomto Parlamentu tomuto přihlížíme a dovolíme, aby k tomu docházelo.

S přistoupením EU k Evropské úmluvě za účelem posílení a rozšíření svobod a práv občanů bude důležité, abychom v Parlamentu vydávali zákony a jednali v souladu s Úmluvou. Je pravda, že máme v členských státech před sebou ještě hodně práce, abychom si zametli před vlastním prahem a aby se z krásných slov představujících naše společné hodnoty stala realita.

Heidi Hautala, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Paní předsedající, je velmi důležité, abychom o lidských právech uvažovali jako o skutečné hodnotě, i když slouží také jako nástroj při jednání, což si uvědomuji, když hovořím se zástupci třetích zemí jakožto předsedkyně podvýboru pro lidská práva.

Zrovna dnes jsem hovořila s několika poslanci z marockého parlamentu. Je vynikající, že jim mohu říci, že Evropská unie také zdůrazňuje lidská práva při svých vlastních činnostech a nesnaží se pouze naučit ostatní, jak důležitá lidská práva jsou. Takto můžeme zástupcům třetích zemí vysvětlit, že přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech opravdu znamená, že naše činnost podléhá vnější kontrole, jak tu vysvětlili řečníci přede mnou. Mohu také říci, že poprvé máme komisaře, který je zvlášť zodpovědný za tyto záležitosti v souvislosti s právními otázkami.

Ráda bych zmínila, že přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech samozřejmě nevyřeší problém přetíženosti Evropského soudu pro lidská práva. Měli bychom uvažovat o možnostech řešení tohoto problému, který nastal nahromaděním případů k projednávání.

Také bych ráda důrazně navrhla, aby se Unie rozhodla přistoupit i k různým užitečným dodatečným protokolům, které se vztahují k takovým otázkám, jako jsou odpor k násilí nebo boj s rasismem, stejně jako účinnější právní předpisy.

Zbigniew Ziobro, jménem skupiny ECR. – (PL) Paní předsedající, zdá se, že dopad podepsání dohody o přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod bude omezený, jelikož Úmluva je již dlouhou dobu chápána jako standardní opatření na ochranu lidských práv v Evropě. Tento status získala jak v evropských právních předpisech, tak v politikách jednotlivých členských států.

Je však také nutné poukázat na určité problémy, které mohou nastat na základě soutěže mezi Evropským soudním dvorem a Evropským soudem pro lidská práva v oblasti soudních rozhodnutí, která mohou být přijata. Tato záležitost by měla tedy být důkladně prozkoumána, abychom později nečinili chyby, které by pak bylo třeba napravovat.

Dále lze předpokládat, že rozhodnutí přijatá Evropským soudním dvorem a jeho výklad právních předpisů EU budou podléhat vyhodnocení Evropského soudu pro lidská práva. Takto získá Evropský soud pro lidská práva významnou soudní pravomoc nad orgány EU. Z tohoto hlediska by měly být zváženy veškeré právní dopady takového rozhodnutí, abychom nejednali unáhleně. Zároveň bychom měli zvážit otázku reformování činnosti obou evropských soudů.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Jako právnička zabývající se otázkami lidských práv nerozumím tomu, v čem spočívá přidaná hodnota pro ochranu lidských práv evropských občanů, pokud Evropská unie přistoupí ke stejné úmluvě o lidských právech, ke které již přistoupil jednotlivě každý členský stát. Dovolte mi prosím objasnit několik spojitostí, neboť jak vidím, naši kolegové neprávnické byli do značné míry uvedeni v omyl. Situace je následující. Existuje nástroj na ochranu lidských práv, který je jistě velmi důležitý a je znám jako Evropská úmluva o lidských právech. K této úmluvě nepřistoupila Evropská unie, ale její skoro dvojče, Rada Evropy.

Pokud země poruší práva svého občana, jak stanoví Úmluva, pak má tento občan právo obrátit se na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku a požadovat právní náhradu nebo prosazení svých práv ve sporu s touto zemí. Tuto možnost, jak každý ví, mají všichni občané Evropské unie. Pochybuji o tom, že je mezi námi jediný poslanec, který by nevěděl o případu, kdy někdo v jeho zemi hrozil, že podá stížnost ve Štrasburku a že tak případně učinil a spor se svým členským státem vyhrál. Co je tedy nové, v čem spočívá přidaná hodnota, kromě toho, že někdo z EU získá dobře placené místo jako soudce ve Štrasburku?

Kinga Gál (PPE). – (HU) Paní předsedající, pane ministře, paní komisařko, dámy a pánové, naše debata je jednou z významných událostí v historii Evropské unie. Dnes tu diskutujeme o něčem, co se před lety zdálo být nepřekonatelnou překážkou: o mandátu Komise pro vyjednávání o přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech. Tato úmluva byla přijata před 60 lety a během těch 60 let získali mnozí občané důvěru v to, že ke spravedlnosti lze dojít i ve sporu s jejich vlastním státem. To, co zmínila již paní komisařka Redingová, je úzce spjato s touto debatou, a proto bychom to měli znovu a znovu zdůrazňovat, a sice že od prosince je Listina základních práv Evropské unie právně závazná. Tento dokument patří mezi nejpokrokovější dokumenty v oblasti základních práv.

Úmluva posiluje význam Listiny a Listina doplňuje Úmluvu. Od prosince je EU na základě Lisabonské smlouvy zavázána přistoupit k Úmluvě o lidských právech. Naším cílem proto musí být zajištění toho, aby toto přistoupení proběhlo co možná nejúspěšněji. Nejdůležitější otázkou je, jakou přidanou hodnotu přinese přistoupení k Úmluvě občanům EU. Na toto jsem myslela při přípravě své zprávy o přistoupení k Úmluvě, kterou jednohlasně přijal Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Proto bych chtěla požádat Radu a Komisi, aby při vyjednávání udělaly vše, co je v jejich silách, pro to, aby přistoupení k Úmluvě skutečně představovalo hodnotu, přidanou hodnotu pro občany EU, aniž by vzbudilo přehnané očekávání.

Zároveň je třeba vyjasnit během vyjednávání několik otázek. Jednou z těch podstatných otázek je vztah mezi soudy. Předpokládá se, že budou nejprve zcela vyčerpány vnitřní právní prostředky. Zároveň se domnívám, že je důležité brát při vyjednávání ohled na to, že s přistoupením EU k Úmluvě se bude časově překrývat reforma činnosti Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku. Přistoupení EU k Úmluvě bude jedinečný experiment, který ale nesmí ohrozit cokoli, co již funguje, pokud jde o prosazování lidských práv. Přistoupení k Úmluvě může být úspěšné pouze za předpokladu, že opravdu posiluje již existující orgány a umožňuje přístup občanů k nim. Měli bychom dát pozor na to, abychom tento proces neohrozili, a zajistit, abychom ve své vlně nadšení nevyhlídli s vaničkou i dítě, jak trefně říká maďarské rčení. Domnívám se, že jde o velmi významný moment a že jsme na správné cestě. Chtěla bych požádat Komisi a Radu, aby vymezily svůj mandát a blížící při vyjednávání podporovaly to, co bylo výše uvedeno.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Místopředseda*

Paní Gálová, chtěl bych říci, že jste první maďarská poslankyně, kterou vidím od chvíle, kdy jsme se dozvěděli, že náš kolega a přítel, pan Pál Schmitt, byl zvolen předsedou maďarského parlamentu. Chtěl bych říci, že nám bude náš přítel, pan Schmitt, velmi chybět, ale žádám Vás, abyste mu vyřídila naše blahopřání, a jsem si jistý, že bude vykonávat vynikající práci při řízení parlamentu své země.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Přestože jsou všechny členské státy smluvními stranami Úmluvy, přistoupení EU jako celku k Úmluvě bude představovat nejen novou dimenzi ochrany lidských práv, ale také – a to bych ráda zdůraznila – právní a politický signál pro posílení vztahů mezi EU a Evropou. Ráda bych také podpořila myšlenku, že spolu s přistoupením EU k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod by se mělo vážně zvážit i celoplošné přijetí právních předpisů, které upravují oblast sociálních práv – například přijetí revidované Evropské sociální charty na celoevropské úrovni Unii jako celkem by bylo jednoznačně vítaným krokem.

S přistoupením EU k Úmluvě se také otevírá otázka politického zastoupení Unie v institucích Rady Evropy. Rovněž se hovoří o tom, že by v tomto procesu měl být aktivní i Evropský parlament. V zásadě s tímto názorem souhlasím, obávám se však, paní komisařko, že tento proces včetně jeho jednotlivých součástí nebude vůbec jednoduchý. Přestože se nyní ztotožňuji s Vaším nadšením, a samozřejmě poděkování patří i Radě za velmi dobrou práci, je třeba se připravit na to, že proces bude velmi komplikovaný a že nás v tomto směru čeká ještě hodně práce.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Pane předsedajícím, Evropská unie je založena na respektování lidských práv. Je to vlastně jeden z nejušlechtilějších rysů Unie. Jen mám pocit, že tato lidská práva vytváříme výlučně pro své vlastní občany. Hovořily o tom paní Beňová a paní Wikströmová. Mám však dojem, že nedbáme na to, o čem hovořila paní Hautalaová, mám na mysli snahu o propagaci lidských práv mimo území EU. Jsem přesvědčený o tom, že Evropské unii chybí v této oblasti závazek.

Přistoupení Evropské unie k Úmluvě vítám s nadějí, neboť je to příležitost dosáhnout určité jednotnosti systému práv a ochrany lidských práv v Evropské unii. Je třeba pamatovat na to, že při vytváření nových práv by neměly být jiné svobody omezeny. Je to samozřejmě téma pro filozofy a teoretiky práva, ale toto napětí mezi právy a svobodami existuje. Vzhledem k této skutečnosti by si toho zákonodárci a později i soudci, kteří právo vymáhají, měli být vědomi.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedajícím, dámy a pánové, článek 6 Lisabonské smlouvy stanoví, že EU přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, což znamená posílení systému základních práv v rámci EU. Evropská úmluva o lidských právech je pro ochranu lidských práv a základních svobod v Evropě velice důležitá. Naše připojení k tomuto právnímu systému by posílilo základní práva občanů EU, jelikož by získali další opravný prostředek v situaci, kdy by podle nich došlo k porušení jejich základních práv.

Pokládám přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod za velice pozitivní krok, protože se tím také posílí povědomí o významu základních práv v EU s ohledem na její vnější vztahy.

Rafał Trzaskowski (PPE). - Pane předsedajícím, zaprvé mi dovolu, abych poděkoval oběma našim zpravodajům – paní Kinze Gálové a panu Ramónu Jáureguimu Atondovi – a také Komisi a předsednictví.

– (ES) Velice vám děkuji za velmi těžkou, ale potřebnou práci, kterou jste vykonali.

– Když jsme hovořili o přistoupení EU k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv, a hovoříme o tom v Evropské unii myslím už deset let, objevovalo se mnoho obav ze soutěžení mezi Evropským soudem pro lidská práva a Evropským soudním dvorem, že nastanou problémy s výkonem soudní pravomoci, že může být zpochybněna nezávislost Evropského soudního dvora.

Myslím ale, že jsme v naší práci dosáhli situace, kdy se oba tyto soudy mohou doplňovat. Dělali jsme, co bylo v našich silách, abychom se ve svém přístupu vyhnuli hierarchizaci, ale došlo vlastně ke vzájemnému obohacení těchto dvou systémů ochrany lidských práv. S ohledem na současné trendy, kdy Evropský soudní dvůr uplatňuje precedenční právo soudu ve Štrasburku a naopak, se domnívám, že oba systémy existují současně a že ve skutečnosti nedochází k soutěžení a většina těchto obav byla rozptýlena.

V nedávném rozsudku *Bosphorus*, který všichni velmi dobře známe, Evropský soud pro lidská práva uvedl, že není třeba případ přezkoumávat, jelikož EU jako taková nabízí přiměřenou úroveň ochrany lidských práv. Pak se tedy nabízí otázka: proč potřebujeme přistoupit k Úmluvě? Tuto otázku tu položili naši kolegové a ano, potřebujeme to. Proč? Nejenom kvůli symbolickému významu, který je důležitý, ale protože celý systém ochrany lidských práv v Evropské unii získá na důvěryhodnosti v očích občanů, kteří budou chráněni před činnostmi EU, nikoliv pouze před činnostmi členských států, jak je tomu nyní. Když neexistuje účinný soudní přezkum buď na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství – když například je navrhovatelé možnost stížnosti zamítnuta nebo na dotýcnou instituci EU není možné podat žalobu, v takových situacích bude přistoupení EU k Úmluvě znamenat přidanou hodnotu.

Přistupujeme k Úmluvě z důvodu větší soudržnosti systému ochrany lidských práv, nikoliv proto, abychom důvěryhodnost tohoto systému narušili. Loajalita je nutná, a proto požadujeme, aby nebylo možné podávat žaloby mezi státy týkající se údajného nedodržování právních předpisů, pokud akt spadá pod evropské právní předpisy. Toto požadujeme a měli bychom udělat vše, co je v našich silách, abychom to uzákonili.

Nakonec bych velice rád poděkoval Komisi za vytvoření generálního ředitelství pro lidská práva. Pamatuji si, že jsem jako student četl články Josepha Weilera o ochraně lidských práv. Dospěl v nich k závěru, že pokud jde o přihlášení a přistoupení k Úmluvě o lidských právech, můžete se snažit, jak chcete, ale pokud nedojde k jejímu provedení do právních předpisů a k následné kontrole v Komisi, pak jsou tyto snahy zbytečné.

Nakonec jsme toho díky vám dosáhli. Doufejme, že pokročíme kupředu a budeme mít lepší ochranu lidských práv v Evropské unii, než máme nyní.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Jsem velmi potěšen, že přijetím základního evropského dokumentu o lidských právech Evropská unie opět pokročila směrem k opravdu sjednocené Evropě a zvyšuje svou důvěryhodnost při zásazích proti porušování lidských práv ve třetích zemích. Nesmíme však zapomenout, že v oblasti ochrany lidských práv má Rada Evropy v mnoha ohledech před Evropskou unií náskok. Proto naléhavě žádám Komisi, aby přezkoumala možnost přistoupit k dalším úmluvám Rady Evropy a připravit seznam mezinárodních smluv uzavřených v rámci Rady Evropy, které by nám, kdybychom je přijali, umožnily navýšit kvalitu právních předpisů EU v oblasti lidských práv.

Aby se Evropa stala opravdovou oblastí svobody, bezpečnosti a práva, bude dle mého názoru nutné spolupracovat s Radou Evropy a přijmout její úspěchy v oblasti lidských práv. Zvláštní pozornost bychom měli věnovat Chartě regionálních či menšinových jazyků a Rámcové úmluvě o ochraně národnostních menšin, která stanoví minimální počet požadavků pro otázky týkající se historických národních menšin na základě evropských hodnot, respektování různosti a práv stanovených v Listině základních práv. Všechny členské státy Evropské unie jsou členy Rady Evropy a většina z nich zmíněné dokumenty podepsala a schválila. Bylo by přirozené, kdyby se právní předpisy Unie v této oblasti rozšířily a zahrnuly by úmluvy schválené většinou zemí.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost zajistil přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku bude ve skutečnosti chránit základní práva a svobody ve vztahu k činnosti EU. Tato skutečnost je o to významnější, že členské státy přenesly důležité pravomoci na Evropskou unii. Chci zdůraznit, že přistoupení nebude mít dopad na zásadu nezávislosti právních předpisů EU, jelikož Soudní dvůr v Lucemburku zůstane jediným svrchovaným soudem pro všechny otázky týkající se právních předpisů EU.

Rumunsko podepsalo Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod v roce 1993. Je důležité zdůraznit, že článek 20 rumunské Ústavy stanoví, že mezinárodní předpisy řídící základní lidská práva, které Rumunsko schválilo, mají před vnitrostátními právními předpisy přednost.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Paní komisařko, je velmi důležité, že Rada Evropy disponuje mechanismem, který byl rozvinut a funguje již po desetiletí, dohlíží na něj Evropský soud pro lidská práva a Evropská unie se ho bude účastnit. Dlouhou dobu tvrdím, že pokud jde o ochranu lidských práv a menšin v Evropě, je velmi znepokojující, že funkčním systémem v tomto ohledu disponuje Rada Evropy, zatímco skutečnou politickou váhu v Evropě má Unie. Chtěl bych upozornit na vynikající zprávu zpravodajky Kingy Gálové, v níž autorka poukazuje na to, že relevantní precedenční právo často zajišťuje významnou podporu pro ochranu práv menšin, kterou Evropská unie nemůže nabídnout. Také bych vyzdvihl, co zmínil pan Sógor. Přistoupení Evropské unie k Rámcové úmluvě Rady Evropy o ochraně národnostních menšin by mohlo pro Evropskou unii znamenat precedens, jelikož 8,5 % populace Unie tvoří menšiny a Unie nemá žádný systém na ochranu menšin.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, chtěla bych poblahopřát panu Jáureguimu k velmi důležité práci, kterou vykonal.

Tato zpráva objasňuje instituční a prováděcí aspekty vyplývající z přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Před třemi desetiletími přijaly Evropská komise a Parlament usnesení požadující přistoupení Unie k Úmluvě. Nyní, kdy máme komplexnější Unii s 27 členskými státy, nikdo nepochybuje o tom, zda by k tomu mělo dojít. Dohoda o těchto zásadách je základem pro politickou soudržnost a identitu Evropské unie, a pokud jsou tyto záležitosti v kritické situaci, nastanou politické i hospodářské problémy.

Bránit lidská práva a základní svobody za každých okolností a bez váhání znamená posilovat demokracii a pokrok a znamená to zcela vyloučit jakoukoliv formu násilí, nátlaku nebo totalitarismu. Nezapomínejme, že to bylo základním směřováním projektu Evropské unie. Tímto směrem se musíme ubírat a žádám Komisi a Radu, aby na tom pracovaly.

Chtěla bych také, pane předsedající, projevit úctu a soustrast rodinám obětí v Řecku.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod je jedním z pilířů evropského pojetí hodnot, které hájí práva jednotlivců a lidská práva. Tato základní hodnota předurčila vznik Evropské unie.

Po mnoho let plnil Evropský soud pro lidská práva svou roli velmi dobře, bránil slabé a pronásledované. V nedávné době však několik jeho soudních rozsudků vyvolalo pochyby o tom, zda tento soud vnímá zásadu svobody jednotlivce správně. Minulý rok celou Evropou zmítala vlna diskusí a nevole k rozsudku, který zakázal vyvěšovat kříže na veřejných prostranstvích.

Myslím, že při přistoupení k Úmluvě na základě Lisabonské smlouvy by Evropská unie měla zároveň zahájit diskusi ve smyslu hluboké reflexe, aby k takovému narušování svobody jednotlivce a špatnému pochopení lidských práv již v budoucnu nedocházelo.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedající, Evropský parlament mnohokrát přijal usnesení, kterým odsoudil případy porušení lidských práv a svobod v různých částech světa. Měli bychom však říct, že jako Evropská unie se nejsme schopni vypořádat se zřejmým porušováním těchto základních práv ve členských státech Evropské unie.

Chtěl bych uvést velmi názorný příklad. Hlavní komise pro etiku ve veřejné správě Litvy udělila veřejné napomenutí panu Tomaševskému, vedoucímu představiteli polské menšiny a poslanci Evropského parlamentu, za to, že panu Barrosovi položil otázku o dodržování práv menšin. Jde o podivnou a přímo ostudnou situaci. Chtěl bych položit následující otázku: změní něco přistoupení k Rámcové úmluvě? Evropská unie by měla stanovit v těchto záležitostech normy mnohem vyšší úrovně, než jsou ty, které platí v Rámcové úmluvě. Je načase, aby v členských státech Evropské unie k takovým případům diskriminace nedocházelo.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, zaprvé bych i já chtěl vyjádřit hlubokou lítost nad dnešní ztrátou tří řeckých životů během pokojného shromáždění řeckých občanů demonstrujících v Řecku za lepší budoucnost. Kvůli jistým osobám z okrajových nedemokratických skupin přišli neprávem tři osoby o život.

Je to skutečně tragická ironie, že právě dnes diskutujeme v rámci našeho přistoupení k Evropské úmluvě o lidských právech o posílení a prohloubení systému ochrany lidských práv a základních svobod evropských občanů.

Ať už soud ve Štrasburku pracuje jakkoliv účinně, musíme vědět, že pro posílení myšlenky Evropy, Evropy hodnot, Evropy, v centru jejíhož úsilí je člověk, musí mít přede vším přednost solidarita: solidarita mezi členskými státy, solidarita mezi národy, solidarita, kterou nyní právě v Řecku tak naléhavě potřebujeme.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, téměř všichni poslanci, kteří hovořili, vyjádřili svoji podporu přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a my s nimi plně souhlasíme.

Chtěl bych se zmínit o dvou projevech, které naopak vyzněly rezervovaně či nesouhlasně, a jejichž autoři považují přistoupení buď za událost ohrožující pravomoci Unie, v případě pana Ziobra, nebo za zbytečný krok, v případě paní Morvaiové.

Chtěl bych se zmínit o obou projevech a konkrétně na každý z nich odpovědět. Pokud jde o argument pana Ziobra, zasahování soudu ve Štrasburku do pravomocí Unie nehrozí. Není to jeho cílem a navíc to stanoví Protokol 8 Lisabonské smlouvy. Je jasné, že přistoupení nezmění působnost nebo pravomoci orgánů Unie. V tom není problém.

Kromě otázky „mechanismu spoluodpůrce“ – jinými slovy působení Evropské Unie jako odpůrce společně s členským státem – v případě, kdy je u soudu ve Štrasburku podána stížnost na členský stát, je jedním z témat, které v této věci projednává pracovní skupina, vyčerpání soudních opravných prostředků soudu v Lucemburku před předložením věci Evropskému soudu pro lidská práva.

Jde o jedno z témat, které z technického hlediska projednává pracovní skupina, Evropský soud pro lidská práva tedy bez pochyby nebude zasahovat do pravomocí Unie; pouze stanoví, zda došlo či nedošlo k porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv.

Druhý argument přednesla paní Morvaiová a tvrdí v něm: „Mohu se postavit rozhodnutí učiněnému orgánem mé země a mohu se obrátit na Evropský soud pro lidská práva, proč je tedy potřeba, aby se k Úmluvě připojila Evropská unie?“ Myslím, že je to zcela jasné: Evropská unie má pravomoci, které členské státy nemají. Nejen že Evropská unie má pravomoci, dokonce je i zvýšila.

Evropská unie se stala orgánem, který z právního hlediska přijímá rozhodnutí prostřednictvím směrnic, nařízení a rozhodnutí, která mohou porušit Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv. Stejně jako členské státy, které podepsaly Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a podřídily se soudní pravomoci ve Štrasburku, potřebuje se i Unie, vzhledem k tomu, že se postupně stává stále vlivnějším orgánem, podřídít štrasburské soudní pravomoci, a proto to také stanoví Lisabonská smlouva.

Kromě toho byla historie Evropského soudu pro lidská práva a jeho precedenční právo velkým přínosem pro lidská práva v Evropě. Evropská úmluva o ochraně lidských práv, text, ke kterému se chce Unie připojit, je docela stará – byla sepsána v roce 1950 – a stejně jako Římská smlouva byla podepsána v Římě. Postupně se k ní pak připojovaly protokoly. Je to starý text, ale váže se k němu bohaté precedenční právo, které se stalo precedenčním právem ústavních a nejvyšších soudů členských států. Toto právo vytvořilo určitou společnou doktrínu, kterou chtějí soudy v Lucemburku a ve Štrasburku v zásadě v budoucnu ustanovit pro výklad lidských práv.

Proto pokládáme za naprosto opodstatněné, že se Evropská unie k Úmluvě připojí. Navíc se domníváme, že to ochrání nejen občany členských států, ale také občany pocházející ze třetích zemí se statutem zahraničního rezidenta, protože Evropská úmluva o ochraně lidských práv chrání každého, kdo podléhá soudní pravomoci členského státu, a v budoucnu každého, kdo podléhá soudní pravomoci, na kterou mají vliv rozhodnutí přijatá Evropskou unií. V případě přistoupení Unie bude tedy Úmluva chránit nejenom státní příslušníky členských států, ale i ty, kteří státními příslušníky členských států nejsou.

Chtěl bych říci, že jsme potěšeni shodou, pokud jde o význam pokroku v utváření mandátu předloženého Evropskou komisí, a že Evropský parlament v této věci uspořádá zasedání, jak o tom informoval pan Jáuregui. Rád bych využil příležitosti, abych poblahopřál jemu i ostatním zpravodajům této zprávy, paní Gálové a panu Predovi. Chtěl bych také říci, že je záměrem španělského předsednictví, aby tento mandát – založený na textu zasláném Komisí, která má být pochopitelně zodpovědná za vyjednávání s Evropskou radou – přijala Rada ministrů pro spravedlnost a vnitřní věci na svém zasedání dne 4. června.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, dovolu mi, abych nejprve vyjádřila svůj naprostý souhlas s odpověďmi španělského předsednictví na některé otázky poslanců. Nebudu je opakovat, neboť bych říkala přesně to samé.

Dovolte mi jen poděkovat poslancům, kteří promluvili ve velmi pozitivním duchu, aby zdůraznili význam základních práv, která jsou podstatou naší Unie. Posílení těchto základních práv každého občana může znamenat jen pokrok v tom, co pokládáme za skutečné hodnoty naší Evropy.

Výslovně bych chtěla poděkovat oběma zpravodajům, kteří vykonali významnou práci, aby Parlament schválil základní mandát, ale základní mandát, jak už tu také bylo řečeno, je pouze začátek, protože musíme vyjednávat. Toto vyjednávání bude jistě trvat dlouhou dobu a po jeho dokončení musí začít proces ratifikace.

Předpokládám tedy, pane předsedající, že se sem budu muset často vracet, samozřejmě s radostí, abych informovala o tom, jaká je situace, jak pokračujeme, jaké jsou problémy a jaká řešení. Věřím, že nám poslanci pomohou, abychom dosáhli společného cíle, kterým je Evropa hodnot a práv.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Jako Evropský parlament musíme zajistit, že přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech neposílí současný trend, kdy soudci Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva ruší demokraticky přijatá rozhodnutí členských států v oblasti azylu a přistěhovalectví. Mohl bych citovat několik nedávných případů, které to dokládají. Soudci, kteří nejsou voleni a nikomu se tedy nezodpovídají, čím dál více zasahují do legislativních a výkonných pravomocí členských států. Jde o destruktivní vývoj, zvyšující demokratický deficit Evropské unie.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod je jako návrh na programu Evropského parlamentu již dlouhou dobu. Lisabonská smlouva poskytuje v této věci právní základ a umožňuje zahájení vyjednávání. Jde o velice důležitý krok, díky němuž budou moci občané Evropské unie účinněji vymáhat svá základní práva.

Musíme si však být vědomi toho, že máme před sebou ještě velký kus práce, než se Unie stane smluvní stranou Úmluvy. Vystává mnoho otázek právního charakteru, na které bude třeba během vyjednávání odpovědět. Mezi nimi jsou následující otázky. Měla by Unie přistoupit pouze k samotné Úmluvě, nebo by se měla stát i smluvní stranou protokolů? Jak řešit otázku zastoupení Unie v institucích Rady Evropy? Konečně a především, jaký vztah by měl existovat mezi oběma soudy – Evropským soudním dvorem v Lucemburku a Soudem pro lidská práva ve Štrasburku?

Připomeňme si, že základní zásadou právního systému Evropské unie je výhradní soudní pravomoc Evropského soudního dvora pro výklad právních předpisů EU. Jsem potěšena, že nově vzniklá Komise projednává záležitost přistoupení k Úmluvě přednostně a že připravila doporučení pro zahájení vyjednávání. Teď je nejdůležitější, aby členské státy porozuměly základním otázkám, aby mohla vyjednávání hladce postupovat.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) S Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod si EU sama komplikuje situaci. Mám na mysli například údajné porušení Úmluvy v případě násilné repatriace afrických uprchlíků z Itálie. V tomto případě jako zbraň posloužila Ženevská úmluva o postavení uprchlíků, i když se, mimo jiné, ochrana uprchlíků výslovně vztahuje na pronásledování z politických nebo náboženských důvodů. Tito přistěhovalci dnes opouštějí své země převážně z hospodářských důvodů. Budeme se snažit vymínit si jejich přijetí oklikou?

Obecně na nás dopadá neúspěšná integrační politika několika posledních desetiletí. Evropský soud pro lidská práva v EU možná Evropě nařídí minarety a burky, k některým krokům již došlo; má naopak zmizet ze zdí škol a možná následně i z lékárníček první pomoci, pečeti, erbů a státních vlajek kříž? Ve skutečnosti se měla svoboda vyznání uplatnit proti státu, který zakazuje praktikování náboženství na veřejnosti. Není možné, aby původní obyvatelé museli popřít své západní dědictví kvůli pocitu zadostiučinění několika jednotlivců. V neposlední řadě bude s Evropskou úmluvou o ochraně základních práv zřejmě neslučitelné i uchovávání dat. Vystává otázka, zda bude v souladu s Úmluvou současný plán na zastavení dětské pornografie na internetu, zejména proto, že blokování internetu využívá zábavní průmysl jako příležitost k instalaci filtrů na ochranu autorského práva, a většina stránek vzniká v USA a nespadá tedy pod právní předpisy EU, takže se jádro problému zneužití neřeší.

Cristian Dan Preda (PPE), písemně. – (RO) Jako zpravodaj Výboru pro zahraniční věci v otázce přistoupení EU k Evropské úmluvě o lidských právech jsem se sám sebe ptal, jako ostatní kolegové, co takové rozhodnutí skutečně přináší. Myslím, že odpověď na tuto otázku je následující. Přistoupení umožňuje další vnější kontrolu na úrovni EU v oblasti dodržování práv. Přispívá k posílení veřejného pořádku v Evropě, založeném, jak všichni víme, na lidských právech, demokracii a právním řádu. Konečně, přistoupení dodává EU větší důvěryhodnost v rámci jejích zahraničních vztahů.

Na druhé straně si musíme uvědomovat, že je zde řada otázek, na něž se očekává odpověď. Jakou oblast přistoupení pokrývá? Oblast Úmluvy nebo také jejích dodatečných protokolů? Jaké formy zastoupení zvolí EU v institucích Úmluvy? Jakou roli bude hrát Parlament při jmenování soudce EU pro Evropský soud pro lidská práva? Pevně věřím, že všechny tyto otázky budou brzy zodpovězeny.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Evropa stále nemá účinný systém na ochranu lidských práv. Evropská úmluva o lidských právech je nejdůležitějším nástrojem na ochranu lidských práv a základních svobod v Evropě. To je zvláště důležité pro občany mé země, kterou pravicové vlády připravily o schopnost

chránit základní práva zajištěná Listinou základních práv EU. Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku, který dohlíží na dodržování Úmluvy, projednal od svého založení přes 100 000 případů. Počet případů rok od roku významně narůstá. V roce 2009 bylo soudu předloženo téměř 60 000 stížností, což představuje 20% nárůst ve srovnání s rokem 2008. Členské státy s uznáním rozsudků soudu nespěchají. Pokud by tak činily rychle a účinně, bylo by stížností výrazně méně. Přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv bude další pobídkou pro účinné provádění rozhodnutí soudu – orgánu, který chrání práva občanů a umožňuje jim dovolat se spravedlnosti. Soud bude dohlížet na soulad právních úkonů se zněním Úmluvy. S ohledem na tento fakt by se také rozhodnutí soudu měla projevit na politice EU. Možná díky této skutečnosti pochopí polská pravice, mimo jiné, že stát by měl zajišťovat neutralitu vyznání ve státních výchovných zařízeních, kde je účast na výuce povinná bez ohledu na náboženské přesvědčení (z rozsudku soudu ve věci Lautsi vs. Itálie).

21. Vozidla na elektrický pohon (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o vozidlech na elektrický pohon.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, pane místopředsedo Komise, pane Tajani, jak víte, evropský průmysl jako celek vážně zasáhla celosvětová hospodářská a finanční krize a domníváme se, že v těchto velmi obtížných podmínkách pro všechna odvětví hospodářství a také pro průmysl je největší prioritou Evropy obnovit růst a zaměstnanost.

Dnes jsme vyslechli dobré zprávy v předpovědi Komise o obnově, k níž nyní dochází v celé Evropské unii. I když jde o pomalou obnovu, jde skutečně o obnovu, což především znamená průmyslovou činnost.

Podle našeho názoru – a jsem si jistý, že se v tomto shoduji s místopředsedou Komise, neboť jsme o tom nedávno diskutovali a on s námi souhlasí – je a musí být průmysl nenahraditelnou hnací silou růstu a obnovy evropského hospodářství. Proto musíme evropský průmysl podporovat.

Evropský průmysl, opakuji, může hrát v hospodářství hlavní roli, a aby tomu tak bylo, musíme zaprvé v těžké hospodářské situaci, kterou zažíváme, chránit naši průmyslovou síť a zadruhé, musíme zlepšit konkurenceschopnost evropského hospodářství. Jinými slovy, evropský průmysl musí opět zastávat vedoucí pozici a být konkurenceschopný na celosvětovém trhu; musí vsadit na inovace a rozvoj nových technologií. V tomto ohledu je, jako v mnoha jiných věcech, velmi důležité reagovat na tyto výzvy z evropské perspektivy, z evropského hlediska.

V rámci průmyslového odvětví se musíme zvláště zaměřit na nejsilnější odvětví, v nichž jsou největší možnosti vlivu a růstu. Jedním z nich je bezpochyby automobilový průmysl, který má velkou schopnost transferu technologií do jiných činností, dopad na zaměstnanost, vývozní kapacitu a potenciál růstu. Je proto důležité, abychom se zaměřili na automobilový průmysl, který podle vlastních údajů Komise v Evropě zaměstnává přímo či nepřímo 12 milionů lidí a je hlavním soukromým investorem v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, s investicemi ve výši 20 miliard EUR ročně.

V rámci evropského vozového parku, který by mohl do roku 2030 dosáhnout počtu 270 milionů vozidel, existuje typ vozidla, na nějž se musíme zaměřit, abychom dosáhli cílů, o kterých jsem se zmínil. Mluvíme o vozidlech na elektrický pohon, která jsou jedním z nejlepších příkladů inovativních strategií, o nichž musíme v tomto odvětví přemýšlet.

Španělské předsednictví tedy do svého programu zahrnuje jako svou prioritu rozvoj elektromobilů, jako upřednostňovaného alternativního způsobu dopravy, abychom v odvětví dopravy snížili svou závislost na fosilních palivech vyráběných z ropy, a učinili tak jasný a rozhodný krok k energeticky účinnému dopravnímu systému, udržitelnému z hlediska ochrany životního prostředí. Proto se Rada domnívá, že potřebujeme celosvětovou strategii pro rozvoj technologií, včetně, v tomto případě, elektrotechnologií.

Rada tedy podporuje diskusi o možných opatřeních, která bychom měli přijmout pro podporu výroby elektromobilů v rámci evropského průmyslu, proto jsme na neformálním zasedání Rady pro konkurenceschopnost ve dnech 8. a 9. února v San Sebastiánu tuto diskusi vedli. Byla to opravdu intenzivní diskuse, ve které byly stanoveny tři hlavní oblasti činnosti: zaprvé, podpora vedoucího evropského trhu v oblasti výroby elektromobilů a jejich baterií; zadruhé, podpora přijetí elektromobilů jako obdoby tradičních automobilů, jejich prosazování na stejnou úroveň nebo snaha o dosažení tohoto stavu v budoucnu, jelikož nyní na stejné úrovni nejsou a bude určitý čas trvat, než se na ni dostanou; a zatřetí, vytvoření podmínek pro jednotný trh s elektromobily.

Dohodli jsme se tedy, že vyzveme Evropskou komisi, aby připravila akční plán. V reakci na tuto výzvu zveřejnila Komise – později se k tomu vyjádří pan Tajani – svou evropskou strategii pro čistá a energeticky účinná vozidla. Jde o sdělení ze dne 27. dubna, které se zmiňuje o elektrotechnologiích, jiných alternativních technologiích v této oblasti a ostatních záležitostech. Chtěli bychom, aby ze sdělení Komise předloženého dne 27. dubna vzešly určité závěry při květnovém zasedání Rady pro konkurenceschopnost, a to je náš záměr.

Domníváme se, stručně řečeno, že musíme sledovat cíle této strategie a v jejím rámci i cíle akčního plánu pro období let 2010–2012, aby přibližné oblasti akcí dostaly podobu 15 konkrétních akcí, které také byly Komisí navrženy, aby byly položeny základy pro zavedení elektromobilů.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, jak španělské předsednictví právě uvedlo, dámy a pánové, Komise minulý týden přijala sdělení o čistých a energeticky účinných vozidlech a měl jsem to potěšení představit tento text minulou středu při svém slyšení jako prioritní problematiku členům Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku.

Sdělení sestává ze dvou hlavních pilířů: první část se týká vylepšení tradičních spalovacích motorů a druhá část je zaměřená na stanovení plánu pro podporu a umožnění rozšířeného využívání vyspělých technologií ve vztahu k vozidlům s velmi nízkými emisemi uhlíku, vozidlům na vodíkový pohon, vozidlům na biopaliva, hybridním vozům a vozidlům výlučně na elektrický pohon. Právě elektromobily jsou předmětem dnešní večerní diskuse a usnesení, o kterém bude Parlament zítra hlasovat.

Každý, kdo věnuje větší pozornost vývoji týkajícího se automobilového průmyslu, se mnou bude souhlasit, že pro podporu elektromobilů bylo dosaženo bezprecedentní shody. Rozhodujícími momenty bylo zasedání Rady ministrů v San Sebastiánu pod španělským předsednictvím, ohlášení vnitrostátních programů pro elektrickou mobilitu a autosalóny konané nejen v Evropě, ale i v Detroitu a Pekingu.

Nyní víme, že evropští výrobci automobilů uvedou na trh první vozidla výlučně na elektrický pohon a dobíjecí hybridní vozy v roce 2011, přičemž budou zároveň pokračovat ve výrobě moderních, vysoce energeticky účinných tradičních vozidel. Ještě důležitější je však fakt, že tato čistá auta pouze nevzbuzují zájem prodejců automobilů na autosalónech, ale dychtivě je očekávají také evropští spotřebitelé, kteří jasně dali najevo, že dávají přednost menším vozům, šetrnějším k životnímu prostředí.

Chtěl bych zde v Parlamentu krátce představit obsah strategie Komise: strategie zahrnuje více než 40 konkrétních opatření a rád bych využil této příležitosti a představil vám tři z nich, které zúčastněné strany označily za hlavní priority, na něž se Komise musí zaměřit, a sice standardizace, finanční pobídky a výzkum.

Standardizace elektromobilů má zásadní význam pro zajištění toho, aby si evropští občané mohli dobít své vozy po přejetí hranic; takzvaná interoperabilita je základní požadavek, pokud mají spotřebitelé plně přistoupit na nové technologie, a proto musí být zajištěno přijetí elektromobilů na masovém trhu.

Z toho důvodu sdělení předjímá, že Komise bude spolupracovat se standardizačními subjekty v rámci konsolidovaného standardizačního procesu, aby přijala jednotné řešení interoperability, zaměřila se na bezpečnostní rizika a zvážila možnost inteligentního nabíjení pro nabíjecí přístroje elektromobilů. Norma musí zahrnovat stávající technická řešení a samozřejmě zajistit bezpečnost a cenu přijatelnou pro zákazníky.

Jsem přesvědčen, že musíme využít současného impulzu a rozhodnout se pro opravdové a jedinečné evropské řešení, založené na našich zásadách vnitřního trhu. Pokud si tuto příležitost necháme ujít, mohli bychom se na mnoho let ocitnout na roztržitém trhu; nejen že by to mělo negativní dopad na spotřebitele a evropské podniky, ale bylo by to také nerozumné vzhledem k četným konkurenčním mezinárodním iniciativám.

Na druhé straně, pokud jde o finanční pobídky, dámy a pánové, různé členské státy je již zavedly. V některých případech se pobídky vztahují výslovně k elektromobilům, v jiných jsou spojené s nízkými emisemi CO₂. Komise samozřejmě nemá v úmyslu členské státy k pobídkám nutit, ale přeje si koordinovat výměnu informací a navrhnout řadu pokynů na toto téma, aby právě předešla roztržitému trhu.

Třetím prvkem je výzkum: Komise má v úmyslu snažit se o zajištění toho, aby evropský výzkum dosáhl cíle čisté a energeticky účinné dopravy. Bude podporovat výzkum ve všech těchto technologických odvětvích a zároveň zefektivní a zjednoduší postupy pro obdržení evropských dotací.

Závěrem zdůrazním dopad, jaký tato strategie bude mít; netýká se zdaleka jen automobilového průmyslu. Sdílím názor španělského předsednictví – posuzujeme tu strategii, jež je zahrnuta do dokumentu Evropa 2020, navrženém Komisí a schváleném Radou, který klade politiku pro průmysl a podniky na první místo pro

překonání krize a podporu rozvoje naší společnosti v příštích letech. Opatření přijatá v rámci automobilového průmyslu, zajišťující, aby mohl být opravdu inovativní, ale také aby obstál na mezinárodním trhu, jsou součástí této strategie pro ochranu průmyslu, ale i malých a středních podniků, které spadají do největšího evropského průmyslového odvětví, jež ve skutečnosti představuje jeden z pilířů velkého průmyslu.

Proto se domnívám, že úsilí, které nyní vyvíjíme pro nalezení vyhlídek pro automobilový průmysl, je chvályhodné, a byl jsem potěšen slovy španělského předsednictví, kterými sdělení Komise přivítalo. Komise chce společně s Parlamentem a Radou promyslet strategii, která umožní rozvoj našeho evropského průmyslu a podnikového systému, protože, jak stanoví Lisabonská smlouva a jak jsme o tom všichni přesvědčeni, silný trh je nejlepším nástrojem pro vytvoření rozumné sociální politiky.

Bez podniků a bez průmyslu nemůžeme uvažovat o ochraně pracovních míst nebo o ochraně práva na práci našich spoluobčanů.

Pilar del Castillo Vera, jménem skupiny PPE. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, pane Lópezi Garrido, diskutujeme o otázce, ve které obecně existuje velká shoda, nejde tedy o diskusi, kde se vyskytují radikálně odlišné postoje, ale spíše postoje odlišující se v maličkostech. Slyšeli jsme to v projevu pana Lópeze Garrida a v projevu pana komisaře a odráží se to na usnesení, o kterém bude zítra Parlament hlasovat a které má podporu všech politických skupin.

Existuje ovšem řada problémů, které je třeba vyřešit, aby mohly být elektromobily plně účinné, a úkol, který je nyní před námi, je zaměřit se na nalezení řešení těchto problémů co nejdříve, aby se elektromobily mohly také stát součástí celkových snah o udržitelnou a energeticky účinnou spotřebu.

V tomto ohledu bych chtěla vyzdvihnout jednu otázku, která byla zmíněna a je také začleněna do usnesení, a sice otázku výzkumu. Stále existuje řada základních problémů spojených s účinností baterií a dobíjením, stejně jako problémů se standardizací, interoperabilitou atd., jejichž řešení ještě nějakou dobu potrvá.

Pro co možná nejrychlejší vyřešení těchto problémů si myslím, že je velmi důležité, jako u mnoha jiných aspektů spojených s energií a dalšími otázkami, abychom naše snahy zaměřili na výzkum. To si vyžaduje obrovské úsilí z finančního hlediska, jak ze strany evropských, tak vnitrostátních orgánů.

Teresa Riera Madurell, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, nejprve bych chtěla jménem naší skupiny poblahopřát španělskému předsednictví k tomu, že právem zařadilo elektromobily mezi své priority, a rovněž Komisi a panu Tajanimu, že se této výzvy chopili.

Schopnost rychle vstoupit do tohoto odvětví s kvalitními standardizovanými výrobky totiž, dámy a pánové, předurčí budoucí podniky s vedoucím postavením na vysoce konkurenčním trhu.

Souhlasíme s tím, pane Tajani, že pro dosažení úspěchu je nezbytná standardizace infrastruktur a způsobů dobíjení. Jak však tuto standardizaci urychlíte, abyste zabránili zpomalení zavádění elektromobilů v Evropské unii? Souhlasíme s tím, že je nezbytné podporovat výzkum a vývoj pro snížení nákladů a zlepšení účinnosti, když už zde existuje významná závislost na vnějších technologiích. Chtěli bychom také vědět, jaká opatření budou přijata na evropské úrovni na podporu výzkumu, zvláště v oblasti baterií.

Skončím otázkou na pana Tajaniho. Komise se obvykle zmiňuje obecně o čistých automobilech poháněných alternativními technologiemi. Přesto je technologie elektrického pohonu nejrozvinutější. Výrobci mají širokou škálu modelů a brzy je uvedou na trh. Nemyslíte si, že elektromobily se v Evropě mohou zavést mnohem dříve než ostatní formy čistých pohonů? Myslíte si, že je reálná myšlenka, že elektromobily budou obecně v Evropě rozšířené v letech 2015–2020?

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, děkuji Vám za Vaše prohlášení. Jsem velmi vděčný za iniciativu španělského předsednictví – a jde skutečně o španělskou událost, jak vidím – přijmout tuto řadu návrhů a vést v tomto ohledu cestu.

Elektromobilita musí hrát klíčovou roli. Jak ovšem všichni víme, jsme stále daleko od dosažení komplexní elektromobility. Z tohoto důvodu bychom také neměli připustit nadměrně lákavé reklamy na elektromobily, jejichž tvrzení nejsme schopni z politického hlediska splnit. Proto bychom neměli upouštět od našeho záměru vylepšit tradiční dopravní prostředky, jelikož budeme ještě po dlouhou dobu využívat jako pohonnou látku ropu.

Následující body mají však zásadní význam.

Zaprvé, jak jste Vy a všichni ostatní řečníci uvedli, potřebujeme evropskou strategii pro rozvoj norem. Spojené státy a Čína pracují společně na nabíjecích konektorech. Nesmíme v tomto ohledu zůstat pozadu. Musíme jít kupředu a nesmíme připustit, aby se prosadila evropská samolibost. Jsou rychlejší Francouzi, Němci nebo Španělé? Měli bychom všichni táhnout za jeden provaz a Komise by jistě tyto snahy měla vést. Potřebujeme vyvinout cenově přístupné a vysoce účinné baterie.

Zadruhé, potřebujeme rozšířit pokrytí infrastrukturní sítě do všech oblastí. Pro nás to znamená, že musíme cíleně zaměřit své možnosti dotací v této věci na oblast soudržnosti, na regiony, ale také na rozvoj venkovských oblastí. Občané musí být schopni využívat elektromobily i v zahraničí, jinak tento způsob dopravy nebudou používat.

Zatřetí, musíme také zahrnout elektromobily do našich výpočtů emisí CO₂. Výrobci automobilů ještě dnes nemohou elektromobily do svých výpočtů ohledně vozového parku zavést. Musíme s tím v budoucnu počítat.

Začtvrté, musíme poskytnout daňovou slevu na elektromobily po celé Evropě. To se týká především baterií, které jsou stále nejdražší součástí. Potřebujeme v tomto ohledu provádět výzkum, ale potřebujeme také sladit naše daně.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, doprava v Evropě je zodpovědná za přibližně 30 % emisí CO₂, přičemž největší podíl na tom má silniční doprava. Na programu dnes je tedy snaha této situaci zabránit, změnit ji, zlepšit. Potřebujeme najít pohonnou technologii pro automobily, která je nejšetrnější k životnímu prostředí. Elektromobily zahrnují vlaky, tramvaje, autobusy, automobily a kola. Nezbytným předpokladem pro to je však skutečnost, že nesmí dojít k obnově nebezpečné jaderné energie, proto je výroba energie z obnovitelných zdrojů *conditio sine qua non*. Navíc výsledek celého cyklu, od výroby přes užívání až po odpad a recyklaci, musí být pozitivní. Jedině pak budeme ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance moci elektromobilitu podpořit.

Nahrazení současného vozového parku elektromobily ani nevyřeší problém nadměrného dopravního provozu, ani nepomůže v ochraně klimatu. Automobilová doprava má pět nevýhod: hluk, znečišťující látky, počet dopravních nehod, náklady a využití území. Elektromobily nanejvýš řeší problém s emisemi. Samotné využívané území je obrovské. Z tohoto důvodu se například Německo zavázalo omezit od roku 2020 velikost území zataveného každý den do betonu a asfaltu na 30 hektarů. V současnosti je to 117 hektarů denně. Počet automobilů se tedy musí snížit. Pro zbývající vozidla a také pro vlaky, autobusy, tramvaje a elektrická kola potřebujeme technologii co možná nejšetrnější k životnímu prostředí. Pokud se jí stane elektromobilita, budeme potřebovat evropskou a mezinárodní standardizaci.

Zelení budou hlasovat pro toto usnesení.

Edvard Kožušník, jménem skupiny ECR. – (CS) Já se dlouhodobě ve své zemi věnuji problematice regulace a byrokracie. Většina z vás mě spíš zná jenom díky mé cestě z Prahy do Evropského parlamentu ve Štrasburku na kole, což bylo 866 km. Většina z vás ale neví, že v Praze jezdím na kole elektrickém. Nejsem environmentální extrémista. Používám ho z praktických důvodů, protože se mi to vyplatí, je to v pražské dopravě rychlejší a můžu na něm jezdit v obleku. Myslím si, že bychom tak měli přistupovat i k problematice standardizace elektrických vozidel.

Mám tu čest být zpravodajem za Výbor pro vnitřní trh pro zprávu Evropského parlamentu ke standardizaci a normalizaci. Budeme k tomu pořádat v červnu slyšení i za účasti komisaře Tajaniho a já jsem rád, že to považuje za důležité. Tam bude určitě prostor pro diskusi větší. Evropa dnes více než jindy potřebuje být konkurenceschopná a potřebuje inovace. Standardy jsou ale jenom jedním z nástrojů, jak průmyslu pomoci. Osobně se se zástupci průmyslu shoduji na tom, že bruselská nařízení k zavádění elektromobilů jsou vražedná. Tlakem pro inovaci nesmějí být nařízení, ale poptávka. Pokud to dostanou příkazem, tak jejich vozidla budou neúnosně drahá a nikdo je nebude kupovat. Mimochodem, to elektrické kolo, na kterém jezdím, je z Číny.

Marisa Matias, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, pane Lópezi Garrido, domnívám se, že je opravdu důležité, abychom o této problematice elektromobilů uvažovali a důkladně o ní diskutovali. Mnoho otázek, které jsem chtěla zmínit, již tu zmíněno bylo. Nicméně chci říci, že je to důležité, neboť musíme od počátku o této problematice uvažovat v rámci současného vývojového modelu a otázka elektromobilů je zásadní, neboť nám umožní tento model přehodnotit, ať už z hlediska snížení závislosti na fosilních palivech či z hlediska snížení emisí oxidu uhličitého, jak již bylo zmíněno, nebo z hlediska větší energetické účinnosti a zvýšení potenciálu používání energie z obnovitelných zdrojů.

Dva body jsou však pro mě naprosto zásadní. Nemůžeme uvažovat o žádné z těchto strategií, pokud se především nezačlení do širší strategie mobility, která přesahuje automobilový průmysl a zahrnuje jiné způsoby dopravy. Musí to mít mnohem širší rozměr, jinak ten problém nevyřešíme. Zadruhé, což je také velmi důležité, musíme přihlížet ke krizi, kterou právě procházíme. V této situaci krize musíme využít příležitosti pro změnu trhu práce a rekvalifikaci pracovníků, abychom se vyhnuli negativním sociálním dopadům. Nemůžeme si dovolit už žádné další negativní sociální dopady, proto jsem vyzývala k tomu, aby se pro tuto strategii uplatňoval komplexní přístup, o který se také snažíme v návrhu usnesení, který naše skupina předloží Parlamentu zítra.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Pane předsedající, když pan Ford vyrobil své první auto, řekl: „Zákazníci mohou mít auto v jakémkoliv barvě, kterou si budou přát, pokud to bude černá.“ Moc se toho od té doby nezměnilo. Auto je k dispozici ve všech modelech, pokud jsou šetrné k životnímu prostředí. Nemám nic proti šetrnosti k životnímu prostředí, ale dnes se ochrana životního prostředí kvůli levicovým politikům prodražila. Spotřebitel platí příliš mnoho, což zastihují všechny možné vládní granty, ale ochrana životního prostředí by byla velmi drahá a neekonomická, kdybychom odejmuli všechny dotace placené daňovými poplatníky. Nyní chceme v Evropské unii standardizovaný elektromobil.

Nizozemská Strana svobody se nedomnívá, že by se tím Evropská unie měla zabývat, že je to spíše věcí průmyslu. Kromě toho je elektromobil nyní zbytečný. Životnost baterií je ještě velice omezená a baterie obsahují extrémně škodlivé látky. Pokud budou brzy miliony lidí večer chtít dobít své elektromobily, vyhodí všechny pojistky a světlo doslova zhasne, protože naše elektrické sítě si s takovým náporom nebudou schopny poradit. Navíc veškerou tuto energii pro elektromobily budou muset vyrobit dodatečné elektrárny.

Zkrátka elektromobily jsou cenově nedostupné a znečišťují životní prostředí, příliš zatěžují síť a zpravidla také nevypadají moc dobře, ať už jsou černé či nikoliv. Proto si nepřejeme jakoukoliv evropskou standardizaci elektromobilů, ani dnes, ani jindy.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, zaprvé a především bych vás požádal, abyste nevěnovali pozornost neuvěřitelně stupidním poznámkám mé kolegyně, která hovořila přede mnou. Chci zdůraznit, že – jak již řekl předseda Rady – automobilový průmysl je nejdůležitějším průmyslovým odvětvím v Evropské unii a zůstane nadmíru důležitý pro zaměstnavatele, zaměstnance a pro tvorbu pracovních míst. Myslím, že bychom se měli zaměřit na elektromobily co možná nejdříve, jak již řekl pan komisař. Proto nyní musíme provádět akční plán, který jste, pane komisaři, před týdnem předložil.

Vyzvednu tři priority z vašeho akčního plánu. Zaprvé, zaměstnanci. Samozřejmě potřebují odbornou přípravu, aby mohli s novými technologiemi pracovat, a to jsme velice zdůraznili v našem usnesení. Tuto konkrétní záležitost vám zdůrazňuji. Požadujeme větší úsilí v oblasti odborné přípravy, zvláště za pomoci prostředků z Evropského sociálního fondu.

Zadruhé, pane komisaři a pane předsedo Rady, vozidla budoucnosti a, zvláště, elektrické baterie. Tato otázka tu již tu byla zmíněna, ale není zbytečné se k ní vracet. My, jako Evropská unie, máme ambici ujmout se celkového vedení a, když už nic jiného, držet krok s Čínou. Pokud toho máme dosáhnout, musí být bateriové technologie jednoznačnou prioritou sedmého a osmého rámcového programu pro výzkum a vývoj. Je třeba v tomto rámci přeskupit priority a položit důraz na tuto oblast.

Zatřetí, infrastruktura nabíjecích stanic. Oproti tomu, co uvedla má kolegyně přede mnou, musíme stanovit evropskou normu do konce příštího roku, a to je ve vašem plánu zahrnuto. Jinak uvážneme v roztržitém trhu. Pane komisaři, pane předsedo Rady, dámy a pánové, máme zde jedinečnou příležitost dát silný impuls pro navýšení počtu pracovních míst v Evropě a vyhnout se tomu, abychom byli zavaleni výrobky a součástkami z Číny. Ještě není pozdě na to, abychom tomu zabránili.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři a pane ministře, mám několik připomínek k následujícím bodům: technologie, neutralita, standardizace, inteligentní měření odběru a suroviny. Ráda bych nejprve pochválila Komisi za to, že zvolila technologicky neutrální přístup. Podporuji to, jelikož energetická účinnost automobilů musí být regulována prostřednictvím ambiciózních právních předpisů o emisích CO₂ a musíme zvolit zelenou technologii. Technologie si zvolí sama. Je zvykem v Parlamentu udělovat pochvaly a já to velmi ráda činím, ale s Vaším dovolením, pane předsedající, si ponechám svou chválu na příště, protože si myslím, že má Komise se standardizací elektromobilů zpoždění. Hovořil jste, pane komisaři, o nabíjecích přístrojích, ale vůbec jste nezmínil baterie. Normy budou dostupné až v roce 2012 a možná začnou platit až v roce 2013. Mohu požádat, abyste učinili vše, co je ve vašich silách, pro urychlení tohoto procesu?

Vůbec jste nezmínil inteligentní elektroměry v automobilech, i když jste hovořil o inteligentním dobíjení. Zajistěte prosím, aby byly inteligentní elektroměry zahrnuty do vašeho příštího sdělení, jelikož je to jediný možný způsob, jak dosáhnout mobility a vymáhat energetickou daň v případě potřeby. Pokud jde o suroviny, zmínil jste všechny možnosti, ale, zcela upřímně, lithium není dostupné ve velkém množství. Chci Vás požádat, abyste zvýšili své úsilí a více se věnovali výzkumu pro nalezení alternativ k této vzácné surovině.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Pane předsedající, Evropská unie potřebuje koordinaci výzkumu, inovativní činnosti a spojování investic pro stimulaci rozvoje pohonných technologií v elektromobilech. Evropský trh bude muset urychlit budování infrastruktury pro dobíjení baterií a také zajistit finanční pobídky, aby si spotřebitelé elektromobilů kupovali.

Standardizace automobilů a zajištění jejich univerzální funkčnosti na evropském trhu je zásadní. Ve svých prioritách, a zvláště při setkání v San Sebastiánu v únoru tohoto roku španělské předsednictví jasně stanovilo potřebu vypracování jednotného stanoviska jak v Evropě, tak po celém světě. Doufám, že evropští automobiloví výrobci přispějí k uskutečnění plánů strategie EU 2020 a naleznou moderní řešení na připojení elektromobilů do inteligentních elektrických sítí.

Nesmíme však zapomenout, že změny, které jsou před námi, by měly být zaváděny rovnoměrně, s přiměřenými opatřeními pro harmonizaci a využíváním zdrojů energie, které se v průmyslu motorových vozidel již používají, jako jsou propan, butan a zemní plyn, a jsou všechny výhodné z hlediska ochrany životního prostředí. Elektromobily, jejich význam pro pokračující proces dekarbonizace a jejich účinnost musí být důsledně prozkoumány z hlediska emisí oxidu uhličitého.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropská unie činí kroky k tomu, aby vytvořila novou alternativu k tradičním automobilům: alternativu elektromobilů. Jsem španělskému předsednictví vděčný za to, že tuto důležitou záležitost začlenila do svého politického programu. Jsem také vděčný komisaři Tajanimu za jeho připomínky.

Mnoho členských států investuje a prosazuje tento typ čisté technologie, ale Evropa potřebuje jasně promyslet infrastrukturu, stanovení bezpečnostních norem a interoperabilitu. Hodně jsme pokročili v omezení emisí CO₂ z automobilů a doufám, že s pomocí inovací se elektromobily brzy stanou dostupným dopravním prostředkem pro širokou veřejnost.

Je zvláště důležité podporovat nové technologie, když je naším cílem dospět ke společnosti s nízkými emisemi uhlíku. Veškeré výsady však nesmí znevýhodnit tradiční automobilový průmysl, který udělal a stále dělá hodně pro podporu udržitelné mobility.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pane předsedající, vítám nedávno přijaté sdělení o čistých a energeticky účinných vozidlech. Zavedení elektromobilů na trh by mohlo představovat pro evropský průmysl konkurenční výhodu. Nesmíme však zapomenout, že Evropa je v současnosti světovou jedničkou v automobilovém průmyslu a nesmíme tuto konkurenční výhodu ohrozit.

Vyzývám tedy Komisi a členské státy, aby připravily podmínky nutné k vytvoření vnitřního trhu s elektromobily. Upozornila bych také na potřebu sladit v různých členských státech normy pro baterie a kompatibilní dobíjecí stanice. Je také důležité stanovit daňové pobídky, s přiměřenými cenami elektřiny pro spotřebitele. Dalším významným faktorem bude modernizace elektrických sítí. Vyzývám k větším investicím do výzkumu a vývoje v oblasti inteligentních elektrických sítí a bateriových technologií pro účinnější využívání surovin v bateriích. Žádám tedy, aby bylo vyvinuto veškeré úsilí pro to, aby si evropský automobilový průmysl udržel svou vedoucí pozici ve světě.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, i já bych rád poděkoval španělskému předsednictví a Komisi za to, že vyzdvihli téma elektromobility. Také se domnívám, že elektromobility můžeme využít pro oživení hospodářské mobility v Evropě a je třeba to učinit pro vytváření hodnot a zachování pracovních míst.

Přesto – abych použil jinou metaforu – musíme šlápnout na plyn, protože otázka elektromobility má dopad na mnoho politických oblastí. Je zde, samozřejmě, otázka standardizace, technologie, ale také otázka začlenění elektromobility do celého dopravního systému, protože možná zvláště v městských oblastech nové formy mobility potřebujeme. Energie musí být obnovitelná a potřebujeme suroviny, takže to má dopad i na obchod.

Proto bych Vás požádal, pane komisaři, zda byste mohl elektromobilitu začlenit i do nových jednání v rámci skupiny Cars 21.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pane předsedající, pane komisaři, včera byl Parlament plný starostů, kteří podepsali Pakt starostů a primátorů, aby učinili skutečný závazek pro společnost s nízkou produkcí CO₂. Při celé debatě jsem byl ohromen tím, jak jsou připraveni konkrétně jednat ve prospěch občanů a svým závazkům dostát. Nyní jsou na pořadu dne elektromobily. Evropa má tradici a renomé, pokud jde o kvalitu. Nicméně z celosvětové perspektivy, a tady bych vás požádal, abyste se podívali na počet elektromobilů v Číně, musíme skutečně postoupit dopředu, jak uvádí Komise ve svém sdělení.

Ti starostové přišli s myšlenkou inteligentních měst. Je vidět, že je tu prostor pro rozvoj elektromobilů a pro dopravu obecně, zvláště ve městech. V tomto kontextu mají standardizace baterií, dobíjecích stanic atd. samozřejmě zásadní význam. Má země, Holandsko, si vybrala. Řekli jsme „ano“ německé zásuvce. Teď uvažujeme v rámci Evropy a společně pokračujeme se šestipólovou zásuvkou Mennekes. Opravdu potřebujeme uvažovat tímto způsobem a spojit své nejlepší technologie.

Mám dvě další připomínky. Zaprvé nemáme vlastní komunikační strategii. Od samého počátku je tento projekt vynikající způsob, jak Evropu přiblížit občanům a Evropa z toho může velmi těžit. K volbám lidé nechodí a co s tím Evropa může dělat?

Ve skutečnosti si tato záležitost zaslouží označení E (evropské): evropská elektřina. Měli bychom v tom pokročit, neboť to zajistí lepší viditelnost projektů tohoto druhu a upevní to naši pozici. Pracujeme na evropském projektu, na zachování pracovních míst a na získání vedoucího postavení, tak by to možná mělo být ve sdělení zřetelnější.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pane předsedající, pane Lópezi Garrido, dámy a pánové, děkuji Vám, pane Tajani, za Vaši zprávu. Projekt s elektromobily vznikl v roce 2006: všechny orgány souhlasí, že jde o potřebný projekt. Evropský parlament o tom rozhodl již v roce 2008, Komise zveřejnila sdělení o inteligentních automobilech již v roce 2006 a dnes pan komisař vyvíjí velké a konkrétní úsilí pro zavedení těchto vozidel na trh v blízké budoucnosti. Slyšel jsem pana předsedu vlády Zapatera, jak při představování svého programu doslova zmiňuje elektromobily jako klíčovou prioritu šestiměsíčního španělského předsednictví.

Chci zopakovat, že takovouto otevřenost musí doprovázet i praktický přístup: účelnost, pokud jde o pohon, účelnost, pokud jde o vybavení a účelnost, pokud jde o dobíjecí systémy, což jsou prvky potřebné pro to, aby elektromobily mohly nyní i v budoucnu fungovat. Elektromobily mají tu výhodu, že se mohou v dopravním ruchu snadno pohybovat a že nevyžadují žádnou velkou infrastrukturu, proto věřím, že tato otázka má strategický význam. Nezapomínejme – nezapomínejte, pane komisaři – ani na modely s vodíkovými palivovými články, které jsou stejně tak důležité.

Dnes jsou již na trhu hybridní automobily a hybridní model funguje jak pro elektromobily, tak pro vozidla s vodíkovými palivovými články: vodík s metanem, a ostatní paliva s tradičními naftovými či benzinovými složkami. Vozidla na alternativní pohon mají úspěch, což dokládá skutečnost, že se jejich podíl na trhu v roce 2008 téměř zdvojnásobil. Přesto tvoří pouze 1,3 % všech registrovaných vozidel. Jdeme správným směrem, ale nastal čas pro inovace na pomoc životnímu prostředí a trhu práce.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pane předsedající, pane Tajani, v rámci dnešní diskuse bych rád poukázal na nové nebezpečí, které vzniklo s rozvojem elektromobilů a hybridních vozidel. Stručně řečeno, v městských podmínkách jsou tyto vozy příliš tiché.

Paradoxně může nízký práh hluku, který lze pokládat za výhodu, představovat skutečné nebezpečí pro děti a staré občany a zvláště pro slepé. Proto bychom už nyní měli přemýšlet, jak zabránit nehodám s hybridními automobily, protože jediný zvuk, který vydávají, je zvuk pneumatik jedoucích po asfaltu. Potřebujeme tedy co nejrychleji odpovědět na následující otázky: měla by tato vozidla dělat hluk, a pokud ano, jak silný by měl být? Neměli bychom již teď nařídít výrobcům, aby vyvinuli systémy varující, že se blíží auto, a standardně je instalovali do vozidel?

Předsedající. – Nyní se poslanci budou hlásit o slovo zvednutím ruky. Vysvětlím kritéria, podle kterých budu vybírat, aby to nikoho nerozčílilo či abych nikoho nerozhněval.

Máme na programu ještě velký počet témat. Dám tedy tentokrát slovo pěti poslancům a budu dávat přednost těm z vás, kteří jste dnes ještě na toto téma nehovořili. Výběr z různých politických skupin bude samozřejmě vyvážený.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, budu skutečně stručný, v neposlední řadě proto, že zcela souhlasím s tím, co řekli pan Tajani i pan López Garrido. Vlastně zcela opustím od svého projevu, který jsem si připravil, protože jste, pane López Garrido, zahájil diskusi, která se musí rozvíjet v Evropské unii.

Dovolte mi, abych to lépe vysvětlil. Také ponechám stranou otázky spojené s ochranou životního prostředí ve vztahu k elektromobilům a zmíním se o problematice zaměstnanosti: společně s panem Tajanim jste hovořil o tom, že pokud se chce Evropa chránit před rozvojovými zeměmi a pokud se chce stát vůdčí silou na mezinárodní úrovni, pak nemůže přehlížet výzkum a inovace.

Skutečná otázka, o které dnes musí diskutovat Evropský parlament, je určit, jakou chceme Evropu a jaký vztah by mezi sebou měly mít členské státy. Když vidím, zvláště v mém výboru, sklon členských států soutěžit mezi sebou ve snižování daňové zátěže, pak říkám, že jsme bezpochyby vůbec nepochopili, co by měla Evropa představovat. Děkuji Vám, pane López Garrido, děkuji Vám, pane Tajani: výzkum a inovace skutečně mohou z Evropské unie učinit řídicí centrum celosvětového hospodářství.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Silniční doprava je zodpovědná za 28 % škodlivých emisí vzešlých z odvětví, která nespádají do systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Podle právních ustanovení musí automobiloví výrobci vyrábět nejpozději v roce 2020 pouze vozidla, jejichž škodlivé emise nepřekročí množství 120g CO₂/km. Navíc mohou automobiloví výrobci poskytovat slevy zákazníkům, když nahradí staré, méně ekologické auto vozem, který bude vypouštět méně škodlivých emisí.

Následkem toho zaznamenala Evropská unie v roce 2009 7% nárůst poptávky po hybridních vozech a elektromobilech. Tato vozidla se zvláště hodí pro jízdy ve městě. Hojnost používání elektromobilů a hybridních vozidel závisí na tom, v jakém rozsahu bude evropské území pokryto infrastrukturou pro jejich dobíjení. V tomto ohledu je standardizace elektromobilů zásadní.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, omezení, která mají elektromobily – jako jsou, mimo jiné, znečišťování životního prostředí při výrobě baterií, obtíže s dodáním strategických složek jako lithium a omezený akční rádius vozidel – způsobují, že není vhodné podstoupit obchodní a marketingová rizika.

Tyto vozy však představují významnou alternativu, kterou se musíme i přes uvedené problémy zabývat. Nicméně se nikdy nepřiblíží tomu, aby nahradily všechna současná vozidla poháněná fosilními palivy.

Společnost závislá na automobilech, jak ji dnes známe, je tedy podmíněčně odsouzena. Proto je již nyní nanejvýš nutné zvýšit užívání všech typů veřejné hromadné dopravy a zpřístupnit ji všem. Jde zvláště o dopravní prostředky poháněné elektřinou: povrchová i podzemní železniční dráha, osobní a nákladní vozy, rychlotramvaje, trolejbusy a tak dále. Ve střednědobém a dlouhodobém horizontu budou muset automobily – včetně elektromobilů – zastávat vedlejší a doplňkovou roli pro konkrétní rodinné potřeby.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Elektromobily se považují za jedno z řešení, jak plnit přísné normy na ochranu životního prostředí, protože nevypouštějí žádné emise.

Mnoho automobilových výrobců v Evropě i v Asii již dokončilo vývoj těchto vozidel a jsou připraveni je uvést na trh. Jejich většímu rozšíření však brání chybějící standardizace, která by stanovila parametry univerzálních dobíjecích stanic a jejich hardware a software, aby vozidla dovezená do Evropy od různých výrobců bylo možné operativně a rychle dobít v co možná nejhustší síti těchto stanic. Zatímco Evropská komise zkoumá, zvažuje, připravuje se, naši japonští přátelé pracují. V Tokiu vzniklo sdružení výrobců elektromobilů, které už vypracovává společné normy pro tato vozidla a nabízí svou spolupráci i evropským výrobcům.

V zájmu co nejrychlejšího vytvoření prostoru pro elektromobily bych tedy Komisi doporučil, aby co nejdříve spojila své síly s japonskými výrobci a aktivně přispěla k zavedení celosvětových norem pro používání elektromobilů.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, Evropa 2020 a elektromobil. Inovace a konkurenceschopnost jsou samy o sobě znalostmi. Existuje mnoho regionů, které mají náskok před státy, jichž jsou součástí, z hlediska řízení a účinnosti jejich inovačních politik.

Jako obyvatelka Baskicka jsem hrdá na to, že vám mohu oznámit, že jsme před pěti lety začali stavět zpravodajské středisko pro automobilový průmysl. Dnes je v jeho rámci začleněno 50 podniků do výzkumu, vývoje a inovací v oblasti elektromobility pro celou Evropu.

V Baskicku existuje také společenství, jehož zástupci informovali tento Parlament o své zkušenosti s *Hiriko*, modulovým elektromobilem určeným k ježdění po městě. Byl to výsledek partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem a regionální podpory, a Španělsko, které se až do posledního okamžiku na tomto úsilí nepodílelo, tak mohlo zahrnout tyto výsledky do svého programu a zorganizovat v Baskicku summit inovační politiky.

Měl by být jednou provždy uznán zásadní význam regionů a jejich know-how, pokud máme vybudovat Evropu více založenou na spoluúčasti a účinnosti. Pak bude jednodušší dosáhnout cílů, které si pro budoucnost v tomto usnesení klademe a jež podporujeme.

Diego López Garrido, úřadující předseda Rady. – (ES) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat váženým poslancům, kteří přivítali iniciativu španělského předsednictví, jež ve svém programu učinilo z podpory elektromobilů svou prioritu.

Také bych rád poděkoval zpravodajům, kteří přispěli k návrhu usnesení, o němž se zde bude hlasovat zítra, někteří z nich tu dnes vystoupili. Jsou mezi nimi paní Rierová, paní del Castillová, pan Cramer a paní Matiasová. Jsem jim velmi vděčný za jejich vystoupení, která, stejně jako ostatní, jasně ukazují, že jde o strategický cíl Evropské unie, ale také varují před obtížemi stále spojenými s výrobou a rozsáhlým, masivním rozvojem elektromobilů a upozorňují na potřebu podpory politických a hospodářských subjektů. Paní Bilbaová právě zmínila regiony jako klíčový prvek v rozvoji elektromobilů.

Jsem přesvědčený, že Evropská unie musí vzít v budoucnu všechny tyto faktory v úvahu.

Proto bych rád vyzdvihl několik argumentů na podporu elektromobilů. Na konci se však zmíním i o obtížích či překážkách, které musíme podle mého názoru překonat.

Pokud jde o výhody, myslím, že existují dvě základní hlediska elektromobilů, která představují značné výhody. Jedním je technologie a druhým energie.

V technologické oblasti je třeba říct, že technologie elektromobilů již existuje. Již funguje. Skutečně existuje již více než 90 různých modelů elektromobilů nabízených automobilovými výrobci, které mají být v blízké budoucnosti uvedeny na trh.

Zároveň je třeba uznat, že některé z těchto technologií musíme skutečně rozvíjet, jelikož mají v současnosti stále určitá omezení, jako v případě baterií, dobíjení nebo absence hluku a nebezpečí, která z toho vyplývají pro chodce, na což upozornil pan Zasada. Myslím, že je velice důležité brát jeho názory v úvahu.

Technologie elektromobilů je navíc nejúčinnější a nejvhodnější z hlediska ochrany životního prostředí. Účinnost technologie elektromobilů může dosáhnout 60 %, zatímco tradiční motory mají 20% účinnost.

Dále, pokud jde o energii, nám elektromobily objektivně pomáhají dosáhnout cílů, o kterých jsme dnes odpoledne hovořili ve spojení se strategií Evropa 2020 a s bojem proti změně klimatu, známém jako cíle 20/20/20. Se svou schopností akumulovat energii disponují elektromobily technologií, která pomáhá zmírnit problémy, nevýhody či slabé stránky obnovitelných energií. Elektromobily pomáhají obnovitelným energiím, které mají jednu slabou stránku: jsou nepravidelné. Elektromobily tuto nepravidelnost vyvažují svými specifickými charakteristikami.

Dále jsou také prospěšné v oblasti energetické bezpečnosti. Například v Evropě je mnoho zemí, které nemají zásoby ropy a elektromobily mohou tento nedostatek nahradit a přispět k dalšímu strategickému cíli Unie: úsilí o energetickou bezpečnost, kvůli níž, jak jsme viděli, je naše společnost občas velmi zranitelná.

Konečně, i přes všechny tyto výhody budou elektromobily vyžadovat změnu mnoha našich výrobních systémů a také mnoha technologií, které jsem zmínil dříve, změnu návyků občanů a distribuční sítě pohonných hmot. Bude také dokonce nutné přistoupit k nové komunikační strategii, jak to právem zdůraznil pan van Nistelrooij.

Jinými slovy, elektromobily mají mnoho výhod, ale existují také překážky a obtíže, a to jasně znamená, že k této problematice musíme přistupovat z pozitivní evropské perspektivy; to znamená, že evropské vlády, Komise a tento Parlament, který bude zítra hlasovat o řadě usnesení, musí této otázce věnovat zvláštní pozornost. Proto je tak důležité, aby tyto tři orgány – Rada, Komise a Evropský parlament – spolupracovaly na strategické orientaci, kterou by měly v otázce elektromobilů stanovit.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že španělské předsednictví správně zasadilo strategii týkající se elektromobilů do širokého – širšího – rámce, do kterého

jsou začleněny nejenom elektromobily, ale také rozvoj a ochrana automobilového průmyslu v kontextu evropské průmyslové politiky. Tímto způsobem nahlížíme na to, jak bude v příštích desetiletích vypadat průmysl, průmyslový rozvoj a tvorba pracovních míst.

Proto se toto rozhodnutí, které Komise podporuje, zaměřuje – prostřednictvím dvourozměrné strategie, která jistě nevyklučuje velké úsilí pro omezení emisí CO₂ z tradičních vozidel – na dvě oblasti: vozidla se spalovacími motory, které se musí vylepšit, a technologie a výzkum, protože, jak řekli paní Bilbao Barandicaová a pan Pallone, je jenom správné zaměřit se na technologii a výzkum, pokud chceme čelit výzvě celosvětového trhu. Nemůžeme se domnívat, že evropský automobilový průmysl bude konkurenceschopný, pokud se nebudeme velmi činit v oblasti inovací a výzkumu: všechny iniciativy a podpora Parlamentu v této oblasti jsou tedy vítány.

Vybrat si elektromobil neznamena vyloučit ostatní možnosti: to říkám panu Cancianovi, který poukázal na význam hybridních vozidel a vozidel na vodíkový pohon. Elektromobily jsou významným zdrojem, který si již získal širokou podporu a dosáhl pozitivních výsledků. Ve skutečnosti si je vybírá mnoho členských států. Přesto opakují, jelikož jsem také slyšel, jak se někteří poslanci staví proti zásadě elektromobilů, které jsou předmětem této večerní diskuse, že elektromobily představují vynikající příležitost, nikoliv jedinou příležitost, protože naším cílem je dosáhnout konkurenceschopnějšího evropského průmyslu na mezinárodních trzích a snížit znečištění a emise CO₂ v dopravě, včetně městské dopravy. Chtěl bych panu van Nistelrooijovi připomenout, že v minulém volebním období představila Evropská komise akční plán v oblasti městské mobility, který v této souvislosti přiznává velký význam dopravním prostředkům na elektrický pohon.

Vyrobít konkurenceschopný elektromobil stojí samozřejmě mnoho práce. Někdo zmínil otázku standardizace: v dokumentu Komise byly již standardizační subjekty Unie pověřeny úkolem v roce 2010 stanovit do příštího roku jednotnou evropskou normu pro dobíjecí systémy elektromobilů. Na tyto obavy jsme již reagovali, stejně jako jsme, v dokumentu přijatém kolegiem, reagovali i na obavy vyjádřené paní Merkiesovou v otázce surovin. Paní Merkiesová, společně s ostatními poslanci, kteří v této diskusi hovořili o bateriích, upozornila na problém s lithiem. Právě proto, že Komise tento problém uznává, rozhodla se zahrnout do svého pracovního programu – a také jsme o tom při nedávném společném setkání s paní Merkiesovou hovořili – sdělení o problému se surovinami, který je pro nás prioritou.

Někteří poslanci, jako pan Bellet a paní Matiasová, zmínili problém zaměstnanosti, ale mnoho dalších také hovořilo o odborné přípravě pracovníků, protože pokud máme mít v automobilové dopravě vysoce inovativní průmyslový systém, zaměřený nejen na elektromobily, ale i na přeměnu spalovacích motorů – na méně znečišťující spalovací motory, ale i na všechny ostatní možnosti, pak se musíme zaměřit také na rekvalifikaci pracovníků, protože usilujeme o soulad s Lisabonskou smlouvou, která považuje trh za nejlepší nástroj pro vytváření sociální politiky.

Obavy, které někteří poslanci zmínili, jsou nicméně již obsažené v textu sdělení Komise, které výslovně stanoví, že Komise je ochotna uvolnit prostředky z Evropského sociálního fondu na konkrétní iniciativy pro přeskolování a doplňkovou odbornou přípravu pracovníků, aby právě i oni byli nápomocni v provádění této inovace, díky které by se měl stát evropský průmysl konkurenceschopnější.

Domnívám se, že Evropa strategii má. Paní Stassenová je proti elektromobilům: představují příležitost, ale nakonec musí rozhodnout trh. Také je tu možnost elektromobily nekupovat, nikdo Evropany nenutí, aby je kupovali. Pan Zasada však poukázal na jiný problém, který se týká bezpečnosti dopravy: bezpochyby, pokud jde o marketing, budeme muset všemi možnými způsoby vyhodnotit budoucí problémy ve vztahu k hlučnosti a ke škodlivým látkám, stejně jako celkový dopad výroby aut a šrotování na životní prostředí. Jasně jsme tento problém vysvětlili a jsme přesvědčeni, že s elektromobily dosáhneme pokroku, a to i v oblasti bezpečnosti. Musíme však výrobcům v tomto odvětví poskytnout konkrétní pokyny, abychom skutečně mohli mít elektromobil neznečišťující životní prostředí.

Pokusil jsem se zodpovědět téměř na všechny otázky položené poslanci a odpovím i panu Langeovi, který zmínil skupinu CARS 21. Ve sdělení, které schválila Komise a předložila ho Parlamentu a Radě, se výslovně na posledních stránkách uvádí, že si velmi přejeme znovu oživit skupinu na vysoké úrovni CARS 21. Tato skupina byla vynikající příležitostí spolupracovat se zúčastněnými subjekty a musí to tak zůstat, zvláště když se domníváme, společně se španělským předsednictvím a s velkou většinou poslanců Evropského parlamentu, s panem předsedou, který se účastnil této diskuse, že automobilový průmysl představuje obrovský kapitál, který je jistě třeba upravit a v určitých případech restrukturalizovat, který bude určitě potřeba modernizovat, ale který má výjimečný potenciál a který je korunou evropského průmyslového a podnikového systému.

Z toho důvodu se všichni angažujeme v tom (a dnešní večerní diskuse je toho důkazem), aby se toto průmyslové odvětví mohlo stát konkurenceschopnější. Bude konkurenceschopnější, pokud se zaměříme na inovace a výzkum. Domnívám se, že angažovat se ve věci elektromobilu je správný způsob, jak zajistit, aby byl evropský průmysl konkurenceschopný na celosvětovém trhu.

Předsedající. – Závěrem diskuse vás informuji, že jsem obdržel návrh usnesení⁽¹⁾ od šesti politických skupin, podle čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Na pozadí klimatických změn nabízejí zelená vozidla účinný způsob, jak snížit emise uhlíku. Jejich rozvoj však musí být začleněn do budoucí politiky udržitelné mobility. Rumunsko by chtělo elektromobily postupně zavádět na domácí trh. Předseda vlády, pan Emil Boc, se proto nedávno rozhodl ustanovit meziministerskou skupinu, aby navrhla vnitrostátní strategii pro výrobu elektromobilů. V zemích jako Dánsko nebo Izrael se instalují a testují dobíjecí stanice, které budou oficiálně uvedeny na trh na konci roku 2011. Kromě toho francouzská, španělská a irská vláda udělují dotace každému, kdo chce koupit vozidlo tohoto druhu. V současnosti je cena elektromobilu vysoká, jelikož ji v zásadě určuje cena baterie.

Abychom podpořili výrobu elektromobilů v Evropské unii, je třeba standardizovat dobíjecí infrastrukturu a technologie, čímž se usnadní přeshraniční elektrická mobilita. Komise musí v tomto ohledu poskytnout členským státům finanční podporu. Zelená auta nabízejí významné výhody. Pomáhají bojovat proti klimatickým změnám, snížit evropskou závislost na ropě a uskutečňovat cíle strategie Evropa 2020. Proto se domnívám, že musíme používání elektromobilů podporovat.

Sergio Berlato (PPE), písemně. – (IT) V dubnu Komise zveřejnila sdělení o čistých a energeticky účinných vozidlech, tedy o evropské strategii podporující rozvoj a případné rozšíření používání vozidel, která jsou „čistá a účinná“ vzhledem k nízkým emisím oxidu uhličitého a znečišťujících látek.

Podle nedávných odhadů budou elektromobily v roce 2020 představovat 1-2 % trhu, jinými slovy, budou tvořit 4 % všech vozidel – zcela jasně bude většina vozidel i nadále poháněna spalovacími motory a ty musíme podporovat, spíše než znevýhodňovat, jelikož jsou tyto motory vylepšovány. Proto se domnívám, že bychom měli zaměřit pozornost na faktory, které jsou v zájmu evropského průmyslu v tomto odvětví: nadále razit cestu v procesu standardizace infrastruktur, zvláště pokud jde o časový plán ve vztahu k našim konkurentům – Číně, Spojeným státům, Japonsku, Koreji – a zabránit rozšíření opatření zaměřených na vytváření pobídek pro elektromobily v oblastech dostupných fondů, přístupu do měst a zadávání veřejných zakázek.

Pokud budeme výhradně podporovat elektromobily, pravděpodobně omezíme rozšíření používání tradičních nebo alternativních vozidel (používajících jako palivo metan nebo bioplyn) se spalovacími motory, a tím deformujeme vnitřní trh a snížíme konkurenceschopnost automobilového průmyslu.

António Fernando Correia De Campos (S&D), písemně. – (PT) Komise právě předložila sdělení o čistých a energeticky účinných vozidlech, které zastává neutrální stanovisko k elektromobilům, jelikož nedává zvláštní přednost žádné z dostupných možností, ať už jde o elektromobily, hybridní vozidla nebo vozidla na vodíkový pohon. Nicméně na neformálním zasedání Rady, které se konalo v únoru v San Sebastián, bylo dohodnuto, že EU musí vést společnou strategii týkající se elektromobilů. To znamená, že Komise musí přednostně řešit problémy, jež stále zatěžují výrobu elektromobilů, jako je cena baterií, potřeba více se věnovat výzkumu a vývoji pro vylepšení vlastností elektromobilů, a, především, harmonizace elektromobilů a dobíjecích stanic, celosvětově i v Evropě, pro zajištění vysoké konkurenceschopnosti na trhu, aby mohly elektromobily rovnocenně konkurovat tradičním vozidlům. Připomněl bych Komisi, že je třeba přednostně vyčlenit finanční prostředky k tomuto účelu, především proto, že elektromobily mají navíc výhodu vynikající schopnosti akumulace energie, kterou ostatní alternativy nemají a která je tak potřebná pro naši energetickou nezávislost.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Používání elektromobilů nabízí řadu výhod pro udržitelnou mobilitu. Můžeme například zmínit: snížení emisí oxidu uhličitého a zlepšení kvality vzduchu, snížení

(1) Viz Zápis.

závislosti na dovážených fosilních palivech a vyšší účinnost elektromobilů v porovnání s ostatními dopravními technologiemi.

V celosvětovém měřítku investují konkurenti EU do výzkumu a vývoje nových technologií pro snížení emisí uhlíku a zavádějí programy na podporu přechodu k zelené silniční dopravě. Aby Evropská unie umožnila svému automobilovému průmyslu uchovat si celosvětovou konkurenceschopnost a zajistila, aby v něm hrály významnou roli zelené technologie, musí vytvořit vhodný rámec pro prosazování inovativních technologií a podporu výzkumu a rozvoje infrastruktur, což je potřebné pro podporu přechodu k účinnému hospodářství založenému na nízkouhlíkových zdrojích a nízkých emisích uhlíku.

Podporuji opatření Evropské komise v této oblasti a vítám zveřejnění plánu zaměřeného na podporu vybudování evropské sítě rychlonabíjecích stanic pro elektromobily do roku 2011, stejně jako stanovení společných technických a bezpečnostních norem, které se k tomu budou vztahovat.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Přechod k udržitelnému, energeticky účinnému dopravnímu systému se stal pro EU prioritou na pozadí klimatických změn a kolísavých cen ropy. Rozvoj elektromobilů v celé Evropě jako náhrady tradičních vozidel je reálné řešení s rostoucím tržním potenciálem. Aby toho členské státy dosáhly, musejí sjednotit své činnosti, aby například mohly rozhodnout o evropské normě pro systémy dobíjení a skladování energie, včetně inteligentních sítí a palubních systémů měření odběrů a interoperability. EU musí také silněji podporovat výzkum a inovace, se zvláštním zaměřením na vylepšení baterií a technologie motorů, a také vytvářet pobídky pro výrobce elektromobilů. Vyzývám Evropskou komisi, aby přijala konkrétní opatření pro urychlení změn v automobilovém průmyslu a distribučním řetězci a podporovala harmonizaci vnitrostátních politik v této oblasti. Je na čase, aby EU podpořila konkurenceschopnost odvětví mobility tím, že sníží náklady výrobců na vývoj a postupně sníží množství CO₂ v ovzduší, které je zapříčiněno silniční dopravou.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Vítám nedávno vytvořenou strategii Komise o čistých a energeticky účinných vozidlech a zvláště nové zaměření na elektromobily místo vozidel poháněných biopalivy, jako součást přechodu k zelenější dopravě. Nicméně, stejně jako jsou biopaliva diskutabilní a ne zcela bez problémů, jsou i s elektromobily spojené významné problémy, které je třeba vyřešit, aby se tato vozidla stala reálnou možností pro evropské občany a přinesla skutečné výhody z hlediska ochrany životního prostředí. Dodatečnou poptávku po elektrickém pohonu v dopravě je třeba uspokojovat nízkouhlíkovými zdroji, pokud mají tato vozidla plně využít svého potenciálu z hlediska ochrany životního prostředí. Obávám se, že rozvoj těchto zdrojů ze strany EU nebude stačit pro uspokojení poptávky vzešlé z častějšího využívání dopravních prostředků na elektrický pohon. To je třeba zvážit v rámci energetické strategie EU při našem směřování k nízkouhlíkovému hospodářství a snížení závislosti na dodávkách ropy z třetích zemí. Je třeba také vybudovat síť standardizovaných dobíjecích stanic a já doporučuji Komisi a členským státům, aby vyvíjely úsilí tímto směrem, aby se elektromobily staly reálnou možností pro spotřebitele i automobilové výrobce. Pokud vyřešíme tyto klíčové úkoly, můžeme se těšit na nízkouhlíkovou dopravu šetrnou k životnímu prostředí a všechny další s tím spojené přínosy pro životní prostředí a lidské zdraví.

22. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předsedající. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám podle článku 150.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnešek, 5. květen, je v Itálii Dnem boje proti pedofilii a dětské pornografii.

Tento den, vyhlášený zákonem č. 41 z roku 2009, je okamžikem, kdy se zamýšlíme nad bohužel stále rozšířenějším a stále závažnějším jevem, protože dnešní pedofilové nejsou staříci, kteří svádějí děti v parku, ale lidé, kteří se pohybují v rámci mezinárodně organizované struktury a kteří využívají nejnovějších technologií, jako je například internet. Z těchto důvodů už dnes nejsou mladí lidé, chlapci a děvčata, v bezpečí ani ve svých domovech.

Proto doufám, že i Evropská unie uzná za vhodné zasvětit den tomuto důležitému tématu, a proto jsem rovněž podal písemné prohlášení, které vyzývá k zavedení systému včasné výstrahy, jenž by umožnil policejním sborům jednotlivých členských států pracovat organizovaně a rychle si vyměňovat potřebné informace. Doufám, že se tato iniciativa setká s podporou většiny v této sněmovně.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedající, minulý týden promeškala Evropa obrovskou příležitost stanout na příštích dvacet let v čele astrofyzikálního výzkumu. Evropská jižní observatoř se na základě zpráv, které zdaleka nebyly transparentní, rozhodla, že evropský extrémně velký dalekohled nebude umístěn na Kanárských ostrovech, ale v Chile.

Nyní je vhodné poblahopřát Chile, ale zároveň se zamyslet nad tím, zda se v Evropě učinilo vše proto, aby toto evropské zařízení, o němž rozhodoval evropský orgán a jež je financováno z evropských zdrojů ve výši více než 1 miliardy EUR, bylo umístěno v Evropě místo v Americe.

Evropský parlament jednomyslně podpořil jeho umístění v La Palmě, za což jsem vděčný, ale co udělala Rada? Co učinilo španělské předsednictví? Vedlo nějaká jednání s observatoří? Uskutečnilo nějaká setkání s těmi členskými státy, které jsou zodpovědné za rozhodnutí o umístění dalekohledu? Skutečně podpořilo evropskou nabídku?

Evropští občané z La Palmy, Kanárských ostrovů a celé Evropy očekávají odpovědi na tyto otázky. V této chvíli jsou přesvědčeni, že se neudělalo vše, co se udělat mohlo.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Navrhli jsme usnesení, které by zakazovalo používání kyanidových technologií v těžebním průmyslu, neboť je naší povinností přijmout veškerá bezpečnostní opatření, která chrání lidi a životní prostředí před ekologickými katastrofami. Jestliže jsme schopni přijmout historické závazky ke snížení emisí a udávat celému světu tón v oblasti ochrany životního prostředí, proč nedokážeme učinit základní gesto na podporu čistého životního prostředí a zakázat v Evropské unii tyto škodlivé postupy?

Nehoda v Baii Mare, která se odehrála před deseti lety v Rumunsku, je považována za stejně vážnou jako Černobyl, postihla tři státy a zničila ekosystémy v zasažených řekách v délce stovek kilometrů. Nyní se v Rumunsku znovu plánuje použití kyanidových technologií v nových dolech v oblasti Roșia Montană.

Proto bych vám dnes více než kdy jindy chtěla poděkovat, že jste hlasovali proti používání kyanidových technologií při těžbě. Evropská unie musí pomoci udržitelnému rozvoji regionů, které byly těmito postupy postiženy, a plně využít jejich potenciálu.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE). – (RO) Nanejvýš obtížná situace, v níž se nachází Řecko, ponecháme-li stranou znepokojující informace o dalších členských státech Evropské unie s vážnými problémy, nám ukazuje, že hospodářská krize není překonána a že navzdory určitému pokroku u starších členů Evropské unie stále existuje nebezpečí závažných výkyvů.

V situaci, kdy některé státy čelí klesajícím rozpočtovým příjmům, vzniká bohužel okamžité pokušení zvyšovat daně a cla. Přesně toto se odehrává i v Rumunsku. Vláda v současnosti diskutuje o zvýšení paušální sazby daně z příjmu a daně z přidané hodnoty. Bylo by chybou se domnívat, že náhlé zvýšení daní a cel přinese více peněz do rozpočtu. Taková opatření mají ve střednědobém a dlouhodobém horizontu na hospodářství velmi negativní dopad.

Evropská unie má bohužel potíže vytvořit společnou strategii pro boj s hospodářskou krizí. Domnívám se však, že je zapotřebí lepší komunikace a spolupráce mezi zeměmi, které se vyšly z krize za použití aktivních, podpůrných opatření namísto zvyšování daní, a těmi státy, které v současnosti ze zoufalství zvyšují daně a cla, přičemž riskují, že do krize zabřednou ještě hlouběji.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, útoky finančních spekulantů na nejzranitelnější a nejzávislejší hospodářství eurozóny se zhoršují. Tentýž finanční kapitál, který získal miliardy eur od členských států, nyní spekuluje na křehkost veřejných účtů, která vznikla těmito převody a hospodářskou závislostí okrajových ekonomik. Tuto závislost způsobuje monetární a směnná politika řízená Evropskou centrální bankou, která při své zdánlivé nezávislosti slouží velkému kapitálu a významným evropským mocnostem. Tuto závislost dále zhoršuje liberalizace trhů a volná soutěž v mezinárodním obchodě.

V této situaci členské státy a Evropská unie jasně demonstrovaly, co znamená evropská solidarita: zametení pokračujícího plundrování ze strany finančního kapitálu pod koberec a v případě potřeby převedení ceny těchto krádeží na pracující a prosté lidi prostřednictvím opatření skutečného sociálního terorismu. Pracující a prostí lidé se však nenechají přinutit, aby se vydali cestou, o níž se jim tvrdí, že je nevyhnutelná, což ale není. Jejich boj to dokazuje. My zde vzdáváme hold odvaze a odhodlání lidí v Řecku, Portugalsku a dalších zemích.

Trevor Colman (EFD). – Pane předsedající, v těchto tragických dnech se ukázalo, že na Řecko budou v zájmu uchování eura uvalena drakonická úsporná opatření. To není správné. Prostí, tvrdě pracující Řekové

jsou tím trestáni za rozhazovačnost svých politiků a za snahu týchž politiků podpořit měnovou unií, která je odsouzená k zániku.

My ve Spojeném království si pamatujeme září 1992, kdy jsme vystoupili z mechanismu směnných kurzů (ERM), či jak ho nazval britský politik Norman Tebbit, ze „mechanismu věčné recese“, členství, které mělo pro Británii katastrofální následky. Vyvázli jsme díky neochotě Bundesbanky podpořit britskou měnu.

Tvrdá láska funguje. Dokud bude Řecko součástí eurozóny, neexistuje pro něj východisko. Osvobodme Řeky z okovů eura. Nechme Mezinárodní měnový fond vykonat svou práci a sledujme, jak rychle se Řecko zotaví, jako se to stalo Británii, poté co opustila ERM. Nenechme obyvatele Řecka platit za neuskutečnitelnou ambici na vytvoření superstátu EU!

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, ráda bych zde dnes pohovořila na téma bezpečnosti leteckého provozu. Toto téma nás v posledních týdnech značně zaměstnávalo a postihlo nás všechny.

Lidský život je důležitější než jakýkoli hospodářský zisk. Právě proto podporuji zákaz letů, pokud existuje nějaké vnější nebezpečí pro bezpečí cestujících, například oblak popela, neboť by bylo nezodpovědné riskovat životy lidí. Chtěla bych vám připomenout dva případy z let 1982 a 1989, kdy málem došlo ke katastrofě, a případ proudové stíhačky, kde byly nalezeny střepy skla, které poškodil oblak popela.

Byly skutečně zkušební lety, ale jejich vyhodnocení vyžaduje čas. O radu byli požádáni odborníci, ale jejich odpovědi nepřinesly jednoznačnou odpověď ani jedním směrem. Skutečností zůstává, že životy jsou cenné, neměly by být vystavovány nebezpečí a že by do praxe měly být uvedeny účinné, finančně dostupné alternativy k letecké dopravě.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Domnívám se, že pro zlepšení fungování řetězce zásobování potravinami v Evropě a pro dosažení optimální transparentnosti je zapotřebí jednotného právního rámce na úrovni Společenství, který bude mít za úkol stanovit lhůty používané v obchodním styku mezi dodavateli potravinářských výrobků a prodejci a poskytnout lepší způsoby ochrany dodavatelů proti dohodám a postupům, jež brání hospodářské soutěži, jakož i stanovit způsoby platby a lhůty.

Rovněž se domnívám, že by bylo vhodné zajistit lepší dodržování pravidel hospodářské soutěže a zajistit, že ve všech členských státech budou vykládána stejným způsobem. Vezmeme-li v úvahu současnou situaci v obchodních stycích mezi dodavateli a prodejci, domnívám se, že je třeba zhodnotit ustanovení pravidel hospodářské soutěže, což vytvoří rovnováhu mezi společnou zemědělskou politikou Evropské unie a politikami hospodářské soutěže. Monitorování trhu by mohlo zahrnovat účinnou transparentnost, co se týče stanovování cen a zejména ziskových marží v potravinovém řetězci.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pane předsedající, v této sněmovně jsme již mnohokrát nastolili otázku diskriminace polské menšiny v Litvě, kde tamní Poláci nemohou psát svá příjmení v původní podobě, zavírají se třídy, které při výuce užívají polštinu, a půda zabraná během období sovětské nadvlády není navracena právoplatným majitelům pouze proto, že jsou to Poláci.

Nedávno potrestal předseda litevské komise pro úřední etiku pana Tomaševského, představitele polské menšiny a poslance Evropského parlamentu, za to, že zde v této sněmovně položil panu Barrosovi otázku týkající se respektování práv menšin v Litvě. Tato skandální opatření získávají na intenzitě. Před několika dny uvalil litevský jazykový inspektorát další vysoké pokuty na ředitele místního orgánu v Salcininkai za používání dvojjazyčných nápisů. Osmdesát procent obyvatel v regionu však představují Poláci.

Pane předsedající, je nejvyšší čas, aby Evropský parlament učinil přítrž skandálním krokům litevské vlády. Jsme hrdí, že lidská práva jsou základem, na němž je vybudována Evropská unie. Jsou to chabé základy, pokud tato práva nedokážeme v členských státech vymáhat.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, miliony dělníků dnes vstoupily do stávky a demonstrují spolu s řeckou Frontou pracujících proti barbarským opatřením, která byla uvalena kapitálem, řeckou vládou, Evropskou unií a Mezinárodním měnovým fondem.

Nejedná se o opatření nová ani dočasná. Jde o do nebe volající uplatnění kapitalistického vývoje, který vede ke krizím. Jejich účelem je ochrana zisků řecké a evropské plutokracie a snaha o uplatnění Maastrichtské smlouvy. Jsou součástí Lisabonské strategie a strategie Evropa 2020, a proto vedou do slepé uličky

My však prohlašujeme, že se nejedná o jednosměrnou cestu a že existuje řešení. Spočívá v opětovném ustanovení dělnického hnutí a v podpoře rozvoje založeného na potřebách těch, kteří vytvářejí bohatství.

Řešením je zestátnění monopolů a vložení moci do rukou lidu. Ani provokatéři ani vyděrači z řecké vlády nemohou toto hnutí zastavit a nemohou ho zastavit ani vražedné činy, které byly dnes spáchány v Athénách a které nás všechny šokovaly.

Věříme, že řecký lid svůj boj vyhraje.

Chrysoula Paliadeli (S&D). - Pane předsedající, před několika hodinami bych prohlásila, že přes nechutné pokřivení národních symbolů a přes pochybně objektivní články, jež se odvolávaly na zastaralé stereotypy, přestože Rada nedokázala pochopit, že řecká hospodářská krize představuje závažný evropský problém, a Komise jí nedokázala využít jako zátěžového testu evropské soudržnosti, obyvatelé Řecka byli připraveni podpořit socialistickou vládu v jejím zápase o hospodářskou a sociální obnovu.

Nyní, ve světle tragických událostí několika uplynulých hodin v Athénách, kde tři lidé zahynuli následkem násilností, jež vypukly kvůli tvrdým hospodářským opatřením, mne napadají nedávná slova pana Rasmussena: snížení úvěrového hodnocení Řecka na podřadnou úroveň je obviněním politiky vytáček a kličkování. Domnívám se, že nyní je naléhavě nutné, aby poslanci Evropského parlamentu zesílili svůj boj za soudržnost.

Doufám, že to, co se dnes před několika hodinami odehrálo v Řecku, nebude nakažlivé, a doufám, že se to naopak stane počátkem společného úsilí o vytvoření evropské identity prostřednictvím solidarity a partnerství.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Pane předsedající, před několika dny proběhlo stodvacáté výročí oslav 1. května jako Mezinárodního dne pracujících.

Bylo to 120 let nepřetržitého, tvrdého, hrdinského boje pracujících po celém světě za svá práva a za emancipaci dělníků, za společnost, ve které práce zbavená vykořisťování znamená plnou realizaci tvůrčích schopností lidských bytostí. Bylo to 120 let úžasného pokroku, bolestivých nezdarů a houževnatého odporu pracujících. První máj a jeho univerzální slogany byly historicky postaveny na nejnásilnější represi za cenu nespočetných bojů, obětí a ztracených životů. Posiloval ho každý krok, který lidé učinili při dobývání svobody, a trpěl a trpí porážkou, kdykoli historické okolnosti umožní velkému kapitálu přejít do útoku. K tomu v Evropské unii dochází právě nyní a lze to pozorovat v Řecku, Portugalsku a v mnoha dalších zemích.

Je třeba těmto bojům věnovat pozornost a zastavit zhoršující se vykořisťování. Nastal čas respektovat důstojnost těch, kdo pracují a vytvářejí bohatství.

Alan Kelly (S&D). - Pane předsedající, rád bych obrátil pozornost sněmovny k velmi vážné a naléhavé záležitosti. Zhruba před rokem byl v Bolívii zastřelen Michael Dwyer, mladý Ir a občan EU. Mnozí pozorovatelé se domnívají, že byl zavražděn. Michaelova rodina, která je dnes přítomna zde ve sněmovně, však dosud neví, jak a proč Michael zemřel.

Jediná oficiální informace, která byla vydána, zněla, že zemřel následkem toho, že se zapojil do předpokládaného spiknutí na zavraždění bolivijského prezidenta. To příliš neseď na někoho, kdo pochází z milující, nepolitické rodiny. Skutečným problémem je zde však skutečnost, že nelze věřit informacím pocházejícím od bolivijských orgánů. Jejich verze událostí si navzájem naprosto odporují, ať už se jedná o forenzní důkazy, balistické důkazy či samotnou předloženou argumentaci.

Proto tuto sněmovnu a novou vysokou komisařku EU pro zahraniční záležitosti Catherine Ashtonovou vyzývám, aby podpořily úsilí irské vlády o okamžité zahájení nezávislého vyšetřování. Činím tak s podporou irských poslanců EP napříč stranami, kteří jí v blízké budoucnosti napíší.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Musím vaši pozornost obrátit k problému v mé vlasti. Bulharsku nyní vládne nekompetentní, avšak populistická vláda, která využívá metod typických pro třicátá léta.

Tuto situaci dokumentuje skutečnost, že nejpopulárnějšími politiky v současnosti jsou ministr vnitra následovaný bývalým hlavním tajemníkem tohoto ministerstva, který je v současnosti předsedou vlády. Po volbách byly stovky představitelů opozice vyhozeny z politických důvodů. Na hlavní sdělovací prostředky je vyvíjen tlak. Dochází k brutálním, nehorázným zatčením politiků nebo jsou vznášena absurdní obvinění.

Žalobci se veřejně vysmívají principu presumpce nevin, zatímco ministři vyvíjejí tlak na soudy a pronášejí rozsudky v televizi. Nový zákon umožňuje vynést rozsudek pouze na základě informací získaných prostřednictvím telefonních odposlechů a důkazů poskytnutých anonymním svědkem. Konají se přípravy pro zřízení zvláštního soudu, který je oficiálně nazýván „specializovaný soud“ šíří se strach.

Po řadu let se po Bulharsku požadovalo, aby vyvinulo větší úsilí v boji proti kriminalitě. V současné době je úsilí vyvíjeno, ale boj proti zločinu se rozšiřuje na boj proti demokracii. Evropský parlament je velmi citlivý

na porušování demokracie, svobody a lidských práv ve světě. Je zapotřebí, aby byl stejně citlivý, když k němu dochází v členských státech.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, finanční krize, nezaměstnanost a rostoucí deficit státního rozpočtu a zadlužení představují největší výzvy, kterým dnes evropské národy čelí. Já bych však rád obrátil pozornost ke korupci, která je typická pro země střední Evropy, ale v Maďarsku dosahuje obzvláště závažných rozměrů, a která ještě prohloubila krizi a uvrhla naši zemi do ještě většího zadlužení, jenž je důsledkem dalších půjček, které si Maďarsko vzalo. Odstupující socialistická vláda dostala Maďarsko do neudržitelné situace, neboť žádná veřejná investice nebo státní zakázka neproběhla bez korupce, ať už se jednalo o dálnice, opravy mostů, výstavbu parkovišť, zdravotní péči, financování z národních zdrojů či výběrová řízení EU. Jobbik vyzývá nově zvolenou maďarskou vládu, aby schválila a uvedla do praxe přísné protikorupční právní předpisy, a vzhledem ke krizi žádáme všechny členské státy EU, aby učinily totéž. Jobbik věří, že je možné vymýtit korupci z politického života.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. 8. května slaví Evropa vítězství nad nacismem. Mám však pro vás neradostné zprávy, dámy pánové. 16. května letošního roku uspořádali v Rize veteráni Waffen SS s tichým souhlasem lotyšských úřadů vlajkový pochod, který připomínal den, kdy byla založena lotyšská legie SS. Už dvacet let nejsme my v opozici schopni s tím něco udělat. Představitelé evropských států předstírají, že se nic neděje. V Lotyšsku zničily trestné oddíly SS 130 vesnic a zabily více než 150 000 lidí v Lotyšsku, Bělorusku, Polsku a Rusku. Dnes jsou však v Lotyšsku oslavováni jako hrdinové. Toto ustrašené ticho v členských státech Evropské unie je zločinem proti miliónům lidí, kteří zahynuli během Druhé světové války. Jde o nanejvýš závažnou záležitost. Děkuji vám.

Iuliu Winkler (PPE). – Pane předsedající, historie nám ukazuje, že krize mohou vytvářet pokrok. Pod tlakem se mohou vynořit nové myšlenky, mohou vznikat nové tvůrčí postupy vedoucí k rozvoji a k vyvarování se chyb, které způsobily krizi.

Rád bych poukázal na dvě takové myšlenky, které by mohly vést ke smysluplným nástrojům. Pokud chceme, aby si EU zachovala pozici významného globálního hráče, mělo by dojít k vytvoření evropského měnového fondu a evropské ratingové agentury. I když by to vyžadovalo značné úsilí ze strany evropských orgánů, jedná se stále o úsilí, které se vyplatí, pokud nám na srdci leží dlouhodobé zájmy. Můžeme se všichni vsadit, že v budoucnu dojde k dalším krizím.

Evropské sociálně-tržní hospodářství a společná měna představují základní kameny světového hospodářství a globálního finančního systému. Vytvoření „evropského MMF“ by mohlo prosazovat plnění Paktu stability a růstu a evropská ratingová agentura by svá hodnocení vytvářela na základě skutečné znalosti evropských ekonomik. O obou myšlenkách by se měla vést vážná diskuze a podle mého názoru by bylo moudré dojít ke kladnému stanovisku.

Corina Crețu (S&D). – (RO) V nedávné době jsme byli svědky znepokojivého nárůstu extrémní pravice a přijímání radikálnějších xenofobních a rasistických postojů. Regionální volby v Itálii a ve Francii, jakož i všeobecné volby v Maďarsku potvrdily rostoucí úspěch extremistických hnutí, která šíří nebezpečné nacionalistické, protievropské, agresivní poselství, jež je zaměřeno buď na menšiny ve státě nebo na sousední státy. To jsme ve sjednocené Evropě nechtěli a nedomnívám se rovněž, že se tak vyřeší problémy občanů.

Chtěla bych vyjádřit své znepokojení nad nepřátelskými zprávami, které o východních Evropanech a zejména o Rumunech šíří zahraniční média, jež do dnešních dnů měla formu extremistické rétoriky. Francouzská televize uráží Rumuny obecně, zatímco kandidát španělské Lidové strany vedl svou volební kampaň během voleb do obecního zastupitelstva v Barceloně pod heslem „Nechceme Rumuny.“

Chtěla bych této příležitosti využít a apelovat na všechny zodpovědné politické skupiny v Evropském parlamentu, aby spojily síly a řešily tento nebezpečný jev v Evropské unii.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Především bych chtěl vyjádřit soustrast rodinám obětí dnešních útoků v Athénách.

Abychom se vrátili k tématu změn klimatu, 35 000 představitelů národů z celého světa, kteří se sešli v bolivijské Cochabambě, nechodilo kolem horké kaše. Chtějí, abychom na mexické konferenci odsouhlasili právně závazné snížení svých emisí. Mají pravdu. Toto rozhodnutí už nemůžeme odkládat.

Evropská unie se musí okamžitě oficiálně zavázat k 30% snížení emisí do roku 2020. Tím dojde ke změně dynamiky vyjednávání, která skutečně uvízla na mčlčině, a hrozí nebezpečí, že rozhodnutí o snížení emisí

bude odloženo na dobu po skončení mexické konference, aniž by bylo stanoveno konkrétní datum a konkrétní časový harmonogram.

I v Parlamentu můžeme udělat mnohem více. Třicetiprocenní snížení uhlíkové stopy Evropského parlamentu do roku 2020 už bylo schváleno. Nyní musíme jít členským státům příkladem a snížit svou stopu o padesát procent.

Všichni víme, že existuje obrovský prostor pro snižování spotřeby energie na našem pracovišti a pro snižování našeho vlivu na životní prostředí. A to můžeme a musíme učinit.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Pane předsedající, Evropský parlament dnes Komisi udělil absolutorium za rok 2008, což je správné. Míra nesrovnalostí vyplacených finančních prostředků EU ještě nikdy nebyla tak nízká jako za tento rok.

Za poslední tři roky se na polovinu snížil počet oblastí, v nichž tato míra překračovala 5 %, a tedy překračovala mez tolerance. V samotné oblasti soudržnosti je třeba vykonat ještě hodně práce. V budoucnu je třeba vyvinout větší úsilí právě v této oblasti. Zejména je třeba se zaměřit na oblast zemědělství a využívání přírodních zdrojů. Míra nesrovnalostí v této oblasti nedosahovala dvou procent a byla proto zcela zjevně v zeleném pásu. Systémy monitorování a kontroly jsou účinné.

V této souvislosti bych však také ráda zmínila předvstupní pomoc Turecku, o níž se hovoří ve zprávě o udělení absolutoria. Navýšení finančních prostředků určených pro Turecko je velmi diskutabilní, neboť chybí jakákoli měřitelná kritéria. Je nepřijatelné, aby se finanční prostředky EU poskytovaly třetím zemím, aniž by byla stanoveny jakékoli ukazatele. Přímá kontrola plateb a způsobu, jakým jsou finanční prostředky využívány, je nezbytná. Jedině tak může mít pomoc žádoucí účinek.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Článek 11 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod definuje právo zapojit se do činností odborů jako lidské právo. V přímém rozporu s tímto právním ustanovením vynesl maďarský vojenský soud minulý týden tvrdý rozsudek nad Judit Szimovou, představitelkou odborové organizace zastupující deset tisíc policistů, za činnost, která z laického pohledu i z pohledu profesionálního právníka představovala výhradně ochranu práv zaměstnance a vykonávání činnosti odborů. Zdůrazňuji, že k této události nedošlo v nějaké banánové republice v rozvojovém světě, ale v jednom z členských států Evropské unie. V této sněmovně i v nejružnějších výborech neustále hovoříme o tom, že vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se zvýšila angažovanost Evropské unie ve věci lidských práv a ochrana práv je efektivnější. Žádám, aby se případ Judity Szimové stal zkouškou, případovou studií, a my všichni bychom měli pozorně sledovat, jak bude prostřednictvím uplatnění evropských právních předpisů o lidských právech tato statečná žena ospravedlněna a jak opět získá důstojnost a živobytí, které ztratila.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Pane předsedající, v Polsku bují skrytá forma obchodování s lidmi. Dochází k ní kvůli absolutní přednosti liberálního, nehumánního zákonu trhu. V nedávných letech byla řada bytů a celých obytných bloků, které patřily státním podnikům, prodána spolu se svými nájemníky jako součást privatizace majetku bývalé Polské lidové republiky.

Nájemníky jsou nejčastěji staří lidé, často nemocní, kteří nedostali možnost předkupního práva. Pod tlakem rychle rostoucích nájmů upadají do dluhů a často dochází k jejich soudnímu vystěhování. Jsou porušována základní lidská práva. Je zapotřebí vhodných právních a výkonných nástrojů, které členským státům Evropské unie umožní účinně jednat, aby zajistily ochranu nájemníků privatizovaných bytů, které dříve patřily státním podnikům. Rovněž je naléhavě zapotřebí pomoci z veřejných prostředků, která pomůže obětem nehumánní privatizace.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Děkuji vám, pane předsedající, ujímám se slova, abych poukázal na nespravedlnost.

Kolegové, nenamlouvejme si, že obyčejní Řekové nenesou žádnou vinu na tom, co se v Řecku stalo. Příčiny tamních problémů, jež přispěly k finanční krizi, jsou čtrnácté, patnácté a šestnácté platy spolu s důchody a privilegií, která neexistují nikde jinde v Evropské unii a jsou naprosto neznámá.

Řekko v uplynulých deseti letech lhalo Evropské centrální bance o stavu svého hospodářství. Přesto však v tomto okamžiku odhlasovali evropští představitelé, že Řecku udělí odměnu 110 miliard EUR za tyto lži a podvody. Zároveň budou státy jako například Bulharsko a Estonsko, které své finance řídily vzorně, potrestány za krizi, ke které došlo, čímž nejspíše dojde k oddálení jejich vstupu do eurozóny.

Dochází tak k uplatňování dvojího měřítka, což není hodno ani eurozóny ani Evropské unie. Potrestání viníků je spravedlivé a představitelé eurozóny musí vyzvat Řecko k jejímu opuštění.

Předsedající. Tím je tento bod uzavřen.

23. Nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o:

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položili Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Adam Bielan, Heide Rühle a Kyriacos Triantaphyllides za Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Komisi o ochraně zájmů spotřebitelů v rámci pravidel hospodářské soutěže v odvětví motorových vozidel na vnitřním trhu (O-0044/201 – B7-0209/2010); a

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položila Sharon Bowles za Hospodářský a měnový výbor, Komisi o nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla (O-0047/2010 – B7-0210/2010).

Theodor Dumitru Stolojan, zastupující autora. – Pane předsedající, Hospodářský a měnový výbor navrhl tuto otázku, protože se zájmem sledoval postup přezkoumání nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla, a domnívá se, že je třeba tuto oblast ještě řádně promyslet.

Jak víte, nařízení o blokových výjimkách představují pro podnikatelskou sféru velmi důležité nástroje. Toto konkrétní nařízení bylo přijato v roce 2002. V té době Komise usoudila, že na evropském trhu s automobily existuje oligopolní situace, kdy šest největších výrobců společně kontroluje 75 % trhu. V této souvislosti se Komise domnívá, že automobilový průmysl by neměl spadat pod obecné vertikální nařízení o blokových výjimkách, a proto přijala zvláštní předpis.

Platnost tohoto nařízení vyprší 31. května 2010. Komise se nyní domnívá, že trhy pro prodej nových vozidel jsou vysoce konkurenční a že míra koncentrace trvale klesá. Na základě tohoto hodnocení Komise navrhuje, že zvláštní blokové výjimky pro prodej nových osobních a užitkových vozů již nejsou potřebné. Místo nich navrhuje přijmout zvláštní nařízení o blokové výjimce pouze pro opravy a údržbu a také pro distribuci náhradních dílů.

Evropský parlament je touto reformou znepokojen. Jak víte, EU v této době čelí mimořádné finanční a hospodářské krizi a míra nezaměstnanosti je velmi vysoká. Evropský automobilový průmysl je klíčovým sektorem evropského hospodářství, který přispívá k zaměstnanosti, inovacím a konkurenceschopnosti celého hospodářství. Jsme přesvědčení, že je nezbytně nutné vytvořit takové obecné podmínky, které umožní, aby toto odvětví bylo udržitelné a zůstalo ekonomicky efektivní a ekologické.

Je také potřeba zajistit, aby malí a středně velcí hráči na tomto trhu měli příznivé podmínky. Nemůžeme zapomenout na význam malých a středních podniků coby poskytovatelů pracovních míst a lokálních dodavatelů. Nicméně několik obchodníků s motorovými vozidly a opravárenských podniků vyjádřilo vážné obavy z nového regulačního rámce. Argumentují tím, že to povede k dalšímu narušení rovnováhy mezi výrobcí a zbývající částí hodnotového řetězce v automobilovém průmyslu.

Proto by se vás, pane komisaři Almunio, chtěl Hospodářský a měnový výbor zeptat, za prvé, jaké výsledky analýzy trhu vedly Komisi k závěru, že primární trh je v současné době konkurenční, kdežto poprodejní trh je stále problematický?

Za druhé, jak hodnotí Komise rovnováhu mezi výrobcí a obchodníky s automobily v rámci současného nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla a jak ji hodnotí podle navrhovaného právního rámce? Existují hráči s vlastním nebo kolektivním dominantním postavením?

Za třetí, jak hodlá Komise sledovat vývoj tržních sil na primárních a poprodejních trzích? Jaká opatření má Komise v úmyslu zavést, pokud by se ukázalo, že podmínky hospodářské soutěže, obzvláště pak na primárním trhu, se výrazně zhoršily?

Za čtvrté, jaký je očekávaný dopad nového legislativního rámce na spotřebitele, zejména pokud jde o ceny a nabízené podmínky?

Za páté, které připomínky obdržené od zúčastněných stran, zejména v průběhu konzultace, má Komise v úmyslu zahrnout do konečného legislativního rámce?

Nakonec, souhlasí Komise s tím, aby zvažila navržení harmonizace právních předpisů v oblasti distribuce, například změnou směrnice o obchodních zástupcích, aby bylo zajištěno, že všichni obchodníci budou požívat stejně vysoké úrovně smluvní ochrany v každém členském státě EU?

Malcolm Harbour, autor. – Pane předsedající, za Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jsem velmi rád, že tu dnes večer mohu prezentovat náš pohled na věc a především chci poděkovat našim kolegům v Hospodářském a měnovém výboru, kteří samozřejmě mají vedoucí postavení v otázkách hospodářské soutěže, za jejich příkladnou spolupráci, protože se tu jasně jedná o prvek politiky hospodářské soutěže dotýkající se zásadních zájmů spotřebitelů, a my jsme se snažili zajistit, aby tyto zájmy byly dobře zastoupeny.

Za prvé, domnívám se, že části návrhu Komise týkající se prodeje a trhu údržby a oprav jsou velmi dobře sladěny se zájmy spotřebitelů, které jsme projednávali ve výboru – ne konkrétně v otázkách týkajících se generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, ale například zejména v oblastech souvisejících s informacemi o údržbě a opravách, kde jsme v tomto konkrétním případě pracovali s Výborem pro životní prostředí na předpisech o technických informacích, které souvisejí s ekologickými normami pro motorová vozidla. Myslím, že prvky, které byly v novém návrhu posíleny, jsou velmi vítány, pokud jde o udržení konkurence mezi nezávislými opravárenskými dílnami a o přístup na trh s náhradními díly s odpovídajícím označením kvality: otevření tohoto trhu je velmi vítané.

Jedna výhrada, na kterou bychom vás chtěli upozornit a která je součástí usnesení, o němž budeme zítra hlasovat, se týká otázky dostupnosti informací. Nejsme přesvědčeni – můžete se pokusit nás přesvědčit, ale zatím nejsme – že pokyny, které jste zveřejnili jsou dostatečně silné nebo vymahatelné, aby zajistily dostupnost těchto technických informací, a to zejména proto, že výrobci automobilů budou moci tyto informace dát k dispozici v elektronické podobě, což bez odpovídajícího softwaru a schopnosti vyhledávat informace nebude pro opravný a autoservis tak přínosné, jak bychom očekávali.

Nicméně bych se nyní rád věnoval otázce prodeje, ke které se právě velmi výmluvně vyjadřoval místopředseda Hospodářského a měnového výboru. Domnívám se, že co se oblasti prodeje týká, jsme daleko méně přesvědčeni o tom, že Komise přihlédl k zájmům spotřebitelů. Na půdě Hospodářského a měnového výboru proběhlo velmi důležité slyšení, kde jsme zaregistrovali vážné znepokojení zástupců obchodníků i spotřebitelů, že záruky, které byly zavedeny za účelem zajištění hospodářské soutěže na prodejním trhu, jež byly jasně zavedeny v roce 2002 – a musím dodat, že mnohé z nich v reakci na obavy vznesené tímto Parlamentem – byly prostě odstraněny kvůli vaší, z našeho pohledu, poněkud přehnané horlivosti zjednodušit tuto problematiku a usnadnění vašeho působení coby administrátora.

Tam mohou nastat problémy a já bych chtěl zdůraznit – a také bych byl rád, abyste se zabýval důkazy, které nám byly předloženy během našeho slyšení – že obchodníci i spotřebitelé mají vážné obavy z přímého zařazení distribuce automobilů do obecné blokové výjimky. V roce 2002 – což v cyklu distribuce automobilů není tak dávno – byly zavedeny jasné záruky s cílem napravit rovnováhu mezi nezávislými obchodníky a výrobci. Domnívám se, že obchodníci by řekli, že tento systém za dobu svého působení fungoval poměrně dobře. Podíváte-li se na to, co se na trhu událo, skutečně by to tak cítili.

Možná bych vám také měl připomenout, pane komisaři, protože v té době jste, tuším, ještě nebyl ve funkci, že výrobci automobilů mocně lobbovali za zmírnění těchto opatření, která podle nich byla přehnaná, zatímco obchodníci je podporovali. Jaká je nynější situace? Na jedné straně si obchodníci stěžují, že tato opatření jsou příliš slabá, na druhé straně si je výrobci velmi pochvalují.

Domnívám se, že se touto otázkou musíte zabývat. Neříkám, že nutně musíme tento proces zastavit – myslím, že je to v tuto chvíli správné zejména proto, že nás dělí jen několik dní od jeho zavedení – ale v našem zítřejším usnesení říkáme toto: prosím, zvažte aktuální data, podívejte se na dostupné informace. Také bych dodal, že v rámci Komise se komisař Barnier chystá vydat zprávu o stavu hospodářské soutěže v rámci maloobchodního dodavatelského řetězce. Automobilový průmysl by měl být součástí této zprávy a vy se touto otázkou musíte zabývat, protože od Komise potřebujeme sladěnou politiku.

Za druhé, dokumenty útvarů Komise, které jsem měl možnost vidět, říkají: myslíte si, že se jedná o přípravu na novou generaci ekologických aut, elektromobilů a vozidel s nízkými emisemi? Ve vaší analýze není vůbec nic, co by se týkalo kteréhokoliv z těchto témat.

Nyní máme k dispozici zprávu pana Tajaniho. Mohu vás požádat, abyste si v průběhu příštího roku přečetl zprávu pana Tajaniho i zprávu pana Barniera a ujistil nás, že děláme správnou věc? Domnívám se, že když tak učiníte, podaří se vám alespoň z části obnovit svoji důvěryhodnost, protože podle mého názoru stále nejsme přesvědčeni o tom, co se chystáte udělat.

Joaquín Almunia, místopředseda Komise. – Pane předsedající, platnost současného nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla vyprší letos 1. června a proto musíme do tohoto data přijmout nové nařízení. Sbor komisařů umístil tuto otázku na pořad našeho jednání 26. května.

Návrh, který se nyní projednává v rámci našich útvarů a během několika dní se mu budou věnovat naše kabinety, které připraví kolektivní diskusi – je výsledkem hloubkové analýzy tohoto odvětví. Proces veřejných konzultací byl zahájen v červnu 2006. O tři a půl roku později, vloni v prosinci, vydala Komise návrh blokové výjimky a pokyny. Do tohoto procesu se zapojily zúčastněné strany, Evropský parlament a členské státy a mnoho názorů bylo vzato v potaz. Uskutečnilo se také mnoho diskusí, workshopů a různých dalších iniciativ, včetně těch zde na půdě Parlamentu. Poslední z řady těchto iniciativ se konala 12. dubna v Hospodářském a měnovém výboru. Jaké jsou hlavní závěry tohoto dlouhého konzultačního procesu?

Za prvé jsme zjistili něco pozitivního: že spotřebitelé v Evropě mají výhodu silné konkurence na trhu prodeje automobilů. V našich výročních zprávách o cenách automobilů jsme sledovali 80 různých modelů aut přibližně od 25 výrobců – a ceny nejsou jediným faktorem, který ukazuje na to, že existuje zdravá konkurence. Máme také větší výběr než před 10 lety a pro každý typ automobilu je na výběr z více značek. Za těchto okolností by bylo obtížné tvrdit, že kterýkoliv výrobce automobilů by byl schopen dominovat trhu, ať už samostatně nebo kolektivně.

Současný režim obsahuje pravidla specifická pro toto odvětví, která dávala smysl v dané době (v roce 2002), kdy se v automobilovém průmyslu očekávala vlna konsolidace. K ní však nedošlo a místo toho máme dnes velmi konkurenční trh. Umožněním větší flexibility při distribuci vozidel navrhované změny obnoví pobídky výrobcům na snižování nákladů v oblasti prodeje automobilů. Dovolte mi připomenout, že náklady na distribuci činí v průměru 30 % ceny nového vozu. Snížení těchto nákladů povede ke zlepšení konkurenční pozice výrobců s výslednými výhodami pro spotřebitele.

Jsem si naprosto vědom toho, že existují určité obavy ohledně navrhovaných změn, které se týkají prodeje několika různých značek (multi-branding) a smluvní ochrany obchodníků, které jste oba zmínili. Dovolte mi, abych zdůraznil, že prodej více různých značek (multi-branding) existuje – a bude i nadále existovat – tam, kde to tržní realita vyžaduje. To je případ zemí s velkými obchodníky, kteří mají kapacitu prodávat několik značek – například ve Velké Británii – a je to také případ v řídce osídlených oblastech, kde prodej různých značek na jednom místě dává obchodníkům ekonomicky smysl.

Taková byla realita před zavedením stávající blokové výjimky v roce 2002 a zůstává to tak i o osm let později, ale tehdy, stejně jako teď, byl nejčastějším distribučním modelem prodej jedné značky. Pozorujeme, že výrobci automobilů se stále častěji uchylují k jiným formám distribuce, včetně přímo vlastněných prodejen.

Například vývoj distribuce v Německu, se 67 % automobilů prodaných prostřednictvím sítě obchodníků v porovnání s 90 % před vstupem nařízení v platnost v roce 2002, je pro tento trend příznačný. Nicméně jsme reagovali na obavy vyjádřené během konzultací, včetně těch na půdě tohoto Parlamentu, a zavedli jsme několik ochranných opatření s ohledem na prodejní místa s více značkami (multi-branding).

Dovolte mi také zdůraznit, že navrhujeme přechodné období, během kterého zůstane pro trh distribuce automobilů současné nařízení v platnosti až do konce roku 2013, aby tak měli obchodníci, kteří investovali do prodeje více značek (multi-branding), možnost odepisovat svoje investice.

Pokud jde o důvod, proč navrhujeme zrušení ustanovení o udělení právní ochrany obchodníkům, jde jednoduše o to, že právo hospodářské soutěže není vhodným nástrojem pro řešení případné nevyváženosti mezi smluvními stranami. Tato problematika, jak zaznělo během diskuse při přípravě nařízení (ES) č. 1/2003, spadá do oblasti obchodního práva.

Na konkurenčním trhu, jakým je i trh s automobily, by právo hospodářské soutěže nemělo zasahovat do rovnováhy pravomocí mezi jednotlivými smluvními stranami. Působilo by to rušivě. Naše zásahy do fungování trhu musí být přiměřené.

V rámci konzultací jsme také zjistili některé jiné, možná ne až tak pozitivní věci: narozdíl od cen automobilů náklady na průměrnou opravu během minulých let vzrostly. Opravy a údržba jsou pro spotřebitele velmi důležité nejen z důvodu bezpečnosti a spolehlivosti, ale také proto, že účty za opravy představují 40 % z celkových nákladů spojených s vlastnictvím automobilu. Bohužel schopnost nezávislých autoservisů konkurovat těm autorizovaným je stále narušena řadou omezení, včetně omezeného přístupu k náhradním dílům a technickým informacím. Proto má naše reforma v úmyslu umožnit nezávislým autoservisům lepší přístup k náhradním dílům a technickým informacím a znemožnit jejich vyloučení z trhu jinými, novějšími praktikami. To povede ke zlepšení kvality servisních služeb a snížení cen.

Závěrem bych chtěl vyjádřit své přesvědčení, že nový rámec bude pro spotřebitele výhodnější. Naší prioritou je zvýšení konkurence na poprodejním trhu – v oblasti oprav a údržby – kde nejvíc chybí. Ačkoliv výrobci vozidel mohou být vůči obchodníkům ve výhodné obchodní pozici, velmi silně si konkurují navzájem a v dnešní době není potřeba se za účelem zachování konkurence v oblasti tohoto druhu smluv odchýlovat od nařízení o blokových výjimkách pro vertikální dohody, které bylo nedávno přijato Komisí a vstoupí v platnost na konci tohoto měsíce. Komise a obzvláště můj rezort, generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, bude vskutku velmi pozorně monitorovat celé odvětví a nikdo by neměl pochybovat o odhodlání Komise uplatňovat pravidla hospodářské soutěže a přijmout nezbytná opatření v případě jejich závažného porušení či zjištění nedostatků.

Othmar Karas, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, již jsme toho vyslechli hodně. Prostřednictvím této otázky k ústnímu zodpovězení a tohoto usnesení jsme chtěli dát hlas obchodníkům a malým a středním podnikům, protože Komise tomuto hlasu v nedávných letech nevěnovala dostatečnou pozornost. Zejména obchodníci během slyšení vyjadřovali obavy a úzkost z důvodu nerovného zacházení ve vztahu k výrobcům. Byla také zmíněna právní nejistota stejně jako omezení konkurence v důsledku problémů, se kterými se potýkají malí obchodníci s automobily. Nicméně se nám nedostalo žádné odpovědi.

Nyní, kdy je za minutu dvanáct, vás vyzývám, abyste využil 21 dnů, které zbývají do 26. května, k začlenění usnesení, které zítra Parlament přijme, do vašeho nařízení, abychom na půl cesty vyšli vstříc obchodníkům, aniž bychom ohrozili směr, jímž se Komise chce vydat. Berte prosím Parlament a obavy obchodníků s automobily vážně a začleňte tyto i obavy malých a středních podniků do chystaného nařízení.

Olle Ludvigsson, jménem skupiny S&D. – (SV) Pane předsedajícím, v rámci této rozpravy bych chtěl upozornit na čtyři otázky. Za prvé, existuje bohužel tendence stavět malé a velké firmy v automobilovém průmyslu proti sobě. Ony do určité míry mají odlišné zájmy, ale měli bychom se především zaměřit na vytvoření systému regulací, který jim umožní efektivně spolupracovat.

Za druhé, zvýšení konkurence na trhu s novými automobily v minulém roce je velmi pozitivním znamením. Je to dobrý příklad toho, že žádný trh není nemožný, a že v dlouhodobém horizontu je možné dosáhnout mnohého prostřednictvím opatření k posílení hospodářské soutěže. Doufejme, že stejně pozitivní vývoj budeme v budoucnu sledovat i na poprodejním trhu.

Za třetí, je důležité, aby Komise velmi aktivně sledovala vývoj na trhu s novými automobily. Ten by měl být neustále monitorován. Všechny zúčastněné strany by měly co nejdříve obdržet kompletní informace o tom, jaká pravidla budou platná od června 2013.

Za čtvrté bychom měli zintenzivnit naše diskuse o přechodu na ekologické automobily šetrnější k životnímu prostředí. Jedná se o naprosto zásadní proces. Na jednu stranu budou muset být pravidla hospodářské soutěže flexibilní, pokud jde o dotace potřebné k uvedení elektromobilů a dalších alternativ šetrných k životnímu prostředí na trh, na druhé straně musí pravidla zajistit, aby ekologické automobily nebyly v maloobchodním sektoru nebo na poprodejním trhu znevýhodněny.

Cristian Silviu Bușoi, jménem skupiny ALDE Group. – Pane předsedajícím, nákup a údržba automobilu jsou považovány za jedny z nejdůležitějších nákladů pro domácnosti. Hlavním cílem politiky hospodářské soutěže je zajistit spotřebitelům svobodu volby a přístup k výrobkům za nižší a dostupnější ceny.

Jako poslanec této Sněmovny, a tudíž zástupce občanů EU, kteří jsou zároveň spotřebiteli na trhu automobilů, jsem hluboce znepokojen přezkumem nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla a jeho dopadem na spotřebitele. Komise – a já jsem velmi pozorně poslouchal argumenty pana komisaře – tvrdí, že toto nařízení specifické pro toto odvětví již není pro prodejní trh potřeba, jelikož existují důkazy, že bylo dosaženo cílů v oblasti hospodářské soutěže a její správné úrovně.

V zásadě bych nebyl proti odstranění zvláštní blokové výjimky v tomto odvětví, pokud by neexistovalo žádné riziko pro spotřebitele. Měli bychom využít tříletého přechodného období k posouzení dopadu rozhodnutí vyjmout prodej z nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla. Existuje nepopíratelný fenomén převahy velkých výrobců automobilů. Rád bych si vyslechl názory Komise na způsoby, jak zajistit, aby tito výrobci nevyužili svého podílu na trhu a neomezili volbu, kterou by spotřebitelé měli mít.

Také bych chtěl vyjádřit podporu návrhu zachovat zvláštní blokovou výjimku pro opravy a údržbu, které se ukázaly jako oblasti s nižší mírou konkurence, než tomu je u prodejního trhu. Moje obava týkající se poprodejního trhu se váže zejména k těm případům, kde jsou spotřebitelé při opravě svého automobilu

zbytečně vázání na konkrétního provozovatele. To může být buď proto, že nezávislé autoservisy nemají řádný přístup k potřebným technickým informacím, nebo proto, že výrobci automobilů vykládají záruční podmínky škodlivým způsobem.

Toto je nepříjemné omezení možnosti volby, která by spotřebitelům měla náležet, a já od Komise očekávám, že navrhne změny k vyřešení této situace. Vyzývám proto Komisi, aby upřesnila opatření, která hodlá přijmout k zamezení této situace, která spotřebitele poškozují.

Konrad Szymański, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, pane Almunio, 80 % součástek každého nového automobilu je vyrobeno nezávislými výrobci. Na druhou stranu mají samotní výrobci automobilů obrovskou obchodní výhodu oproti výrobcům součástek a nezávislým autoservisům.

Musíme dnes udělat všechno pro to, aby se evropský automobilový trh znovu nezačal podobat oligopolu. Naši občané musí mít garantované právo vybrat si jak náhradní díly, tak nezávislé autoservisy. Je nutné garantovat přístup k technickým informacím. Musíme přijmout opatření k boji proti zneužívání záruk výrobci. Také autorizované autoservisy musí mít právo nakupovat náhradní díly, stejně tak jako nástroje a vybavení používané ve svých dílnách, od nezávislých výrobců. Bez jasně definované garance v novém nařízení bude právo na výběr evropských zákazníků, které je pro trh zásadní, i nadále pouze fikcí.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Pane předsedající, podle názoru Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku je ochrana malých a středních podniků samozřejmě také důležitá. Pane komisaři, hospodářská soutěž není cílem sama o sobě.

Podíváme-li se na situaci malých obchodníků a dílen, musíme zvýšit jejich hospodářskou schopnost jednat, jinak se dočkáme dne, kdy budeme mít pouze velké řetězce obchodníků a autoservisů. To zahrnuje jednak skutečné povolení pro prodej a servis více značek (multi-branding). Také se to týká umožnění neomezeného přístupu obchodníků a autoservisů k informacím o automobilech a možnostech jejich oprav. Za třetí to zahrnuje poskytnutí potřebných příležitostí pro získání kvalifikace. Již dříve jsme hovořili o elektromobilech. Samostatní obchodníci a autoservisy také musí být schopny provádět jejich údržbu. Za čtvrté potřebují zabezpečení investic, jinými slovy smluvní ochranu bez dalších revizí. Musí být schopni bezpečných investic v delším časovém horizontu.

Frank Engel (PPE). – (FR) Pane předsedající, komisaři, promluvme si o realitě obchodníků s automobily. Stejně jako v jiných zemích i v té naší se obávají do očí bijícího rozporu mezi prostorem pro jednání, který mají oni a výrobci. Nařízení (ES) č. 1400/2002 tento rozpor zmenšilo. Bez něj by sektor distribuce automobilů, který již utrpěl v důsledku krize, čelil rostoucí nejistotě týkající se investic a obchodních cílů.

Požadavky výrobců na obchodníky se stanou jednoduše nesnesitelnými a nezvládnutelnými pro velký počet menších vlastníků autoservisů. V každém případě, pane komisaři, tady není v sázce hospodářská soutěž. Ta by se zvýšila mezi výrobci automobilů a nikoliv mezi obchodníky nebo mezi obchodníky a výrobci. Místní vlastníci autoservisů a obchodníci nemůžou pro volnou soutěž v Evropě představovat nebezpečí.

Mluvíte o dominantním postavení na trhu, potenciálním dominantním postavení. Pojďme si o tom tedy promluvit. Takové postavení neexistuje v případě konkurujících si výrobců. Neexistuje ani v případě jiných výrobců. A neexistuje, ani pokud jde o jiné výrobce. Existuje však mezi výrobcí automobilů a obchodníky, a to je realita, která byla prokázána v celé Evropské unii.

Komise zaujímá vědecký postoj založený na velkých firmách, které jednají s velkým počtem menších hráčů, kterým jde jen o jedno: získat trochu volnosti a jistoty v jednání s výrobcí automobilů, jejichž praktiky vůči obchodníkům se stávají v některých případech, upřímně řečeno, otřesné. Je to zápas Davida s Goliášem, jenom s tím rozdílem, že tentokrát to vypadá, jako by se Komise snažila zajistit, aby rozhodně vyhrál Goliáš.

Postoj a důvody zrušení nařízení o výjimce jsou však zavádějící. Jsou chybné a mají špatné adresáty. Omezení prostoru pro podnikání, právní jistoty a ochoty investovat v případě majitelů autoservisů nezlepší vnitřní trh a zcela jistě neposlouží zájmům spotřebitelů.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Automobilový průmysl v Evropské unii, včetně výrobců automobilů a součástek, musí zůstat ekonomicky efektivní a inovativní.

Vzhledem k tomu, že bezpečnost silničního provozu ovlivňují podmínky hospodářské soutěže na trhu náhradních dílů, žádáme Komisi, aby podporovala účinnou hospodářskou soutěž na tomto trhu tak, aby ceny za jakýkoliv typ náhradních dílů byly dostupné. Zákazníci by si měli být schopni koupit vůz za

konkurenční ceny a zvolit si dodavatele oprav a údržby bez ohledu na to, jaký systém distribuce si vybral dodavatel.

Nadcházející legislativní rámec by měl zajistit, aby malé a střední podniky v dodavatelském řetězci automobilového průmyslu měly výhodné podmínky, a zabránit jakékoli narůstající závislosti na velkých výrobcích. Navíc by nová ustanovení nařízení týkající se režimu obecné blokové výjimky v automobilovém průmyslu měla být rozšířena a zahrnout definici koncových uživatelů a vzít tak v úvahu i leasing.

Sari Essayah (PPE). - (FI) Pane předsedajícím, pane komisaři, z předchozích projevů je zřejmé, že se Parlament obává zejména o rovnováhu mezi obchodníky a výrobcí automobilů, což se také nevyhnutelně odráží v oblasti služeb, kterých se zákazníkům dostává.

Tato rovnováha musí být patrná obzvlášť na malých trzích a v řídce osídlených oblastech, jako je Finsko a další části Skandinávie. Pro nás je umožnění prodeje a nákupu v rámci prodejen s více značkami (multi-branding) prioritou a hlavním předpokladem, jak zajistit, aby spotřebitelé měli odpovídající přístup ke službám automobilového průmyslu.

Ve Finsku žije pět milionů lidí a letos se prodá okolo 100,000 automobilů. To zní asi jako směšně malé číslo a to je důvod, proč je nesmírně důležité, aby tyto změny neohrozily prodej několika značek jedním obchodníkem (multi-branding).

Předchozí nařízení, které zaručovalo prodej několika značek jedním obchodníkem (multi-branding), bylo vynikající, a proto jsme povinni se ptát, proč v této chvíli dochází k jeho úpravě. Dalším velkým dopadem bude možné zmaření nadějí obchodníků na zajištění potřeb spotřebitelů v řídce osídlených oblastech a výsledkem bude to, že spotřebitelé budou jen obtížně získávat vozy v místě svého bydliště. Také by to mohlo znamenat, že menší značky budou zastoupeny jen ve velkých populačních centrech a spotřebitelé tak budou mít u vozidel značně omezený výběr dostupných značek.

Othmar Karas (PPE). - (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, nyní jste nás vyslechli a můžete to téměř považovat za rozdíl mezi teorií a praxí. Já mohu jen zopakovat svou námitku, kterou jsem vznesl vůči předsedovi Komise na jaře 2009.

Máme nevyřešené otázky pro obchodníky s vozidly, pro malé a střední podniky, je finanční a hospodářská krize a růst a trh práce jsou nejisté. Nejlepší by bylo prodloužit platnost existujícího nařízení, spíše než vytvářet nové, které jen sloučí všechny tyto problémy. Pokud zůstane zachován princip prodeje pouze jedné značky, máme problém s různými vnitrostátními předpisy. Jsme proti nepovinnému kodexu chování, ale pro účinný vynucovací mechanismus. Chceme, aby 30 % limit na nákup náhradních dílů zůstal zachován, protože umožňuje autorizovaným obchodníkům s automobily větší svobodu výběru.

Pokyny nejsou dostatečně jasné, aby zajistily přístup k technickým informacím tak, jak tomu bylo dříve. Některá důležitá smluvní ustanovení jste jednoduše vynechali, zejména ta týkající se výpovědních opatření a lhůt, prodeje více značek jedním obchodníkem (multi-branding), transferu podniků a řešení sporů. Postavte se, prosím, také za malé a střední podniky. Požadujeme větší konkurenci. Omezení možností malých a středních podniků a obchodníků s automobily povede ke snížení konkurence. Žádám vás, abyste se vážně zabývali trhem, podniky a usnesením Parlamentu a využili zbývajících 21 dnů, které máte k dispozici.

Paul Rübiger (PPE). - (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, všichni řečníci v Parlamentu se vyjádřili pro nařízení ve prospěch malých a středních podniků. Potřebujeme silný distribuční systém. Malí distributoři zaměstnávají mnoho lidí. Pro ně, stejně jako pro obchodníky s automobily, je důležité, aby konkurence v systému zůstala – bez ohledu na to, jestli jsou velcí nebo malí. Konkurence musí fungovat. Věřím, že obzvlášť v automobilovém průmyslu mají spotřebitelé právo na fungující hospodářskou soutěž, aby se nemuseli potýkat s jednostrannými systémy, ve kterých se již nedostává svobody výběru. Právě tato svoboda výběru bude důležitá v budoucnosti, zejména pro venkovské oblasti, a my musíme zajistit, aby tyto oblasti byly komplexně zajištěny. Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že pan Karas měl naprostou pravdu, když prohlásil, že nám zbývá velmi málo času, a proto bychom ho měli účinně využít.

Seán Kelly (PPE). - Pane předsedajícím, ze všeho nejdříve chci říct, že v tuto chvíli by všichni souhlasili, že automobil už není luxusem, ale nezbytnou potřebou. Jasně jsem si to uvědomil před dvěma týdny při kalamitě způsobené sopečnými prachem. Musel jsem cestovat napříč Evropou a Anglií autem, vlakem a lodí a nikdy jsem se necítil tak nezávislý a šťastný, jako když jsem seděl za volantem svého auta.

Takže cokoli můžete udělat ve prospěch spotřebitele a jeho možnosti výběru, je velmi důležité, ale ne na úkor malých a středně velkých obchodníků s automobily. Většina z nich jsou rodinné podniky v malých

městech a vesnicích. Dělají toho hodně pro všechny, snaží se uspokojit trh a konkurovat ve velmi složitých podmínkách, takže zcela souhlasím s panem Karasem a dalšími řečníky, že tyto lidi musíme vzít v potaz, abychom při našem postupu zajistili jejich životaschopnost.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Na úvod chci říct, že rozumím úsilí o zabezpečení svobodné volby spotřebitelů při výběru autoservisu, který chtějí využívat.

Na druhou stranu však vidím objektivní limity pro absolutní volnost v této oblasti. Tak jako by nikoho z nás jistě nenapadlo poslat evropský Airbus na servisní práce do dílen Tupoleva, tak i majitel jakékoliv značky automobilu je při výkonu servisních prací odkázaný na technologie a pracovní postupy výrobce svého vozu.

Pokud výrobce automobilu poskytuje na svůj výrobek zákazníkovi záruku, má právo od zákazníka požadovat, aby byla servisní údržba vykonaná podle jím určených předpisů. Pokud se spotřebitel obrátí s požadavkem na údržbu vozidla na autoservis, jehož zaměstnanci nemají potřebné znalosti a dovednosti, vystavuje se riziku, že oprava nebude dobře provedená, a dokonce může dojít i k poškození auta. Chceme-li tedy chránit spotřebitele, nemůžeme očekávat, že všechny autoservisy budou stejně schopné poskytovat svoje služby pro kteroukoliv značku. Jako zákazník bych preferoval dobře vybavený autoservis s dobře proškolenými pracovníky pro konkrétní značku. Specializace a vyvážený vztah s výrobcem je nejlepší cestou i pro zákazníka.

Joaquín Almunia, místopředseda Komise. – (ES) Pane předsedající, nejdřív vám chci poděkovat za vaše vynikající vedení tohoto zasedání a také všem členům Evropského parlamentu, kteří promluvili v této rozpravě.

Rád bych srdečně poděkoval vám všem nejen za vaše dnešní projevy, ale i za vaše mimořádně zajímavé a hodnotné příspěvky během konzultačního procesu, který, jak jsem zmínil během svého projevu, byl ve všech směrech dlouhý, mohu-li to tak říct. Jednalo se nejen o konzultace s Parlamentem, jeho členy a výbory zodpovědnými za problematiku týkající se automobilů, konkurence mezi obchodníky a spotřebiteli, ale také konzultace s členskými státy a všemi zúčastněnými stranami a kýmkoli dalším, kdo chtěl vyjádřit svůj názor.

Cílem jakéhokoliv nařízení nebo rozhodnutí v oblasti hospodářské soutěže je přinést výhody spotřebiteli. To je hlavním cílem a zájmem našeho nařízení.

Když se spotřebitelé připravují na důležité rozhodnutí vydat se k obchodníkovi – protože, jak jeden z vás řekl, jedná se o zásadní výdaj pro všechny spotřebitele a domácnosti – chtějí se dozvědět něco o cenách a kvalitě, aby mohli provést srovnání. V dnešní době to mohou udělat pravděpodobně mnohem snadněji než kdykoliv předtím. Chtějí mít možnost volby bez zábran a bez překážek způsobených nedostatečnou konkurencí. Jsme přesvědčeni, že díky tomuto novému nařízení bude možnost volby rozšířena, nikoliv omezena. Mohou a musí mít možnost vybrat si – jak řekli mnozí z vás – poprodejní služby a autoservis pro svoje vozidlo. Chtějí, aby tyto autoservisy, ať už patří výrobcí automobilů nebo jsou s ním spojeny, měly správné technické informace, náhradní díly a specifikace, které potřebují.

Současný návrh Komise toto všechno zlepšuje. Všechno je lepší. Podívejte se, prosím, co se píše v textu, který jste viděli, v návrhu a pokynech, které jej doprovází. Ve všech těchto ohledech zajistí budoucí nařízení spotřebitelům více výhod než to současné.

Malé a střední podniky: co se stalo v této oblasti? Je důležité poslouchat názory lidí a my jim nasloucháme velmi pozorně a se zájmem. A tím samozřejmě myslím názory všech, včetně vašich.

Co se v nedávných letech stalo s malými obchodníky? Vzrostl nebo poklesl jejich počet? Získali výhody a stalo se pro ně snazší vstoupit do distribuční sítě a na distribuční trh, nebo naopak pocítili nepříznivé vlivy a setkali se s překážkami? Pověštinou se jednalo spíše o to druhé. To je pravda. Samozřejmě to nebylo záměrem těch, kteří připravili a schválili nařízení z roku 2002, ale taková je naše zkušenost z posledních let. To je přesně to, co chceme napravit.

Co se až doposud dělo nebo se stále děje s některými autoservisy a výrobcí náhradních dílů? Potýkají se s problémy, které ale během působnosti nového nařízení a nových pokynů zmizí.

Proto navrhujeme nařízení a pokyny, které rozšíří možnost výběru a příležitosti pro malé podniky v celém řetězci od výrobců náhradních dílů po opravy vozidel.

Obchodníci, které mnozí z vás zmínili a kterým jsem osobně naslouchal, a to nikoliv prostřednictvím psaných textů nebo jednání, kterých bych se neúčastnil; já jsem mluvil přímo s nimi na mimořádně konstruktivním jednání. Ne všichni obchodníci mají stejné zájmy. V některých členských státech jsou velcí obchodníci se

silnou pozici na trhu, ale existuje také mnoho malých obchodníků, kteří jsou spokojenější s naším současným návrhem než s nařízením platným od roku 2002, protože mají zkušenost, že některé jeho aspekty, byť tak nebyly autory v roce 2002 zamýšleny, nebyly v jejich zájmu, ale spíše jim ztížily možnost odolávat konkurenci velkých obchodníků.

Nakonec lhůty pro odstoupení od smlouvy. Zavedeme ochranu, dokonce vytvoříme výjimky pro každý případ, kde se nám zdá, že hospodářská soutěž má v rámci stávajících pravidel navzdory našim záměrům jako zákonodárců problémy, což se týká jak nařízení o vozidlech, tak obecného nařízení o vertikální blokové výjimce, a také můžeme pozastavit platnost nařízení, pokud bychom viděli, že neslouží ochraně hospodářské soutěže. Můžeme tak učinit v rámci obecného nařízení o vertikální blokové výjimce a téhož bychom měli být schopni i v rámci zvláštního nařízení o vozidlech.

Sdílím proto s vámi vaše obavy. Faktem ale je, a o tom jsem přesvědčen, že jsou v navrhovaném nařízení ošetřeny lépe, než tomu tak bylo doposud, ne proto, že bychom snad byli inteligentnější než před osmi lety, ale jednoduše proto, že se všichni učíme ze zkušeností. Je důležité naslouchat názorům lidí, ale je také důležité poučit se ze zkušeností.

Předsedající. Na závěr rozpravy jsem obdržel jeden návrh usnesení⁽²⁾ v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je uzavřena.

Hlasování se uskuteční zítra.

Písemná prohlášení (článek 149)

George Sabin Cutaş (S&D), písemně. – (RO) Nákup auta je často, po koupi domu, největším výdajem domácností v Evropské unii. Evropská komise prostřednictvím nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla navrhuje odstranit současnou výjimku v automobilovém průmyslu a místo toho zavést obecná pravidla hospodářské soutěže.

Jsem přesvědčen, že jakmile budou některá ustanovení ze současného nařízení odstraněna, zejména ta týkající se možnosti uskutečnit až 70 % prodeje prostřednictvím zprostředkovatelů prodávajících několik značek automobilů, zvýší se tím riziko závislosti zprostředkovatelů na výrobcích, což povede k omezení hospodářské soutěže a omezení možností volby, které mají spotřebitelé na evropském automobilovém trhu.

Jsmo v situaci, kdy by velké množství zprostředkovatelů v automobilovém průmyslu, zejména malé a střední podniky, které jsou zranitelnější, mohlo z evropského trhu zmizet, čímž by tak byl ohrožen celý trh.

V důsledku toho vyzývám Komisi, aby posoudila důsledky svých návrhů s přihlédnutím ke struktuře evropského automobilového průmyslu, ve kterém hrají malé a střední podniky zásadní roli, a také aby v případě, že to bude nutné, předložila na konci tříletého přechodného období, kdy bude ještě platit stávající legislativa, nové nařízení.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), písemně. – (PL) Jako příspěvek k dnešní rozpravě o nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla bych rád připomněl, že v roce 2009 Evropská komise zveřejnila svoje sdělení o budoucím rámci práva hospodářské soutěže vztahujícím se na automobilový průmysl, v němž stanoví právní strategii týkající se distribuce motorových vozidel a poprodejních služeb po vypršení platnosti nařízení (ES) č. 1400/2002. Proto nyní vyvstává problém s odpovídající reakcí ze strany agentur pro ochranu hospodářské soutěže, pokud jde o přístup k technickým informacím, náhradní díly a autorizované autoservisy a také o zneužívání záruk. Proto se táži, zda si je Komise jista, že řešení, které použila, zajistí komplexní ochranu hospodářské soutěže v automobilovém průmyslu?

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla je pro Evropskou unii velmi důležitým dokumentem, protože má přímý dopad na 3,5 milionu lidí, které zaměstnává automobilový průmysl v Evropě, a to jak v rámci primárních, tak sekundárních trhů. Toto nařízení zavedlo výhodné provozní podmínky, které zesílily konkurenci na automobilovém trhu. Vedlo k vytvoření nových pracovních míst a stabilnímu vývoji trhu, což je v zájmu spotřebitelů, velkých automobilových koncernů i nezávislých podniků. Velmi významná je skutečnost, že evropským spotřebitelům zajišťuje rozsáhlý přístup ke službám a zboží na automobilovém trhu. Tento dokument má rovněž zvláštní

(2) Viz zápis.

význam pro nezávislé autoservisy, které potřebují přístup k technickým informacím, aby mohly účinně konkurovat autorizovaným servisům, a také pro nezávislé výrobce automobilových součástek. Byla jsem velmi potěšena, když jsem se dozvěděla, že se Evropská komise rozhodla prodloužit platnost tohoto nařízení. V usnesení B7 0245/2010 vyzývá Evropský parlament komisi, aby objasnila otázky, které jsem vznesla v písemné otázce Komisi 16. dubna tohoto roku, jako je přístup k technickým informacím pro nezávislé výrobce, a také aby přesně vysvětlila pojmy „díly srovnatelné kvality“, „originální díly“ a „technické informace“. Ti, pro něž je nařízení o blokové výjimce pro motorová vozidla určeno s ohledem na svoji nezanedbatelnou roli v ekonomice potřebují jasné a přesné formulované právní předpisy.

24. Sdělení Komise o evropském partnerství pro boj proti rakovině (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem je zpráva pana Peterleho jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o sdělení Komise o „Boji proti rakovině: evropském partnerství“ (COM(2009)0291 - 2009/2103(INI)).

Alojz Peterle, zpravodaj. - (SL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, touto zprávou přijímáme stanovisko k jednomu z nejobtížnějších problémů Evropské unie. Svým epidemickým rozšířením je rakovina v Unii onemocněním číslo jedna a setká se s ním jeden ze tří občanů Unie.

Těší mě, že na začátku tohoto funkčního období není třeba vyzývat Komisi a Radu, aby přijaly základní kroky v boji s rakovinou, protože máme jasné závěry Rady z června 2008 a ambiciózní projekt, evropské partnerství pro Boj proti rakovině, které Komise představila v září 2009 a které je tématem této zprávy. Je třeba poznamenat, že opatření se již provádí. Touto zprávou podporujeme jeden z nejobtížnějších cílů Komise, že v období deseti let snížíme zátěž způsobenou rakovinou o 15%.

Těší mě rovněž, že partnerství bylo vyvinuto v souladu s naším usnesením o zdravotní strategii „Společně pro zdraví: strategický přístup pro EU na období 2008–2013“. V tomto usnesení jsme vyzdvihli důležitost zdraví pro všechny a zdraví ve všech politických opatřeních a zdůraznili zejména význam prevence rakoviny.

Překvapující a zarážející skutečností je, že členské státy v průměru investují pouze 3% svých zdravotních rozpočtů do prevence rakoviny. Protože může jít o statistickou chybu, toto číslo znamená, že zdravotní politiky členských států neberou prevenci příliš vážně. Ve skutečnosti potřebujeme do svých strategických, technických, organizačních a finančních přístupů začlenit systémovou změnu přinášející posun k větší prevenci. To víme, a víme i to, co bylo dokázáno – že. včasné odhalení rakoviny může významně snížit úmrtnost na rakovinu.

Druhým klíčovým termínem ve zprávě je nerovnost, a to hned několik druhů nerovnosti. Nejprůzračnější druh je znám jako „železná opona mezi Východem a Západem“, pokud jde o hlavní rozdíly mezi vyhlídkami na přežití u pacientů s rakovinou, ale jsme si rovněž vědomi průzračných rozdílů uvnitř samotných členských států. Vedle rozdílů v míře úspěšnosti léčby máme rovněž značné rozdíly v četnosti nebo rozsahu včasného odhalování rakoviny, rozdíly v paliativní péči a rozdíly v účinnosti rehabilitace pacientů s rakovinou.

Občané Evropské unie se obtížně vyrovnávají s tím, že existují takové rozdíly v úrovni organizace boje proti rakovině vzhledem k tomu, že některé členské státy mají národní programy, zatímco jiné nikoli. Existují i rozdíly v získávání údajů o rakovině. Třebaže i Lisabonská smlouva pouze umožňuje Evropské unii přijímat podpůrná opatření, koordinovaný a dobře organizovaný postup na této úrovni je mimořádně důležitý, máme-li s rakovinou bojovat účinně. Výměna poznatků z dobré praxe by byla nepředstavitelná bez podpory institucí Společenství.

Třetím klíčovým termínem ve zprávě je partnerství. Ambicióznímu cíli Komise se budeme moci přiblížit pouze tehdy, jestliže jak vertikálně, tak horizontálně spojíme své síly. Předpokladem toho je, že zajistíme, aby boj proti rakovině byl pevnou, trvalou součástí politické agendy evropských i vnitrostátních institucí. Těsný vztah mezi lékařem a pacientem nepostačuje. Naším úkolem je přispět k silnému politickému partnerství, k politické vůli, která bude podnětem k rychlejšímu pohybu v celé Evropské unii.

Při této příležitosti bych rád obzvlášť zdůraznil téma rehabilitace pacientů s rakovinou. Měli bychom věnovat daleko větší pozornost lidem, kteří se s rakovinou vypořádali. Nesmějí být stigmatizováni nebo odepisováni, ale musí dostat příležitost znovu se plně zapojit do společenského života a pokračovat ve svých profesních kariérách. Klíčovým prvkem v boji proti rakovině v Evropě je dnes blízkost k občanům.

Rád bych poděkoval stínovým zpravodajům, kteří pomáhali s návrhem této zprávy, za jejich významnou pomoc.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, velice mě těší, že Parlament nadále s nasazením podporuje práci Komise v oblasti prevence a potlačování rakoviny. Chci vyjádřit vděčnost za úsilí, které bylo vynaloženo na přípravu této zprávy zejména ze strany zpravodaje, pana Peterleho.

Energický postup na evropské úrovni může mít důležitý stimulační vliv na vnitrostátní, regionální i místní úrovni. To zdůrazňuje potenciál evropského partnerství pro boj proti rakovině. Úspěch partnerství značně závisí na aktivní spoluúčasti jeho četných a různorodých partnerů. Do této doby se členské státy, zdravotní odborníci, instituce pro boj s rakovinou, nevládní organizace, organizace pacientů i zástupci průmyslu účastnili přípravy konkrétních návrhů na opatření, která mají být přijata do konce roku 2013. Zůstává však otázkou, zda tento nový způsob spolupráce vyústí v trvalejší opatření v boji proti rakovině. Upřímně doufám, že ano.

Obecným záměrem je dosažení dlouhodobějších cílů a lepší využití dostupných zdrojů. Závisí to na nasazení všech partnerů a ovšem na příslušných finančních vstupech. Podpora Parlamentu, která by zajistila nezbytné zdroje v budoucím zdravotním rozpočtu Společenství, bude zásadní. Zpráva hovoří o řadě opatření pro komplexní přístup v oblasti prevence rakoviny a její kontrole, z nichž mnohá již byla zohledněna při budování partnerství, založeném na sdělení Komise.

Partnerství má pět hlavních pilířů: jsou to podpora zdraví a prevence, včetně propagace Evropského kodexu proti rakovině; screening a včasná diagnóza, které mají zlepšit provádění doporučení Rady o screeningu rakoviny; výměna poznatků nejlepší praxe v péči o pacienty s rakovinou; spolupráce a koordinace ve výzkumu rakoviny; a zpřístupnění srovnatelných informací a údajů o rakovině. Klíčovým úkolem partnerství bude pomoci členským státům lépe rozvinout a provádět jejich plány pro boj s rakovinou.

Než partnerství skončí, je cílem všech členských států vypracování integrovaných plánů pro boj s rakovinou. Některá opatření budou čerpat z výsledků úspěšné práce, která byla dosud vykonána. Jiná opatření budou vyžadovat další pomoc. Komise zůstává připravena poskytnout veškerou potřebnou podporu. Komise bude navíc pokračovat ve své úzké spolupráci s Mezinárodní agenturou pro výzkum rakoviny, pokud jde o její příspěvek k partnerství. Měl bych se rovněž zmínit o překlenovacím cíli zajištění lepší integrace zdravotních zájmů do všech našich politických iniciativ, na který se zaměřím s příslušnými kolegy v Komisi. Samozřejmě se i nadále energicky soustředíme na prevenci prostřednictvím našich politik pro zdravotní determinanty jako součást boje proti rakovině. Budeme se snažit dosáhnout maxima možného s pomocí omezených dostupných zdrojů a já velmi vítám silnou podporu Evropského parlamentu v tomto úsilí.

Gilles Pargneaux, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, pane Dalli, tento návrh zprávy, který právě předložil pan Peterle, znovu ze sdělení Evropské komise velmi pevně stanovuje hlavní směry a je rovněž ovlivněn usnesením Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2008 o boji s rakovinou v naší Evropské unii.

Chtěl bych využít této příležitosti, abych podpořil cíle evropského partnerství pro účinnější boj proti rakovině stanovené Evropskou komisí, ať se již jedná o význam prevence a včasného odhalování, vytvoření nového modelu prevence rakoviny nebo především o omezení nerovností v členských státech.

Sdílím obavy a znepokojení vyjádřené ve sdělení Evropské komise a v návrhu zprávy. Chtěl bych pochválit práci zpravodaje, pana Peterleho, vykonanou při návrhu této zprávy a předložené kompromisní návrhy pro začlenění různých změn.

Jako stínový zpravodaj pro Pokrokovou alianci socialistů a demokratů v Evropském parlamentu bych mimo jiné rád zdůraznil tato témata: především nárůst roční míry úmrtí souvisejících s rakovinou a způsobených expozicí karcinogenům na pracovišti, ale také důležitost lepšího přístupu k informacím o léčbě pro pacienty s rakovinou; provádění nařízení REACH a pravidelná aktualizace seznamu látek vzbuzujících zvlášť velké obavy, která se týká karcinogenních látek; podpora iniciativ, které se snaží zabránit dovozům zboží obsahujícího chemické látky, které vyvolávají rakovinu, a zpřísnit kontroly, které odhalují tyto chemické látky v Evropské unii; a konečně návrh směrnic pro společnou definici invalidity týkající se osob, které trpí chronickými chorobami nebo rakovinou.

Toto jsou témata, která bychom rádi zdůraznili, a současně vyjadřujeme svou podporu tomuto návrhu zprávy.

Antonyia Parvanova, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, především bych ráda pogratovala panu Peterlemu za jeho skvělou práci na této zprávě, která zaručuje, že boj proti rakovině zůstává hlavní prioritou naší veřejné zdravotní agendy. Není třeba opakovat čísla; všichni víme, jaké budou zdravotní, sociální a

ekonomické náklady Unie, pokud se nebudeme trvale věnovat tomuto tématu a nezpřístupníme příslušné zdroje, zejména abychom překonali nerovnosti mezi členskými státy.

Zátěž způsobená rakovinou je hrozbou pro udržitelnost našich systémů veřejného zdraví a EU by se určitě měla ujmout vedoucí iniciativy v odpovídající reakci na ni. Ať již mluvíme o prevenci, diagnostice, léčbě, výzkumu nebo informovanosti, mluvíme samozřejmě o partnerství, ale se zátěží způsobenou rakovinou v Evropě se účinně vypořádáme pouze tehdy, pokud zaručíme, že všechny zúčastněné strany – a zejména skupiny pacientů – budou dlouhodobě zainteresovány, pokud zajistíme účinnou výměnu poznatků z dobré praxe mezi členskými státy a pokud zaručíme, že fungování tohoto partnerství bude podrobně sledováno a podporováno.

Doufám, že se Komise zhostí své role a zajistí, aby partnerství splnilo své cíle. Chtěla bych zdůraznit jeden specifický bod: výzvu Komisi, aby využívala existující Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí – ECDC – a rozšířila jeho mandát o nepřenosné choroby. Věřím, že to určitě může posílit odbornost a doporučení.

A konečně by měla být vážně zohledněna otázka včasného a rovného přístupu k prevenci, diagnostice a péči, chceme-li zajistit, aby boj proti rakovině rovněž přispěl k cíli, který bychom stále měli mít všichni na zřeteli, tj. omezení nerovnosti v oblasti zdraví v Evropě.

Pane komisaři, těším se na setkání s vámi zítra na Dnu práv pacientů, protože je to velice důležité pro všechny skupiny pacientů; váš příspěvek je důležitý pro nás všechny.

Kartika Tamara Liotard, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) Děkuji, pane předsedající, pane komisaři a pane zpravodaji. Rakovina je strašná choroba, choroba, s níž v jejím nejhorším stadiu nelze nic dělat. Naštěstí však něco dělat můžeme. Žijeme déle a bohužel čím déle žijeme, tím větší je riziko, že nás rakovina stihne. Čím starší je populace, tím více případů rakoviny lze očekávat. Proto musí všechny členské státy udělat vše, co je v jejich silách, aby přijaly účinnou a sociálně zaměřenou zdravotní politiku. Cílené, preventivní opatření v podobě preventivních screeningových programů a dostupných léků proti rakovině – to je to, na co bychom se měli zaměřit.

Dalším bodem, se kterým můžeme něco udělat, je velké množství karcinogenních látek v životním prostředí. Ve svých domovech máme toxické látky všude: připomenu jen azbest, kuchyňské náčiní a dokonce toxické látky v naší potravě. EU musí chránit své občany před těmito toxickými látkami, bez ohledu na to, zda je to na úkor průmyslových zájmů. Zájmy občanů a zdraví občanů jsou prvořadé!

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, rakovina je široce rozšířenou chorobou, o které díky příslušnému intenzivnímu výzkumu začínáme vědět stále více. Víme nyní, že osoba může mít genetické dispozice k rozvoji rakoviny a že nejméně jeden enzym se podílí na spuštění této choroby. Rakovinu mohou rovněž způsobit stres, životní styl, chemické látky a viry. Podle odhadů zemrou letos na tuto chorobu téměř dva miliony evropských občanů. Rakovina se tedy nezastavuje na vnitrostátních hranicích. Proto mě těší, že Komise převzala iniciativu, aby připravila ambiciózní plán pro boj proti rakovině na evropské úrovni. Mám dvě otázky. Jaké stanovisko Komise zastává ve vztahu k výzkumu? Mohou finanční prostředky, které byly vyčleněny, zajistit účinný výzkum a jaká úroveň priority mu je poskytnuta? Komise zdůrazňuje, že objem screeningu je nízký ve srovnání s doporučením Rady. Proto je mojí druhou otázkou, jak bude tento ambiciózní cíl zprostředkován skutečným pacientům v našich zemích? Je reálné, abychom zdvojnásobili účinnost našeho screeningu v celé Evropě?

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Rád bych začal svým poděkováním panu Peterlemu za úsilí, které vložil do této zprávy.

Podle lékařských údajů je rakovina druhou nejčastější příčinou úmrtnosti v Evropě, která stejnou měrou postihuje muže i ženy. Zapojení Evropské komise do partnerství vytvořeného na podporu boje proti rakovině nabízí novou životní šanci pro ty, kteří jsou postiženi touto strašnou chorobou, a pro jejich rodiny. Je zásadní, abychom pokračovali ve svém společném úsilí o vytvoření trvalé spolupráce, která na jedné straně rozšíří odborné znalosti a na straně druhé vytvoří řešení pro nové úkoly, které se v této oblasti objeví.

Evropské partnerství pro boj proti rakovině musí proto zajistit řádné využití zdrojů, schopností, nemluvě o fondech, které mají všechny členské státy k dispozici. Musí zajistit, aby výsledky pokroku v boji proti rakovině v různých zemích Evropské unie byly dostupné celé Evropě.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, boj proti rakovině musí být prioritou. Téměř 30% onemocnění rakovinou lze zabránit a jejich následky mohou být zmírněny včasným odhalením a

léčbou. Některé druhy rakoviny postihují ženy a muže různou měrou. Každým rokem je v Evropské unii postiženo rakovinou prsu více než 275 000 žen a bylo prokázáno, že toto číslo roste, dokonce i mezi mladšími ženami. Každým rokem je u 50 000 evropských žen diagnostikována rakovina děložního čípku a 25 000 na tuto chorobu umírá.

Rakovina děložního čípku však může být prakticky eliminována prováděním široce dostupných programů očkování a prohlídek. Proto je tak naléhavé, aby všechny členské státy rozšířily své programy očkování a prohlídek na všechny ženy, které jsou v relevantní věkové skupině, aby z nich mohly mít užitek. Také je nezbytné, aby členské státy podporovaly zdravotní osvětové kampaně, uvědomovaly veřejnost o důležitosti včasné diagnózy a informovaly ji o dostupných programech a službách. Proto vítám tuto iniciativu Komise.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Také já bych ráda poděkovala zpravodaji za skvělou práci, kterou vykonal. Podle sdělení Komise Parlamentu je počet provedených screeningových testů na rakovinu v Evropské unii menší než polovina minimálního ročního počtu vyšetření, která byla provedena. Domnívám se, že musíme zajistit, aby byl screening rakoviny přístupný co největšímu počtu lidí, aby bylo dosažení cílového počtu realistické.

Výzkum v této oblasti pokročil, pokud jde o snížení nákladů na testy a zvýšení přesnosti screeningu rakoviny za použití biomarkerů. Nedávný objev, který získal ocenění na mezinárodním veletrhu vynálezů v Ženevě, umožňuje screening některých druhů rakoviny za méně než šest minut za náklady nižší než jedno euro. Je to senzor vynalezený rumunskou výzkumnicí Raluca-Ioana van Stade, který může provádět screening některých druhů rakoviny před objevením příznaků a který poskytuje nejpřesnější metodu dostupnou na trhu, čímž umožňuje vyšší míru úspěšnosti léčby.

Doufám, že Komise prostřednictvím Společného výzkumného střediska projeví zájem o tento vynález a že ten bude způsobilý k doporučení pro použití v diagnostických programech.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Partnerství vytvořené minulý rok Evropskou komisí je životně důležitým nástrojem, protože rakovina je nejčastější příčinou úmrtí po chorobách oběhového systému. Mezi jednotlivými členskými státy bohužel existují velké rozdíly, pokud jde o kvalitu lékařské péče a přístup k léčbě. Některé nedávné statistiky například ukázaly, že u lidí žijících v zemích jihovýchodní Evropy je více než dvakrát větší pravděpodobnost, že zemrou na rakovinu než u lidí v severovýchodních zemích.

Domnívám se, že je nezbytná intervence na evropské úrovni ve prospěch evropských občanů, aby byly zmírněny velké rozdíly v diagnostice a léčbě v členských státech EU. Evropská komise musí přidělit finanční prostředky na výzkum v této oblasti. Úspěchy jako vynález rumunské výzkumnice Raluca-Ioana van Stade, kterým je senzor, který dokáže stanovit přítomnost rakoviny v lidském těle na molekulární úrovni, a to přímo z krve dotyčné osoby pomocí jednoduchého postupu trvajícího méně než šest minut, musí být podporovány a plně zhodnoceny.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Jak již bylo uvedeno mnoha předchozími řečníky, účinný boj proti rakovině musí obsahovat celé spektrum opatření od prevence, screeningu, včasné diagnostiky, vlastní léčby i paliativní péče. Chtěla bych však zdůraznit ještě jeden velmi důležitý aspekt, který je s touto chorobou spojen. Tím jsou rodiny pacientů, kteří boj s rakovinou prohrávají. Rodina by měla být pro své blízké místem útěchy, podpory a povzbuzení. Tváří v tvář postupující chorobě je to však nesmírně těžké a rodiny v tomto údelu nesmějí zůstat osamoceny. Proto, hovoříme-li o boji s rakovinou, musíme myslet i na podmínky pro důstojný odchod. Ty by měly mít podobu jak soustavné pomoci a poradenství rodinám při dlouhodobé obtížné domácí péči, tak systému dostupných specializovaných zařízení poskytujících odbornou a především lidskou péči pacientům v terminálním stádiu tohoto onemocnění.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Pane předsedající, podle odhadů je každým rokem diagnostikováno 3,2 milionu evropských občanů s rakovinou a jak evropská populace stárne, současné trendy naznačují, že počet občanů každoročně diagnostikovaných se během příštích 20 let – bohužel – pravděpodobně zdvojnásobí.

Této pohromě, kterou rakovina je, se samozřejmě musíme věnovat. Rakovina je způsobena mnoha faktory. Přikláním se k názoru, že kouření, nadváha, nízký příjem ovoce a zeleniny, fyzická neaktivita a nadměrná spotřeba alkoholu přispívají ke vzniku rakoviny. Je důležité, aby strategie na podporu zdraví na evropské úrovni a samozřejmě i na vnitrostátní úrovni byly posíleny a řádně finančně podporovány. Včasné odhalování je zásadní a o jeho významu jsme se přesvědčili, protože bez něj by již mnoho lidí nebylo naživu.

Evropská unie může hrát vedoucí roli ve výzkumu rakoviny: je důležité, že více než 750 milionů EUR bylo věnováno na výzkum rakoviny v rámci sedmého rámcového programu, a doufám, že v příštích letech bude

moci být uvolněno více finančních prostředků. Na závěr chci vyjádřit úctu všem, zejména těm ve své zemi, kteří tak mimořádnou péči pacientům s rakovinou poskytují.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, zdraví je vzácný dar, který musíme chránit. Rakovina je globálním problémem, který přetrvává navzdory pokroku lékařství. Podle odhadů Světové zdravotnické organizace bylo 13% všech úmrtí v roce 2004 způsobeno rakovinou. V EU se každým rokem rakovina objeví u 3,2 milionu lidí. Hlavními druhy rakoviny jsou rakovina plic, střev a prsu. Screening, zejména když stárneme, má rovněž důležitou roli v zachování zdraví. Zásada, že prevence je lepší než léčba, se zde ukázala jako správná. Nákladově nejúčinnější strategií s nejlepšími vyhlídkami na úspěch je screening.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, rakovina je nepochybně strašná choroba a jak se říká v mé zemi, zabíjí zemi, protože mladí i staří lidé umírají na tuto chorobu každý den. Statistika, která ukazuje, že jeden z každých tří lidí může dostat rakovinu, by vyděsila každého. Současně profesori, zdravotní sestry a lékaři, kteří se zabývají touto chorobou, učinili velký pokrok. V budoucnu však bude důležité věnovat více peněz, zejména na výzkum.

Evropská unie v tom hraje důležitou roli: především v poskytování peněz na výzkum a dále v organizaci tohoto výzkumu, a zejména v podpoře spolupráce mezi institucemi, které tento výzkum provádějí. Pokud to provedeme, dosáhneme v budoucnu většího pokroku a méně lidí onemocní rakovinou a v důsledku toho zemře.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Promiňte mi prosím nezvykle osobní tón, ale zatímco jsme jednali o programu proti rakovině a mnozí lidé zdůrazňovali, o jakou strašnou chorobu se ve skutečnosti jedná a kolik lidí na ni umírá, nemohla jsem se ubránit vzpomínce, že před čtyřmi lety jsem i já trpěla touto chorobou a právě ve stejném období roku jsem, myslím, podle onkologického oddělení dokázala vytvořit jistý rekord. Od hlavy k patě ze mě trčelo 14 hadiček a strávila jsem týdny na jednotce intenzivní péče; teď jsem ale tu, jsem poslankyní Evropského parlamentu a mohu žít plnohodnotný život. Chtěla bych svůj příběh využít k tomu, abych podpořila zejména ženy a vůbec všechny evropské občany, aby chodili na screening. Na základě své zkušenosti bych chtěla poslat zprávu všem, kteří trpí touto chorobou, jejich přátelům a rodinám i jejich lékařům, aby se nikdy nezříkali naděje. Přeji jim jen to nejlepší a v myšlenkách jsem s nimi.

John Dalli, člen Komise – (MT) Pane předsedající, jsem velice potěšen zaujetím, které dnes Parlament projevil, aby se spojil v tomto koordinovaném boji proti rakovině. Chtěl bych poděkovat panu Peterlemu za zprávu, kterou sestavil, a rád bych poděkoval i paní Morvaiové, která právě promluvila, za to, že se s námi podělila o aspekt naděje a další pozitivní aspekty; není vše ztraceno, když člověk onemocní touto chorobou. Bylo zdůrazněno mnoho otázek; mnohé myšlenky, které jste vyjádřili v Parlamentu, byly zohledněny ve sdělení Komise a ujišťuji vás, že návrhy, které jste dnes předložili, i ty, které jste zmínili ve zprávě, budou velice pečlivě zohledněny v našem programu činnosti.

Pokud jde o životní prostředí, mohu prohlásit, že je skutečně důležitým faktorem – vpravdě určujícím – v boji proti rakovině. Je třeba však také říci, že vysoké standardy, na které jsme v současné době v Evropě zvyklí, velmi pomáhají snižovat výskyt této choroby. Proto bychom měli zvýšit své úsilí, abychom tyto vysoké standardy životního prostředí zachovali. Rovněž musíme neustále zdůrazňovat význam výzkumu. Nyní, kdy je farmaceutický průmysl součástí mého portfolia a odpovědností jako člena Komise, je daleko větší příležitost pracovat s průmyslem a eventuálně lépe koordinovat výzkum, aby byla zajištěna jeho účinnost.

Jedním z pilířů, na kterých bych chtěl postavit svou práci v příštích pěti letech, je co nejširší přístupnost léků dostupných na trhu; jedním z největších problémů, které v Evropě máme – bylo to tu dnes rovněž zmíněno – je nerovnost v oblasti zdravotnictví. To, co musíme zajistit především, je přístup k lékům, které přicházejí na trh. Ještě jednou bych vám chtěl poděkovat. Na závěr bych chtěl připomenout, že všichni musíme co nejusilovněji pracovat na tom, abychom přesvědčili veřejnost o důležitosti prevence, například o důležitosti screeningu rakoviny prsu, který byl dnes opakovaně zmiňován. Protože tento prostředek existuje v mnoha, ne-li ve všech částech Evropy, je důležité, abychom intenzivně podporovali všechny ženy, aby absolvovaly tuto proceduru.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Musím říci, že mě dnešní večerní rozprava skutečně těšila, a chtěl bych vám vyjádřit upřímné díky za vaši podporu a pozorná slova. Těší mě, že jsme v takové míře hovořili stejným jazykem a že sdílíme stejné cíle. Všichni si uvědomujeme širší kontext a příčiny této choroby, stejně jako potřebu společného boje proti rakovině ve vzájemném partnerství.

Kvůli časovému omezení jsem dříve neměl čas říci pár slov o zdravém životním stylu. Pevně věřím, že my politici zde můžeme sehrát velkou roli, budeme-li vést příkladem, a potřebujeme podporovat zdravý životní styl. Protože i já jsem byl diagnostikován s podobným zdravotním problémem jako paní Morvaiová, chtěl bych jí ještě vřeleji poblahopřát k jejímu vítězství. Věřím, že tímto způsobem ukazujeme, že rakovina nemusí být nutně synonymem pro rozsudek smrti.

Chtěl bych poděkovat panu komisaři Dallimu, zejména za jeho pozornost a oznámení rychlejšího postupu, protože rakovina má svou vlastní dynamiku, a proto i my musíme jednat dynamicky. Nabízím také panu komisaři své služby pro úzkou spolupráci v budoucnosti. Myslím, že naše dosavadní spolupráce byla příkladná a že společně můžeme dosáhnout mnohem více.

Také bych rád řekl, že zakrátko znovu ustavíme členskou skupinu pro boj proti rakovině, která byla v předchozím funkčním období známa pod zkratkou MAC (*Members Against Cancer*, tj. *Poslanci proti rakovině*). Myslím, že tentokrát snad ještě se silnějším složením skupiny se zvláště soustředíme na prevenci a na dynamiku našeho boje. Děkuji vám a přeji vám všem dobrou noc.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (pravidlo 149)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. – Nemohu jinak než uvítat návrh Komise na partnerství v boji proti rakovině, která je závažných veřejným zdravotním problémem v EU. Plně podporuji přístup zpravodaje, který klade zvláštní důraz na preventivní opatření. Z tohoto hlediska se upřímně domnívám, že všeobecné národní plány boje proti rakovině jsou více než žádoucí. Také bych chtěl podpořit spolupráci na tomto tématu v oblasti výzkumu. Musíme jasně identifikovat hlavní příčiny této choroby, abychom mohli rovněž identifikovat hlavní prvky, na které se musíme soustředit ve svém preventivním úsilí. To je absolutně nezbytné pro účinné preventivní opatření. Také se domnívám, že by bylo smysluplné postavit naše budoucí opatření na současných iniciativách, jako je Evropský kodex proti rakovině nebo doporučení Rady pro screening rakoviny prsu, děložního čípku a tlustého střeva, které jsou již dobrou výchozí základnou pro budoucí opatření. Samozřejmě prevenci nelze provádět bez náležité úrovně finančních zdrojů. Vyzývám proto členské státy, aby vyčlenily potřebné fondy na preventivní plány, tak aby cíl 15% omezení počtu nových případů stále byl realistický.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Vřele vítám tuto iniciativu a možnosti, které přináší mnoha milionům Evropanů, kteří mají být podle předpovědí postiženi rakovinou v nadcházejících letech. Jedním z nejvýznamnějších cílů obsažených v této zprávě je dramatické omezení zátěže způsobené rakovinou dosažením 100% pokrytí, pokud jde o screening rakoviny prsu, děložního čípku a tlustého střeva, do roku 2015 tím, že občanům EU bude každoročně poskytnuto 125 milionů vyšetření. I my jakožto poslanci Evropského parlamentu se musíme ujmout svého úkolu a využít svého přístupu ke sdělovacím prostředkům a ke svým voličům, abychom vybízeli Evropany k tomu, aby využívali těchto tak důležitých kontrol. Stále přetrvává alarmující nedostatek vědomostí jak o nebezpečích rakoviny, tak o možnosti screeningu rakoviny a pouze neustálé vzdělávání o těchto skutečnostech přinese této iniciativě úspěch, který ona i evropští občané naléhavě potřebují.

Elisabetta Gardini (PPE), písemně. – (IT) Úsilí je globální. Ale navzdory trvalému zlepšování vědomostí a pokroku v léčbě je dnes přesto boj proti rakovině neustálou výzvou. Je to výzva, k níž se musíme neustále stavět čelem tím, že do ní investujeme své nejlepší zdroje, protože účinky této choroby jsou zničující, pokud jde o úmrtnost, ale stejný dopad mají i psychologická, sociální a ekonomická hlediska, která jsou s ní spojena.

Je zřejmé, že přístup musí být globální, nejen ve smyslu výzkumu a léčby, ale i ve smyslu prevence. Potřebujeme dosáhnout kritické míry, abychom vytvořili podmínky, ve kterých se výsledek jedné osoby stává dědictvím nás všech. Proto je důležité vytvořit evropské partnerství pro boj proti rakovině, které usnadní výměnu informací a koordinaci mezi jednotlivými členskými státy. Práce vykonaná v jednotlivých strukturách by se neměla týkat jen výzkumu a zdraví, ale i vzdělávání, stravy, komunikace a životního prostředí. Měla by se ucházet o účast a příspěví občanské společnosti, včetně snahy o prosazení zdravých návyků a zdravého životního stylu mezi lidmi. Ambiciózní cíl Komise, která chce do roku 2020 snížit zatížení nádorovými onemocněními o 15%, lze považovat za realistický pouze tehdy, bude-li tato metodika prosazována a podporována s využitím přiměřených finančních zdrojů.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Zpráva o sdělení Komise s názvem „Boj proti rakovině: evropské partnerství“ je velice důležitá a významná pro současnost. V dnešní době je rakovina druhou největší příčinou úmrtí a onemocnění v Evropě. Více spolupráce a zdrojů pro studium rakoviny a preventivní léčby jsou velice důležité. Členské státy musí stáhnout karcinogenní chemikálie z trhu a nahradit je neškodnými látkami. Preventivní screening je nezbytný a účinný a k tomuto účelu musí být vyčleněny přiměřené částky peněz. Informační kampaně by se rovněž měly soustředit na vzdělávací instituce. Boj proti rakovině potřebuje jasné cíle, na kterých musí Komise a členské státy pracovat společně. Komise a členské státy musí najít odvahu a odhodlat se k investicím do budoucnosti, do výzkumu rakoviny a její prevence, protože z dlouhodobého hlediska to ušetří jak peníze, tak lidské životy.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Rakovina je pro společnost velmi nákladnou chorobou, chorobou, jejíž diagnostika a léčba se značně prodražuje a která často působí dlouhodobou pracovní neschopnost, invaliditu a předčasnou smrt. Navzdory mnoha úspěchům medicíny dosahuje nicméně rozšíření rakoviny v dnešním světě epidemického měřítka. Každému třetímu Evropanovi bude během života diagnostikována rakovina a každý čtvrtý Evropan v důsledku této choroby zemře. Členské státy, a zejména jejich národní strategie pro prevenci rakoviny hrají důležitou roli v tom, aby se zastavilo šíření této choroby. Protože v boji proti rakovině bude možné dosáhnout výsledků stanovených ve strategii pouze na základě dlouhodobého a důsledného postupu, vyzývám všechny členské státy, aby v současné hospodářské krizi nesnižovaly finanční zdroje určené pro boj proti rakovině a pro potřeby primární i sekundární prevence. Dnešní šetření může vést k nejrizikovějším výdajům zítra. Preventivní metody hrají v boji proti rakovině velkou roli, protože třetina případů rakoviny může být zabráněno preventivními opatřeními. Dalším důležitým bodem v preventivních opatřeních je podle mého názoru zvýšení informovanosti v oblasti forem rakoviny specifických pro jednotlivá pohlaví; potřebujeme zvýšit standardy prevence a pokročit ve studiu screeningu těchto chorob. V závěru své řeči bych chtěla vyjádřit spokojenost s návrhy Komise na obnovení iniciativy Evropské partnerství pro boj proti rakovině na období 2009-2013, aby podpořila opatření proti rakovině přijímaná členskými státy. Pouze společným úsilím můžeme dosáhnout úspěchu v boji proti takovému nepříteli, jakým je rakovina.

25. Mobilizace informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství (rozprava)

Předsedající. – Dalším tématem je zpráva (A7-0120/2010) paní Toiaové jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o mobilizaci informačních a komunikačních technologií pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství (COM(2009)0111 - 2009/2228(INI)).

Patrizia Toia, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zpráva, o které dnes večer hovoříme a o které budeme zítra hlasovat, je součástí velkého úsilí o prosazení balíčku 20/20/20, o kterém se domnívám, že je stále jednou z nejprozíravějších a nejvýznamnějších věcí, které vyšly z minulého funkčního období Evropského parlamentu. Pokud by se mě někdo zeptal, co bych chtěla z uplynulých pěti let uchovat, určitě bych na první místo seznamu umístila balíček 20/20/20.

Domnívám se, že je třeba zmínit, že této zprávě předcházela velmi intenzivní práce jak ze strany Evropské komise – této zprávě předcházelo sdělení a doporučení – tak ze strany Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a dalších, kteří obohatili původní zprávu a naši práci o mnoho připomínek, doplňků a změn.

Domnívám se, že v Parlamentu stále existuje jistá různost názorů ohledně jednoho bodu, a doufám, že zítřejším hlasováním může být překonána. Týká se větší nebo menší závaznosti povahy, kterou bychom rádi dali obsahu této zprávy, která, jak bych ráda zdůraznila, vznikala v ovzduší velkého pochopení a velké jednoty.

Informační a komunikační technologie (IKT) jsou důležitým odvětvím v neposlední řadě i pro svůj vliv, který mají v evropském hospodářství: představují 7% pracovních sil – evropských pracovních sil – a 6% hrubého domácího produktu, tedy významný podíl evropského hospodářství a rovněž evropských výrobních a pracovních sil.

Přesně vzato jsou rovněž velmi důležité nejen pro to, co představují, ale i pro přínos, který mohou mít, a pro zásadní, významnou roli, kterou mohou sehrát ve snaze o dosažení tohoto přechodu od našeho hospodářství do stavu, v němž hospodářství, i když již rozvinuté, produkuje méně emisí a má nižší obsah uhlíku, a bude tak menším znečišťovatelem pro naši budoucnost a pro budoucnost příštích generací. Krátce řečeno, IKT mohou představovat – nejen ve slovech, ale v konkrétních opatřeních – změny, které mohou vést ke způsobu výroby, života, dopravy a spotřeby v naší společnosti a k takové průmyslové revoluci, která

bude podle mnohých skutečně charakterizovat budoucnost společenského a hospodářského života, nejen na našem kontinentu, ale na celém světě.

Jak mohou IKT tak velkým dílem přispět k transformaci našeho hospodářství? Především změnou samotného odvětví: cílem zprávy je ukázat, jak se – v první řadě – může toto odvětví zaměřit samo na sebe, aby zjistilo, jak může vytvářet komunikační, mikroelektronické a jiné nástroje, které spotřebovávají méně energie, a jsou tedy podstatně účinnější.

Dále mohou významně přispět v hlavních odvětvích, v odvětvích bydlení a dopravy. Tato dvě poslední odvětví – uvádím data Komise – jsou odvětvími, v nichž větší účinnost podle evropských pravidel a cílů stanovených rovněž v balíčku 20/20/20 může vést k velmi podstatnému snížení těchto emisí – protože dopravní odvětví v současnosti spotřebovává 26% energie v Evropě a 40% je spotřebováváno v domácnostech na vytápění a chlazení v závislosti na ročním období – a může dosáhnout velmi vysoké účinnosti.

Není třeba zmiňovat, že tento rozsah v případech hlavních odvětví ovlivňuje naše životy ve velmi důležitých oblastech. Mám na mysli veškeré bankovní odvětví, vztahy ve veřejné správě, celé odvětví elektronické správy a všechny služby, zkrátka vše, co bude schopno s využitím těchto technologií nejen snížit své emise uhlíku, ale také ušetřit čas, a tím zlepšit kvalitu života Evropanů i kvalitu společenského života.

Je to tedy nanejvýš důležité. Věřím však, že celá tato zpráva bude významnější, pokud Parlament zítra schválí její závazný charakter. Dovolíte-li, pane předsedající, uvedla bych jen dva příklady: inteligentní měřiče a inteligentní elektrické rozvodné sítě a dále inteligentní města. Právě včera v tomto plénu 700 evropských starostů a primátorů před naším předsedou a evropským komisařem uzavřelo novou dohodu, která je zaměřena na zlepšení účinnosti měst, ve kterých žije více než 70% evropských občanů, a která tak mohou značně přispět ke zvýšení účinnosti a hospodářskému a společenskému rozvoji.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Chtěla bych přivítat závěry zasedání Evropské rady konané ve dnech 25. a 26. března 2010, které jako cíl Evropské unie poprvé jasně stanoví 20% zvýšení energetické účinnosti. Energetická účinnost může být zvýšena v odvětví bydlení použitím informačních a komunikačních technologií a účinných měřicích systémů a v odvětví dopravy prosazováním inteligentních dopravních systémů na evropské úrovni. Systémy založené na IKT mohou ve skutečnosti snížit spotřebu energie v budovách až o 17% a emise z odvětví dopravy až o 27%.

Zastávám názor, že máme-li dosáhnout 20% snížení spotřeby energie do roku 2020, měly by být používány inteligentní elektrické rozvodné sítě, které nabídnou pružný tok energie, přičemž budou ovládány IKT a budou založeny jejich použití IKT. Pro EU musí být prioritou podpora evropského hospodářství prostřednictvím investic do rozvoje online služeb, nových technologií, a zejména prostřednictvím rozvoje širokopásmových komunikací ve všech členských státech.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, Komise vřele vítá váš zájem, podporu a cenná doporučení, pokud jde o mobilizaci IKT pro usnadnění přechodu k energeticky účinnému nízkouhlíkovému hospodářství, a pečlivě přečetla zprávu paní Toiaové.

Je důležité si uvědomit významnou roli, kterou může sehrát odvětví IKT, jež může snížit emise skleníkových plynů, a my musíme zajistit, aby byl tento potenciál využit a převeden do praxe.

Komise hodlá k tomuto tématu přistupovat jako k prioritě v rámci Evropské digitální agendy, kterou Evropská komise vbrzku přijme.

Jak uvádí zpráva, IKT mohou pomoci významně zlepšit energetickou účinnost v dalších oblastech, jako jsou zejména bydlení a doprava. Rovněž se s vámi shodujeme v tom, že inteligentní sítě a rozšiřování inteligentních měřičů v členských státech jsou klíčem k uvědomění si tohoto potenciálu. Toto rozšiřování v rámci členských států musí být podporováno, abychom vychovali aktivnější spotřebitele, kteří mohou využívat technologii na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů a energeticky účinnou technologii.

Stejně důležitý je společný rámec opatření pro vlastní emise průmyslu IKT. Důsledný rámec opatření, který průmysl obecně schvaluje a přijímá, je nutností pro vyčíslení skutečných výhod informačních a komunikačních technologií. To je třeba zohlednit při posuzování pozitivního vlivu použitých IKT.

Od přijetí doporučení k tomuto tématu v říjnu 2009 provedla Komise se zúčastněnými stranami řadu opatření, aby se v prosazování této agendy posunula dále. Chtěl bych se zmínit o některých z nich, jež se týkají otázek vznesených ve vaší zprávě.

V únoru 2010 bylo zahájeno fórum IKT pro energetickou účinnost. Fórum spojuje vedoucí sdružení EU, Japonska a USA v oblasti průmyslu pokročilých technologií. Ty stanovují cíle na základě společného rámce opatření pro vlastní energetickou a uhlíkovou stopu odvětví IKT, které mají být přijaty do konce roku 2010.

Fórum rovněž sleduje přínos, který může mít odvětví IKT pro zvýšení účinnosti dalších odvětví, jako jsou bydlení a doprava. Velká evropská města podepsala Zelenou digitální chartu. Tato města se zavazují snížit svou vlastní uhlíkovou stopu IKT o 30% do roku 2020 a v každém městě umístit pět velkých pilotů IKT do roku 2015. Celkový počet měst, která se připojila k Zelené digitální chartě, vzrostl ze 14 na 21.

Témata trhu pro distribuci energie nabývají na důležitosti, protože trhy se přibližují ke spotřebitelům, k zavádění nové technologie a systémů formou inteligentních měřičů a inteligentních rozvodných sítí. Pokračuje rovněž činnost pracovní skupiny pro inteligentní síť při Komisi. Jejím cílem je radit Komisi v oblasti politiky, regulačního rámce a koordinovat první kroky v budování inteligentních sítí podle ustanovení třetího energetického balíčku. Soubor doporučení je očekáván do konce roku 2011.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že Komise bere zcela vážně svůj příspěvek k dosažení cílů 20-20-20 do roku 2020, jak stanovily hlavy států a vlád, a IKT v tomto úsilí zaujímá důležitou úlohu. Děkujeme vám za cenné vstupy, které nám poskytla vaše zpráva, a těšíme se na spolupráci s vámi, která zaručí, že přijmeme dobrou politiku pro dosažení těchto cílů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

26. Ochrana finančních zájmů Společenství – Boj proti podvodům – Výroční zpráva 2008 (rozprava)

Předsedající. Posledním tématem je zpráva (A7-0100/2010) pana Cozzoliny jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o ochraně finančních zájmů Společenství a boji proti podvodům – Výroční zpráva 2008 (2009/2167(INI)).

Andrea Cozzolino, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v době, kdy Lisabonskou smlouvou Evropa nabývá výraznější role v životech milionů Evropanů, je výzva týkající se průhlednosti a zákonnosti zásadní. Proto je zpráva, kterou předkládáme, výsledkem vysoce koordinovaného úsilí. Práce se ponejvíce soustředila na scénář načrtnutý Účetním dvorem, přičemž finanční dopad nesrovnalostí poklesl z více než 1 miliardy EUR v roce 2007 na 783 milionů EUR v roce 2008.

Pokles se týká všech výdajových oblastí s výjimkou přímých výdajů a předvstupních fondů. Co se týče strukturálních fondů, i tam jsou oblasti, které představují významný problém. Avšak absolutní čísla a hodnoty samy o sobě nám neříkají, kde se skrývají naléhavé problémy a kde je situace pod kontrolou. Na základě analýz a zasedání v posledních měsících jsme upřednostnili dva požadavky. Zprvu je to naléhavá potřeba toho, aby členské státy více zodpovídaly za odhalování podvodů a nesrovnalostí a za sdílení informací potřebných pro boj s podvody, plýtváním a zkreslováním týkajícím se výdajů a výběru daní.

Zadruhé je to důležitost předložení návrhů a pracovních hypotéz, které usnadní provádění opatření v členských státech, spolu s administrativními postupy a strategiemi řízení, které upřednostní kvalitu projektů a jejich dopad na životní a pracovní podmínky evropských občanů.

Abychom dosáhli těchto cílů, navrhujeme, aby Parlament trval na určitých prioritách: zprvu navrhujeme, aby OLAF navrhl 27 profilů, které pečlivě a pozorně analyzují strategie prováděné jednotlivými členskými státy v boji s podvody a nesrovnalostmi při používání evropských zdrojů, a aby přesně zmapoval orgány zodpovědné za provádění kontrol v každé jednotlivé zemi a údaje o množství a jakosti prováděných kontrol a o jejich dopadech.

Zadruhé je to snížení počtu nesrovnalostí a podstatné zlepšení nařízení. Zahajujeme program pro zjednodušení legislativy a regulačních opatření, který je především určen pro strukturální fondy. Dále je třeba zlepšit boj proti korupci, finančním trestným činům a porušování pravidel zadávání veřejných zakázek. S podporou celého výboru jsme v letošní zprávě dosáhli v tomto bodě pokroku. Díky intenzivnímu, koordinovanému úsilí byly předloženy návrhy k hlavním problémům v této oblasti. Vztahy mezi EU a daňovými ráji počínaje a databázemi příjemců evropských fondů konče zpráva praktickým způsobem přispívá ke zvýšení průhlednosti výdajů a k posílení strategií proti podvodům a korupci.

A konečně, pokud jde o úřad OLAF, je zásadně důležité zaručit jeho plnou funkční nezávislost, plnou spolupráci členských států a příslušnou strategii v oblasti lidských zdrojů, což zcela nepochybně potřebuje. Musíme v této rozpravě pokračovat a stále dávat Evropě podněty, aby úloha evropského veřejného žalobce byla definována.

Na závěr bych chtěl říci, že je nesmírně důležité, abychom společně bojovali za průhlednou a účinnou správu evropských zdrojů. V této souvislosti se musíme postarat o to, aby problémy, které existují, nebyly v žádném případě zneužity ke zpochybnění nástrojů, které mají zásadní význam pro evropský projekt, jako je politika soudržnosti a rozvojová pomoc. Spíše se musíme jasně podívat na problémy, na zkrakování, které přetrvává v různých evropských oblastech výdajů, a používat tyto údaje k přijímání nových, rozhodných kroků kupředu, čímž zajistíme účinnější a průhlednější správu našich financí.

Věřím, že díky tomuto úsilí učiní různé evropské instituce skutečný pokrok v budování silnější a integrovanější Evropy, schopné lépe uspokojovat potřeby Evropanů.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Domnívám se, že občané musí mít spravedlivý, transparentní přístup k evropským fondům. Jednou z vhodných metod možného vymýcení korupce ve veřejných zakázkách je zavedení průhledného systému ve formě výběrového řízení online.

Podle zprávy Komise pokles finančního vlivu nesrovnalostí v roce 2008 naznačuje, že členské státy úspěšně prováděly některá legislativní a institucionální opatření zaměřená proti podvodům. Nadále je zapotřebí větší finanční kontroly společně s účinnou legislativou pro boj s daňovými podvody, zejména pokud jde o DPH.

Ochrana finančních zájmů Evropské unie je i prioritou rumunské vlády. Součástí tohoto úsilí bylo ustavení odboru pro boj proti podvodům. Je to samostatný orgán v Rumunsku pro kontakt s úřadem OLAF pro evropské fondy.

Monica Luisa Macovei (PPE). - Pane předsedající, jako stínový zpravodaj PPE bych chtěla začít tím, že vyjádřím svou vděčnost zpravodajům a ostatním kolegům z politických skupin za jejich skvělou spolupráci. Zvláštní pozornost jsme věnovali zvýšení průhlednosti a lepším pravidlům pro zadávání veřejných zakázek, protože je to oblast, která je nejvíce náchylná k podvodům a korupci, které narušují trh a zvyšují ceny pro spotřebitele.

Navíc by měli být příjemci fondů EU ze všech členských států zveřejněni na jedné webové stránce a posuzováni podle stejných kritérií. Vyzývala jsem také k vzájemnému uznávání diskvalifikací, jako je vylučování pachatelů podvodů z vedoucích výkonných pozic. Činnosti úřadu OLAF by měly být podporovány; žádáme o statistiky a zdůvodnění v případech, kdy vnitrostátní orgány nezaznamenaly obvinění na základě zpráv OLAF, k čemuž dochází v 73 % případů úřadem OLAF iniciovaných.

Zpráva rovněž navrhuje, aby společnostem, které vyvíjejí činnost z extrateritoriálních lokalit, bylo zakázáno uzavírat obchodní dohody se společnostmi sídlícími v Unii, pokud jejich extrateritoriální lokalita jednostranně odložila přijetí dohod o spolupráci s Unií.

Závěrem bych chtěl říci, že Unie musí přistupovat k podvodům a korupci jako ke vzájemně propojeným jevům a jako k předmětu nejvyššího zájmu.

Seán Kelly (PPE). - Pane předsedající, myslím, že nebudu přehánět, když řeknu, že současná hospodářská krize byla způsobena původně mírnou krizí, mírnou krizí, při které jsme byli svědky vítězství chamtivosti nad ušlechtilostí, vítězství korupce nad poctivostí, vítězství vlastních zájmů nad solidaritou; a dokud se nevrátíme k ušlechtilosti, poctivosti a solidaritě, které jsou podstatou společenských a vládních záležitostí, nikdy se nedostaneme z obtíží, ve kterých se právě nacházíme.

Naprosto souhlasím s každou snahou v boji proti podvodům. Viděl jsem v Irsku programy, ve kterých vystupovali lidé, kteří každý týden hlásali společenský blahobyt v Irské republice, Severním Irsku a Anglii, lidé, kteří opětovně přilétali a odlétali z letiště Cork a hlásali společenský blahobyt. Nejhorší ze všeho byly banky – Allied Irish Bank a Irish Nationwide – které hrály ping-pong s účetními praktikami, aby zakryly svou skutečnou situaci.

To nás v Irsku uvrhlo do hroživých problémů a musíme napřít všechny síly, abychom podvody dokázali zastavit. Musíme vyslat hlasitou a jasnou zprávu, že podvody budou pronásledovány a velmi přísně postihovány na evropské i jakékoli jiné úrovni.

John Dalli, člen Komise. – Pane předsedající, vážení poslanci, jménem svého kolegy, člena Komise Šemety, bych nejdříve rád poděkoval zpravodaji za jeho konstruktivní zprávu a předložené návrhy, které mají zlepšit ochranu finančních zájmů Unie.

Komise oceňuje, že Parlament v této souvislosti vehementně zdůrazňuje společnou odpovědnost institucí EU a členských států. Dovolte mi několik poznámek.

Pokud jde o hlášení nesrovnalostí členskými státy, úřad OLAF ustavil nový webový systém hlášení nazvaný IMS: systém hlášení nesrovnalostí. To přineslo značné zlepšení v hlášení nesrovnalostí členskými státy, včetně těch, které ve své zprávě kritizujete. Pro Parlament i Komisi Strukturální fondy představují obzvláště problematickou oblast. Komise přijala účinná opatření pro odstranění nedostatků v nejpostiženějších oblastech a programech v rámci akčního plánu pro strukturální opatření v roce 2008, včetně opatření pro rozsáhlé zjednodušení.

Můj kolega, komisař Šemeta, se společně s dalšími členy Komise bude nadále vyvíjet úsilí s cílem snížit míru chyb v oblasti politiky soudržnosti. Komise bude podporovat a sledovat členské státy při uzavírání programů na období 2000-2006 a zajistí, aby systémy řízení a kontroly v novém programovém období přinesly prospěch. Komise bude navíc ve styku s orgány členských států, aby zajistila, že beze zbytku přijímají svou odpovědnost za společné řízení, jak bylo posíleno novými ustanoveními Lisabonské smlouvy.

Značného pokroku bylo dosaženo v oblasti transparentnosti příjemců evropských finančních prostředků. V oblasti zemědělství se Rada dohodla, že zveřejnění příjemců finančních prostředků je odpovědností členských států. Informace musí být zpřístupněny na samostatné webové stránce v každém členském státě ve shodě se zásadou společného řízení. Aby byl poskytnut přehled webových stránek členských států a usnadněn přístup k nim, jsou odkazy na tyto stránky umístěny na webových stránkách Evropy.

Nyní se dostávám k úřadu OLAF. Děkuji zpravodaji za velkou podporu práci úřadu OLAF, kterou výslovně zmiňuje. Můj kolega komisař Šemeta plně souhlasí s tím, že úřad by se měl soustředit na svůj hlavní úkol, kterým je vyšetřování, ačkoli OLAF musí plnit i další důležité povinnosti zejména v oblasti zamezení podvodům. Souhlasí rovněž s tím, že by se měl OLAF soustředit na důležitější případy a že podvody menšího rozsahu by měly řešit jiné orgány.

V roce 2008 OLAF kontroloval následné postupy ve finanční oblasti, které souvisely s případy OLAF, tak, že stanovil hranice de minimis. Člen Komise Šemeta pečlivě zvážil vaše připomínky, že by měl OLAF spolupracovat se Službou interního auditu, a plně s nimi souhlasí. OLAF a IAS úzce spolupracují od roku 2003. Vyměňují si informace a navzájem si poskytují zvláštní školení za účelem zlepšit vědomosti svých zaměstnanců v otázkách společného zájmu. OLAF chce s IAS spolupracovat stále těsněji.

Pokud jde o procesní práva, nová příručka OLAF přijatá v prosinci 2009, která byla předána Parlamentu, již stanoví souhrnné pokyny pro vyšetřovatele OLAF. Podrobnější pravidla týkající se procesních práv budou zahrnuta do legislativního návrhu na změnu nařízení OLAF. V této souvislosti by Komise také ráda připomněla, že diskusní dokument ohledně legislativní reformy OLAF bude předložen Parlamentu a Radě před letními prázdninami.

Komisař Šemeta se těší na předložení tohoto dokumentu Výboru pro rozpočtovou kontrolu na jeho zasedání v červenci. A konečně se velice těší na to, že bude pracovat s Parlamentem jako spojenec na zlepšení účinnosti úřadu OLAF a ochrany peněz daňových poplatníků EU.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (pravidlo 149)

Alain Cadec (PPE), písemně. – (FR) Boj proti podvodům je zásadní výzvou, které musí Evropská unie a členské státy čelit. Důležitost veřejných fondů zaručená titulem politiky soudržnosti vyžaduje nejvyšší pohotovost vzhledem k možnému zneužívání těchto fondů. Důvěryhodnost strukturálních fondů mezi Evropany je v sázce. V této souvislosti vítám úsilí Evropské komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) bojovat s podvody účinněji. Jak zpravodaj zdůrazňuje, finanční dopad nesrovnalostí v souvislosti se strukturálními opatřeními se významně snížil. Nárůst počtu nesrovnalostí hlášených Komisi také svědčí o pokroku systémů pro zamezení podvodům. Je důležité, aby Komise a členské státy pokračovaly v tomto boji co nejenergičtěji. Je však rovněž důležité, abychom neodrazovali potenciální příjemce finančních prostředků ze strukturálních fondů nadměrně přísnými omezeními. Úmyslný podvod je jedna věc; nedostatek

pečlivosti při organizování projektů je věc zcela jiná. Tu první musíme posuzovat jako trestný čin, ale současně je důležité, abychom zjednodušili postupy, a omezili tím dopad na druhou skupinu.

Tamás Deutsch (PPE), písemně. – (HU) Krize probíhající v některých zemích eurozóny představuje nevídané varování evropským politickým činitelům, aby bezpodmínečně chránili veřejné fondy a finanční prostředky Společenství. Hospodářství a mezinárodní trhy mimořádně citlivě reagují na všechna opatření přijatá Evropskou unií, jako jsou například záchranné balíčky přijaté v posledních dnech. Celé vnitrostátní ekonomiky by mohly být ohroženy, nebude-li řešení krizových situací věnována náležitá pozornost na evropské úrovni. Proto nebudu přehánět, když řeknu, že zraky celého světa jsou upřeny na naše ministry financí a na evropské instituce. Vlády některých členských států doposud sledováním svých osobních zájmů a fungováním jako oligarchie přivedly své vlastní ekonomiky na pokraj bankrotu a zmařily všechny budoucí vyhlídky podnikatelů, rodin a kvalifikovaných mladých lidí. Proto musíme přivítat zpravodajův záměr zvýšit odpovědnost členských států. Dnes je to jedna z klíčových otázek úspěšného řešení krizových situací. Přísný dohled, který by ukončil éru zkorumpovaných vlád, je v tomto kritickém období důležitější než kdy jindy.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Zpráva o boji proti podvodům naznačuje zásadně pozitivní vývoj. Od roku 2007 do roku 2008 se snížil negativní finanční dopad nesrovnalostí ve všech odvětvích. Avšak nebylo tomu tak v případě předvstupní pomoci. Zde se negativní dopad zvýšil o 90,6%. V této souvislosti bych chtěl říci, že od roku 2002 poskytovala EU finanční podporu „úsilí“ Turecka o vstup do EU, přičemž každým rokem byly vypláceny stále větší částky. V období 2007 až 2013 dostane Turecko částku 4,84 miliard EUR. Je tomu tak i přesto, že si Komise uvědomuje, že Turecko nečiní v žádné oblasti požadovaný pokrok, jak stanovují přijímací kritéria. Peníze však plynou nadále, ba dokonce ve stále větších částkách. Nejnovější zvláštní zpráva Evropského účetního dvora navíc uvádí, že zvláště pokud jde o předvstupní pomoc pro Turecko, peníze jsou investovány bez dostatečně zřetelných cílů a omezení. Bez jasné strategie se peníze používají bez jakéhokoli zvláštního plánu a naprosto nekonstruktivním způsobem. Toto šílenství musíme zastavit.

27. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

28. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23.55)